

Rebecca Brown

Ta tuli vabastama vange

1.peatükk
REBEKA SISENEMINE

Juba esimesest momendist, kui ta uksest majja astus, tunnetas ta, et see maja on väga erinev teistest. Põhjuseks oli pimeduse hõljumine selle paiga kohal, mis ka selle paiga erinevaks muutis. Selles paigas oli "midagi", mida Rebeikal ei olnud võimalik piiritleda, kuid ta teadis, et see "midagi" oli seal. Ta teadis ka seda, et see oli "midagi" niisugust, "mida" ta kunagi varem polnud kohanud.

Rebeka, kes oli arst, sisenes "Memoriaal" haiglasse, et alustada oma esimest meditsiini töö treeningut igavesse meditsiini. Ta oli lõpetanud möödunud kuul meditsiini kooli ja oli esimest korda oma 30 aastase eluea jooksul kodust lahkunud. Tal ei olnud õrna aimugi, et üks tragöödia võib muuta nii tema elu kui ka tema elu kurssi. Hõljuv pimedus, mida ta vaimus tunnetas, näis nagu jälgivalt midagi ootavat ... ootavat. See "miski" oli haaramas Rebekat järsult sündmuste seeriasse, kus ta kavatses testida tema tõelist lepingu tugevust tema Isanda ja Päästjaga, Jeesuse Kristusega.

Esimene test oli ka kiire tulema. Selleks ajaks oli Rebeka töötanud haiglas juba 2 kuud kui arst. Kui ta töötas esmaabi osakonnas toodi ühel ööl, umbes kella 2 paiku haiglasse mees 30-tes eluaastates. Rebeka kohkus sellest jubedast pildist, mida tal tuli näha selleinimese purustatud ja läbi torgitud ihul. Tal olid juba 6 aasta esmaabi- osakonna töö kogemused, mille ta oli saanud ühes suurlinna haiglas, töötades med-õena, kellest peab saama kohe arst. Kuid ta polnud mitte kunagi näinud midagi seesugust! Ta püüdis esmaabi osakonnas töötavate kaastestega teha kõik, mis võimalik, et päästa selle noore pastori elu. Ta mõtted kihutasid ringi küsimusega, et kuidas ometi küll niisugune asi võimalikuks sai? Kes küll võis teha niisugust asja? Teda oli ju lausa piinatud, naha ihult maha tõmbamisega. Seal leidis ka mitmeid haavu põletamistest, torke ning piitsalöökidest. Mis aga kõige hirmsam, augud läbi peopesade olid tekitatud oraga torkamisel. Ta oli teadvuseta ja šokis.

Kui talle oli antud talle esmane arstiabi, transporditi ta intensiivabi osakonda ning pandi ta haiglas olevate inimeste nimekirja. Rebeka otsis üles ka politseinikud, kes ta haiglasse töid. Nende vähesed faktid ütlesid, et tegemist oli inimvargusega. Kui nad tema keha leidnud olid, arvasid nad kõige pealt, et ta on surnud. Nad keeldusid rääkimast tuleviku tarvis sellest juhtumist ning lahkusid kiirelt, mõmisedes, et neil olevat väljakutse.

Kõik esmaabi osakonnast läksid oma töö juurde nagu poleks midagi erilist juhtunud. Mitte keegi teine ei näinud rohkem olevat üllatunud või puudutatud selle patsiendi olukorrast. Rebeka tunnetas, et sinna on tulnud pesitsema üleujutavad pimeduse jõud. Ta oli väga hämmeldunud ja murelik, kuid peagi sai hõivatud nii oma tööga, et ta ajapuuduse tõttu ei saanud rohkem sellele mõelda. Tema mineviku kogemused ei olnud teda mingil viisil ettevalmistanud sellise suure šoki saamiseks, mille osaliseks ta nüüd sai selle noore pastori tunnistuse kaudu, kui ta rääkima hakkas selle õhtu läbi elatust. Rebeka ei teadnud, et järgmine löök tuleb ühele tema patsiendile, kes on talle väga kallis.

Meil tuleb aga alustada Rebeka ettevalmistamise treeningu kirjeldamisega Isanda poolt selleks tulevaseks sündmuseks.

Rebekal oli suur eelis ja õnnistus olla sündinud ustavatest kristlastest vanemate perre, kes iga päev palvetasid tema pärast. Ta oli Jeesuse, kui Päästja vastu võtnud juba väga noorelt, kuid ei teadnud mitte midagi isiklikult Temaga käimisest, sest ta oli üles kasvanud väga kitsa vaimse silmaringiga grupi keskel, kus oli keelatud sõbrustada inimestega, kes olid väljast poolt gruppi. Kuid ta oli põlatud nii grupi siseselt kui ka väliselt - mõnitatud ja naeruvääristatud nii koolis kui ka religiooni grupi liikmete poolt. Ta kasvas üles väga üksikuna ja väga haigena, käies haiglast, haiglasse ja veetes oma lapsepõlve põhiliselt seal. Suuremaks kasvades, avastati tal parandamatu ja jõuetuks tegev muskli närvide vigastus. Kuid teda armastavad vanemad kindlustasid talle stabiilse elu, sest nende palved kaitsesid ja ümbritsesid teda. Ei ole ka kahtlust, et nende palved panid takistuse kultu minekuks, mis heljus püünisena tema ümber, kuhu kahjuks paljud teised tema-ealised ja samasugusest keskkonnast noored sisse langesid.

Meditsiinikooli esimese aasta jooksul jõudis ta lõpuks niisugusesse punkti oma elus, kus ta andis kõik oma elualad Jeesusele, kui Valitsejale üle nagu ta oli seda teinud, kui Päästjaga. Neli aastat meditsiinikooli olid tugevate heitlustega, kuna ründas pidevalt musklike närvihaigus ning finantsside puudus. Nende nelja aasta jooksul ta õppis usaldama Isandat. Temaga päevast päeva käima, kuulma Ta häält, kes rääkis ta vaimus, õpetades järgima Tema juhtimist, mis tõi kaasa ka kogemuse, et tema iga vajadus täidetud sai.

Enne meditsiinikooli, töötas ta seitse aastat med-õena. Isanda võimsa, vägeva töö ning ahelreaktsioonina üksteisele järgnevate imede tulemusena, lahkus ta med-õe ametist ja pöördus tagasi meditsiinikooli.

Sel ajal, kui Rebeka asus tööle "Memoriaal" haiglasse, ei teadnud ta mitte midagi ei satanismist ega Eleinist, nõiast, kes oli väga võimas ning elas ta läheduses. Rebeka ei oodanud, et tema usuelu Kristusega võib põhjustada kunagi niisugust maavärinat vaimumaailmas, et pimeduse jõud lausa marru lähevad. Rebeka sai ülivõimsa heitluse osaliseks seoses Eleiniga, kes oli sel ajal üks tippnõidasid USA-s, kes ka juhtis rünnakuid Rebeka tapmiseks koos paljude teiste nõidadega, kasutades selleks kõiki omi nõidumise jõude ning oskusi.

Tavaliselt peale meditsiinikooli, esimene aasta on praktika aasta arstiks saamisel, kus tulevane arst spetsialiseerub oma erialal. See on tavaliselt kõige pingsam ja hirmsam aasta igapähele. Rebekale oli see samasugune, kui teistelegi "Memoriaal" haiglas ainult, et tema oli teadlik "millestki" imelikust, mis oli pidevalt seal, kuid "mida" ta ei osanud piiritleda. Mitte keegi teine ei näinud märkavat seda "midagi", välja arvatud mõni kristlasest kolleeg. Ta avastas juba oma esimeste sõnade välja ütlemisel vihkamise, vastu hammustamise ning sõdimise atmosfääri kogu personali keskel ja ka kogu haiglas. See oli eriliselt külma atmosfäär. Ning kõige taga-tipuks Isand kasutas ära selle aasta füüsilise ja emotsionaalse pinge ning suurendas oma erilist ligiolu.

Juba esimesest päevast peale avastas ta, et selles paigas on tugev vastupanu evangeeliumile. Ikka ja jälle keelduti teda kuulamast, kui ta tahtis rääkida kellegagi Jeesusest. Fakt oli, et 6 kuud enne tema treeningu algust haiglas, haigla administratsioon oli kõrvaldanud palatitest Kiideoni piiblid. Igale töölisele oli mällu vajutatud, et igaüks, kes püüab patsientidele iitsatada midagi evangeeliumist, saab vallandatud. Ka hoiatati kõiki evangeeliumi töötajaid, et nad ei tohi kellegi muuga rääkida, kui ainult oma tuttavaga. Kui neid aga siiski avastati evangeeliumit rääkimas patsientidega, siis kutsuti haigla politsei ning saadeti minema ja keelati neid tagasi tulemast. Ka kabeli teenistus oli keelatud, mis oli ebaharilik olukord. Siin paistis kõik tehtud olema selleks, et selle haigla seinte vahelt minema pühkida igasugunegi kristluse jäänus.

Rebeka suunati kohe intensiivabi osakonda, kus ta kohe ka sukeldus aktiivsesse rahmeldamisse. Ta veetis haiglas tööd tehes 120 tundi nädalas. Sellise graafikuga, imes töö ta nii tühjaks, et ta füüsiline seisund pidevalt halvenes.

Siis hakkas Isand talle pidevalt südamesse panema, et ta peaks tulema

igal hommikul tund aega varem tööle, et palvetada selle asutuse ja selle linna pärast, et evangeeliumi ukсед läheksid lahti ja tooksid esile ka oma vilja. Kui ta siis lõpuks kuuletus Isandale ning hakkas igal hommikul tund aega enne töö algust palvetama, siis leidis ta end varsti Püha Vaimust inspireerituna palvetamas, et Isand tõkestaks kogu pimeduse jõudude töö selles paigas.

Ta leidis end uuesti ja uuesti kordamas 4 Mo.10:35 salmi, mis ütleb;

"Tõuse Isand, et sinu vaenlased hajuksid ja las need, kes sind vihkavad, põgeneksid su eest."

Ta ei saanud aru, miks ta pidi just nii palvetama, sest see tundus talle endalegi imelikuna. Kuid ikka uuesti ja uuesti inspireeris Püha Vaim teda just selliselt palvetama. Isand järjekindlalt suurendas tema südames tuld hingede pärast, millest sai alguse igapäevane palvetamine, et Isand lubaks tal seista müüripraos haigla ja selle linna pärast nagu Hes.22:30-31 seda ütleb:

"Ja ma otsisin nende hulgast meest, kes laoks müüri üles ja seisaks minu ees müüripraos maa heaks, et ma seda ei hävitaks, aga ma ei leidnud. Selle pärast ma valan oma sajatuse nende peale, teen oma vihatulega neile lõpu ja panen nende eluviisid neile pea peale," ütleb Isand Jehoova.

Ta ei olnud eriti kindel, mis oli see "seismine müüripraos", kuid ta palus Isandal teda Tema tahte kohaselt kasutada.

Rebeka õppis juba oma esimestel kuudel ühe väga väärtusliku õppetunni "Memoriaal" haiglas, kus Isand teda õpetas, kuidas oleneda täielikult ainult Isandast meditsiinis. Ühel hilisõhtul toodi üks patsient "Koronari" esmaabi osakonda, kõrge vererõhu, valuga rinnas, mis oli tunnuseks südame atakile. Et Rebeka oli vastutatav, tuli tal testida patsient ning kogu see öö tema eest ka hoolitseda. See meespatsient andis talle oma rohtude nimekirja, mida ta oli võtnud. Selle hulgas oli üks hea rohi vererõhu madaldamiseks ning südame koormuse vähendamiseks. See mees kinnitas väga kindlalt, et ta oli just neid rohtusid võtnud. Rebeka oli ka samade rohtude ja sama koguse valiku teinud, et vererõhku maha võtta ja kergendada südame koormust, lootes nii viisi ära hoida südame atakki. Rebeka ei teadnud aga, et need kaks kogust kokku pannes, oli tegelikult väga ohtlik elule ning lisaks patsient ise oli kogust veel suurendanud.

Tund aega hiljem helistasid õed talle ja ütlesid, et patsiendi vererõhk langes ohtlikult madalaks, mis ta šoki seisundisse viis ja mille tulemusena ta nüüd peab surema. Suur hirm ja ahastus haaras nüüd Rebekat vangi. Ta helistas oma

peaarstile ning rääkis talle, mida ta oli sellele mehele andnud ja küsis nõu, kuidas seda olukorda kõrvaldada. Peaarst ütles talle lihtsalt ja külmalt, et ta oli teinud lolli vea ning nüüd ei ole enam midagi muud teha, kui vaadata, kas patsient sureb või jääb elama. Peaarst lisas koheselt, et selle reaktsiooni jaoks ei leidu antitooti, mis võiks selle reaktsiooni ümber pöörata. Ja kõigele lisaks kiirustas ta veel ütleva, et tema oli ka kord samasuguse vea teinud, kui oli praktikant olnud, mille peale patsient sai sellest eluaegse tugeva südame vigastuse. Tema patsient oleks peaaegu sellest surnud.

Nüüd sel öösel, kui Rebeka üksi läbi pimedada koridori alla "Koronari" esmaabi osakonda läks, et külastada oma patsienti, ründas terve mõtete tulv teda vihaselt. Süüdistus, kartus ja enese üle kohtumõistmine, olidki kohal. Külma higi voolas mööda ta selga alla, kui ta piinles fakti ees, et tema saab selle haige surmas süüdlaseks. Kuid Püha Vaim näitas talle, et ta mõtte käik oli valest allikast. Talle tulid järgnevad mõtted: "Jumal on loonud korrapäraselt universumi, kus tegevused ja selle tulemused võtavad aset teatud seaduste alusel ja viisil. Sellepärast, et sina, kes sa tegid rumala vea, peab see mees nüüd surema. Ja et see medikament on nüüd antidoodita, siis ei polegi üldse mõtet, ei palvetada ega loota, et Jumal enda loodut, seda korrapärase universumi korda tuleks ainult sinu ja sinu rumaluse pärast rikkuma?"

Õrnalt tuli Püha Vaim ja ujutas üle tema sisemuse kindla teadmisega, et Rebeka oli erand! Ta oli Kuninga Laps! Ja nii siis, temal oli eeliseid, mis teistel arstidel puudusid. Tema eeliseks oli, õigus küsida Jumalalt, et Isa Jeesuse nimel korrigeeriks ta vea. See oli üks paljudest asjadest, mille pärast Jeesus ristil suri.

Ta pöördus järsult ringi ja jooksis kabelisse ning langes põlvili Isanda ette ja palvetas kogu südamest, et Isand ta vea parandaks, haarates kinni faktist, et ta on Jumala laps ja Heb.4:16 ütleb:

"Tulgem kogu julgusega armu autrooni ette, et me saaksime halastust ja leiaksime armu meie abi vajaduse ajal."

Ta tõusis oma põlvedelt ja läks tagasi "Koronari" esmaabi osakonda. Kui ta tagasi jõudis, nägi ta, et patsiendi vererõhk oli juba normaliseerunud ning ta oli ka valust vabanenud. Uued elektrogrammid näitasid, et ta südamerütm ja töö oli taastunud. Teda lasti kahe päeva pärast koju ilma igasuguse südamerikke ja tagajärjeta.

Rebeka õppis Jumalat kuulama, et saada tund - tunnilt Isandalt selget juhtimist. Mõne aja pärast rääkiski Tema Rebeka vaimu oma õrna häälega, tuues välja valesti tehtud asjad enne, kui neid sai üldse tegevusse rakendatud

või pöörates Rebeka tähelepanu sellele, mida Rebeka oli unustanud või polnud üldse näinud või tuletas meelde midagi, mida ta oli õppinud või lugenud minevikus.

Ta õppis paastuma ja palvetama, küsides Isandalt võimatute diagnoosidega toimiku korral võtit. Ta õppis ka usaldama Isandat oma käte osavuse pärast, kes andis talle oskuse tegutseda, sest ta mitte kunagi ei sooritanud ta ühtegi protseduuri patsiendile enne, kui ta ei olnud Isandalt Jeesuselt, kui Peaarstilt, nõu küsinud ja ei olnud palunud, et Jeesus paneks omad käed tema käte peale ja juhiks neid tema meisterlikkusega. Isand oli kõik need aastad olnud ustav ja tal ei olnud juhtunud kunagi tõsiseid mööda laskmisi.

Kuskil kuus kuud enne arstiks saamist, oli Rebeka määratud intensiivabi osakonda, kus tal toimus kohtumine selle noore pastoriga, kes nüüd oli küllalt juba tervenenu, et rääkima hakata. Rebeka oli jälginud tema tervenemist hoolega. Ta palvetas tema eest ning Isand andis tõuke, et teda sageli külastada ning temaga vestelda. Lõpuks tuli päev, mil ta jutustas, mis oli enne haiglasse sattumist temaga juhtunud.

Bob oli olnud pastoriks ühes väikeses kristlaste kirikus samas linnas. (Tal oli olnud juhus tunnistada mõnedele inimestele, kes jumaldasid saatanat). Ta rääkis Rebekale, et linnas asub väga suur satanistide grupp, mis peab asuma kuskil läheduses ning see on end püsti ajamas selles osariigis väga tugeval kujul. Tal oli saanud Isanda käest juhtimise, inimeste toomiseks Jeesuse juurde. Nad olid lahti öelnud kuradi teenimisest, pöördudes Jeesuse Kristuse juurde, kui oma Päästja juurde. Ta oli ühtlasi aidanud ka deemoneid välja ajada, keda need inimesed ise olid kutsunud enda sisse elama, et levitada nõidumise väge. Sel ööl, kui Rebeka teda esimest korda nägi, oli teda varastatud satanistide poolt ja viidud ühele nende koosolekule. Teda oli viidud grupi ette lavale ja seal piinatud. Nad olid parajasti naelutamise protsessil ristile, kui üks selle grupi liige märkas, et keegi oli helistanud politseisse. (Satanistidel olid politsei raadio-saatjad, kust nad kuulsid pealt kõnesid, mis neid hoiatasid.) Pastor Bob oli ära minestanud, kui teda oli ristile lööma hakatud ja seetõttu ei teadnud rohkem midagi, kuni ärkas haigla voodis.

Rebeka oli hämmeldunud, sest ta ei olnud kunagi kuulnud sellistest asjadest. Kas see oligi nüüd see pimeduse jõudude kohaloleku põhjus? Järgmine ilmutus tuli väga kiiresti.

Kui ta nüüd oma teist öövalvekorda intensiivabi osakonnas alustas, hakkas

ebamugavus äkki kasvama. Igal ööl oli tal väljakutse ning kogu vastutus kõigi kriitiliste haigete eest oli tema peal. Ta märkamas, et kuigi ta palvetas palju, olid siiski mõned surmajuhtumid talle seletamatud.

Oli toimunud terve rida juhtumeid, kus tervenemine oli juba kindel, kui äkitselt patsient haigestus või isegi suri. Näiteks, keegi läks šokki (vererõhu langemise tõttu), sest tekkis verejooks kusagilt ja kui see verejooks peatati operatsiooni teel ja ta vere kogus taastati vereülekandega, siis vererõhu langus oli patsiendil välistatud, enne kui oleks tekkinud uus verejooks. Nüüd selle asemel ilmusid uued komplikatsioonid, nagu seda oli väga suur põletik.

Seega paljud Rebeka patsiendid, kes olid jõudnud stabiliseerunud staadiumisse, kuid nendega toimus äkki ilma igasuguse põhjusega, pööre halvemusele. Juhtus, et mõnel seiskus süda äkki või vererõhk langes ootamatult lausa nulli või äkki nende hingamine seiskus. Paljud nende hulgast surid varsti, hoolimata igasugusest mediinilisest abist, et neid päästa. Kui Rebeka vaatas üle lahkamise tulemused, siis need näitasid, et surma põhjuseks ei olnud üldsegi mitte selle haiguse põhjus, mis oli nad haiglasse toonud, vaid hoopis midagi muud, mis ajas teda hoopis segadusse.

Teine probleem, mis teda väga murelikuks tegi, oli, et väga sagedasti inimesed said meditsiini keeles, "intensiivabi osakonna psühhoosi". Kui patsient läbi elas suure stressi, oma kriitilise haiguse tulemusena, siis nad toimetati teatud päevadeks intensiivabi osakonda. Tavaliselt asetati neid 24 tunnise valguse kätte, kus oli palju monitore ning kus puudusid aknad, et välja näha. Selles olukorras teatud protsendil inimestel toimus orientatsiooni kaotus ja nad hakkasid hallutsinatsioonide nägema. (Need on asjad, mis ei ole füüsilised). Nii siis, selles haiglas "intensiivabi osakonna psühhoosi" juhtumid aina sagesid ja neid oli rohkem, kui kusagil mujal haiglates, kus Rebeka enne oli praktikal olnud või töötanud.

Rebeka tundis, et Isand juhtis teda aega võtma ja rääkima paljude patsientidega sellest, mida nad nägid. Tema suureks üllatuseks ütlesid kõik talle, et nad kõik olid seal ruumis "näinud" deemonid.

See info tegi Rebeka tähelepanelikuks surma intsidentide ja "intensiivabi osakonna psühhooside" suhtes, sest neid andmeid avaldati haigla koosolekutel, mis toimusid aga igal hommikul. Peale tema ei paistnud seda mitte keegi teine märkavat ning nendele faktidele mitte mingit tähelepanu pööravat ja kõigele lisaks ei leidunud seal kedagi, kes oleks teda üldse uskunud. Peale kolmandat püüet kellegagi sellest rääkida, kutsuti teda praktika direktori poolt kontoris, kes

käskis teda lõpetada nendel teemadel rääkimine, sest ta ei olevat selle asja küllaldane ekspert, et sellise asjaga üldse tegeleda. Kui aga Rebeka ära märkis, et tal on juba kümne aastane kogemus meditsiinis, pluss veel meditsiinikool, öeldi talle, et kui ta jätkab nende pahanduste tegemist, siis aetakse teda sellelt praktika programmilt minema.

Tema hommikune palve võttis sellest peale uue ja intensiivse kuju, paludes ilmutust Isandalt, et mis selles paigas üldse toimub. Esimene läbimurre tuli ühe tema enda patsiendi kaudu.

Pearl (pöör) oli vanaldane must leedi Lõuna Ameerika osariikidest, kes oli Rebeka patsient juba kuus kuud. Pearl oli väga tugev kristlane ning Rebeka sai temaga väga lähedalt tuttavaks ja hakkas teda seetõttu väga armastama. Ühel hommikul tuli Pearl väga haigena haiglasse ja Rebeka pani ta intensiivvabi osakonda. Kui aga Rebeka järgmisel hommikul intensiivvabi osakonda läks, siis öed ütlesid, et Pearl'il oli olnud "intensiivvabi osakonna psühhoos". Rebeka oli sellest hämmastunud, sest ta teadis Pearl'it olevat väga tugeva kristlasena ja kui leedit, kes kannatas palju ega läinud väga kergesti paanikasse.

Sisenedes Pearl'i ruumi, leidis ta Pearl'i seal nutmas. Kui ta oli nüüd küsinud miks ta nutab, Pearl ütles ainult, et ta tema ära viiks sellest osakonnast ja kohe, sest sellel ööl oleks öövahetuse öde ta "peaaegu ära tapnud." Pearl rääkis Rebekale, kuidas öövahetuse öde oli tulnud temaga rääkima, et tal ei tasuvat enam võidelda, et ellu jääda, sest ta võib väga kergesti kehastuda järgmises elus. Öde oli talle veel öelnud, et võib kutsuda abiks "kõrgemad jõud", kes aitavad ta eskortida järgmisse "imeilusasse ellu". Kui see öde nüüd tema peale veel oma käed oli pannud ja tundmatu keeles sõnu rääkima hakanud, siis tundis ta ära, et see oli manamine. Pearl oli oma minevikus kokku puutunud vuduu, musta maagia ja deemonitega, mille peale ta ka oma tunnistuse andis, et täna öösel olidki deemonid kohal olnud. Ta ütles Rebekale, et on liiga nõrk, et veel üheks ööks nendega võitlema jääda ja kui see peaks sündima, siis ta teadis, et tal tuleb surra.

Rebeka oli hämmastunud! Ta tundis Pearl'it juba küllaldaselt, et see, mida Pearl rääkis talle, ei olnud vale või orientatsiooni kaotus. Selle öövahetuse öde, kelle hooleks Pearl oli jäätud, oli üks vanem, meeldiva ja ligitõmbava välimusega leedi, eeskujulik med-öde. Ta oli väga korralik, teadlik kõiges ja ta näitas, et ta hoolitseb korralikult patsientide eest. Ta oli väga austatud peaarstide ja ka vanemõdede poolt. Rebekasse suhtus ta alati külmalt ja tagasihoidlikult, kuid ta oli mõelnud, et see on suurest töö koormusest. Ta ei leidnud tema töös midagi valesti tehtut.

Nüüdsest Rebeka teadis, et sellel teemal ei saa ta enam mitte kellegagi oma töökaaslastest rääkida, sest kõik ütleksid, et ta on hull. Kuid ta ei saanud süüdistada seda õde, sest tal puudus tõestusmaterjal. Sel ajal olid Rebeka kogemused väga väikesed. Nii nõidumisest kui ka deemonitest ei teadnud ta mitte midagi. Seal oli ainult üks asi, mida ta võis teha. Ta võis selle olukorra ette kanda palves Isandale. Iga oma vaba hetke veetis ta juba samal päeval kabelis põlvedel. (Kabel oli alati tema päralt, sest mitte keegi teine lihtsalt ei kasutanud seda.) Päeva teisel poolel kinnitas Isand Rebekale, et Pearl räägib tõtt, mille peale sai ta korralduse Isandalt, et tal tuleb minna istuda nii õhtu, kui ka kogu öö Pearl'i voodi juures, sest teda ei oleks olnud võimalik kusagile mujale transportida, seoses tema kriitilise seisundiga. Pearl'i juures oli Rebekal võimalik ainult seetõttu olla, et ta ei olnud valves.

Mis nüüd sel ööl juhtuma hakkas, muutis Rebeka elu igaveseks. Ta istus Pearl'i juures, aimamata, et midagi peaks juhtuma tulevasel ööl. Kuid ta sai otsekohe tunda deemonlikku rõhumist ja veel niisugust, mida ta polnud kunagi varem tundnud. Helen, see med-õde, oli veel ka sel ööl valves intensiivabi osakonnas, kuid ta ei tulnud mitte kordagi sel ööl Pearl'i ruumi. Rebeka aga tundis, et teda ründab väga võimas nähtamatu jõud. Ta tundis nagu seal oleks olnud suur nähtamatu käsi, mis tahtis ta ära lämmatada ning põrandale pannkoogiks litsuda ja välja imeda temast elu. Ta püüdis need tunded teadlikult kõrvale lükata ja võtta seda, kui oma kujutlust, kuid teda see ei aidanud. Ta tundis oma ihu järjest nõrgenevat ja nii, et ta ei suutnud enam korralikult istuda. Pearl tundis seda sama, mille peale nad võtsid teine teisel kätest kinni ja Rebeka palus Isandal neid varjata Jeesuse vere kattega.

Ilm.12:11

“Ja nad on võitnud kuradi talle vere ja oma tunnistuse sõna tõttu...”

Sel ööl oli olnud meeletu heitlus, kuid Pearl tuli sellest hoituna läbi ja Rebeka viis ta hommikul intensiivabi osakonnast ära.

Ka järgmine ilmutus tuli kiiresti. Rebeka õpetas mõnele med-õele piiblit, kelle ta oli juhtinud Isanda juurde. Lõpuks üks med-õdedest, Jean, hakkas talle rääkima satanismist, kus ta enne Jumala juurde tulekut oli olnud. Ta ütles, et Helen, kes oli treeninud teda meediumiks ja ta pidi alustama satanistide grupis just sel ajal haiglas oma tegevust, kuid Rebeka tuli haiglasse tööle ning alustas Jeesusest rääkimist. Selle tulemusena Jean pöördus Jeesuse poole ning võttis vastu Ta, kui oma Päästja ja keeldus igasugusest tegevusest Heleniga või teiste nõidadega. Nii siis, Jean oli väga hirmul Heleni ja ta sõprade ees.

Jean rääkis Rebekale, et ta sai teada, et Helen pidi tugevdama oma "tegevust" hoolitsemisega kõige kriitilisemate haigete eest intensiivabi osakonnas. Kui ta seal juba oma tegevust on alustanud, siis ta lubas hakata rääkima neile, et neil ei tasu siin maa peal enam vaevelda, sest nad võivad ümber kehastuda uude ellu, kus ei ole enam vaevlemist. Siis ta, kas patsiendi nõusolekul või ilma, lubas panna oma käed selle haige peale ja kutsuda deemonlikke vaimu, mida ta nimetab "kõrgemaks jõuks", et need aitaksid patsiente minna järgmisse ellu. Väga sageli toimub neil pööre halvemuse poole ja nad surevad. Jean oli nii hirmul, et ta ei julgenud sellest mitte kellelegi rääkida, sest Helen oli teda jälgimas vanemõe ja teiste ülemuste kaudu ning ta teadis, et teda keegi nii kui nii ei usuks. Siis aga juhtus, et kui Jean oli Võitnud Jeesuse vastu võtnud, siis viidi ta üle teise vahetusse ja ta enam ei kohtunud Heleniga töö juures.

Jean rääkis veel Rebekale, et selle linna lähedal asub USA üks suurim kultu levitamiskeskus, kus asub treeninglaager koos suurima raamatukoguga nõidade ettevalmistamiseks ning saatana kirik. Ta tunnistas Rebekale ka kogu selle noore pastori loo, kuid ise oli ta väga hirmul, sest ta kartis, et temaga võib samuti juhtuda. Näis, et keegi ümbruskonnas võtnud seda organisatsiooni üldse tõsiselt, mis tegelikult oligi kuradi täielik tahe.

Peale seda hakkas Rebeka juba ka teistest allikatest tähele panema, mis med-õdede ja arstidega toimub ning kui paljud neist okult ühinguusse kuuluvad. Ta hakkas õppima kultu ja selle ühingu tööd. Ta kandis uuesti sellest asjast Isandale ette, kus ta sai kinnitatud. Nüüd hakkas ta hoolega piiblit õppima teemal - "kurat ja deemonid". Ta õppis, et deemonid võivad olla inimese sees, nii et nad kasutavad inimesi ja inimesed võivad oma korda kasutada deemonlike jõudude abi ning teha nende kaasabil kõiksuguseid tegusid. See oli nüüd punkt, kus Rebeka sisenes aktiivsesse vaimse sõjapidamisse Heleni ja teiste satanistidega, kes töötasid haiglas.

Oma hommikuse palvekorra ajal ta palus Isandalt, et Isand seoks deemonlike jõudusid nii selles paigas kui ka inimeste juures, keda ta teadis sellega seotud olevat. Sellest ajast peale, igal õhtul, enne Rebeka kojuminekut haiglast, kõndis ta läbi intensiivabi ja teised osakonnad kiiresti, võttes kõva häällega autoriteedi iga deemonliku vaimu üle selles paigas, kes seal juba olid või kes kavatsesid sinna tulla, sel ülejäänud päeval või ööl ning ta sidus neid Jeesuse Kristuse nime väes. Ühtlasi palus ta, et Isand kataks patsiente eri kilbiga, mis kaitseks neid deemonlike jõudude eest.

Väga tihti, kui ta valves oli, kutsuti teda intensiivabi osakonda või mõnda

teise osakonda, kus patsiendi olukord oli halvenenud, paremaks minemise asemel. Jumal andis Rebekale iga kord ilmutuse selle olukorra kohta, mis moodi täpselt deemonlikud jõud parajasti töötasid, mille tulemusena ta õppis vastu seisma Luuka 10:19 alusel:

"Vaata, ma olen teile andnud meelevalda astuda madude ja skorpionide peale ja kogu vaenlase väe peale ja miski ei tee sulle kahju."

ja Markuse 16:17

"Ja need tunnustähed järgivad järgnevad neile, kes usuvad; minu nimel ajavad nad välja kurje vaime..."

Palju kordi seisis ta patsiendi voodi ääres vaikselt võideldes vaimset lahingut palves, sidudes deemoneid ja käskides neid lahkuda ning kutsudes Jeesuse Kristuse usukilpi patsiendi peale, kus juures Helen (või keegi teine med-õde, kes oli ka nõid) seisis teisel pool voodit ja käsutas deemonlikke jõude, kes temale allusid, olla tegevuses, nii Rebeka, kui ka patsiendi juures. Rebeka tahtis muidugi kasutada kogu oma meditsiiniliste teadmiste tagavara ja sellega anda tagasilööki paremuse suunas, kuid varsti sai ta aru, et kui see ei ole segatud vaimse palvega, siis sellest ei ole mingit kasu.

Helen, kurat ja teised nõiad ei võtnud asja aga kergelt, seetõttu lahing tugevnes. Rebeka püüdis ka ühendust võtta ühe töökaaslastest kristliku paariga ja rääkida neile, mis seal toimub, kuid nad keeldusid uskumast ja ütlesid, et ta on haige, üleväsinud ja kujutleb endale asju ette.

Kui nüüd lahing tugevnes, siis ka Rebeka vana haigus tugevnes. Ta läks ühe väga hea peaarsti juurde haiglas. Hoolimata palvetest, meditsiinilistest jõupingutustest, oli ta siiski suremas, mida ta ka ise teadis. Viimasel praktika päeval jäi ta nii haigeks, et ta pidi loobuma edasisest töötamisest. Läbivaatuse viis läbi arstide kolleegium, kes talle ütlesid, et tal ei ole enam kaua jäänud elada. Nemad enam ei saanud teda kuidagi aidata. Nad soovitasid talle kas haiglasse jääda või koju minna. Ta otsustas koju minna. Nii siis Rebeka lahkus linnast ja haiglast, mõeldes, et mitte kunagi enam neid ei näe, kuid ta süda oli väga tugev paljude, paljude inimeste ja pimeduse jõudude kurvastuseks, kes seal inimesi vangis hoidsid.

Järgneva kuu jooksul läksid ta haiguse agooniad nii tugevaks ning ta jäi sellest nii nõrgaks, et ta ei suutnud enam kodus midagi teha ega end enam voodist isegi püsti ajada, et välja tulla voodist. Kuid kõigele vaatamata, oli tal täielik rahu. Jeesus oli täielikus kontrollis ning see oli ju see kõige tähtsam. Öö öö

järgi oli ta üleval, sest valu oli nii suur. Tal oli väga meeldivalt õrn läbi saamine Isandaga, mille alusel ta kirglikult lootis, et see on Isanda tahe, et ta varsti koju läheb.

Ühel päeval, kuu lõpu poole, tuli teda ta oma kodu kiriku pastor Pat külastama. Olles Jumala mees, pastor Patile hakkas see olukord vastu, et Rebeka peab surema. Ta pani palves selle olukorra Isanda ette. Ta tuli ja rääkis talle, et Isand oli talle ilmutanud ja et see ei ole Tema tahe, et Rebeka peaks surema.

Siis ütles ta: "Võib olla tundub see asi pöörane, kuid mina usun, et Isand ilmutas mulle, et see mis tegelikult sinuga praegu sünnib, on ühe grupi nõidade rünnak sinule. Sinu haigus läks hullemaks sellepärast, et nad saadavad deemonlike jõudusid sinu juurde. On selline asi võimalik? On sul mingisugune kontakt nõidadega, keda sa tunnend?"

Äkki sai Rebeka kõigest aru! Miks ta küll ei olnus seostanud oma haiguse halvenemist selle lahinguga, mida ta oli alustanud satanistide vastu seal haiglas? Ta ei olnud ka oma kogemustest mitte kunagi rääkinud pastor Pat'iga. Nüüd ta aga rääkis kõigest, mis oli juhtunud möödunud aastal.

Pat kõndis toas ringi, kuulates teda sügava huviga, mille peale ta lõpuks ütles: "Nüüd ma tean kindlalt, et see on Isanda tahe, et sa ei pea surema. Nüüd mul ei ole enam mingit kahtlust, et sinu haigus on pärit nõidumisest. Me peame palvetama ja blokeerima nende nõidade väe tegevuse."

Ja ta palvetaski! Mitte ainult pastor, vaid ka vanemad ja 200 kiriku liiget võtsid ette palvetamise ja paastumise terve nädala jooksul ööpäeva ringselt, tehes eestpalvet Rebeka pärast, küsides Talle Isanda käest kilpi kaitseks ja et Ta lõhuks ära nõidade väe, mis olid tulnud teda ründama.

Nädala lõpu ühel ööl, tuletas Isand meelde Rebekale ühest Watchman Nee raamatust ühe koha, kuigi ta ise oli ebateadlikkuse äärel.

"Enne kui kristlane ei ole oma tööd siin maa peal veel lõpetanud, siis tal õigus lihtsalt vastu panna surmale, isegi kui surma sümptomid on ihus juba näha. Sa võid lihtsalt sõidelda sümptoome." Piibel õpetab, et surm on meie vaenlane.

1 Kor. 15: 26. "Viimne vaenlane, kellele ots tehakse, on surm!"

Kui Isand oli talle selle meelde tuletanud, siis ka Püha Vaim kõneles vaikselt kinnitades, et see ei ole jah, Isa tahe, et ta peaks surema ja et tal on palju veel

teha. Ta peab üles tõusma, kuradile vastu seisma ning mitte nõus olema haiguse ja surmaga, mis kuradi poolt saadetud. Ta vaevles mõne aja, sest tegelikult ei tahtnud ta enam elada ning kannatada, vaid minna taevasse Isanda juurde ja olla igaveses rahus ja rõõmus, millest ta teadis, mis ootab teda seal. Kuid Püha Vaimu hääl oli õrn, vaikne, kuid tungiv.

Lõpuks, peale paljusid pisaraid, asetaski ta oma jalad "Kaljule" ja alustas kuradi sõitlemisega, käskides teda lahkuda Jeesuse nimel - mitte üksnes olles enam nõus haigusega, mille kurat tema ihusse pani, vaid ta keeldus ka suremast. Hiljem Isand ilmutas Rebekale, et ainus põhjus miks ning kuidas Tema sai läbi murda. Selleks oli, et Rebeka voodist üles tõusis ja alustas võitlust ning surmale vastu seismist, mis oma korda oli selle koguduse ja pastori tugevate palvete tulemus.

Rebeka musklite kahjustus oli nii suur, et taastumise protsess võttis aega kolm kuud, kuid Isand tõstis ta jalule ja tervendas täielikult, nii et ta pöördus tagasi "Memoriaal" haiglasse, et lõpetada veel kaks aastat kestev treening. Lõpuks oli ta valmis Isanda poolt, et kohtuda Eleiniga, kes oli peanõid ning juhtis tema tapmiskatset.

2. peatükk

ELEINI VÄLJA ILMUMINE

Jutustab Elein:

Minu ema ja isa abielu oli väga ebakindel. Minu isa oli joodik, kes mõtles, et ta oli Jumala kingitus naistele. Ta kohtles minu ema väga halvasti. Minu sündimise juures seisis ta ema voodi otsa juures ja ütles talle uuesti ja uuesti, et ta soovib, et mina sureksin. Ta tegi seda seni, kuni ema lõpuks viskas teda vaasiga.

Minu sünn oli sarnane paljude teistega, kes samal päeval sündisid üle kogu maailma, kui mitte arvestada, et ma sündisin deformeerununa. Sündisin ninata, ülemise huuleta ja ülemise suu laeta. Seda kutsutakse jänese mokaks. Minu ema oli tahtnud mind kohe näha, kui olin sündinud. Temale olin ma ilus beebi, isegi deformeerununa. Tema esimene küsimus oli, et "Kas seda saab tema juures kuidagi ära parandada".

Minu ema oli absoluutselt vaene. Tal puudus raha, mida ei saanud ka olema, sest olukorrad olid sellised. Sel ajal puudus abirahade saamis

programm, nagu see eksisteerib praegu. Minu ema ei olnud selline tüüp inimesi, kes andis alla kergesti, et ta vaene oli.

Juhtus nii, et selles haiglas töötas med-õde Helen. Tema ka assisteeris minu sündi. Helen tundis minu ema olukorda ja minu isa vihkavat hoiakut. Helen ei olnud ainult lihtne med-õde, vaid ka väga tegutsev nõid ja liige, ühes väga võimsas, kuid vähe tuntud okultgrupis, meie maal. Nad kutsusid end "Vennaskonnaks". See grupp on saatana jumaldajad. Helen oli selles grupis "kontaktsik". Tema kohtumine minu emaga jättis väga suure jälje minu ellu, kuni ajani, kus ilmus Rebeka minu ellu. Helen tuli minu ema juurde kohe minu sündimise päeval ettepanekuga, küsides luba võtta üks väga väike kogus minu verd, millega tema ja ta "sõbrad" võtaksid ette valmistada rahalise tee nii tema, kui ka minu parima kirurgilise ja arsti abi saamiseks. Minu ema ei saanud sel hetkel aru, miks Helen niisugust väikest asja ei võinud teha mööda minnes. Ema näis mitte arusaavat selle teo tähendusest, sest Heleni seletusviis oli olnud ebaselge. Ja et mu ema ei näinud muul viisil väljapääsu tulevat, aga abi oli väga vaja, ning et Helen kinnitas taas ja taas, et see ei tee midagi paha mulle, mille peale mu ema ka nõustus. Helen oli kütkestav noor leedi, kes näis tõeliselt huvitatud olema nii minu kui ka minu ema abistamisest.

Helen aga ei seletanud mu emale, miks mu veri väga tähtis "müük" oli. Minu verd võeti väga väike kogus ja viidi ühe teise naise kätte, keda kutsuti Grace'iks (greis). Grace oli aga samuti satanistide grupi liige. Tema oli selle grupi ülempreestrinna. Minu vere "müük" pidi tooma Grace'ile uut väge, rohkem aktiivsust ja kõrgemat positsiooni okultis. Helen sai juba väge juurde ainuüksi selle vere koguse transpordimise eest.

Heleni võttis vere minult ja andis selle Grace'le edasi. Grace jõi selle vere tseremoonia ajal, mis avas nii Grace'ile kui ka saatanale mind omava õiguse, mis oma korda avas sellest hetkest ukse minus paljudele deemonitele. Grace, saatana juhtimisel, saatis minu sisse elama mitmeid erinevaid vaimusi, kes minu elu, iseloomu ja tulevikku kujundama ja vormima hakkasid.

Kuna minu ema ei olnud kristlane, siis ka sellepärast ei teadnud ta, mis minust tegi "turustus" materjali. Mind jälgiti sellest ajast alates väga hoolega satanistide poolt ning ka hilisem kuldi organisatsiooni kuulumine, oli sellega seoses. Oleks mu ema teadnud, mis seal taga, ei oleks ta kunagi öelnud "OK" ning kellelgi ei oleks olnud õigust võtta seda väikest kogust minu verd kuldi tseremooniale. Hiljem ma nägin ise, kui ma juba selle grupi liige olin, et kuidas seda "bisnessi" tehti, mille peale mu süda alati kokku kiskus, kui ma mõtlesin, millised tagajärjed on tulemas selle beebi ellu.

Kuradil oli minu juures nüüd käes see hinnaline positsioon. Vastsündinud beebi sai uueks koduks deemonitele ja kurjadele vaimudele, kes kasvatasid temas väge ja väledust. Kui ma aru hakkasin saama minu sees toimuvast, avastasin ma juba väga noores eas, et mul olid erilised teadmised ja et minuga toimus midagi kummalist, millele ma oma näppu asetada ei saanud, mis nimelt oli.

Juba 4 päeva peale minu sündi, tuldi minu ema juurde ja viidi mind laste haiglasse, meditsiini keskusesse. Seal mulle tehti terve hulk operatsioone. Ja hiljem oli muidugi neid veel väga palju. Tegelikult võttis minu näo ülesehitamine, plastikoperatsioonide abil, 16 aastat aega. Peale selle ma pidin veel läbi käima pikkadest kõnelema õppimis- õppetundidest, kuulmise teraapiast, hambaarsti tööst ja veel paljust muust. See oli minu mitmete aastate valude, üksinduse ja hüljatuse alus. Valude pärast, peale plastikoperatsioone põlesid haavad valust päevi, enne kui paranemine algust võttis. Olin väga üksildane, sest ma ei olnud nagu kõik teised lapsed. Hüljatuse osaliseks ma sain, sest ma olin deformeerunud välimusega. Mul oli väga vähe sõpru. Seetõttu minust sai väga jõhker võitleja isiksus. Ma õppisin võitlema ja väga hästi võitlema, et seista enese eest. Mul oli ka väga palju koolist puudumisi operatsioonide pärast, mis oli ka põhjuseks, et mul säilisid vähesed sõbrad.

Lapsed koolis näisid rõõmu tundvat minu puksimisest ja müksimisest ning kui nad mind tõukasid ja minu üle naersid, nii et ma enam ei suutnud kannatada, tuli meil ka jälle liikuda. Me liikusime koolist kooli, mille tõttu ma mitte kunagi kahte aastat ei olnud ühes ja samas koolis. Minu vanemad mõtlesid, et see on mulle parem, kui ma ei kohtu sama kooli grupiga teist aastat. Kuid ma kohtusin samade lastega jälle ja jälle, sest iga kool oli ju sama ja reaktsioon oli ka sama. Mitte miski ei muutunud agooniat aastast aastasse.

Minu ema abiellus varsti peale minu sündi teist korda. Minu vanemad ei käinud kirikus, kuid nad ei keelanud mind sinna minemast. Nad olid "ootamas teineteist". Nagu inimesed, kes ootavad liiga kaua kellegi järgi ja siis jäävadki ootama, kui nad ei astu ise esimest sammu.

Lõpuks ma liitusin ühes kirikus noorte grupiga. See oli küllaltki aktiivne grupp nelipühilasi. Olin sel ajal 16 aastane ja oodatud noorte gruppi seetõttu, sest oskasin laulda, kitarril ja trumme mängida. Mul oli ande palju, kuid eriline and oli muusika maailmas. See aeg oli minu jaoks üsnagi õnnelik aeg, kuid väga lühikest aega.

Oma kasvueas ma avastasin, et mul on mingi seletamatu "vägi" ning ma

ei teadnud, mis ma pean sellega peale hakkama või mis "see" oli või kust "see" minule tuli. Mõned inimesed ütlesid, et mul olid erilised "annid". Mul oli üks tädi, kes oli sügavalt nõidumises ja spiritismis. Ta nagu kogemata kutsus kõiki lapsi oma juurde mängima okult "mänge". Mul olid alati suured võimed mängida QUIJI mängu, ennustus kaartidele jne. Kui ma siis teisme ikka jõudsin, siis ma märkasin, et mul on teiste üle väga suur mõju ja ma võisin nendega teha, mida ma iganes tahtsin. Mul oli ka ebaharilik füüsiline jõud.

Ma mäletan keskkooli päevilt, et üks lesbi tüdruk, kes proovis minu peal teha oma tükke peale kooli. Ma läksin kontrollimatusse raevu ja peaaegu oleks ta toppinud tualetipotti. Ta oli minust palju suurem, kuid ma oleksin võinud ta tappa, kui mõned täiskasvanud ei oleks vahele seganud.

Kogu keskkooli aja käisin ma ühes ja samas koolis. Ka selles koolis naersid mind lapsed. Üks halvim asi oli, kui keegi minu üle naeris, siis olin suuremate lastega võrdne. See tuli päevavalgele 12. klassis, kui ma jalutasin ühel vahetunnil koridoris, kui üks jalgpalli meeskonna kapten hüüdis mulle järgi: "Vaata seda peletist jänese-mokka". Ma mäletan ainult seda, kuidas ma oma raamatu koti maha viskasin ja tema juurde jooksin. Ja järgmine asi, mida ma mäletan, oli, et kuidas viis õpetajat mind tema küljest ära kiskusid. Ma olin ta peaaegu surnuks peksnud. Ma olin lõhkunud ta nina, lõua ja hulga luid ta näos. Mul oli üleloomulik jõud. See poiss kaalus ligemale 100 kg, kuid mina kaalusin siis 49 kg. Mul ei olnud mitte ühtegi muljumist, isegi mu rusikal mitte.

"See jõud" näis mul olevat pahaendeline, kuid mulle ta meeldis. See oli ainuke tee, mille läbi ma rahu natukeseks sain. Mitte keegi enam ei tõuganud mind. Kui ma sellele tagasi vaatan, siis mul tõusevad ihukarvad kõik püsti. Kuid sel ajal näis mulle see vägev, sest sain nii viisi rahu. Kuid tegelik rahu kadus kiiresti kuradi vale läbi ja mille ma ka muide varsti avastasin. Ma olen kahetsenud seda kaua, et kuulasin teda ja kahetsen seda siia maani. Kuid ma olen väga tänulik Jeesususele, kes mind armastas kõik selle aja, millest ma sellel ajal aru ei saanud. Sel ajal mulle meeldis "see" jõud väga. Ma ei teadnud, kust see tuli, kuid ma tahtsin seda omada ja tegin kõik selleks, et seda juurde saaks. Sel ajal ma kohtusin oma tulevase "sõbra" Sandy'iga, kes käis ka noorte kiriku grupis. Tema käis ka samas keskkoolis, kus minagi. Sandy oli samuti sel ajal 17, nii nagu minagi. Sandy oli "uustulnuk" ja "sööt" satanismis. Tema oli ka see, kes juhtis mu kuradi järgmisse plaani järku, minu elus.

3. peatükk

ÜHINEMINE "VENNASKONNAGA"

Jutustab Elein:

Sandy oli mu ainuke sõber, kes mul kunagi üldse olnud on. Ma kohtusin temaga kiriku noorte grupis, mida juba ka eespool juba mainisin. Mina ei läinud kirikusse mitte selleks, et kuulda Isandast, vaid kohtuda teiste lastega. Sandy ja mina töötasime koos mõningates noorte kiriku töörühmades ning peale kirikut sõbrustasime, õppisime koos ja kui vaja, siis ka käisime väljas koos cocat joomas.

Sandy oli ilus tüdruk. Ta oli rikkam kui mina ning väga hästi riides ja populaarne. Ma mõtlesin, et ta tõeliselt tunneb mulle kaasa kui sõber, kuid ma ei teadnud, et ta oli vaid "sõöt" "Vennaskonnale". Varsti peale juhtumit jalgpalli mängijaga, Sandy mainis mulle, et ta pannud tähele, et mul olevat eriline vägi, mis ainult üksikul on. Ta ütles, et ta teab, kus ja kuidas võib õppida juurde saama niisugust väge.

Ta ütles ühtlasi: "Kuule, ma tean, et sa oled üksi ja norus, ma mõtlen, et minul on midagi, mida sa vajad. Kirik, kus me käime, paistab, et nad sinust eriti ei hooli ja Jumal ka tegelikult ei hooli sinust. Kui ta oleks hoolinud, ei oleks sa sellisena sündinud." (Jumala süüdistamine) Siis käis ta välja võimaluse, minna koos "noorte laagrisse" "grupiga", kuhu pidid minema ka tema ja ta pere. Tema kutsus seda "kiriku laagriks". See asus väikeses linnas, ainult mõne miili kaugusel. See laager töötas kogu suve läbi. Mu kool oli selleks ajaks lõppenud ning kuna mul ei olnud midagi muud teha, otsustasin ma minna.

Ma ütlesin oma vanematele, et lähen kiriku laagrisse - aga ega see neid ei huvitanudki, mida ma tegelikult tegin. Ma olin väheke kartlik, kuid ülevas meeleolus. Ma mõtlesin, et olen lõpuks leidnud sõbra ja ka vastuse nii üksindlusele kui ka küsimustele minu imeliku väe kohta, mis mul oli. Sandy rääkis mulle laagrisse minekust juba mitu päeva, enne kui sinna läksime. Ta kirjeldas seda paika ideaalsena ja lubas, et mind oodatakse seal, sest mind vajatakse seal. Minu vägi pidi väga vajalik olema ja nad võivad seda täiustada. Minust võib saada rikas, kuulus ja ma võivat saada kõike, mida ma iganes tahtvat, ma võivat ka saada. Kui ta seda rääkis, siis tundsin enese sees imelikku väe liikumist, mis ringles ja hakkas tööle minus.

Mida Sandy ei maininud, oli sõna "kult ja ta ei rääkinud fakte sellest grupist.

Ma peatun korraks ja annan ülevaate sellest grupist.

See grupp, kes nimetab salaja end "Vennaskonnaks", koosnes inimestest, kes jumaldavad kuradi ja on kontrollitud otseselt kuradi enda poolt. See on - kiiresti kasvav ja väga ohtlik okult. Nad asusid põhiliselt kahes kohas USA-s- Lääne rannikul, Los-Angelesis ja San Francisco aladel ja teine koht - kesk Ameerikas, kus mina elasin. Nad olid jaotatud lokaalseteks gruppideks või rühmadeks, mida kutsuti "lepingulisteks". "Lepingulised" eksisteerivad 5-10 ja kuni mitme tuhandeliste inimgruppidega. Sellest kuldist on räägitud Hal Linsey raamatus "Kuradid on elus ja terve, planeet maal." Ja Mike Warnike raamatus "Kuradiga kaupleja" ning Doreen Irwine raamatus "Vabastatud nõidumisest", kus räägitakse USA-s Inglismaalt sisse toodud grupitööst.

See okult on ekstreemselt salajane. Seal ei eksisteeri mingisuguseid kirjutatud nimekirju. Isegi kuradiga tehtud lepingute alla kirjutamine verrega, liikmete poolt, põletatakse ülempreestrite ja ülempreestrinnade poolt. (Sellest ei tea madalamal astmel olevad grupi liikmed midagi). Need satanistid on tunginud igale ühiskonna astmele - nii vaeste, kui rikaste keskele. Nad on haritlaste hulgas, politsei, riigijuhtide, ärimeeste ja ka mõningates nõnda nimetatud kristlastest juhtide keskel. Enamus neist kuulub ka kohaliku kirikusse, et näida aktiivsed ja ühiskonna "head kodanikud". Seda tehakse selleks, et enda olemust varjata. Nad elavad topelt-elu ja on meister eksperdid petma.

1Kor.11:14 - 15

"Ja ei ole kahtlust, et kuradid ise muundavad end valguse inimeks, mis siis veel tema teenrid muundavad end õigluse teenriteks..."

Nad eksisteerivad koodnimede all, nende koosviibimistel ja kui nad tänaval kohtuvad, nad ei tea lihtsalt teineteist teisiti, sest tegelikke nimesid neil ei eksisteeri. Nad on väga rangelt distsiplineeritud kuradi enda ja deemonite poolt. Nad toovad mõned korrad aastas inimohvreid, kuid loomohvreid igal kuul. Inimohvrid on põhiliselt beebid, kes on sündinud mitte abielus okult liikmetest, kes on teada okultis olevatele arstidele ja õdedele. See on ka põhjuseks, et neid emasid ei ole kunagi näha haiglas - beebi sündi lihtsalt kunagi ei registreerita ja samuti ka nende surma. Ülejäänud ohvrid on

inimvargused, mis on toime pandud kultu kuuluvate liikmete poolt, kes on selleks distsiplineeritud või vabatahtlikud. Ma kahtlustan et nad ei saa elada enam enda päralt. Paljudest on saanud äärmiselt oskuslikud ja külmaverelised mõrvarid.

Iga leping on tehtud ülempreestrite või ülempreestrinnade abiga. Need inimesed on saanud oma positsioonile, olles saavutanud kuradi soosingu erinevatel viisidel ning järjest suuremat ja suuremat nõidumiseväge saavutades. Gruppidel, omavahel toimub väga suur võitlus. On olemas eliitnõidade ühing, kes kutsuvad end "Valguse õdedeks" või "Ilutulestikuks"

USA-s on mõningad grupid, kes kutsuvad end "Ilutulestikuks", kuid kõik ei kuulu "Vennaskonda". "Ilutulestikuks" kutsutav grupp, on pärit muistsest vanast Inglismaal olevast väga ohtlikust grupist "DRUIDS". Nad oli üliohtlikud ja väga täidetud inimesed, kes ka olid ühenduses "Vennaskonnaga". Nemed praktiseerisid inimohvrite toomist väga tihti.

"Valguse õed" tulid USA-sse Euroopast 1700-tel aastatel. Nende juured aga ulatuvad Euroopa pimeduse aegadesse, mis omakorda põlvnesid Egiptusest ja Babülooniast päritud nõidade järeltulijatest, kes olid võimelised järgi tegema 3 esimest, kümnest nuhtlusest, mis oli saadetud Egiptusesse Mooses ajal. (Loe 2Mooses 7.pt.) Need nõiad on uskumatult väerikkad. Nad on võimelised produtseerima haigusi ja tapma ilma ohvrit puudutumata, nad võisid seda tuhandete miilide taha teha. See muidugi viiakse täide deemonite poolt, need inimesed on eksiteele viidud ja nad mõtleavad, et nemad kontrollivad deemoneid, kuid tegelikult kurat ja deemonid kasutavad neid ainult.

Eriti suured metsikused toimuvad kuldi liikmete läbi, kes on nii kontrollitud deemonitest, kes nende sees elavad, et seetõttu nad kaotavad kõik armastuse emotsioonid ja kaastunde, nii et nad ei näigi enam inimestena välja. Mõnedest me räägime siin raamatus hiljem.

See, et "Vennaskond" väga kiiresti kasvab, on tunnusmärgiks, et lõpuajad on käes, mis on piibli prohvetteering.

Ma astusin otseselt sellesse kultu, kui ma sel suvel Sandy'iga laagrisse läksin. Ma olin väga erutatud, kui ma laagrisse jõudsin. Ärevuses olles sa kaotad palju, mida sa näed ja kuuled. Meid viidi kõigepealt kohta, kus me tundsimet väga teretulnud olevat ja kus me puhkasime. Seal laagris olid mitmed kohad ja hooned, kuhu võis minna, et saada nõندانimetatud tunnistust. Selleks olid

muuseumid, raamatukogud, hüpnotiseerijad, selgeltnägijad, käejoonte järgi ennustajad, kaartidelt ennustajad, vuduu eksperdid jne., jne. Mõned elasid seal aastaringi, mõned mitte. See oli koht, kus okult sai avalikult kokku tundmatu publikuga.

Meile jagati mitmed õppetunnid, kus õpetati ringi käima ja kasutama "väge". Sandy viis mind esimesele "Valguse õdede" koosolekule. Alles hiljem sain teada, et mind jälgitud kogu minu lapsepõlv, alates sellest ajast, kui minu veri viidi Heleni kaudu Grace'le.

Kaks tundi enne õhtust suurt kokkutulekut, Sandy viis mind suurde saatana kirikusse, mis asus samal territooriumil. Päike oli juba loojumas ja kirik oli seetõttu seest pime, kui mitte arvestada 13 küünalt, mis põlesid ringina põrandal, kiriku eesosas ja mis heitsid 13 kummalist varju figuuridest, kes istusid igaüks oma küünla taga maas. Kui me ligemale läksime, siis sain alles aru, et need olid 13 naist, kes kõik olid riietatud ühtemoodi pikka valgesse rüüsse, kapuutsidega peas. Nad kõik istusid poleeritud puupõrandal jalad risti, käed risti rinnal, absoluutselt sirgelt, vahtides absoluutse tähelepanuga küünla valgusesse nende ees.

Küünlad olid 60 cm kõrged ja 8 cm jämedad. Nad olid tehtud mustast vahast ja igaüks seisis paberilehe peal, mis oli täis kirjutatud peene kirjaga. Küünlavaha tilkus küünaldelt alla paberile. Naised ei kandnud vääriseid ornamentseid ehteid. Seal oli täielik liikumatus, peale pideva madala häälega manamise ning ühes toonis mõmina, kui nad ohverdasid omi palveid kuradile. Seal oli vägi, mis hoidis mind lummatuna ning sisendas aukartust. Ma tundsin suurt ärevust seletamatu väe ees, kui ma maha istusin kaheks tunniks, et vaadata seda teenistus.

Ma avastasin ka järgneval õhtul end samasugusel tseremoonial. Ma teadsin, et nad on "Valguse õed", sest Sandy ütles seda mulle. Teised kuldi liikmed pöördusid nende, kui "emade" poole ja ainult mõned teadsid, et nemad ongi grupi eliit. Meestele tehti selgeks, et nemad ei või seal grupis olla ja neid jäeti grupist välja. Need naised, olid grupi eliit, väejaamaks ja kogu kultgrupi põhitugevus, mis oli rangelt valvatud saladus, isegi grupis eneses. Nad ei luba mitte mingisugust nõrkust mitte ühegi eliit liikme juures, iga nõrk hävitatakse. Seal grupis on ainult üksikud noored naised.

Teisel õhtul pöördus üks neist naistest minuga rääkima. Ta ütles, et nad olid märganud, et olen sellest asjast huvitatud ning nad juba teavad, et mul on ebaharilik vägi ja neile väga meeldiks, kui ma nende treeningu programmi sisse

lülituksin. Nad olid sundimatud ja lahked ja ütlesid, et nad võiksid minu väge treenida kõvasti suuremaks ja tugevamaks, sest teised grupid ei ole võimelised seda tegema. Ma neelasin selle õngekonksu koos õngenööri ja vajutustinaga alla.

Kõigepealt nad rääkisid mulle vägevusest, kuidas ma seda võin kätte saada ning kuidas ma selle väega võin saada, mida iganes ihaldan. See vägi oli kuradist, mitte Jumalast. Nemad olid esimesed, kes mulle rääkisid, et kurat on ainus tõeline jumal. Nad õpetasid mulle kuidas loitsida ja manada. Nad õpetasid mulle, et kui ma midagi saada tahan, siis tuleb mul sooviavaldus kirjutada ja põleva küünla alla panna. Palvetada ei tule mul ainult enda eest, et mitte isekas olla. Ma võisin teiste pärast paluda ülesse tõstmiseks ja ka maha kiskumiseks. See ei muutnud asja, põhiline oli, kui kellegi nimi sellele lehele kirjutatud oli.

Kui saabus viimane päev ja ma valmistusin juba koju minema, pandi mind äkki fakti ette, et nende inimeste headus seal laagris oli ainult fassaad ja minu seal olek ei olnud enam mäng või vabatahtlik asi. Kui ma siis Sandy'iga koju minekuks kokku sain, ta ütles, et ta oli saanud "Valguse õdedelt" sõnumi. Nad tahtvad ohverdada eritreeningu mulle ja veel mõningatele, kellel on "eriand". Sandy ütles, et ülempreester ja ülempreestrinnad tahtvat enne meie ärasõitu minuga lühidalt kirikus rääkida.

Ma sisenesin kirikusse koos ühe laagri kaaslasega. Kui me järgi oli siis uks kirikusse sulgunud, siis astus uksevalve kohe ukse ja minu vahele ja ütles meile, et me liiguksime selle väikse grupi juurde, kes seal eespool seisavad. Ülempreester ütles meile, et oleme "äravalitud", et ühineda "Vennaskonnaga", mis tähendas, et me peame alla kirjutama lepingule kuradiga, kasutades oma verd ning veel samal ööl. Mina küsisin, et mis selles lepingus kirjutatud on, mille peale mulle öeldi, et ma pean tahtma anda oma ihu, hinge ja vaimu "meie võimsale isa kuradile", et "tema käest võiksid hakata õnnistused tulema". Meile öeldi veel ka, et kui me ei kirjuta sellele alla, siis tuleb meie juures kasutada "veenmise meetodit", et meie meelt muuta. Ma vastasin neile kohe, et mina mitte mingil tingimusel seda ei tee. Kohe segas ülempreester end vahele öeldes, et minul ei olevat enam teist valikut. Ma vaatasin talle silma ning vastasin: "Mine põrgusse! Sa! Ma arvan, ette kõik olete siin kummalised ja pidage meeles, mina ei tee seda!"

Otsekohe astus väga suur automaatpüstoliga valvur minu selja taha, haarates minu käerandmest, väänates selle selja taha, tõstes mind selles asendis õhku, mille peale mina arvasin, et nüüd ta murdis mu käe. Ta ütles, et

ma pean põlvili minema ülempreestri ette ja paluma andestust, et ma lugupidamatult temaga käitusin ja kui ma ei tee seda, siis peksab ta mind seni, kuni ma teen seda. Solvunult ma röögatasin, "Siis alusta seda kohe, sest mina ei tee seda kellegi ees."

Ta võttis hoogu, nii et esimene rusikalöök, mis mulle tuli, oli täiest jõust. Selle peale ma ei mäleta enam midagi, enne kui ma ärkasin 1,5 X 1,5 m vangikongis. See oli absoluutselt palja puupõrandaga. Uksel oli väike akenkoridori, kust mind jälgiti. Seal oli peaaegu pime. Ma olin selles ruumis 24 tundi. Mulle näis nagu oleksin seal olnud päevi. Kuid magada mul ei lastud, sest valjuhääldajad oli pandud kõvasti plärisema kogu ajaks, kui ma seal olin. Mulle öeldi korduvalt ja korduvalt, et kogu au, austuse ja ustavuse ma võlgnen kuradile. Ma pidin paluma kuradi käest andeks, sest kurat oli kogu universumi jumal. Mulle öeldi veel, et minu perekonda hakati sellest hetkest peale jälgima ja kui ma ei hakka ustavalt kinni pidama seadustest ja määrustest ning ei kirjuta alla lepingule, siis nad alustavad minu piinamist, mis lõpeb surmaga. Mulle ei antud mitte mingit toitu ega juua.

Järgmisel õhtul aga viidi mind kahe valvuri saatel, teise ruumi, kus ootasid mind kaks "Valguse öde". Nad aitasid mind pesta ja siis panid mulle selga valge atlasürbi, jättes mulle aluspesu selga panemata. Mulle ei pandud ka midagi jalga. See ürp ulatus maani ja oli keskelt kinniseotud valge nööriaga. Sel riietusel oli taga rippuv kapuuts ja laiad varrukad. Ornamentid, kui niisugused puudusid. Üks naistest soovitas mulle, et ma enam vastu ei paneks, sest nii hoian ma ise kõrvale oma elu eesmärgist. Nad rääkisid, et mind on ootamas võrratud "õnnistused" meie "isa kuradi" poolt.

Mind transporditi koosolekule kinnises furgoonis, mille tõttu ma ei näinud, kuhu mind viidi. See koosolek ei olnud enam laagri aladel. Nägin seda ainult vilksamisi, kuhu me läksime. Sellel majal puudusid aknad ja ta oli metsa sees. Ta sarnanes kusagil farmis oleva küüniga, sest seal olid õled põrandal.

See maja seest poolt oli valgustatud värelevate küünaldega seinte ümber. Küünlad oli asetatud kolme kaupa - must, punane ja valge. Sinna oli kokku tulnud 200 - 300 inimest, istudes paljastel puupinkidel ja näoga ette poole. Ees oli puust platvorm, mille äärtel põlesid tõrvikud. Selle platvormi ees oli altar, mis oli robustselt välja tahutud kivist ja ta sarnanes liikuva hobusega. (Hiljem ma sain teada, et neid asju sai kiiresti liigutada, kui vaja.) See kivi oli muidu hall, pruunide plekkidega, mis olid pärit paljude ohvrite valatud verest, nii inimeste, kui ka loomade omast.

Olin vimmas oma kurnamise pärast, kuid tundsin, et erutav kartus on võimust võtmas kohutava nähtamatu väe ees, mis mind ärritas. Selles ruumis põles viiruk, mis täitis terve ruumi oma lõhnaga. Ma usun, et see oli ka mingi narkootikum, sest mul hakkas pea ringi käima. Ruum oli täielikult vaikne, kui kapuutsiga üripides isikud vahtisid ootusrikkalt lava poole. Mingi nähtamatu jõu tagajärjel hakkasid väikesed kellad helisema ja pimedusest astusid kärarikkalt lavale ülempreester ja preestrinnad.

Need preestrid ja preestrinnad olid kõik rietatud ühtemoodi. Kõigil olid seljas mustast atlasest ürbid, kujult samad, kui minul, kuid äärestatud kapuutsid, varrukad ja alumised ääred, olid punasega. Keskelt olid nad kinnitatud kuldvööga. Kõikide jalad olid paljad nagu minulgi. Iga üks kandis valitsuskeppi, mis oli meetri pikkune. Ülempreestri kepp oli kullast, mille tipus oli tagurpidi pööratud rist, kus oli madu ümber pandud, käepidemest ülespoole roomama. Ülempreestrinnade omad olid sama kujuga, ainult hõbedast. Neid keppe kandsid nad aupaklikult oma käevangus. Nende kohalolekus oli korraldusi andev õhkkond, mille tõttu ma aru sain, et neil on kaasas võimas vägi, mida tunnetades, ma kadedaks sain. Sellel koosolekul olid kohal mitmed relvadega varustatud valvurid, nii seespool kui ka väljaspool maja. Sellest sai minu esimene tõeline osavõtt okultsest koosolekust. Kõik eelnevad korrad oli olnud näitemäng ja nalja tegemine. Pärast avategevust kutsuti mind kahe valvuri poolt altari ette. Mind ja teisi tutvustati rahvale kui "oodatuid" liikmeid. Ülempreester pööras põhi tähelepanu minule. Ta ütles: "Kuradi vennad ja õed, me esitame teile õde Südikust (see oli minu uus nimi). Me esitame teda teile, sest ta tahab saada meiega üheks. Ja nüüd sulle meie isand ja jumal - meie valitseja, kes on ka kogu universumi valitseja, hävitaja, sa kurat, me anname selle lapse, sulle üle õde Südikuse, et sa võiksid teha temaga, mis sinul plaanis on. Me anname ta sulle ja palume sinult õnnistust meile, nagu sa meile lubanud oled."

Mulle anti siis nuga, millega ma pidin lõikama haava oma sõrme, kuid ma keeldusin seda tegemast. Otsekohe sähvis piits mu seljal, mille peale ma vingerdasin põrandal valu agoonias, kuid olin otsuse teinud, mitte alluda neile. Ülempreestrinna nipsutas sõrme, mis peatas minu peksmise. Ta ütles häbistades raevutseva häälega, et minu eksituse korraldamiseks on palju efektiivsem meetod.

Ma vaatasin imestunult kuidas tema, ülempreester ja ülempreestrinnad võtsid asendid suure viisnurga eri külgedel, mis oli eelnevalt maha joonistatud suure ringi sisse lava keskel. Viisnurga igas nurgas oli must küünal. Ülempreestrinna üksnes viipas korra käega, mille peale küünlad põrandal

süttisid, ilma et neid oleks keegi puudutanud. Seejärel hakkas ta manama, kuhu lisandus ülempreester oma loitsimisega. Ka kogu rahvas loitsis muide, kui neile selleks käsk anti, mis toimus kellukesi helistades.

Äkitselt oli viisnurga sees suitsusammas ja ere valgus. Momentaalselt täitus tuba jõleda väavli haisuga. Sinna ringi keskele ilmus hiiglaslikult suur deemon oma füüsilisel kujul, ümbritsetuna leekidest. Ta oli kuskil 2,4 m pikk. Ta põrnitses mind ähvardavalt, ise ette ja taha kiikudes. Ülempreestrinna (Grace) alustas uuesti minuga vestlust, kus ta ütles, et kui ma ikka veel ei kirjuta alla lepingule, siis antakse mind talle surnuks piinata. Sellest mulle aitas! Ma ei olnud kunagi oma elus tundnud nii suurt hirmu, kui sel hetkel. Samas aga olin ma hakanud himustama seda väge, mis oli Grace'ile. Ma olin teinud juba otsuse, et minust peab saama väga suure väega inimene, kes maksab kätte kõikidele, kes olid mulle halba teinud.

Kui ma siis olin märku andnud, et olen nõus alla kirjutama, tulid kaks naist minu juurde ja panid minu valgele ürbile peale musta ürbi. See must ürp tähendas, et ma ei ole enam algaja. Ma võtsin enda algatusel noa ja lõikasin sügava haava oma sõrme. Seejärel ma kasutasin tiivasulest sulepead, millega ma kirjutasin oma verre kastes, alla lepingule, et ma annan oma ihu, hinge ja vaimu kuradile üle.

Otsekohe, kui olin allkirja ära kirjutanud, sain ma elektrilöögi, mis läbis mind pealaest jalatallani. See oli nii tugev, et ma lendasin pikali maha. Kui ma seal maas lebasin, sain ma äkki aru, et Grace oli uuesti manamas. Kui olin end üles ajanud, nägin, et ta oli välja kutsunud veel ühe deemoni. See tuli otse minu juurde ja ütles mulle, et ta tuleb minu sisse elama. Ta sirutas oma käed minu suunas ja robustselt rabas mind mu õlgadest ja veel enne, kui mul oli aega üldse midagi vastata, sisenes ta minu sisse. Momentaalselt olin ma agoonias, mis tuli kõrvetavast kuumusest, mis läbis minu ihu, millele järgnes jälle tugev väavli lõhn. Selle agoonia kestel ma minestasin, mille tõttu ma ei mäleta enam midagi, mis minuga edasi sündis. Meelemärkusele tulin ma jõhkra väänamise peale, kui furgooni mind tagasi tassiti, et laagrisse minna. Kõige nende sündmuste ajal olin ma väga väsinud ja uimane magamatusest, peksmisest, näljast, janust, nii et ma ei taibanud, mis minuga tegelikult oli sündinud. Ma jäin veel nädalaks ajaks laagrisse, et minu füüsilised haavad ja, muljumised terveneksid. Kui ma siis koju läksin, ma tundsin ja arvasin, et olen nüüd üks "vägevaim" inimene maa peal. Ma teadsin, et ma olin saanud väe, üle igasuguse inimeste kujutlusvõime. Ma mõtlesin, et mitte miski ega keegi ei saa mind enam hävitada.

Oh, kui vale see mõte mul oli!

4 . peatükk

VÕIMULE TÕUS

Jutustab Elein:

Minust oli saanud "Vennaskonna" liige, ja nõiana tunti mind nüüd uue nime all. Peale ühe kuu möödumist, alla kirjutamisest kuradiga, oli mul ka esimene kokkusaamine kohaliku ülempreestrinnaga. Minu kodulinnas oli selle liikumise inimesi kusagil tuhande ümber. Ülempreestrinna võttis minuga ühenduse, öeldes, et ta tahab kohtuda minuga oma kodus. Olin väga üllatunud, et mulle nii kõrge isik helistab. Ainult üksikutel tüdrukutel on õnnestunud kohtuda ülempreestrinnaga ja siis ka ainult karistamiseks või millegi erilise teostamiseks. Ta kodu oli hoolikalt viimistletud ja väga ilus, kuid ta valitses seal karmi käega. Ta ütles mulle: "Sa oled kuradi poolt erivaliku osaliseks saanud, et sind hakatakse treenima tema töö jaoks, et sinust tuleb ülempreestrinna, kui sa suudad kvalifitseeruda."

Satanistlikus kultuses on see väga suure au osaliseks saamine. Inimesel peavad olema suured võimed sellise treeningu tarvis, et teda üldse selleks ära valitakse, et seda treeningut teostada. Too ülempreestrinna oli juba vanem daam ja ta oli olnud seda juba palju, palju aastaid. Ta oli väga kena oma vanuse kohta. Ta isiksus oli muidu sõbralik, kuid temas oli ka midagi väga külma. Muide ta teadis, et minust peab saama talle vahetus. Ülempreestrinna saab alati ära hävitatud, kui talle leitakse asendus. Ta on saanud oma käsu kuradi enda või mõne ülem deemoni poolt, alustada uue nõia treeningut ülempreestrinna koha peale. Tal ei olnud teist valikut, kui ainult alistuda korraldusele.

Mulle tundus see algul väga imelik, et tema küsis minu käest luba mind treenida, kuigi olin alles noor liige. (Minu vabatahte avaldust.) Ma ei teadnud sel ajal, et need deemonid, kes minul olid, olid juba tugevamad kui tema omad. Kuid kurat oli talle juba korralduse andnud, et ta alustaks minu õpetamist, kuidas kasutada deemoneid ja mis viisil mina pean tema lõpuks hävitama.

Ma tundsin kusagil sügaval südames, et minus küll tema hävitajat ei saa, sest mina tundsin elust rõõmu ja ma ei tahtnud sellele daamile teha haiget.

Kuid ma teadsin ka seda, et kui ma teda ära ei hävita, siis hävitab ta minu.

Mind treeniti väga intensiivselt 20 järgnevat kuud. Ma kohtusin ülempreestrinnaga kas tema kodus või eraldi ruumis, kus toimusid kohtumised ka teiste liikmetega. Me kohtusime tihti, umbes kord nädalas.

Minu treeningu mõte oli ülepreestrinna poolt õpetada mind manama. Ma õppisin deemoneid välja kutsuma, et nad täidaksid minu käsud. Ta õpetas mind kuidas kavandada ja kasutada seda imelikku suurt väge, mis mul juba oli. Ta ütles, et see vägi on mul sellepärast, et minu sees on juba enne deemonid olemas ja nemad annavad seda väge kasutada. Ta õpetas mind veel eelkõikuleppeid koostama ja kuidas juhatada koosolekuid kui ülempreestrinna.

Minu treeningust võtsid osa ka veel "Valguse õed". Nemad olidki põhi vastutajad minu treeningul saavutatud väe suurusest, sest mina olin võimeline väga kiiresti seda vastu võtma. Nende treeningute kaudu õppisin ma paljusi saladusi, mida teised ülempreestrinnad ei teadnud. Nad kutsusid mind oma ühingusse, kuid mina keeldusin, sest salaja olin mõelnud alati, et nad on väga veidrikud.

Treeningu korraldus oli antud sõjalisel eesmärgil. Ma teadsin juba enne mõndagi karateest ja dzuudost, kuid mitte midagi kung-fuust. Mind anti üle treenida keskealise hiina mehe kätte, kes teadis kõike kolme hästi. Ta oli minu kodulinnas hästi tuntud advokaat. Ta oli minu vastu väga lahke, kuid seal juures väga kõva käega õpetaja. Ma õppisin tema käest väga palju. Tema õpetas muide paljusid ümbruskonna kuldi liikmed tundma. Mind ta õpetas sellepärast, et lootis minust teha avaliku võistluste osavõtja, sest olin väga võimekas õpilane. Kuid mina ei tahtnud seda.

Sõjaasjanduse õppimine oli väga range ja väga piinav treeninguviis. Ma pidin kutsuma eri-eri deemoneid minusse, et ma saaksin neilt võime, mida minul vaja läks. Mõistus ja ihu peavad saama ühesuguse treeningu osaliseks. Ma olin suuteline hüppama õhku mitu meetrit, siis maanduma jalgadele, tehes kukerpalli, tõusma üles ning hävitama kedagi, kas oma käte või jalgadega. Minust sai ekspert noa, mõõga, püstoli, vibu ja noole, viisnurkade, ning paljude muude relvade kasutamisel, mis veel ei ole nii tuntud siin maal. Mitte ainult kõrgel asetsevad kuldi liikmed saavad sellist treeningut, vaid ka madalam klass, et nad saaksid tegutseda kui valvurid ja palgamõrvarid.

Mulle õpetati palju kuradist ja tema valedest. Õppisin tundma ka tema

väge ja "armastust" minu vastu. Mulle räägiti, et Jumal on minust keeldunud, kuid kurat "armastab" mind ja tahab mind enda omaks, sest mind on valitud kõigi naiste hulgast ülempreestrinnaks saama. "Valguse õed" rääkisid, et mul on potentsiaal saada regionaalseks kuradi mõrsjaks.

Regionaalseid kuradi mõrsjaid eksisteerib kuskil 5-10 tükki USA-s korraga. See positsioon tuleb koos suure austuse ja väe omamisega. "Valguse õed" ütlesid, et minul on see võime saavutada see positsioon. Nad rääkisid pidevalt, mis eelised selle positsiooniga kaasnevad, kui ma peaks sinna jõudma. Ma otsustasin selle positsiooni kätte saada.

Esimest korda ma nägin füüsiliselt deemoni manifestatsiooni, kui ma oma esimesel koosolekul olin, kus mul tuli lepingule kuradiga alla kirjutada. Sellest järgmine deemon, keda ma nägin, oli deemon, kes mulle "vannutati". Kui ma õppisin teostama manamist, ta ilmus mulle suitsu-pilves koos kohutava väavli lõhnaga. Kogu episood oli välja töötatud, sobis see ka lavale, kuid oli seal juures füüsilisel tasandil. Ta oli ilmunud füüsilises vormis.

Deemon oli hiiglasuur, umbes 2,4 m pikk. Ta keha oli nagu mehel, kuid veidi teistsugune. See oli must. Me oleme neid deemoneid tundma õppinud, kui musti sõdalasi. Tal olid põlevad punased silmad, hiiglasikult suured käed ja nahk oli kui raudrüü. See oli paks, must, kõvadest soomustest, umbes nagu kilpkonna kilp. Iga soomusetükk oli 15 x 15 cm. Ma teadsin, et ta on võimas deemon ja mina olin ta välja kutsunud selleks, et näha, et kas ka mina saan sellega hakkama. Kui ta seal seisis ja jõllitas mind, ütlesin talle, et olen "äravalitu". Mille peale ta vastas: "Ma tean kes sa oled ja ma tean, et mind on siia saadetud, et sind kaitsta, et mitte miski ei saaks sulle kahju teha, seni kuni mina siin olen. Muidugi seni, kuni sina kavatsed teenida meie kõikvõimast kuradit, kes on meie isand ja jumal." Ta nimi oli Ri-Chan. Ta võitles nii minu, kui ka ta enda pärast nii mõnegi lahingu ja kui ma aga olin kuradile sõnakuulmatu, siis ka minu vastu.

Sellest hetkest alates ma nägin paljusid deemoneid ja ma suhtlesin nendega. See sündis siis kui mu vilumus kasvas nägema vaimumaailma. Ma sain võime neid näha ja rääkida, ilma, et ma oleks neid materialiseerinud. Harva ainult kutsusin neid füüsiliselt ilmuma. Tegin seda ainult siis, kui ma tahtsin kedagi sunnivisiliselt hirmutada, kes olid minust madamalal.

Järgmine võimsaim deemon, kelle ma välja kutsusin, oli Mann-Chan. See juhtus ühel mu treeningu korral, kui olin ülempreestrinna juures kodus. Ta ütles, et olin jõudnud punkti, kus ta peab mulle õpetama eri manamist. Ta ei öelnud, et

mis on selle põhjuseks ja mina ei küsinud ka. Ma teadsin ainult, et see päev oli väga tähtis päev, sest ettevalmistus näitas seda.

Esiteks ma joonistasin kriidiga maha väga suure viisnurga ringi sees. (Ring viisnurga ümber oli selleks, et hoida seal välja kutsutud deemonit, seniks kuni ta loa saab välja tulla. See ring on selleks, et kaitsta nõida selle deemoni eest, kes ilmub. Tegelikuses teevad deemonid seda, mida nad iganes tahavad ja seetõttu ma sain selgeks, et pean nendega väga ettevaatlikult ringi käima ning mitte välja kutsuma niisuguseid, kes minu omast tugevamad on.) Ettevaatlikult panin ma viisnurga igasse tippu musta küünla ja suure küünla viisnurga keskele. Kõik kuus löid põlema. Laud kuuma taldrikuga oli seatud üles viisnurga lähedale. Sinna oli ülempreestri poolt üles seatud pada sisuga. Selleks sisuks oli rüvetatud püha vesi, mis oli toodud katoliku kirikust ülempreestri poolt, kuhu sisse ta urineeris. Ta oli ka võtnud koera, kelle ta tappis ning kelle vere välja laskis ühte purki, mille ta andis minu kätte, et mina viiksin selle ülepreestrinnale tema majja. Ülepreestrinna lisas sinna mingit puudrit ja maarohtusid Vesi seal pajas kuumutati keemiseni, vahetult enne, kui manamine algas.

Ma ei küsinud mitte ühtegi küsimust, vaid kuuletusin ülepreestrinna poolt antud igale korraldusele ka kõige väiksemaski punktis. Ma istusin põrandal, jõllitades musta küünlasse viisnurga keskel, pomisedes: "Oh, sina võimas kurat, vägi ja ehitaja ja universumi looja, ma anun, et sa annaksid mulle deemoni, kes saab mulle juhiks ja valguseks mu elus, et saada kõik tarkus ja teadmine. Mu armastatud, mu valitseja, rahulda mu palve." Sellel hetkel, ülepreestrinna ütles mulle nime: "Mann-Chan."

Ma kordasin: "Mann-Chan, tule ja ela minu ihus, sest ma kutsun sind välja su peidupaigast." Ma võtsin pulbrid ja rohttaimed ja vere ning viskasin keevasse katlasse. Aur tõusis pajast ja täitis kohe kogu toa väga ropu haisuga. Siis ma võtsin rüvetatud kuld pealuuga pajast seda segu ja asetasin ta ettevaatlikult lauale ja ootasin ootusrikkalt. Kusagil viie minuti jooksul, selle kolba sees olev vedelik muutus pulbriks. Siis võtsin ma selle pulbri ja viskasin suure küünla leeki, viisnurga keskele.

Momentaalselt kohe tekkis sinna susin ja suur leek. Küünal kadus pimestavasse valgusse. Kui siis see valgus vähenes mõne sekundi jooksul, nägin figuuri, mis hiljem ilmnes, et see oli võrratult ilus mees. Tal olid süsimustad juuksed ja läbinägevad mustad silmad, mis hiilgasid intelligentsist. Ma läksin viisnurga kõrvale põlvili, võttes kaltsu ja pühkides puhtaks teeraja välja viisnurgast.

See noor mees, kes tegelikult oli deemon - Mann-Chan füüsilises

kehastuses, astus nüüd mööda seda teed viisnurgast välja, mille olin talle valmistanud. Ta rääkis minuga perfektse inglise keeles ja viisil, mida kutsutakse võimsaks "armastuseks". Ta ütles, et asub minu sisse elama, mille peale ta lubas, et mitte midagi halba ei saa mulle enam juhtuda. Ta lubas mulle anda tarkuse ja teadmised ja lubas mind juhatada ja õpetada. Ta kutsus end minu "päästjaks". Ma olin selle kõigega nõus, sest tema imeilus näo ilme tõi mulle aukartuse. Siis ta tuli otsejoones minu juurde. Nüüd mõni sekund enne kui ta minu sisse tuli elama, muutus tema inimlik kuju deemonlikuks ja see oli JÄLK, VÕIGAS, ILGE.

Ta oli alasti, tema nägu muutus imeilusast kuni halastamatult võikaks. Ta süsimustad lokkis juuksed muutusid tuhm pruuniks ja olid nagu seaharjased hõredad, lühikesed ja jämedad. Ta silmad olid eriliselt kurjad, tumedad. Ta avas suu, kust tuli välja terav, pikk ja oran keel ning kollased kihvad. Tal olid väga pikad käed ja pikad teravaks lõigatud konksus sõrmeküüned. Ta tõi kuuldavale valju ihukarvu püsti ajava võika triumfeeriva naeru, just sel hetkel, kui ta asus minusse elama. Ma karjatasin. Esiteks sellest välimusest, mis ma nägin ja ka valust, mis ma siis tundsin kui ta sisenes. See valu oli kõrvetav agooniline, mida ma polnud mitte kunagi varem oma elus tundnud. Ma tundsin, et mu ihu oli nagu tule sees. Ma tundsin, et mul tuleb surra ja just sellest hetkest alates ma tundsin, et ma tahan seda ka kõige rohkem siin maailmas. Isegi Ri-Chan tuli mu karjumise peale mulle abi andma, kuid Mann-Chan ütles, et see on tema ja minu pärast ei ole vaja muretseda. Kui see valu oli natukene vähenenud, siis Mann-Chan teadustas mulle, et see oli üks väike näitlek demonstratsioon, mis kõik võib minuga juhtuda, kui mina ei kuuletu talle. Ta ühtlasi teadustas mulle, et mitte miski ja mitte keegi ei pane teda minust enam väljuma.

Sellest hetkest alates oli Mann-Chan peadeemon, minu elus. Ta suhtles minuga läbi minu mõttemaailma, pannes minu mõtetesse omasid mõtteid. Mina rääkisin temaga valjul häälel või vaiminimese kaudu. Ta kontrollis mind ja hoidis kõik minu SISSEPÄÄSUAVAD lahti kuradile et ma ikke ja jälle pattu teeksin ja ka teistele deemonitele, et nad võisid tulla millal nemad seda iganes tahtsid ja ka millal mina tahtsin. Mu elu hakkas kulgema nii, et tema oli kesksel kohal. Ma pühendasin nüüdsest kõik oma aja, et võtta kontroll tema üle, kuid tegelikult oli palju suurem kontroll temal minu üle, kui minul tema üle. Väga tihti ta võttis minu teadvuse oma kätte ja siis hakkas ta mu ihu kasutama, täpselt nii nagu tema seda tahtis, rääkides sageli minu suu läbi. Ta kontrollis mind, mida ma sõin ja millal magasin ja seda kui korralikult ma oma tööd tegin ning kuidas ma inimestega läbi sain- ta kontrollis tervet mu elu.

Ma õppisin tema kaudu, kuidas kasutada deemoneid ja kuidas neid kasutada vaimses sõjapidamises. Õppisin neid kasutama minu vaiminimese tugevdamiseks ja kuidas neid kasutada tseremooniatel või kellegi vastu, nagu teised nõiad, kirikud ja isegi Jeesuse Kristuse evangeeliumi kuulutajad. Tema andis mulle võime, rääkida paljudes keeltes ning käia ja rääkida suure väe ja autoriteediga.

Kuid Mann-Chan ise ei täitnud oma lubadusi, mida ta lubas, kui ma teda ilusana nägin. Ta oli väga kuri ja sisemiselt mädanenud, mis sõi minu hinge ja ihu, põhjustades mulle palju kannatusi ja suurt valu mitmeid, mitmeid kordi, sest ma keeldusin osa võtmast inimohverdamisest. Minu elu sai mulle hirmu unenäoks sellest hetkest alates. Minust oli saanud mitmestunud inimene, elades seda välja satanistliku kiriku liikmena ja ühe väga suures kiriku liikmena, kus ma õpetasin ja laulsin ning võtsin osa igasugustest aktiivsetest üritustest. Ma olin pidevalt piinatud, täielikult lõksus. Vabadust, kui niisugust ma enam mitte hetkekski ei tundnud.

Ja siis algasid ka võitlused paljude nõidadega. Lahingud toimusid mitmel viisil. Kõige tuntum on, et tugevam nõid kutsub nõrgema nõia deemonid nõia seest oma sisse, et saada ise tugevamaks, tehes teda nõnda hävitusele määratuks, sest tema kaitse ju lahkub ning ta jääb ilma väeta. Deemonitel puudub täielik lojaalsus. Nad lähevad alati tugevamasse üle. Kuradi kogu riigisüsteem töötab ainult konkurentsi printsiibil, mis täpselt vastupidine Jumala riigi tööle, kus igaüks teenib üksteist ja ei ole kunagi üle teisest.

Lahingud toimuvad mitte füüsilises sfääris, sest nõiad kasutavad deemoneid, hävitada nõrgema nõia füüsilist ihu. See juhtus ka kohe ühe nõiaga, kes julges mind rünnata. Ta nimi oli Saara. Ma proovisin talle isegi rääkida, et kui ta ei jäta mind rahule, siis ma hävitan ta. Ta ei uskunud mind ja meil sai toimuma terve sõda. See, mida ma nüüd siis nägin, oli absoluutselt hirmu tipp. Ma nägin teda jäämas järjest nõrgemaks, sest deemon deemoni järel tulid temast välja ja sisenesid minusse. Algul tema deemonid sõdisid vastu ja tõstsid minu ihu ja virutasid vastu seina ja poosid minu kõri ilma nähtava käeta. Aga temale sai osaks näha, kuidas Mann-Chan, Ri-Chan ja paljud teised deemonid tulid tema vastu. Nad proovisid tema ihu tükkideks kiskuda. Ta sai muidugi aru, et ma olin tõesti see "äravalitu" olla ülempreestrinna ja et tema oli lahingu kaotanud.

Ta tõmbus tagasi ja ma tänan Jumalat selle eest. Ta lõpetas tegevuse haiglas, sest ta sai kõvasti vigastada nendes lahingutes. Aastaid hiljem ta rääkis mulle, et see oli olnud tema elu üle andmiseks Jeesusele, kui oma Päästjale,

pöördepunktiks, sest ta elab praegu täielikult Isandale. Usu, see muutus oli imeilus.

Minu esimene kohtumine kuradiga tuli vahetult enne minu ülepreestrinnaks saamist. Ta tuli minu juurde oma füüsilisel mehe kujul, istudes maha, et rääkida minuga. Ta ütles mulle, et minust saab tema ülepreestrinna, kes on tema lemmik. Ta ütles, et minu "puhastamiseks" peab veel saama verd valatud ja siis minust saab ülepreestrinna. Ma vihkasin seda, kuid see oli suur kergendus, kui kuulsin, et see saab olema looma veri.

See mees, keda ma nägin, oli äärmiselt ilus, väga teravmeelne, rõõmus ja särav. Mulle näis, et tal oli suur "armastus" minu vastu ja ei näinud olevat mulle üldse ohtlik. Mann-Chan ei näidanud mulle mitte mingit tunnusmärki ohust, nii ka Ri-Chan. Minusse tõusis isegi aukartus sellest kohtumisest. Ma tahtsin isegi, et ta tuleks tagasi, sest tundsin sügaval sisemuses suurt vajadust selle järgi. Muide esimest korda oma elus ma arvasin, et olen tõeliselt "armastatud". Oh, kui valesti ma arvasin. Kurat tegelikult vihkas minu väärtust. Ta plaanis mind kasutada ainult oma otstarbeks ja siis hävitada.

Ma külastasin regulaarselt kultkoosolekuid, kui olin oma 2 aastasel treeningul. Koosolekud toimusid küünides, kirikutes, kodudes, jahimajades ja paljudes muudes kohtades veel. Kui kurat kohal tuli ootamatult, siis mina kogesin järjest suuremat ja suuremat külgetõmmet tema poole, nagu ööliblikat tõmbab tule juurde. Ta teadis, et mina olen tema lõksus.

Ma nägin oma esimest inimohverdamist just enne ülepreestrinnaks saamist. Me olime vanas küünis, kuhu tuli kuskil tuhat inimest. Seal kasutati väikest beebit. Teda kasutati sellepärast, et tema ema andis seda temaga teha ja mõtles, et see on väga suure au osaliseks saamine. Muide seadusesilm ei saanud mitte kunagi teada nendest laste eksisteerimisest, sest enamus nendest oli vallaslapsed ja nad on sündinud kodus, sest nende ema ei näita neid arstile enne sündi ja ka seetõttu ei eksisteeri nende kohta andmeid üldse, kas nad sünnivad või surevad.

See beebi riputati üles kiviaaltarile, mis oli tagurpidi risti kujuga. Ma ei unusta vist mitte kunagi seda hirmsat karjatust, kui ülepreester lõi terava noa talle rindu ja rebis ta südame seest välja. Ta lasti verest tühjaks ja sellest esimesena jõi ülepreester ja ülepreestrinna ning siis, kes seda teha tahtis. Paljud tegid seda, et saada uut ja tugevamat deemonit ja kes ka uskusid, et nende viljakus kasvab ning nende lapsed saavad eostatud sellistes tingimustes, kes saavad neist palju tugevamad, targemad ning väerikkamad satanismis.

Mina ei saanud ära joosta. Ma olin jõugu lõksus. Ma sain täidetud kartuse - õudusega. Ma sain täidetud tühjuse, külmuse ja meeleheittega. Ma mõtlesin mitmeid kordi, et miks kuradile on vaja selliseid ohvreid? Kas ei olnud Jeesuse verest küllalt? Meile räägiti pidevalt, et Jeesus sai kaotuse osaliseks ristil. Ta oli maksimaalne ohver kuradile. Kuid mul tuli see õppida selgeks, et kurat ihaldab näha verd ja on täitmatu hävitusele.

Minu viimane võitlus saada ülempreestrinnaks, toimus kuradi enese kohalolekul ja tema korraldusel. See toimus ühel suurel koosolekul, kirikus, kus ma esimest korda kohtasin "Valguse õdesid". Kuna kurat ise oli kohal, siis ta ka noogutas ainult pead mulle, et ma alustaksin. Ma pidin võitlema vana ülempreestrinnaga. Kuna ta oli väga vana, siis lahing kestis edasi tagasi kuskil 20 minutit. Mina ei tapnud teda. Mina ei suutnud seda teha sellepärast, et mulle oli elu väga kallid. Ta lõpetas võitluse ise, kui nägi, et ta oli väga nõrgaks jäänud. Järgneval aastal ta korraldas ta ise omale enesetapu.

Sellele järgnes ülempreestrinnaks saamise tseremoonia. Vere ohvriks oli see kord koer. Kirikus, kus see toimus, oli palju rahvast kokku tulnud, sest see tseremoonia oli väga kõrgel tasemel sest ta oli koos kuradi endaga. Ma riietusin valgesse üрпи, kuld ja punase äärega. Mulle pandi kroon pähe, mis oli tehtud puhtast kullast. Ma kirjutasin alla uuesti uuele lepingule oma verrega, et annan oma elu üle kuradile, et olla talle ülempreestrinna. Mitte keegi ei iitsatanudki ruumis, kui ma lepingule alla kirjutasin. Siis tõusis ülempreester püsti, kuradi poolt tehtud noogutuse peale, deklareerides, et minust oli saanud uus ülempreestrinna. Ta deklareeris, et mind ei tohi mitte keegi teine okult liikmetest puudutada, isegi mitte üks demon, ülempreester, nõid või ülempreestrinna ka kuskilt mujalt, sest ma olen "äravalitu". Rahvahulk läks sassi, hakkas karjuma, loitsima ja tantsima. Kurat ise paistis ka olema üli rõõmus. Ta oli ilmunud jälle selles ilusas mehe kujus. Mees suures hiilguses ja võimsal autoriteedil. Ta oli riietatud üleni säravasse valgesse.

Terve rahvamass kummardas minu ette ja ülistas mind kui võimast kuradi kuningannat, kes on "ülivägev isand jumal", kelle kõrvale ma jään alatiseks, et anda edasi tema iga soov ja korraldus. Ma tundsin esimest korda oma elus end tõeliselt soovituna. Ma olin väga uhke ja ülestõstetud ning tundsin end väga võimsana, aina võimsamana, lausa kõige võimsamana tervest sellest rahvahulgast ja mõtlesin, et nüüd ei saa mind mitte keegi hävitada, isegi kurat ise mitte.

Et minust on saanud tema ülempreestrinna, pidin ma tõestama sellega, et mina pidin minema kiviaaltarile, kus juures minu riided kõik ära võeti ja kurat ise tuli

minuga seksima. Seda nähes, läks rahvas marru. Paljud, kes olid narkootikumide ja alkoholi mõju all, pöörasid selle koosoleku seksorgiaks. Kui see oli siis toimunud, siis kurat naeris kohutavat ilget naeru selle peale. See oli nii ilge, et ma ei olnud niisugust enne mitte kunagi kuulnud oma elus. Minu ihu muutus külmaks ja jäik-kangeks. Ma mäletan, et tundsin kohutavat süütunnet, kohutavat valu ja väga suurt solvumist ja hinge haavata olekut. Seda külma ja tühjuse tunnet ma mitte kunagi oma elus ei unusta.

1Mo.6:1,2,4

"Ja kui inimesi hakkas maa peal palju saama ja neile sündis tütreid, siis nägid Jumala pojad, et inimeste tütreid olid ilusad ja nad võtsid endale naisi kõigist neist, keda nad välja valisid... sel ajal ja veel pärast poolegi, kui Jumala pojad heitsid inimeste tütarde juurde ja need neile lapsi ilmale tõid..."

5. peatükk

ELU ÜLEMPREESTRINNANA

Jutustab Elein:

Kuna ma olin omandanud ülempreestrinna tööülesanded sellel suurel ja mõjurikkal alal, siis sai mulle osaks paljud eesõigused, kuid ka paljud konfliktid. Ma läksin konflikti kuradi ja paljude kuldi liikmetega, sest ma kas keeldusin tegemast või lihtsalt osa võtmast paljudest üritustest.

Minu põhiülesanne oli töötada koos ülempreestriga välja iga kuine kuldi koosoleku sisu. Meie organisatsiooni koosolekud olid salajased ja need toimusid umbes paar korda kuus. Ülempreester ja mina ise, 13 tippnõida ja 13 sorti kohtusid tihemini. Me istusime nõukoguna koos. Koosviibimised toimusid tavaliselt kuskil suures rikkas kodus, kus oli väga suur laud, kuhu me kõik ära mahtusime. Mina ja ülempreester istusime teine-teisel pool laua otsas ja kummalgi pool külje peal 13 tipp nõida ja 13 sorti. Kurat näitas mulle, et nende keskel oli nn. "soovimatud" isikuid. Neid inimesi kutsuti libahuntideks, keda pidi alati eemaldama, nendega alati valvas olema ja alati neid ähvardama. Nad olid seal kõik inimese kujul ja nad ei võtnud enne teist vormi, kui kurat oli seda lubanud ja muidugi ainult selleks eesmärgiks, et distsiplineerida. Me ei puutunud neid või ei rääkinud nendega. Nad kuulusid välistamatult kuradile, olid täielikult temale maha müüdnud, väga kardetud olendid, kes ei meeldinud okultis kellelegi. Kuradi ja ka deemonite poolt olid nad kasutatud lihtsalt valvuritena või

distsiplineerijatena, et kogu rahvas kuuletuks korraldustele.

Nõukogu planeeris koosolekuid ja hoolitses "lepinguliste" businessi eest. Korraldusi tavaliselt andis kurat, kas ülempreestrile või ülempreestrinnale otse või tema deemonite läbi. Me plaanisime koosolekuid dramaatilises ja erutatud vormis - olles alati valmistanud ette, et oleks küllaldaselt vabalt kätte saada alkoholi ja narkootikume - drooge - uimasteid. Mina ei kasutanud ei alkoholi ega ka mitte mingeid uimasteid. Minul ei olnud sellega mitte mingit pistmist. Aga seal oli paljud liikmeid, kes olid sellega korralikult seotud. Ja ega niisugustest inimestest ei tule kunagi puudus. Mina ei olnud uimasteid puudutanud, ning kuna ma ei tahtnud neid, siis ma ka ei puudutanud neid. Okultis kõrgemal kohal olevad liikmed ei saanudki sellega tegeleda või liialdatult neid kasutada, sest nad pidid olema väga valvel, et mitte sattuda seadustega vastakuti. Nad ei söandanud varjutada oma mõistust, sest seal oli ju nii palju liikmeid, kes olid tahtmas nende positsiooni.

Me kohtusime ka kõrgel esinduslikul tasemel teiste okult gruppidega, meie piirkonnas. Paljud satanistlikud grupid eksisteerivad, mis ei ole "Vennaskonna" osa ja nad isegi ei tea, et üldse eksisteerib niisugune grupp. Kuid need grupid on "Vennaskonna" poolt hoolikalt jälgitud ja kontrollitud alati.

Ma absoluutselt keeldusin loom- ja inimohvrite toomisest. Selle tõttu olin ma mitmel korral väga karmilt karistatud, kuradi enda ja tema deemonite poolt. Teised kuldliikmed ei saanud minuni, sest olin tõesti neist kõigist üle, mille peale ei jäänud muud üle, kui kuradil ise või tema deemonitel mind karistama tulla. Piinatud on mind deemonite poolt väljas pool kujutluspiire. Ma olen olnud mitut erinevat viisi väga haige, kaasaarvatud neli korda vähis, koos jäleda kiimteraapiaga. Ja ma ikkagi keeldusin selles asjas järgi andmast. Mina ei olnud võimeline võtma teise isiku elu.

Noored inimesed kuulake palun mind - **igasugune osavõtt** okuldsetest tegevustest, on tegelikult LÕKS. Sellest ei ole kerget teed välja, **kuid sellest on tee välja**. Kurat võib teha samu asju sinuga, mida ta tegi minuga või veel midagi hullemat., kuid sellest on tee välja. Täna ma palvetan iga päev, et Jumal avaks kuidagi minusugustele tee kuldist välja, neile, kes on juba sinna lõksu langenud. Kuradile see ei tähenda mitte midagi, kas sul on temaga leping või mitte. Kui oled selles lepingus juba, siis v o i d s e l l e l õ h k u d a ainult Jeesuse Kristuse vere väesse uskudes. Sellest lepingust on a i n u l t ü h e l t e e l väljapääs, kui sa võtad Jeesuse oma Päästjaks, Isandaks, Valitsejaks ning Temaga teed lepingu. Kurat on alati välja töötamas hävitust, kuid Jeesusel on sellest tee ellu, mille Ta tahab sulle anda.

Mulle oli ka koosolekuid, kus ma rõõmu tundsin. Vahel me tulime kokku, et rääkida ja mängida mängu ainult, siis võistlesime oma väega, süüdates küünlaid teiselt poolt lauda, neid puudutamata jne. Ma käisin ka mõningad korrad Kalifornias võistlustel ja kokkutulekul. Nad olid mulle tavaliselt väga meelepärased.

Ma lendasin välja erareaktiivlennukiga linna lähedal era lennuväljalt, linna lähedal, kus ma astusin kultu. Väljaspool kultu ei teadnud keegi sellest asupaigas ja isegi okultid teadsid sellest asupaika ainult üksikud. See oli korralikult ära peidetud ja väga tugevalt valvestatud paik. Ma tavaliselt olin üles korjatud ülempreestri poolt või mõne väga tugeva nõia või sorti poolt. See oli alati suur ülesanne. Eesmärk oli, et vahetada ideesid ja võistelda, kes oli võimsam. Selle võistluse läbi tehtigi kindlaks, et mina olin väes tõusmas rahvus liidus regionaalsele "kuradi pruudi" kohale ja viimaks ka positsioonile ka "tipp kuradi pruudiks" USA-s.

Tavaliselt me olime koos nädala aega ja enne "Black Sabatit", kui "must mass" pühitses ülestõusmispühade nädala lõppu. Ma leidsin alati põhjuse, et enne seda sündmust koju minna. Me käisime spetsiaalses paigas Kalifornias, just natuke maad Los-Angelisest väljas pool. Seal oli väga suur maja, mis oli ehitatudki okultse eesmärgiga. Ma oletan, et seal oli kuskil 30-40 magamistuba. Seal olid mitmed klaas piltidest seinad, kus olid põhiliselt okult pildid või demoonilised sümbolid. Seest poolt olid toad sillerdavalt ja kenasti sisustatud mööbliga. Selle kõige juures oli banquetisaal koos balliruumiga. Ja muidugi ujumis basseini, tennise väljakute, golfi väljakute jne. sisustusega. See näis nagu miljonäride klubi olevat. Seal oli 3 alumist keldrit, kuhu oli mahutatud hiiglaslik raamatukogu, kus eksisteerisid vana-aegsed okult käsikirjad ja ajalugu. Siinne kelder oli peidupaigaks iga maa käibel olevale kullale ja hõbedale. See koht oli peidetud muidugi metsa ning eriliselt valvatud, nii maast, kui ka õhust.

Oma viimasel reisil sain ma väga jõulise ja suurima konkurentsi osaliseks, mida ma enne kunagi kogunud polnud. Olin siis juba "kuradi tipp pruut" siin maal. See oli mulle rahvusvaheline konkurent. Sellel kokkutulekul oli üks juhtidest, mees ülempreester, kes oli väga erinev olnud siiani olevatest. Ta oli pikk, musta peaga, ilus mees, kuid temast õhkas ette aimavat ärevust väe pärast, mida ta kaasa tõi, mis pani kõiki teisi kartma. See aga muutis ta ebameeldivaks kõigile, kes seal viibisid. Ta tormas võistlusele ning kohe oli näha, et tema küll ei hoolinud, kas keegi saab surma, olgu see naissoost või meesoost. Ta eksis selles, keelatud ju oli sedasi võidelda. Tal olid hammustavad mustad silmad, mis kutsusid esile tõelisi külmavärinad, kuni kontideni välja. Ta juhtis karmi käega ja isegi mina, kui

ma tegin oma parima, siiski ma hoidusin temast eemale.

Võistlus koosnes järjest suurenevast raskusest töö ülesannete täitmisel, mis tõi ka võistlus väe esile. Ma mäletan, et ühel hetkel ma pidin ühe sõrme nipsatuse jooksul muutma kassi jäneseks ja siis tagasi. Et toimus füüsiline muutus loomas, deemonite abil, mille tulemuseks oli ka looma viivitamatu surm. Viimasel päeval olin ainult mina veel talle võistlejaks jäänud, kuid ta ikka veel piiras mind. Mul ei olnud mitte mingisugust valikut, pidin nõustuma tema sooviga. See viimane tegevus oleks võinud mu tappa, kui ei oleks minu deemonid küllalt vägevad olnud ja arvata oli, et ka Jumala inglid jälgisid minu elu käigu järgi.

Mind pandi seisma sellest mehest, kellel oli magnum - 357, mitte kaugemale, kui 7 m. Ma lasin oma käed alla, et kutsuda rahulikult välja deemoneid, et neist saaks mulle kaitsekilp. See mees lasi minu poole teele tervelt 6 kuuli oma püssi karabiinist. Seal ei olnud võimalik mitte mingil juhul mööda lasta. Minu deemonid olid saanud mulle tugevaks kilbiks, nii et kuulid maha kukkusid, jäädes minu ümber maa peal hüplema. Et mina võitsin võistlused, siis sain ma väga suure kiituse ja austuse osaliseks.

Mulle pandi kuld kroon pähe ja mu kuldi kaaslased kummardasid mu ette ja andsid mulle truuduse avaldusi üle. Mind koheldi, kui kuningannat, kogu ülejäänud seal viibimise aja. Mulle anti selga riided, mida ma iganes ainult tahtsin. Mind vannitati, mu juuksed tehti korda ning tehti pediküüri ja maniküüri. Seal oli pidusid, kus ma olin imeilusa eskordi saatel, kes proovis alati minu toidud enne ära, kui mina sealt sööma hakkasin, et keegi ei saaks mind mürgitada. Me käisime väga esinduslikes restoranides ju söömas. Käisin murdlainetel ja hobustel sõitmas. Sel ajal oli liikmetel oma vahel keelatud võistelda, sest see oli kuradi ülistamise üks kõrgeim ajajärk. Ma olin sel ajal väga uhke, mille peale ma varsti sain Isanda poolt alandatud.

See juhtus minu viimase Kalifornias käigu ajal, kus algas ka minu teekond Kristuse vastu võtmiseks, kust alates tuli mulle küsimus, kas ikka kurat on tugevam Jumalast. Ülempreester kogus teatud arvu liikmeid meie hulgast ja ütles, et meie läheduses on üks pere, kes oli kuradit hakanud takistama. Nad olid usule pööranud mõningad kuldi liikmed, kes olid hakanud tema vaenlase, Jeesuse Kristuse omadeks ja nüüd oli neist saanud tüütavad tegelased. Kurat andis korralduse nad kõik tappa. Ülempreester andis meile korralduse kõik koos minna oma vaimses ihus (astraalprojektsioonis) ja tappa nad. Nii siis me istusime kõik koos ringis koos oma küünaldega enda ees ja teadlikult läksime oma ihust välja sinna inimeste majja, et neid hävitada. Mina küll ei olnud väga entusiastlik selles

ürituses, kuid minul ei olnud valikut. Kui ma ei oleks kuuletunud, oleks mind võidud tappa sõnakuulmatuse tõttu.

Meie suureks üllatuseks, kui me jõudsime selle pere elukoha piirile, siis me seal edasi minna ei saanud. Terve see ala oli ümbritsetud hiigla suurtest inglitest. Inglid seisis seal hoides üksteisel käest kinni külge külje kõrval. Nad olid riietatud valgetesse rüüdesse ja seisis nii lähedal üksteisele, et puutusid üksteise õlgasi. Neil puudusid sõjariistad või raudrüü. Kuid siiski mitte ükski meist läbi ei pääsenud, ükskõik mida me ka ei proovinud teha. Mitte ükski relv, mida kasutasime, põrkus tagasi ja ei teinud neile mingit viga. Nad alguses naersid meie üle ja julgustasid meid tulema ja proovima uuesti läbida seda müüri. Minu kaaslased läksid iga korruga järjest rohkem ja rohkem raevu. Kuid äkki inglite näoilme muutus ja nende metsik vaade neil silmist pani meid kõiki tagurpidi maha kukkuma maapinnale. Oi, küll oli alandav kogemus, peab seda lisama.

Mina ei unusta seda mitte kunagi - kui ma istusin maas ja vaatasin üles neile otsa, siis üks neist vaatas otse mulle silma ja ütles mulle väga võrratul armastaval häälel, mida ma kunagi varem polnud kuulnud: "Tahaksid sa vastu võtta Jeesuse, kui oma Isanda? Kui sa jätkad oma kurssi, siis sind hävitatakse ära. Kurat tegelikult vihkab sind, kuid Jeesus armastab sind nii palju, et ta suri sinu pärast. Palun mõtle järgi ja anna oma elu Jeesusele." See oli minu võitluse lõpp. Ma keeldusin edasisest läbi murdmisest. Ma värisesin üleni. Teised proovisid veel tükk aega, kuid mitte keegi ei saavutanud midagi. Ma kahtlen, kas see pere üldse kunagi sai teda, mis toimus väljas pool maja. Nad olid täielikult kaitstud. Meie kutsusime niisuguseid ingleid "kett ingliteks". Absoluutselt mitte miski ei ole võimeline läbi murdma. Ma olin salajas tänulik, et me ei murdnud läbi ja et "kett inglid" andsid mulle mõtlemise ainet.

Selle kogemuse, nende inglitega, sain kaks aastat enne, kui pöördusin Isanda Jeesuse poole. Kuid mina samal ajal jahtisin alles järjest suuremat ja suuremat väge taga, keeldudes seismast fakti ees, et suurem vägi hävitab minu ja süüdistab minu hinge igavesti põrgus.

6. peatükk

LAULATUS

Jutustab Elein:

Ülempreestrinnana oli mul mitmeid eelised, mida ma ka päevast - päeva kasutasin, kuid ma ikka ja jälle igatsesin järjest suuremat väge. Ma seadsin endale sihiks mõne aasta pärast minu ülempreestrinnaks saamist, et minust peab saama regionaalne "kuradi pruut". Paljud ülempreestrinnad kutsuvad end "kuradi pruudiks" ja tunnetuses nad ongi, kuid tegelikult on ainult mõned üksikud "äravalitud", kellest saavad tema pruudid, sest nad peavad vastama teatud tingimustele. Ainult 5-100 kogu maailmas ja USA-s ainult 5 piirides korraga. See positsioon on kõrgeim ja "auväärseim" positsioon, mida naised võivad saavutada satanismis. Ainult üks naine on kuradi poolt ära valitud suurelt maailmalt. See naine on järgi proovitud ja võimas ja vastu võetud ja armastatud kogu alalt. Need naised istuvad tavaliselt rahvusvahelistel juhtidena kohtadel, mis on ka satanistide poolt juhitud ja mis on mõjurikkad ka rahvusvahelisel areenil, sellepärast, et USA on nii suur.

Kurat ise tuli mulle ütlema, et ma olen "äravalitu" selleks suureks auks. Ta tuli minu juurde füüsilises olekus mehena, väga ilusana ja just niisugusena, mida ma oma kujutuspildis kandsin "täiuslikust" mehest. Ta ütles mulle, et ta on minu ära valinud sellepärast, et ta armastab mind rohkem, kui kõiki teisi, sest mul pidid olema mõlemad omadused nii vaprus kui ka talent. Ta käitus väga armastavalt ja romantilises laadis, rääkides mulle oma armastusest ja sellest võrratust ajast, mis me saame koos olema. Ta ühtlasi lubas anda mulle veelgi suurema väe ja palju eesõigusi.

Ma olin austatud ja erutatud, rohkem erutatud sellest ning ma lootsin, et viimaks ometi olen ma tõeliselt armastatud. Ma mõtlesin, et olen nüüd võimsaim ja austatum naine üle teiste. Ma mõtlesin, et kurat oli mind ära märkinud endale, et olin andekas ja et mu armastus ta vastu oli muutunud järjest tugevamaks ja tugevamaks selle aasta jooksul. Mina ei näinud sellel ajal veel, et kurat oli juba minu armastust tema vastu ära kasutamas, et ise kasu saada. Ta tegelikult kasutas mind selleks, et jõuda teiste inimesteni ja teha seda, mida tema tahab ning kasutada minu armastust, et hävitada mind. Kõik tema deklareerimised tema armastusest minu vastu, olid ainult valed.

Laulatuse tseremoonia toimus lähedal olevas suurlinnas. Selleks üüriti kultrühma poolt selle linna üks suurim ja ilusam prespüüterlaste kirik. Ma olen kindel, et nendel kiriku omanikel ei olnud õrna aimugi, milleks seda tegelikult üüriti. Ma korraldasin endale töölt kolme päevase nädala lõpu. Tseremoonia toimus reede õhtul, mis oli täiskuu esimene päev. Mind valvati ja hoolitseti minu eest väga hoolikalt. Ma olin väga erutatud ja ülevas meeleolus. Kui ma oma

seltskonnaga kirikule lähenesin, olin ma äkki sundseisundis oma tunnetega, sest tundsin tugevat pimedust rippumas kiriku üle, kuid ma kehtasin õlgu ja lükkasin oma tunded kõrvale, pöörates oma mõtted armastusele ning imetlusele, mis mul oli kuradi vastu.

Mind viidi ühte ruumi kiriku suure saali kõrval, et mind ette valmistada laulatuse riietumiseks. Sel ajal olid mu juuksed pikad, blondid ning lokkis. Üks naine põimis elavaid lilli mu juustesse. Mind riietati valgesse pikka rippuvasse rüüsse, mis oli rinna pealt risti-rästi kullaga põimitud. Minu südame ja vaagna koha peal oli punased plekid. Peas oli mul kuldkroon ja ma kandsin käes lillekimpu, mis oli kokku pandud umbrohust, ohakatest ja mürgimarjadest, ning kokku köidetud musta lindiga.

Kui ma pühamu ukse taga seisin, siis piilusin saali, kus ma nägin oma suureks üllatuseks, et kohal ei olnud ainult Kalifornia ümbruse inimesed, vaid ka paljud Ida poolt vanemad okult liikmed. See oli tõesti väga suur austus. Pühamu täitus mingi imeliku torupilli muusikaga. Kuradi kuldtroon toodi kirikusse kohale ja pandi platvormi ette maha. Alguse signaaliks oli kuradi ootamatu ilmumine füüsilises vormis troonile.

Ta ilmus järjekordselt mehe kujul, riietatuna üleni valgesse, kuldkroon peas, kus hiilgasid mitmed kalliskivid. Kogu rahvas tõusis ja hõiskas kuradi jumaldamiseks. Siis sain kuradilt signaali, et pean liikuma saali tagumisest ette. Olin saadetud ülempreestrite poolt, kellele järgnesid "valguse õed". Kui olin jõudnud saali etteotsa, siis seisatasin kuradi ees ja kummardasin talle ustavuse tunnistuseks. Ta andis mulle korralduse tõusta. Kui ma olin seda teinud, tõusis ka tema troonilt, tulles seisma minu kõrvale. Ülempreester viis läbi laulatuse tseremoonia. Suurem osa tseremooniast oli laulmine ja loitsimine ning ülistuse toomine kuradile. "Valguse õed" seisis poolringis meie taga, loitsides ühetooniliselt mõmisedes kogu tseremoonia aja.

Terve tseremoonia võttis aega kaks tundi, mille jooksul ma kogu aja seisin. Ma kirjutasin jälle alla lepingule oma verrega. Siis anti mulle juua ühte vedelikku kuldest pealuust. Ma ei tea, mis jook see oli, kuid arvan, et seal pidid olema mingid narkootikumid, sest ma tundsin valguse sähvatusi peale joomist. See hävitas minu mõistuse selguse. Mulle öeldi, et see lepinguga olen seotud igaveseks ja sellest väljapääsu ei ole. Kurat ei usu lahutusse.

Kurat ise ei andnud ei verd ega ei joonud mingit nõia jooki. Ta ütles, et ta peab hoidma end "minu jaoks puhtana". Kuid mina, seadusega ettenähtult

pean oma pühitsemiseks jooma. Ta oli ilusaim, kui kunagi varem, kui teda näinud olin. Ta oli riietatud valgesse õhtuülikonda, mis oli dekoreeritud kullaga. Ta juuksed olid läikiva kulla sarnane ja ta nahk oli pronkspruuniks päevitunud. Ta silmad olid tumedad ning armastus, mida ta väitis olevat minu vastu ja naeratus, mida ta mulle näitas, ei näinud sugugi ta silmadest välja paistvat. Kuid mina tahtsin kogu südamest uskuda, et ta tõesti armastab mind ja ta on mulle tõeline abikaasa. Ta kohtles mind võrratu austusega. Ta paitas minu põske, minu juukseid, mu käsivart. Ta ütles, et mina näivat talle võrratult ilus, võimsalt vägev ja ta uskus, et minust võib saada see, keda ta loodab minust saama - tema poja ema, "Kristuse", kui maailma päästja. Olin langenud pettuse ohvriks.

Kurat andis mulle laulatusel kullast sõrmuse, millele oli sisse kirjutatud "Armsale maailma printsi pruudile".

Kokkuvõttes, kurat ei näidanud vaenulikkust minu suhtes, mida ta tegi teiste suhtes. Ükskõik, kes mõne liigutuse tegi, et tema poole liikuda või isegi kummardada, sai peksa või visati välja.

Kohe peale tseremooniat viidi mind "valguse õdede" poolt riideid vahetama. Mulle pandi selga oivaline kleit ja anti sametkeep, mis oli ääristatud kullaga. Meid viidi limusiiniga lennuväljale, kus meid pandi era-luksus reaktiivlennukisse mõningate ülempreestrite ja ülempreestrinnadega sõiduks Kaliforniasse. Pulma õhtusöök serveeriti lennukil, teel sinna.

Kurat ei söönud midagi, kuid ta jõi väga kallist veini ja šampust. Ta ei rääkinud palju. Siis kui me saabusime härraste majja Kalifornia mägedes, olin ma juba päris uimane uimastitest, mida mulle oli antud. Meid saadeti suure pidulikkuse ja tseremooniaga suurde ruum-kabinetti. Voodi magamistoas oli lai ja kullast. Tagant järele ma olen isegi tänulik, et mulle anti uimasteid, sest kui me olime üksi, siis kuradi ilu äkki haitus ja seksvahekord, mis meil oli, oli toores.

Kui ma järgmisel hommikul üles ärkasin, oli kurat kadunud. Ma olin agoonias haavadest, mis olid tekkinud möödunud ööl. Ma olin tänulik, et ta ei ilmunud välja järgmisel nädala vahetusel. Ma lendasin koju pühapäeval. Mind koheldi seal kuninglikult. Mulle anti jalga ja kätte kõik, mida ma tahtsin.

Seoses oma uue positsiooniga, sain ma juurde palju eeliseid. Minu käes oli suurim vägi kõikide nõidade ja sortside ning isegi ülempreestrite üle.. Ma olin saanud uut väge ja uusi deemoneid. Ainult üks nõid oli küllalt hull, et proovida mind puutada. Ma lükkasin ainult ühe pilguga ta vastu seinale. Ta lausa lendas seinale sisse, nii et teda pidi seinast välja löikama. Selle tulemuseks olid mitmed

murdunud luud ja teised vigastused. See nõid ja ega ka mitte keegi teine, ei puudutanud mind enam mitte kunagi.

Minu positsioon tõusis järsult, kuid ka vastutus. Minust sai üks kuradi esindaja rahvusvahelisel areenil. Ma käisin mitu korda Kaliforniast väljaspool, et kohtuda USA riigi ametnikena, kui välisministeeriumi esindaja. Kalifornia härrastemajja tulid välisministeeriumi esindajad selleks, et esitada palvekirju raha saamiseks relvastuse ostuks jne. Mõned teadsid, et tegu on kuradi endaga, aga mõned ei teadnud. Väga suured rahasummad rändasid ühest käest teise. Mann-Chan rääkis minu läbi peaaegu kõikidel juhtudel ja nende enda keeles ja väga perfektselt. Mann-Chan tõlkis mulle, mida need inimesed ütlesid. Mina ise kõiki neid erinevaid keeli rääkida, kuid Mann-Chan teadis neid kõiki.

Ühtlasi käisin ma ka palju kordi välismaal. Olen käinud Mekas, Iisraelis, Egiptuses ja ka Vatis Roomas, et kohtuda paavstiga. Kõik mu reisirid olid tehtud kuradi programmide koordineerimiseks teiste satanistidega teistel maadel, et kohtuda mitmete riigi tegelastega, et arutada raha vormist sellel maal. Mõned ei teadnud ainult, et mina olin satanist, vaid mõtlesid, et olen mõnest väga jõukast organisatsioonist. Inimesed, kes küsisid raha, ei küsinud palju küsimusi. Paavst teadis väga hästi, et olin satanist. Me töötasime kõrvuti katoliiklastega ja eriti jesuiitide ja kõrgelt vohava vabamüürlastega.

See oli ka aeg, kus ma kohtusin rockmuusika tähtedega. Nad kõik kirjutasid alla lepingule kuradiga, et saada kuulsaks ja et fortuuna oleks nende poolel. Rockmuusika loomine USA-s oli kuradi poolt ette planeeritud ja ka samm haaval ette kantud tema teenrite poolt.

Hoolimata minu kõrgest kohast ja võimsast väest, elasin ma pideva hirmu all. Mul ei olnud rahu ja ma tundsin end lõksus olevat. Minule oli suurimaks probleemiks, mis mulle ei meeldinud, et okultis oli äärmuslik kurjus ning toores distsipliin ja tagatipuks veel inimohvrid.

7 . peatükk

"VENNASKONNA" DISTSIPLINEERIMINE

Jutustab Elein:

Seks oli kuldis kogu aeg vabalt kätte saadav. Ja samuti ka seks lastega. Väga suurt protsenti lapsi okultis on regulaarselt seksuaalselt kasutatud ja juba väga noores eas. Okultis olevad paarid tegid seda oma tasandi väega. Peaaegu iga tseremoonia lõpeb seks orgiaga. Vallalistel liikmetel oli ka alati õigus seda teha, kui nad selleks soovi avaldasid.

Seal oli ka seks deemonitega. Deemonitega, kes kehastusid või olid kuuldavad või olid tuntavad füüsilises sfääris. See sündis tavaliselt koosolekutel või sabaatil, kus kasutati rohkelt uimasteid. Deemonid kasutasid ka mitte nõustuvaid inimesi sugulises vahekorras. Eriti inimesi, kes ei kuulnud kuradi sõna ja ei teinud, mida kurat või deemonid olid käskinud teha. Tavaliselt sunniti meest pealt vaatama, kuidas tema naist väga toorelt mitme deemoni poolt kasutati. See mõjus väga efektiivselt distsiplineerimisel.

Hirmu on alati kasutatud, sest see on parim taktika inimese vaimsesse vangi võtmiseks - surmahirm, kartus, et sinu pere saab piinatud sinu enda silme all. Nii inimesed, kui ka deemoni olid piinamisobjektid. Palju kordi sunniti deemoneid kehastuma füüsiliselt, mille järel neid piinati ning kisti tükkideks teiste tugevamade deemonite poolt, sest oli sündinud suur sõnakuulmatus. See mida näha ja kuulla oli sellel kohutaval episoodil jäi igaveseks mällu igapähele, kes kohal olid. Tervele kohal olnud grupile öeldi pärast, et see sünnib kõikidega, kes ei kuula sõna, sest see oli näidis kõigile - nii inimestele, kui ka deemonitele, kes trotsivad deemonite või kuradi korraldusi.

Paljudel tseremooniatel ja eriti "suurtel" tseremooniatel, toodi inimohvreid ning deemonid võtsid inimkujusid. Siis oli raske öelda, kes oli inimene, kes oli deemon. Üks-kõik, kuid deemoni silmad olid alati külmad ja eluta. Tema puudutused olid, kui tulise söe põletus ja selles tundus alati surma lähedalolu..

Armastatute ja eriti laste piinamine, oli nende üks eelistatuim taktika absoluutseks sõnakuulamiseks. Vanemaid sunniti vaatama, kuidas nende lapsi peksti peaaegu surnuks, kasutati toorelt seksuaalselt või rebiti neilt nahk maha jne. Kui laps oli selle üle elanud, siis vanem ei tohtinud teda haiglasse viia, siis oleks organiseeritud neile laste kallal vägivallaline kuritarvitamise paragrahv. Neil ei oleks kunagi õnnestunud tõestada seda, mis tegelikult sündis, sest alati leidis mõni satanist, kes ütles, et tema nägi, et seda tegid tema vanemad ise. Kuldi arstid aga võtsid tohutuid summasi laste ravimise eest.

Veel üks eelistatuim meetod distsiplineerida oli - ohverdada. Alati enne inimohverdamist, oli kohal oleva rahva keskel jubedust tekitav hirm, sest keegi ei teadnud, keda järgmiseks tuakse ohvriks, siis seetõttu inimesed hoidsid suure

hirmuga hinge kinni. Paljud sõnakuulmatud või inimesed, kes tahtsid põgeneda okulist, toodi ohvriteks.

Seal eksisteerivad libahundid, sombid, vampiirid ning teised ebard-loomad. Mina olen neist paljusid ise näinud. See on kuradi enda poolt valvatud saladus. Mitte keegi, peale kuradi enda või ainult kõrgliiki kuuluvate deemonite, ei kontrolli neid ning kõigele lisaks, kurat kasutab neid rohkesti distsiplineerimiseks. Ma ei unusta kunagi ühte intsidenti, kui kurat saatis ühe libahundi ühele mehele järgi. See mees hüppas üles ja jooksis kõigest jõust, urisev libahunt talle järgi. Tal lõppes lootus põgenemiseks selle loom-inimese eest ning ta pöördus ümber ja sihtis oma püstoli täie padruneid talle kerre, kuid mille peale libahunt isegi ei väaratanud. Ta lihtsalt haaras ta kinni ning rebis ta ribadeks. Mitte keegi rahva hulgast ei liigutanud oimu ka mitte, sest hirm oli nii suur, et nendest võib saada järgmine samasugune ohver.

Need olendid on inimesed, kes on seesatud teatud tüüpi võimetega deemonite poolt, kes on võimelised esile kutsuma muutust inimihus. Mõnede kristlaste muistsed kirjutused on täpsed pimedus-aja ebardloomadest Euroopas. Ma ei ole kusagil mujal näinud nii täpseid muistseid kirjeldusi satanistlikus okultis, kui need, mis asuvad Kalifornias satanistliku peakorterit nn. "härraste maja" keldrites. Ebardloomad on vihatud ja kardetud igaühe poolt, kes on okultis. Eksisteerib ainult üksikuid, kes on 100% ära müüdnud kuradile. Neid olendeid saab palju lahti päästetud suure tagakiusu ajal maa peale ja avalikult kuradi poolt kasutatud distsiplineerimiseks.

Veel üks sagedane distsiplineerimismeetod on peale pandud haigused ja ka avariid, töö kaotused jne. Demoonilised haigused on sellepärast eelistatav, et arstid ei saa neid eriti avastada ja tavaliselt inimesed surevad piinarikkalt valudesse ja ka aeglaselt, kus juures arstid mõtleavad, et inimene on omale välja mõelnud sümptoomid.

Enamus lapsi, kes on okultis sündinud, on pühitsetud kuradile, mis on väga sarnane kirikus kristlaste laste pühitsemisega Kristusele. Tseremooniasse kuuluv "ristimine" on nagu loomohvri vere toomine ja andmine väikelapsele. Need lapsed on tegelikult juba enne sündi deemonitest vallutatud. See läheb põlvest põlve, vanematelt lastele, kuni leidub, kes laseb Võitnud Jeesusel tulla nende ellu ning laseb Jeesusel pesta oma verega kõik need patud ära.

Jeesuse veri on väga väerikas ja tema töö on ristil täielik ja isegi libahundid saaksid päästetud, kui nad tahaksid. Jeesus võiks üles äratada surnuid ka tänapäeval, nagu ta tegi seda oma lihas olemise ajal maa peal. Need

inimesed, kes on kuradi kontrolli all, on tegelikult surnud. Ma ülistan Jumalat täna, et ma olen täielikult vabastatud ning kuulun Jeesusele ja ainult temale üksi. Teadke, et ei inimene ega kurat saa mind panna vaikima, et ma ei räägiks välja, mis sünnib kuradi kuningriigis.

Sina, lugeja, kui oled "Vennaskonna" liige, siis sina ka võid nendest ahelatest vabaks saada. Sa ei pea seisma kuradi kuningriigis, kus on kurjus ja pimedus ning hirm, terror, kartus. Jeesus võib ja teeb sind sellest kõigest vabaks. Kõik, mida sa pead tegema, küsi ta käest, et ta su patud kõik ära peseks Tema oma verega ja saaks sinu Isandaks, Vabastajaks ja Valitsejaks. Ära viivita selle asjaga, sest aeg on väga lühike. Jeesus on tulemas pea tagasi. Ei ole jäänud enam selleks palju aega. Kiirusta, kuni on veel täna. Kas sina tahad jääda maha, kui Jeesus tuleb ja omad ära viib?

Palun pöördu Tema poole kohe praegu, just nüüd, sest praegu on veel aega!

8 . peatükk

MISSA JA INIMOHVRID

Jutustab Elaine:

Inimohverdamine on ala, millest ei taha rääkida mitte keegi endistest kuldi liikmetest, sest sellest võib tulla absoluutne sisse kukkumine. Ka mina teen seda ainult Isanda käsul. See on fakt, et seda teeb "Vennaskond". Ma olen rohkesti oma elust veetnud haiglates ja operatsiooni tubades, sest et olen püsivalt keeldunud kuradit kummardamast sellel alal. Ma lihtsalt keeldusin osa võtmast inimese ohverdamisest.

Minu juures toimus erakordselt kiire ja järsk väes kasv ning ma saavutasin kiiresti positsiooni, kus ma võisin määrata, mida ma tahtsin teha ja mida mitte. Ohverdamine jäi teiste inimeste teha. Et ma olin võimukam, kui teised satanistid, siis seetõttu ei saanud nad mind käsutada ega ka puudutada. Kurat ja tema deemonid küll. Mind püüti toorelt distsiplineerida ja anti piinata mitmed, mitmed korrad deemonitele, sest et keeldusin kuradile allumast just sellel alal. Mul on olnud neli vähi operatsiooni koos kiiritusteraapiaga. Vähk oli mulle antud kuradi enda poolt, kui karistus, et mind korrale kutsuda, et ma ei keelduks enam inimesi ohverdamast. Mul ei ole mingit kahtlust, et ka mina oleksin olnud juba

tapetud, kui Isand ei oleks armu andnud mulle ja päästnud mind kuradi käest.

Inim- ja loomohvrite toomise tseremooniad on erinevad erinevatel aladel. Nüüd, viimastel aastatel on suurenenud Lääneranniku aladel satanism läbi rock-muusika, kultsete fantaasia mängude ja muidugi personaalse värbamise kaudu. Iseseisvad grupid on tavaliselt väga tugevalt seotud uimastitega ja ka väga avatud, muretud ja kindlad selles mida nad teevad, sest nad ei ole otseselt seotud "Vennaskonnaga". Paljud ei tea isegi, et selline grupp eksisteerib. Seal on kergemeelseid gruppe, kes saavad karistatud oma tegude pärast, et nad kuritarvitavad lapsi rituaalide ajal, ohverdavad inimesi jne. Sel ajal, kui ma satanismist väljusin, olid kasvamas uued muretud liidrid "Vennaskonnas", kes kergemeelsusega midagi ette ei võta. Aga ega kurat ka enam hooli sellest, et paljud inimesed lõpetavad vanglas oma kriminaalkuritegude pärast, sest ta ise on järsult muutumas jultunuks. Kurat teab, et tal ei ole enam palju aastaid jäänud ning ta peab järsult suurendama oma liikumist hävitamiseks siin maa peal, nii palju kui võimalik.

USA-s on kaheksa "püha" aastast, kus inimohvreid tuuakse. (Inimohvreid tuuakse ka teistel päevadel, mille põhjuseks on distsiplineerimine ja usutalitluste viljakus jne.) Väiksemaid lepingu gruppe paneb kurat ühinema suuremate lähedal olevate gruppidega, sest puuduvad soodsad tingimused. Need nn. "pühad" on jõulud, ülestõusmispühad, haloviin, tänu pühad ja esimesed päevad kevades, suves, sügises, talves. Kurat soovib rüvetada kõike, mida Jumala on armurikkalt pannud hooaega ja korra alusel tegutsema.

Haloviini pühad on algatatud Inglismaal druiidide - kelti preestrite poolt, kes tõid sellel erilisel pühal inimohvreid kuradile. Sellest ajast on see ka kuradi sünnipäev, mis jätkub ka meie päevadel. Ootamatult epideemiline kahjulik ollus, mis oli asendatud haloviini kommidesse, "kas - trikk - või - kostitamine" - "trick-or-treaters" ei ole mitte juhus. See oli ettevaatlikult planeeritud jõupingutus satanistide poolt. Kui lapsed on mürgitatud või haavatud sel päeval, siis on see ohver saatanale.

Ohvrite toomise põhjus on kuldi liikmetele õpetamine "puhastumiseks", et nad saaksid vastu võtta kuradi "õnnistusi". Igaüks, kes joob ohvri verd või sööb tema liha, saab juurde uue deemoni ja sellega seoses suureneb vägi suuresti. - Vere joomine on üks tähtsamaid tegevusi satanismis. See ei ole juhus, et kurat kõiki Jumala printsiipe püüab rüvetada.

3 Mo.17: 10 -11

"Ja kui keegi israeli soost ja nende keskel asuvaist võõraist sööb mingisugust

verd, siis ma pööran oma palge selle veresööja vastu ja hävitan tema ta rahva seast. Sest liha hing on veres..."

Inimohvreid ei tooda kunagi kaks korda ühes kohas. Enamus liikmetest ei tea koosoleku kohta enne, kui mõni tund ennealgust. Ohverdamised on alati peidetud ja nii isoleeritud kohas, kui võimalik. Suurtes linnades on see raskendatud, kuid seal on küllalt alati vabu ja mahajäetud ehitusi. Harva teeb "Vennaskond" inimese ohverdamisi vabas õhus, väljaarvatud eraldatud ja isoleeritud maakohas või nii soisel alal, kui see on võimalik. See ei tööta ainult nooremate ja uljamatega, sest nad uimastite all latravad selle välja ja seetõttu on nendega palju pahandusi politseis. "Vennaskond" on arvanud, et parem on neid vältida. Ta on neid alati sellistel juhtudel küll kuulutanud hullumeelseks ja parem on kui neid satanismi vastu ei võeta.

"Vennaskonnas" on erikomitee valitud teenindama erivarustust koos ärakoristamisega. Satanistideks on ka alati politseid, kes ka kuuluvad komiteesse. Nende ülesanne on teada saada iga seaduse agendi vahele segamine. Varustusse kuuluvad - altar, suurtes linnades kuradi kuldtroon, mis transporditakse kohale lihtsalt kinnises furgoonis. Seda on kerge kohale tuua ja lahti pakkida. Ohvri ihud on tavaliselt põletatud lähedal olevates krematooriumides. Beebid on lihtsalt maasse kaevatud või prügipressi pandud, mis enamal ajal on nad hävitanud. On juhuseid, kus ihu on põletatud ka ohverdamisel, sest lähedal ei ole olnud surnuaia krematooriumit. Kasutatakse ka veterinaaria krematooriume, kus tavaliselt loomi põletatakse. See töö on väga kõrgel tasemel organiseeritud, nii ülesseadmine kui ka pärast koristamine, et inimohverdamine säiliks ja oleks saladuses hoitud palju aastaid, et ei toimuks avalikustamist.

Nende koosolekute julgeolek on alati väga tugevalt kindlustatud isegi politsei raadio osalemisega, mis töötab kogu tseremoonia aja. Ükskõik, kes on proovinud olla tunnistajaks sellelt tseremoonialt, kus tuuakse inimohver või kes proovib välja tulla okultist, siis maksab eluga. Ainuke tee sealt välja tulla on läbi Jeesuse Kristuse ja see ka EI OLE KERGE. Deemonid hoiatavad igit ühte vangis, kes iganes sellest kas või natukenegi on osa võtnud.

Mina kirjeldan siin mustal sabatil ehk mustamassi kokkutulekul toimunut, kuhu mind oli vägisi toodud. Ma olin sel ajal alles tähtsuseta, mitte veel ülempreestrinna, kuid olin juba vang. Must sabat võtab aset ainult üks kord aastas, alati täiskuu ajal ja ülestõusmispühade lähedal. Enamasti, kui ma Kalifornias olin, siis ülestõusmispühade paiku, kus kulmineerub see aeg musta sabatiga. See, et ma alati lasksin jalga sealt sündmuselt, maksis mulle väga

suurt hinda. Kurat näitas mulle, et ma maksan kallilt selle vastuhaku eest, kuid ma ei hoolinud.

Ma olin sellel õudsel ajal väga noor, peaaegu laps, kuid see mälestus piinab siiani ja jääbki seda tegema. Ma olin olnud kuldi liige siis alles aasta. Olin käsu korras kutsutud ülempreestrinna poolt väga tähtsale tseremooniale ja siis see oli mulle kui "eesõigus" olla "kutsutud", kuid ta seadis mulle ette niisugused tingimused, et mul ei olnud valikut, ma pidin seal viibima. Ainult mõned julgevad omale kaela tõmmata kuradi viha, et mitte viibida seal, kuid nendest võivad saada järgmised musta sabati ohvrid. Mul ei lubatud üksi minna, vaid oma "meistriga" koos, kelleks oli ülempreestrinna ja mõned teised nõiad.

Koosolek toimus väga suures isoleeritud küünis, mis oli väga robustselt ümber ehitatud selleks otstarbeks. Ma arvan, et seal oli koos paari tuhande inimese ümber selle ümbruskonna aladelt. Enamus oli juba uimasteid tarvitanud, kui nad sinna jõudsid, neile anti aga veel lisaks juua portsjon alkoholi, kus veel lisaks sees olid uimastid. Mina vältisin alati võtmast neid uimastite ja alkoholisegusid, sest ma teadsin, kui pilve võis minu mõistus minna. Seal oli liiga palju neid, kes olid juba treenitud valmis haarama minu kohta ülempreestrinnana. Juhtpositsioonidel olevad liikmed ei võtnud kunagi osa uimastiga segatud jookide joomisest ja põlgasid neid, kes nii tegid.

Mina ei teadnud, mis seal küünis hakkab toimuma, kui ma sinna astusin koos oma kaaslastega. See oli reede õhtu, hea reede. See koosolek pidi kestma kuni pühapäevani. Ma nägin teises küüni otsas platvormi ja seal oli puhtast kullast troon. See troon oli kuradi jaoks. Sündmus oli vist väga tähtis, sest kurat ise pidi kohale ilmuma. Mulle sai hiljem selgeks, et see ohver pidi olema tehtud, kuradi poolt nõutuna sekundi mürdosa täpsusega, sest ta liikus ühest kohast teise absoluutse täpsusega, sest ta saab olla ainult ühes kohas korraga. Koosolek peab olema täpne, sest ta saab siis liikuda ajas õigeaegselt edasi. Tema e i o l e kõikjal korraga viibiv, nagu seda on Jumal.

Kui ülempreester ja ülempreestrinna tulid välja lavale, rahvahulga peale langes absoluutne vaikus. Vaikus oli nii valus, et võis kuulda nõela kukkumist. See vaikus tekkis üks suurematest hirmudest. Igaüks kartis, et tema on järgmine ohver, kes on valitud olema selleks. Sellel momendil ei olnud kurat kellegi poolt austatud ega ülistatud. Jutuvada läks otsekohe lahti, kui vastu rabelevat ja kiljuvat ohvrit hakati lohistatama läbi külguke lava poole. Ülestõusmise püha ohvreiks oli alati mees. Juhtus ka, et lisaks toodi naine, laps või loom, kuid põhiohver oli mees. Tihtipeale see isik oli leitud mõni päev enne seda tseremooniat ja väga ettevaatlikult hoitud tseremoonia päevani. Kuradi ja

rahva silmis saab sellest mehest Jeesus ja kurat kujutleb oma võitu Jeesuse üle selle ristilöömisel.

Ma vaatasin seda äärmuslikku jõledust, kuidas eriti pikkade okastega kroon sellele mehele pähe löödi. Kuidas need okkad talle sügavale peanahasse tungisid. Siis ta rebiti paljaks ning ta sai metall otstega piitsaga peksta, naelutati suurte naeltega, torgiti oraga, põletati hõõguv punaseks aetud pokkeriga ja lõpuks veel ristile löödud, mis aeti püsti maapinda platvormi keskele. Mitte kunagi ei unusta ma seda piinatud liha põlemise lõhna, seda kiljumist, mis tuli selle ohvri suust, kes oli agoonias ja palus armu. Kuid rahvahulk möirgas, kui üks kari metsikuid loomi, kelle suust tuli ebainimlikke hääli, mida tegid ka deemonid, ühinedes rahvahulgaga. Nad mõnitasid ja hõiskasid, kui rist sai ülesse tõstetud ja alla auku visatud. Kurat ilmus ka juba selleks ajaks ning istus troonile, noogutades kinnituseks. Ülempreester urineeris ohvri peale ja rahva hulgast inimesed viskasid väljaheidet tema peale, mille peale kõik rõõmustasid kuradi võidu üle ning siis kummardasid ja jumaldasid kuradit.

Kurat ilmus tavaliselt inimese kujul riietatud särav-valgesse riietusse. Kuid ta silmad pildusid punaseid leeke ja ta pildus oma pead tagasi ning vingus ja kriiskas ja naeris oma võigast võidukat naeru, kui ülempreester viskas oma pika oda mehe suunas risti külge, nii et mees sai tapetud. Rahvahulk läks pööraseks, karjudes ja kiljudes ning tantsides hullus ekstaasis "võidu" üle. Nad kuulutasid kõva häällega välja võidu, väe, austuse auks oma isale kuradile. Kurat haitus varsti peale seda, et minna järgmisele musta sabati ohverdamisele. Peale tema lahkumist muutus koosolek seksorgiaks. Inimene inimesega ja deemonid inimestega. Igasugune kujutletav seks perverssus oli sealpraktiseeritud. Ohvri veri sai välja lastud ja segatud narkootikumide ja alkoholiga, mida jõid kõige pealt ülempreester ja ülempreestrinnad ning siis ülejäänud rahvas. Paljud läksid ja rüvetasid veel seda ihu. Öö tundidel uimastite mõju all deemonlik, täisjoonud raevutsev rahvamass jätkas oma tegusid. Nüüd võeti ihu küljest pea ja see ollus, mis sealt siis välja tuli, see segati uimastite ja alkoholiga ning, kes siis veel väge juurde tahtis, siis jäi seda segu. Kui siis oli saabunud kolmas päev ja inimesed hakkasid maha rahunema ning selgeks saama, siis hakkasid nad ka kahe ja kolme kaupa koju minema. Kõik deklareerisid, et kurat on nende isa ja ta on saanud jälle ühe võidu oma vaenlase, Jeesuse Kristuse üle.

Must saba on ju suur mõnitamine! Kurat teab ju, et see kõik on ainult mõnitamine! See tseremoonia on ju ainult sümbolne Kristuse surm. Kurat ise ju kuulutab, et Kristus oli talle viimane ohver, mille tema võitis, tappes Kristuse ristil. Kurat valetab ju! Ta teab, et tema ja ta deemonid said lüüa tegelikult ristil, mitte

aga Jeesus. Kuid inimesed ei tea seda. Mina olen üks, kes on ära märgitud, et leida, et see on kuradi suur vale! See kõik, mis ta räägib, on ju võimatult jube vale! Ma kuulutan sulle, lugeja, kes sa oled satanist, sulle, kes sa ei ole Võitnud Jeesust omale vastu võtnud Isandaks, Vabastajaks ja Valitsejaks, k u r a t e i v õ i t n u d r i s t i l . Jumala sõna ütleb seda välja nii:

Kolosa 2:15

"Ta röövis vürstidelt ja võimudelt relvad ning tegi nad avaliku pilke aluseks, võidutsedes nende üle Kristuses"

J e e s u s o n e l u s j a t e r v e ! Tegelikult kuradil ei ole õigust mitte ühegi üle meist. Me võime kuradi vangistusest kõik vabad olla. Me peame ainult vajama seda, et paluda, et Jeesus teeks meid vabaks. Ta maksis juba selle eest hinna. Kas sa ei tahaks Jeesuse käest seda täna juba paluda? Homme võib olla on juba hilja.

9 . peatükk

P Ö Ö R D E P U N K T

Jutustab Elaine:

Tõeline pöördepunkt minu ellu saabus umbes aasta hiljem, kui olin saanud regionaalseks "kuradi pruudiks". Minu unistuste maailmas uskusin, et lõpuks ometi olen ma kellegi poolt armastatud - nimelt kuradi enda poolt - mis aga sai julmalt varsti purustatud.

Ilmselt olin ma kuradit millegagi solvanud, millest ma ise aru üldse ei saanud, et olin seda teinud ja kas olin midagi teinud? Olin üks päev üksi kodus, kui äkitselt ilmusid füüsiliselt neli hiigla suurt deemonit. Nad olid kõik täpselt ühesugused tumedad, 2,1m pikad ja kaetud samasuguste soomustega nagu Ri-Chan. Neil olid ebaloomulikud õelad näod, pikad kihvad ja veelgi pikemad ning zilet-teravad ja tugevad küüned.

Ilma igasuguse hoiatuseta asusid nad mind ründama. Nad küünistasid mind oma pikkade küüntega, rebides minu liha narmasteks. Nad hakkasid mind peksma ja pilduma ühe käest teise ka nagu kummipalli. Ma kiljusin ja nutsin ning anusin, et nad lõpetaksid ning ütleksid ometi, miks nad seda teevad, millele vastust ei tulnudki. Nad urisesid ja naersid oma võigast naeru. Mann-Chan ja Ri-

Chan - minu valvurid seisis lihtsalt kõrval ja ei liigutanudki end ega andnud ka seletust, miks seda mulle tehakse. Poole tunni pärast nad lahkusid sama äkitselt nagu nad olid ilmunud.

Mind lihtsalt jäeti väsinult põrandale agooniatesse lamama. Mu selg oli rebitud ribadeks ja ma olin üleni suurtes haavades pealaest kuni jalga taldadeni. Mu mööbel oli laiali pillutud ning igal pool oli mu verd. Kui ma siis seal läbi nutu ja hingeldamise püüdsin natuke toibuda, astus kurat läbi kinnise ukse sisse. Nagu alati oli ta oma lemmikriietuses, imeilusa nooremehe näol. Ta seisis minu ette ja vaatas maha ja viskas oma pea püsti ja naeris! Ta jätkas oma naeru, kui mina jätkasin oma nutmist. Ma küsisin temalt, et miks deemonid mind nii piinasid. Ta ei andnud mulle muud vastust, kui ainult, et see oli olnud lihtsalt minu distsiplineerimiseks. Ta lisas veel, et deemonid olid teinud minu juures üsna hea töö. Siis ta ilma ühegi liigutusega, et mind aidata, ta haitus.

Mulle ei jäänud muid vastuseid, kui et kurat vihkas mind ja valetas mulle. See teadmine vajus sügavamale minu hinge nagu haavad mu ihusse. Ma olin jäetud ise end puhastama ja koristama kuidas iganes ma seda teha suutsin. Sel ajal olin ma halastaja õde, mille tõttu oli mul omast käest võtta teadmisi ja oskusi, mida ma nüüd ka ära kasutasin, et ellu jääda. Ma ei saanud minna mitte kellegi juurde, et rääkida, mis minuga oli toimunud. Ja ega seal kedagi ei leidnudki, kes oleks minu pärast nii palju muret tundnud, et tulla mind vähemalt vaatama, mis minuga juhtus. Kui mu haavad olid paranenud, siis sinna ei jäänud mingeid arme. Kurat teadis seda. Ta lahkus ilma, et oleks tõendusmaterjali maha jätnud, et ma oleks saanud minna nendega tema vastu.

Ilma igasuguse kahtlusega sai mulle selgeks, et kurat mind vihkab ja põlgab ning sain ka aru, et ta tegelikult ei olegi mind armastanud nagu ta mulle oli seda öelnud. Ühtlasi sain ma aru, et ka deemonid kasutavad mind nende enda kasuks. See oli olnud Mann-Chan ja teised deemonid, kes olid rääkinud kõikidest väikestest asjadest millega ma olin tegutsenud. Palju kordi olin katnud nende tegusid, mida nemad oli valesti teinud, et nende nahka päästa saatana viha eest. Aga nemad olid mind ära andnud.

See oligi punkt, kust alates ma tegin otsuse, et okultist välja tulla, ükskõik mis see mulle maksab. Alles kaks aastat hiljem näitas mulle Jumal teed välja. Ma tundsin end üleujutatult lõksus. Deemonid olid minu ümber ja minu sees. Sel ajal ma arvasin, et nad võivad lugeda minu mõtteid. Ma ei julgenud sellest mõelda ega sellest rääkida, sest siis oleks deemonid kuulnud seda ja teada saanud. Ma ei teadnud, kuhu pöörduda abi saamiseks. Kust minusugune oleks leidnud

abi väe, et võita ära kuradit ning tema deemoneid ja kuidas jõuda üldse selle punktini, et proovida seda. Ma pidin teesklema, et ma tahan okultis sees olla. Ma juba teadsin kindlalt, et deemonitel ja kuradil on plaan mind hävitada. Kui Mann-chan, või teised deemonid avastanud millest ma mõtlen, see oleks tähendanud kohest ja agooniaga surma.

Kaks aastat peale seda episoodi, üks leedi, kellega ma koos töötasin, hakkas mind kutsuma oma kirikusse. Ma pidevalt keeldusin. Mul oli juba ilma selletagi hädasid küllalt, nüüd veel minna nende "fanaatikute" juurde. Siis ilmus mulle jälle kurat kui imeilus kena noormees. Ta pani oma käed mulle ümber ja käitus väga armastavalt minuga ning ütles, et ta on kui minu abikaasa ja ma olin teda väga solvanud ja see oligi teda pannud mulle kätte maksma.

Ta teadis, et Ester oli mind kutsunud minema kirikusse, millega seoses ta tahtiski, et ma oleksingi läinud ja hakanud seda kirikut hävitama, sest need inimesed olid julgenud avalikult teadustada, et kurat mitte ainult ei ela ja on terve, vaid on ka kuri, kelle vastu mitte tohib, vaid lausa peabki võitlema hakkama. Tema idee oli, et ma pidin minema sinna sisse ja ühel hetkel selle seal hävitama. Ta tahtis, et ma oleksin kasutanud kaheksa astmelist plaani, mida tema teenrid üle kogu maailma on kasutanud ja kasutavad väga edukalt, et hävitada kristlikku kirikut.

Ma proovisingi kaks korda sinna minna, kuid esimene kord ma ei saanud autost isegi välja, sest Jumala vägi oli nii võimsalt kohal. Ma ei olnud oma elus varem sellist väge kogunud. Teist korda ma ikka jõudsin kuni ukсени, kuid ei suutnud oma kätt tõsta ukse lingi külge. Uuesti oli Jumala vägi kohal ja väga tugev, sest deemonid minu sees tundsid seda ja lihtsalt keeldusid minemast sinna sisse. Ma ei tea, kas ma kunagi oleksin läinud kirikusse, kui Ester ei oleks mind töö juures uuesti sinna kutsunud. Ta julgustas mind tulema, sest Ester teadis, et ma ei söanda talle ära öelda ja teadis mind selleks ajaks küllaltki hästi.

Nii siis ma läksin, istudes tagumisse ritta. Ester juba otsis mind ja kui ta siis mind nägi, siis ta viipas mulle, et ma tuleksin istuma esimesse ritta, kuid ma keeldusin. Siis ta tuli ja istus tagumisse ritta minu kõrvale, öeldes: "See on üks kõik, kus sa istud, Jumala on nii esimeses reas, kui ka tagumises." Kuid ma teadsin, et mina küll ei söanda seda teha!

Juhtus, et noor mees, kes sel öhtul kuulutas, oli andnud avalduse pastori kohale sinna kirikusse tööle asumiseks. See oli kõik, mis mina ja deemonid seal koosolekul teha saime, et istuda ja mängida kõva kirikus käiat. Kuid siis kui koosolek lõppes, läks asi hirmsamaks. Nimelt pastor tuli taha ritta Estri juurde ja

istus sinna, et minuga rääkida, et ma annaksin oma elu Jeesusele. Ma ütlesin ebakindlalt, et ma ei taha Jeesust. Ta ainult naeratas siis ja ütles:

"Ma usun, et sul ei ole selle vastu midagi, et ma sinu pärast palvetan." Ma mäletan, sel hetkel pidin ma ära lämbuma, et vastata kokutamisega pooleks:

"Ma mõtlen, et ma ei taha seda."

Kuid minu kohkumuseks, pani ta oma käe minu õlale ja alustas kõva häälega palvetamist. Ma ei suutnud taluda, et keegi puudutas ja eriti veel tema. Sama lugu oli ka deemonitega. Ma kiljatasin, kuid ta ei paistnud sellest üldse välja tegevat. Ta lihtsalt jätkas palvetamist. Kui ta oli oma palvetamise lõpetanud, ma rüsesin kohe välja. Kuid miski siiski oli mind juba puudutanud. Teel koju ma ütlesin Isandale, et kui ta eksisteerib ja tahab, et minust saaks Tema oma, siis lasku Ta sel noormehel seal kirikus saada pastoriks. Järgmisel pühapäeval rahvas valis ta omale pastoriks. See kõik toimus terve aasta enne seda, kui mina oma lubadust täitma asusin.

Mul oli veel sel aastal teinegi juhus, mis oli mulle võtmeks, minu arusaamisele jõudmisel, et kurat on valetanud, et ei ole suuremat jõudu universumis, kui seda on temal. Tõeline jõud on ju Jeesusel ja Tema on ka vastus mulle. Varsti ma hakkasin käima ühes väikeses kirikus, mille peale kurat tuli minu juurde ja oli silmnähtavalt vihane. Ta ütles mulle, et seal on "üks tark noor arst" ühest lähedasest linna "eri" haiglast. See arst ei olnud ainult vägev vahelesegaja, oma "kuulutamise ja palvetamisega" igal pool, vaid ka söandas toppida oma nina mitmete tipp nõidade ellu ja veel oma töö juures.

Ta andis mulle käsu organiseerida rahvusvahelisel tasandil tippnõidade hulgas, selle arsti hävitamine. Ta ei hoolinud, kuidas me seda teeme, kuid see arst pidi saama tapetud ja ruttu veel. Ma sain teada alles kaks aastat hiljem, et see arst oli Rebeka, kes pidi saama rahvusvaheliselt nõidumisega nõidade poolt hävitatud. Mul käivad judinad üle selja, kui ma mõtlen, et mis oleks kõik võinud juhtuda, kui olekski see õnnestunud. Ülistus Jumalale, et see ei õnnestunud.

Ma võtsin kohusetruult telefoni ja helistasin Helenile, kes oli sel ajal peanõid selles haiglas, kus see doktor töötas. Ma andsin edasi kuradi korralduse ja andsin talle organiseerida ülejäänud. Mina mõtlesin, et mina teen mõned kuud perioodilist hädavajalikku manamist ainult. Kuid siis äkki, peale kuut kuud ma hakkasin aru saama, et iga kord kui ma tegin manamist selle arsti suunas, siis deemonid tulid tagasi, ilma, et oleks läbi läinud. Nad ei olnud sugugi röömsad. Sellest sai mulle pahandus, mida mul sel aja küll vaja ei läinud. Ma olin segaduses, sest minuga ei olnud seda mitte kunagi enne juhtunud. Ma ei

rääkinud sellest probleemist mitte kellelegi, sest hakkasin arusaama, et minu vägi oli kokku varisemas ja see oleks võinud mulle saada saatuslikuks.

Umbes kolm nädalat enne Jeesuse poole pöördumist, tuli mulle telefoni kõne Helenilt. See arst, kes oli lahkunud haiglast neli kuud tagasi, et minna koju surema, olevat tööl tagasi ja mitte ainult tagasi, vaid ka täiesti terve. Ma olin üllatunud. Kuidas see küll võimalikuks on saanud? Ma sain teadlikuks, et on vägi, mis on veel võimsam, kui siiani ma näinud olin, see oli meie töö blokeeritud ja mille peale mulle meenus kohe pere Kaliforniast, oma "ahelinglitega". See arst pidi olema selle sama väega täidetud, mida see pere omas. Ma sain äkki teadlikuks, et see vägi oligi Jeesus Kristus.

Hiljem kui kurat jälle ilmus, oli ta liiga õnnetu, et küsida miks me läbi kukkusime. Küsisin:

"Kas sina siis ei tea?" Ta vastas: "Jah, aga ma ei tea, kas sina tead?"

"Ma arvan, et keegi on blokeeritud meid palvetega."

"Sul on õigus," oli ta järsk vastus ja mille peale ta ka haitus.

Sel ajaperioodil olin ma hakanud seal väikses kirikus juba regulaarselt käima. Mul ei läinud enam kaua aega, et selgusele jõuda, et mina tegelikult olen täielikult väeta, võimetu, et hävitada seda kirikut. Need inimesed said aru mu igast trikist mida ma ka ei teinud, kuid nad armastasid mind ning palvetasid minu eest edasi. Ma armusin neisse. Need inimesed olid tõelised. Nad armastasid Isandat nii väga, et nad ei hoolinud sellest, kes ma olin või kust ma pärit olin, kuidas ma riides olin või mida ma rääkisin. Millest nad hoolisid, oli minu hing. Nad hoolisid täpselt nii palju, et nad palvetasid ja palvetasid.

Nad palvetasid just täpselt nii palju, et pühapäeva õhtuks ma lõpuks ütlesin:

"Jeesus ma tahan ja vajan sind, palun andesta ja tule minu südamesse ja ellu elama."

Oi, milline vaevlemine see oli. Mann-Chan ja teised deemonid püüdsid hoida mu suud kinni. Nad karjusid minu mõtetes, et minule valetatakse, Jumalat ei ole olemas ja Jeesus oli tegelikult surnud. Kuid ma teadsin, et nad valetavad - ja ma ei tohi neid kuulata.

Küll oli sel ajal Mann-Chanil ja teistel deemonitel palju rääkimist ja tegemist. Esimene asi, mida nad kõik tegid, oli et nad lendasid minema, et teatada kuradile, mida nüüd olin ettevõtnud. Oi, see "pesa" hakkas keema!

Kui ma siis õhtul koju tulin, tuli ka kohe kurat, et minuga rääkida, kuid midagi oli väga kummaliselt teistsugune. Tavaliselt kurat tuli minu juurde ja pani oma käed minu õlgadele, või hoidis mind minu käsivartest kinni. Kuid nüüd seisis ta eemal minust. Ma nägin, et temaga kaasas oli mitu väga vägevat deemonit, kuid ka nemad seisisid eemal minust. Kurat oli keevalt vihane! Ta röögatas minu peale:

"Mida põrgut sa nüüd õige teinud oled?"

"Ma lähen sinu juurest minema!" vastasin talle.

"Sa ei saa seda teha!"

"Mine pörgusse, ma juba tegin seda."

"Sa oled minu pruut ja ma olen su endale võitnud ja kui sa ei tee seda, mida mina sulle ütlen, ma tapan su. Sa ei saa lahti öelda oma lepingust."

"Mul on palju parem, kui ma suren Jumalaga, kui olen sinu pruut. See leping enam ei kehti, sest see on kaetud Jeesuse verrega. Sul ei ole ju mulle mitte midagi muud anda kui valetamised ja hävitused."

"Ma ütlen, et sa oled praegu küll valed otsused teinud. Ma tõestan, et sa jääd elama väga lühikeseks ajaks."

"Sina, ...? Keri minema mu majast."

"Vaata, sa ei ole ju tõeliselt kristlane."

"Mida sa sellega mõtled?"

"Kristlased ei vannu"

Mina aga ei olnud selle peale mõelnud ja ma olin ju olnud kristlane ainult mõne tunni ning ma olin harjunud rääkima igasugust kõnekeelt, kui olin kirikust eemal.

"See, kes ma olen, see ma olen, sest ma kutsusin Jeesuse oma südamesse elama ja palusin ta käest oma patud andeks ning ma tean, et ta tuli."

"Sa mõtled ainult nii, aga tegelikult pole seda juhtunud."

Ma olin juba selleks ajaks nii vihane, et ma ise astusin kuradi poole sammu, et tal ninast kinni võtta, kuid mingil imelikul põhjusel ma ei saanud oma jalgu liigutada. Selleks ajaks oli ka kurat vihaseks saanud, nii et ta kisendas vandudes

minu peale. Kuid äkki tuli minu üle soe tunne koos rahuga ja ma kuulsin esimest korda kuidas Isand minuga rääkis minu südamesse ja vaimu. Ta ütles: "Ära karda minu laps, m i n a olen sinuga, ta ei saa sind puudutada." Ma ütlesin uuesti kuradile, et ta läheks ära, kuid sel korral ma kasutasin juba Jeesuse nime, mille peale ta otsekohe ka haihtus.

Kurat tuli vist üle kahekümne korra minu juurde järgmise kahe nädala jooksul. Vahel väga kütkestaval kujul, et mind kiusata kui armsam, kuid tavaliselt ta oli raevus. Ta proovis muuta minu mõtteid. Ta rääkis kogu aeg, et Jeesus on surnud. Ta ähvardas teha mulle paljusid asju, kuid ta ei saanud enam mulle ligi. Ta alati pidi seisma kaugemal minust. Sama tegid ka tema deemonid.

Palju kordi püüdsid deemonid tulla minu juurde mind piinama, nii nagu tegid seda need neli deemonit kunagi, kuid alati jäid nad ainult minu lähedale seisma, vaadates mind jubedust tekitava pilguga, pöördudes siis ümber ning kadudes, ütlemata midagi. Järk-järgult ma hakkasin aru saama, et see peab mul olema mingi Isanda käest kaitse. Isegi Mann-Chan püüdis mind õrritada, nagu ta seda minuga oli varem teinud, kuid tal ei õnnestunud see millegipärast enam. Nüüd oli mul äkki palju rohkem väge nende üle, kui neil minu üle.

Kõigile kaitsele vaatamata, Mann-Chan tegi mind haigeks ja nii haigeks, et kahe nädala pärast ma sattusin haiglasse, kuid teises linnakeses, minu kodukohast natuke eemal. Mina ei saanud sellest siis veel aru, et see oli Isanda poolt plaanitsetud. Sealt algas minu pikk tee - täielikult deemonitest vabaks ning täielikult lepingusse Jeesusega, kui oma Päästja, Isanda, Vabastaja, Valitsejaga. Ma maabusin, kui võõras patsient imelikus haiglas ning võõras linnas. Ma kaotasin peaaegu kõik kahe nädala jooksul, mis olin saavutanud satanismis. Kuid ülistus Isandale, Tema kontrolli all oli kogu minu olukord ja ma alustasin oma uut elu Jeesusega ning lõpuks ma ka kohtusin isikuga, keda ma olin nii väga tahtnud tappa - see oli Rebeka.

10. peatükk

KOHTUMINE

Jutustab Elaine:

Kahe nädala pärast, peale Jeesuse oma Isandaks vastu võtmist ja kuradist lahti ütlemist, jäin ma väga haigeks. Olin lennanud linna, kus oli Memoriaal-

Haigla. Vajusin tööjuures kokku, kust mind ka viidi kiirabi autoga esmaabipunkti. Ma ei teadnud ühtegi arsti selles linnas ja seetõttu sai minust "harilik patsient", mis tähendas, et ma olin määratud arst-praktikandile, kes oli öises vahetuses valves. Ma olin ääretult haige, suurtes valudes ja absoluutselt ükski ning meeletu hirmu - käes. Ma lebasin esmaabi osakonna toa ebamugaval raamil, kui Rebeka astus minu ellu.

Ma sain kõigepealt sellest šoki, et ma nägin naisarsti, kelle käe all ma polnud kunagi oma elus enne olnud. Teiseks, oli ta väga noor ja ilus. Kuid muidugi kõige rohkem mõjus mulle see, et temast kiirgas midagi niisugust, mida ei olnud võimalik katsuda, kuid mida ma kogesin tema juures väga tugeva mõjuga. Deemonid minu sees tundsid seda ja neile see ei meeldinud. Ma tundsin, et deemonid minu sees hakkasid keerlema, karjuma ja värisema, öeldes mulle, et ma ei teeks mingit tegemist selle inimesega.

Selles viletsas olukorras, nagu ma olin, alustas ta minuga vestlust, kuid minu silmad kleepusid tema krae küljes, kus oli kuldpross, kuhu oli kirjutatud "Jeesus on Elu". Minu uudishimu sai minu häbelikkusest võitu ja ma küsisin:

"Olete te kristlane?"

"Jah," vastas ta naeratades, "aga teie?" Ma noogutasin vastuseks.

"Kaks nädalat tagasi sai minust ka kristlane."

"Oo, see on väga tore!" oli tema soe vastus.

"See on kõige tähtsam otsus, mille inimene oma elus teeb."

Ja siis, rääkis õrn hääl minu sees mulle:

"Kuula seda noort naist hoolega, sest see on minu teener ja tema hakkab sulle õpetama seda, mida sulle läheb edaspidi tarvis teada."

Sellest hetkest ma sain tundma Isanda häält, kuid ma olin alles liiga ehmunud - kartlik, et seda usaldada täisvõimsuses. Mul läks veel mitu kuud aega, enne kui ma jõudsin sellesse punkti, kus ma usaldasin kas Isandat või Rebekat.

Rebeka hoolitses minu eest sel ööl. Kuid järgmisel hommikul, oma pettumuseks avastasin, et temast ei saagi minu isiklik arst, sest ta oli ühe meesarsti juhendamise all ja kes mulle juba esimesest silma pilgust ei meeldinud. Tema vastas mulle samaga. Ta ei uskunud, et mul olid valud ja isegi seda mitte, et mul üldse midagi viga oli. See tõttu, et see noormees minust

üldse ei hoolinud, pidin ma veetma mitmed ööd valudes ja pisarais. Teisel päeval, peale minu haiglasse vastu võtmist, tuli Rebeka minu juurde, et minuga juttu ajada. Ta tõi endaga kaasa piibli, mille andis ta mulle, mis oli mulle jälle üllatus. Teadsin, et arstid ei käi lihtsalt ringi ja ei jaga patsientidele piibleid! Kui siis just, siis mitte minu kogemuste põhjal. Ta ei andnud mulle üksi mitte piibli ja lugemis ülesande, vaid ta palvetas ka minuga!

Esimene ülesanne, mille ta mulle andis, oli see, et ma pidin lugema Jakoobuse raamatut. Kui ma seda lugesin sain ma nii vihaseks, sest see käis minu südametunnistuse pihta ikka rohkem ja rohkem. Ja deemonitele ei meeldinud see hoopiski. Me olime selleks ajaks kõik väga põhjalikult ilges tujus, kui ta järgmisel päeval külastusringile tuli. Olin saanud nii vihaseks, et ma viskasin teda piibliga. Tema aga põikas lihtsalt kõrvale, tõstis selle üles ja ütles naerdes:

"Mis juhtus? Kas Jumala Sõna torkas mõnda valusat kohta? Vaata, siin on sinu järgmine ülesanne...."

Nii deemonid, kui ka mina läksime raevu, et meie viha ei olnud teda üldse puudutanud! See oli meie esimene koostöö õppida koos Jumala Sõna. Ma alustasin vaimset kasvu, kuid väga aeglaselt. Aga deemonid olid juba sellepärast väga pahased. Kuid peale seda lugu, deemonid blokeerisid mind rääkimast Rebekaga, ning rääkisid ise minu asemel temaga. Nad olid kõike muud, kui viisakad, püüdes teda minu juurest minema ajada. Ma mõtlesin igapäev, et ma teda enam ei näe, kuid tema tuli ikka ja jälle tagasi millegi uuega.

Jutustab Rebeka:

Kui ma esimest korda Elaine'iga kohtusin, ei olnud mul õrna aimugi, kellega mul tegemist on või, et see inimene tegutseb satanismis. Tõin talle piibli Isanda korraldusel. Ning ega mina sel ajal aru saanud, et olin rääkinud rohkem deemonitega tema sees, kui Elaine'i endaga. Ta oli mulle ebasümpaatne või õigemini deemonid olid seda. Et ta mind vihaseks ajas, siis andsin talle Jakoobuse raamatut lugeda, kus räägitakse keele taltsutamisest.

Esimest korda viibis Elaine haiglas kuus nädalat. Me tegime kõik võimalikud testid, mida iganes oskasime, kuid me ei leidnud midagi, mis oleks valesti. Ma ei olnud veel õppinud midagi deemonite poolt põhjustatud haigustest ja kõik minu palved näisid jääma vastuseta, tema toimiku puhul. Arstidega nõu pidades, arvasid nad kõik, et tal ei ole midagi viga, kuid selles asjas minu südamesse rahu ei tulnud. Sellele vaatamata, lasti tal koju ära minna.

Kaks päeva hiljem, see oli nädalalõpp ja minu valvekord, tuli Elaine esmaabi osakonda tagasi. Ta oli minu vastutuse all seni, kuni mulle esmaspäev vahetus tuli. Tal oli jälle samasuguste valude ja haiguse kirjeldusega, nagu eelminegi kord. See oli väga raske olukord. Mina sain aru, et ta väga tõsiselt haige, ainult, mis on ta viga, sellest ma ei saanud aru. Tema väljakutsuv küsimus oli mulle:

"Dr. Brown, miks ma jälle haige olen? Ma isegi käisin kirikus ja lasin vanematel minu pärast võideõliga palvetada ja paluda Jumalalt tervendust. Miks Ta ei vastanud? Olen ma midagi valesti teinud?"

See oli tõeline väljakutse. Mul ei olnud õrna aimugi, mis tegelikult tema ihus sündis, kuid Isand oli arvanud heaks vastata kummalise vaikusega, kuigi olin otsinud tema toimiku jaoks palves Isanda käest lahendusi. Ma ütlesin seda ka Elaine'ile, et ma ei saa aru, miks Isand teda ei tervendanud, kuid selleks peab Isandal oma põhjus olema. Ma kirjutasin ta haiglasse sisse, lootes, et tema toimik antakse lihtsalt minust järgnevale vahetusarstile või mõnele spetsialistile üle ja mina enam ei pea tema pärast muretsema. Kuid Isandal ja Elaine'il olid plaanid minuga teistsugused.

Jutustab Elaine:

Enne teist kordset haiglasse tulekut Rebeka hoole alla, olin ma haiglas olnud kindlas kohas. Kurat ja tema deemonid ei ole nagu Isand, kes on korraga kõikjal viibib, uudised on vahel väga aeglase reisimisvõimega ühest kohast teise, tema riigis. Mitte keegi ei olnud siiani teadnud, et olin kuradi maha jätnud ja pöördunud Kristuse poole. Kuid see kord, kui haiglasse tulim, olid olukorrad muutunud. Paljud arstid ja õed olid seal haiglas satanistid ning sõna oli levinud nendeni. Minu üle oli kohtuotsus välja kuulutatud, et pidin surema, kui kuradi reetur. Sellest peale pidin ma veetma kogu oma aja oma elu pärast võideldes. Kuid ma olin palju tugevam, kui keegi teine satanist seal haiglas ning ma võitsin nad muinasjutuliselt kergelt.

Ma ei teadnud, et ma ei oleks tohtinud kasutada enam oma nn. "väge", mida kurat ja ta deemonid lasid mul ikka veel kasutada, teades, et nii kaua kui ma seda teen, olen ma alles väike beebi ja ei kasva vaimset. Ma muidugi ei rääkinud sellest Rebekale midagi. Ma ei usaldanud teda veel mitte, kuid ta oli erinev minu teisest arstidest, nii ma võtsin õiguse teda endale hoida.

Kui järgmisel päeval minu juurde tuli spetsialist, tundsin ma temas ära kohe kohaliku kõrgastme satanisti. Mulle ta polnud kunagi meeldinud. Ma olin ühel nõupidamisel temaga võidelnud ja minu deemonid olid ta nii läbi peksnud

füüsiliselt ja haavanud, et ta ei saanud tööle tulla selletõttu kolm päeva. Mul võttis ainult nädal aega, et viia ta sellisele tasemele, et ta kartis mind nii, et keeldus mind enam nägemast, mis oli täpselt see, mida ma tahtsin. Arst, kes mind haiglasse sisse kirjutas, oli mitte kristlane ja temaga oli lugu teine. Ma olin enne juba talle ebameeldiv, kuid tema oli seadustega seotud, nii et ta pidi vastumeelselt minu eest hoolitsema.

Ma muutsin ta elu haletsemiseväärseks ja veel hullemaks, kui mu enda oma. Ma projekteerisin astraalselt end tema korterisse ning kirutasin musta märkepliatsiga kõigile seintele väga ebaviisakad sõnumid, lõpetades need oma allkirjaga. Ma viskasin tema pihta nõusid, kui ta kodus oli. Mitmed korrad lülitasin ta külmkapi välja, nii et ta toit läks pahaks. Kui ta aga püüdis tuua kedagi seda sõnumit vaatama, siis minu deemonid teatasid seda mulle ja ma lasin deemonitel selle kõik ära kustutada, nii et peale tema seda keegi ei näinud. Talle sai see väga ruttu selgeks, et tal ei tasu inimestele sellest rääkida, sest nad peavad teda hulluks. Temast sai minu vihkaja ja kartja, nii et kahe nädala jooksul, ta keeldus minuga kokku saamast. Nii see haigus-toimik jäetigi Rebekale. Ta kiirgas nii armastusega, et ma ei saanud aru kuidas see võimalik on, kuid kõik tõmbas mind tema juurde. Ma hakkasin teda väga kiiresti armastama ja kuskil sügavuses ma tundsin, et tema on ainus, kellel on vastused minu vabaks saamiseks.

Jutustab Rebeka:

Minu toetus Elaine'i toimiku suhtes oli lühiajaline. Vähem, kui kahe nädala jooksul, peale ta vastu võttu haiglasse, vastuvõtja tuli minu juurde ja ütles, et tal on ükskõik, mis tagajärjed sellel ka ei ole, kuid tema Elaine'iga tegemist ei tee ja esimese nädala lõpuks, see spetsialist tuli ja ütles mulle, et temal on ükskõik, mis mina Elaine'iga teen, ta peseb oma käed tema toimikust puhtaks. Tema teda enam näha ei taha. Ma olin ummikus! Mina ka ei teadnud, mida temaga peale hakata!

Kuna ma nägin Elaine iga päev, sain aru, et ma pääsen temani ainult teatud piirini vaimses kasvus, sest tema sees oli blokeering vastus. Enamus ajast oli ta täiesti ebameeldiv. Mina ju ei teadnud, et deemonid tema sees püüdsid mind minema ajada. Ma ju ei teadnud, et tal on deemoneid! Ajapikku ma tahtsin ta täiesti maha jätta ja öelda, et minu poolt ei tule enam mingeid ideid, mida võiks tema kasuks teha. Alati sel hetkel laskis Isand kuradiil minu juures midagi ebaõnnestuda nii, et ma langesin silmili Isanda ette maha ja palusin alandlikult andestust. Kui ma siis olin seda teinud, siis Ta ütles:

"Tuletan sulle meelde, et mina sinuga olen alati olnud kannatlik, kas sina minu lapsega ei saa olla sama kannatlik?"

Isand võitis nagu alati! Ja siis mina jälle palusin Isandat, et ta paneks oma armastuse minu südamesse Elaine'i vastu, et saaksin minna tagasi Elaine'i juurde järgmisel päeval. Viimaks ma võtsin asja tõsiselt ja pühendasin oma nädala lõpu palves ja paastus, küsides Isandalt võtit Elaine'i toimiku suhtes. - Pühapäeva pärastlõunal, Isa rääkiski minuga, öeldes:

"Sa ei ole rääkinud midagi Elaine'iga tema sügavast tegevusest okultis."

Siis näis kogu asi äkki nii lihtne ja selge. Ma ei saanud ju sümptoomidest aru, sest kurat oli minu mõistuse blokeerinud. Esmaspäeva hommikul ma marssisin Elaine'i juurde öeldes:

"Me ei ole veel rääkinud ühest alast sinu elus.

"Mis see siis on?"

"Sinu sügav tegevus okultis."

Ta oli silmnähtavalt hämmastunud, jäädes vaikides terveks minutiks minu otsa vahtima.

"Kuidas sina sellest teada said?"

"Ma veetsin terve nädala lõpu palves ja paastus, küsides sinu toimiku jaoks võtit. Tema siis ütles seda mulle."

"Kui kristlane, sa peaksid üles tunnistama Isale iga ja kogu pühendumise kultu, kui patu, paluma Jeesuse läbi andestust ning ütleva lahti nendest tegudest. Siis paluma vabastamist sellest kõigest ja lõpuks peaksid paluma panna kõik ukseavad kinni Tema kalli verrega." Ta oli sellele absoluutselt vastu. Lõpuks ma meeleheitel ütlesin talle:

"Elaine, mina sind aidata ei saa, kuid ma tean, kes sellega hakkama saab, see on Isand ise. Nii, ma siis lähen palvetama, et andma sind üle Tema kätte ja ma palun, et Tema ise sinuga tegeleks." Tegingi nii ja lahkusin.

Jutustab Elaine:

Ma ei ole mitte iialgi nii suures hämmelduses olnud, kui ma seda siis olin, kui Rebeka tuli äkki ja külmavereliselt ütles mulle, et olen seotud sügavalt kultiga. Ma teadsin, et sellise info võis ta saada ainult kahest allikast, kas kuradi käest või

Isandalt endalt. Sellest sai nüüd minu elu tõeline pöördepunkt. Rebeka tõesti palvetas, et Isand ise "tegeleks" minuga, mille peale Isand ka seda tegi! Sellest päevast alates, palvetas Rebeka iga päev. Oi, kuidas ma seda kõike tema juures vihkasin, kuid Isand murdis sellest deemonite barjäärist läbi ning järgnevate päevade jooksul aeglaselt hakkasin ma aru saama, et Jeesusest peab saama minu Vabastaja, nagu on Temast saanud minu Päästja, kui minust on saanud kristlane.

Ma hakkasin Rebekat järjest rohkem ja rohkem usaldama ja minu armastus aina kasvas tema vastu. Jõudsin arusaamisele, et ta on väga sügavalt oma elu pühendanud Isandale ja hakkasin temast eeskuju võtma. Jõudsin tema kaudu selleni, et see leping, mis ma olin aasta tagasi oma verega kirjutanud, oli täiesti ära kustutatud Jeesuse verega. See heitlus, ei olnud kerge nii mulle, kui ka Rebekale. Kuid päev haaval, Jumala armust, kasvasin ma vaimselt raasuke haaval, millele järgnes ka mu füüsilise olukorra lahenemine. Viimaks tuli päev, kus Rebeka tuli ja ütles, ta on saanud Isanda käest korralduse, et minul tuleb hakata ise oma jalgadel käima ja seisma kuradile vastu väljaspool haiglat. Nii siis, mind kirjutati viimast korda haiglast välja.

1 1 . peatükk

VAIMSE SÕJA ALGUS

Jutustab Rebeka

Ma kohtusin Elaine'iga nagu patsiendiga, kes on haiglast välja kirjutatud. Kurat "tugevdas lärmi". Elaine helistas mulle ühel ööl, mille peale ma sain otse kohe aru, et ta oli väga sügavalt rööpast välja viidud. Ta oli saanud päeval "Vennaskonna" käest kirja ja muidugi mina ka.

Minu kiri sisaldas täpset nimekirja, mida ma olin teinud kahe viimase nädala jooksul ja mida ma olin ostnud toidupoes omale koju. Nad teadsid mu telefoni numbrit ja aadressi. Nad kirjutasid, et kui ma kas või korra helistan või saan Elaine'iga kokku, tulevad nad ja võtavad mind kinni, et mind ohverdada. Elaine'ile nad kirjutasid, et kui ta kas või korra saab minuga kokku või räägib minuga ning ei tule ja ei paranda meelt, siis nad tulevad ja viivad ta "Black sabafile" ohverdada. Aga üks rida oli meie mõlemas kirjas üks ja see sama Jesaja raamatu 36:37 Asüüria kuninga sõnad Heseeriale:

"Teie kaks, kui te mõtlete, et teie Jumal kaitseb ja päästab teid meie

pimeduse printsia käest, siis te olete hullud!"

"Mida me peaksime tegema?" küsis Elaine.

Tema soovitus oli, et ta enam ei saa minuga kokku, et ta sellega päästab minu naha nende käest. Kuid mina olin täiesti kindel, et see ei olnud Isanda tahe. Ise värisedes, ma ütlesin, et pean selle olukorra palves Isandale üle andma ja küsima, mida Tema tahab, et me teeksime. Teadsin, et me praegu ei saa joosta kuskile. Kuradi eest ei ole võimalik end peita. Nii mina, kui Elaine, teadsime, mis võimed nendel inimestel on, et seda kõike teostada. Mul oli väga hästi veel meeles see noor pastor, kes oli sattunud nende kätte ja kes oli peaaegu surnuks piinatud. Ka mina teadsin, mis mind peaks ees ootama, kui nad saaksid mind puutada. Isand oli mulle mõni aeg enne seda näidanud nägemuses, kuidas nägi välja neitsi ohverdamine selles grupis - surm on sellises olukorras täielik õndsus ohvrile!

Viisin selle olukorra palves Isanda ette. Ta ütles, et minul tuleb otsekohe Elaine oma juurde elama võtta, sest tema ei ole veel iseseisvalt võimeline sellesse sõtta minema. Ta abikaasa oli temast lahku läinud ja ühinenud satanistidega. Tema tütar läks tema kasuõe juurde elama, sest ta haigus venis pikale ning ta viibis kaua haiglas. Taeva Isa ütles mulle, et talle tulevad enne enesetapu mõtted, kui ta end nende küüsi annab. Ta sai ise ka sellest aru, mis saatus teda oli ootamas. Elaine'i oma juurde toomine, muudaks aga rünnaku suunda - nüüd juba minu kodu pihta.

Ma olin kaks päeva lausa hirmust haige, mille käes ma vaevlesin, kuid mul tuli otsus teha. Põhiliselt, mina ei ole märtri materjal! Mina ei oleks vastu pidanud füüsilistele piinamistele, mida "Vennaskond" ootaski. Kuid selleks ajaks olin hakanud Elaine'i nii armastama, et ma tema piinamise nägemist ei oleks talunud. Siis tuli mulle veel meelde, et olin juba kaks aastat ise palunud Isandalt, et saaksin seista selle piirkonna eest müüripraos. Teadsin, et kui olen müüripraos, siis võib Isandal veel vaja minna, et kurat võib minu külge oma käe panna, nagu oli see toimunud kristlastega algkoguduse aastatest, alates Stefanosest, kes sai esimeseks märtriks.

Ma teadsin ka seda, et kui ma viin oma probleemi politseisse, siis sellest ei ole kasu, sest ka selle piirkonna politseis olid paljud politseinikud "Vennaskonnas". Elaine ja mina olime väga armetus olukorras, kui meil oleks tulnud kohtuda kuradi välja treenitud armeega. Samal ajal ma aga tundsin, et kui me oleksime ära jooksnud, siis oleks see vastanud Jeesuse äraandmisega ja Isa tahtest väljaminekuga. Lõpuks teisel öhtul ma jõudsin nii kaugemale, et langesin

silmili maha Isa ette, nuttes oma silmad peast välja ja öeldes:

"Isa, Isa mul on nii suur hirm seista füüsilise piinamise ees ja ka Elaine'i piinamise ees, kuid ma ei ole ka võimeline Jeesust või Sind reetma. Ma ei ole suuteline seda tegema. Kuid tahaksin teha sinu tahet, kui sa mind aitad, pea meeles, mul on hirm."

See sai minu pöördepunktiks, kust alates alustas Jeesus minuga tegelemist. Ma tundsin sellest ajast peale, et mul pole enam hirmu ja mulle oli tulnud jõud minna ja alustada tegevust, mida teadsin, et ma pean tegema. Ma helistasin järgmisel hommikul Elaine'ile ja ütlesin, et tulen ja kolin ta oma juurde peale tööd. Tema oli jälle hämmelduses ja arvas, et olen absoluutselt hull ja ta ei tahtnud tulla. Ütlesin talle, et see oli Isa korraldus meile ja Elaine'il ei ole ju mitte mingisugust muud valikut, kui ta muidugi tõeliselt tahab teenida Jeesust. Sellest päevast alates, kui ta minu juurde kolis, oleme me koos Jeesust teeninud.

Meil tuli veel oodata kaks nädalat, enne kui "Vennaskonna" Black sabati öö saabus. Nad olid Elaine'i kolimisest raevus, andes sellest meile teada sõnadesse pandamatute "vägitükkidega". Mu telefon helises iga tunni aja tagant, midagi prantsatas maja külgedele ja uste pihta ootamatult keset ööd. Keset ööd lendasid kivid läbi akende ja meie maja seintesse lasti terve hulk kuulilauke.

Nendel rasketel hetkedel ma tundsin, et see lahing on tõeline sõda vaimumaailmas. See oli ainult Jumalaga võimalik võita. Ma jagasin seda lugu piiblist Elaine'iga, kus on juttu kuningas Josafatist 2 Ajaraamatus 20.pt. Seal oli ka juttu ühest kiirest armeest, kes marssis kuningas Josafati vastu. Temagi ei lootnud, et ta suudab seista selle armee vastu. Nii tema, kui kogu ta rahvas viis selle probleemi palves Jumala ette ja Jumal kinnitas neile, et see lahing ei ole nende, vaid Tema ja Isand võtab neid kaitsta. Ütlesin Elaine'ile, et meil ei jää muud üle, kui seista usus, et Isand ise sõdib meie eest. Me pidime lihtsalt usaldama Teda, isegi kui Ta ei oleks kavatsenud meid päästa, siis ta oleks meile andnud jõu Tema tahtest läbi minna. Mu palveks oli, et kui Ta lubab meid sellel grupil piinata, siis annaks Ta meile vähemalt jõudu mitte Jeesusest lahti öelda, ükskõik, mis meiega ka ei tehta. Ma teadsin, et üks kõik mis meiega ei sünni, mina jään seisma Elaine'i kõrvale ja aitan uskuda teda kuni lõpuni.

Ma ei rääkinud sellest loost midagi oma vanematele, sest ei tahtnud riskida, et "Vennaskond" oleks nende peale oma viha välja valanud. Fakt oli, et meil ei olnud mitte kellegi poole pöörduda abi järgi, kui ainult Isanda enda poole. Ma pidin siiski rääkima sellest loost oma toa naabrile, kes läks nii hirmu

täis, et kolis kaheks nädalaks kohe minema.

Need kaks nädalat möödusid, kuid meie kimbutamine läks järjest suuremaks ja suuremaks, mille peale ma uuesti ja uuesti pidin istuma maha ja lugema seda kirjakohta Ajaraamatust. Päev enne "Vennaskonna" Black sabbatit, olin ma haigla raamatukogus, kui üks kristlasest med-üliõpilane tuli minu juurde ja viskas ühe kaardi minu põlvedele. Sellel oli mõned kirjakohad. Ta ütles, et ta ei tea, miks ta seda tegema pidi, kuid Isa oli talle seda väga kindlalt käskinud teha. Ta oli pannud need kirjakohad talle südamesse, mille peale ta nad üles kirjutas ja kolm päeva enne mulle tõi. Mul on ikka veel see kaart alles. Sinna on kirjutatud täpselt nii:

2 Ajaraamat 20;15 & 17

"Ära karda ja ära ole ehmunud... sest lahing ei ole sinu vaid Jumala. Sulle ei tule võidelda selles lahingus, võta vaid positsioon sisse ja seisa rahulikult ja vaata kuidas Isand sulle võidu toob. "

Need olid ainukesed kirjakohad, millel me siis kahekesi seisime! Mina küll ei ole võimeline edasi andma oma tundeid, mida ma sel hetkel kõik tundsin. Esimest korda ma tundsin ilma igasuguse kahtluseta, Isa võitleb lahingut meie eest ja meie oleme kaitstud. Nii me ka seda olime.

Selle "Vennaskonna" poolt töötatud ööl, olime meie Elaine'iga kodus ja kuulasime keskööl lindi pealt Jumala ülistust. Kui siis tuli kesköö tund, siis meil mängisid laulud Bill ja Gloria Gaiteriga. Nad laulsid laulu "See on lõpetatud". Me tõusime kohe püsti ja ülistasime Jumalat. Ta oli oma töötusest kinni pidanud. Ta oligi võidelnud meie eest. Me olime jäänud puutumata. Me läksime voodisse ja magasime täielikus rahu ülejäänud öö.

Kuid järgmine päev peale "Vennaskonna" Black sabbatit algas alles tõeline lahing. Elaine'i sees olevad deemonid alustasid nüüd avalikult prooviga teda tappa. Selle punktini oli ta ikkagi eitanud, et deemoneid elab tema sees. Kuid õhtul äkki oli ta pörandal maas, rinnus meeletu valu nagu oleks tal südame atakk. Ma ei teadnud, mis nüüd peale hakata. Ma karjusin Isanda poole, et ta ometi tuleks ja segaks end vahele. Ta tegigi seda ja valu kadus.

"Elaine, see küll nüüd on deemoni töö! Miks sa ometi eitad nende olemasolu ja ei paljasta neid?"

"Jah, see oli Mann-Chan, ta proovis mulle südame atakki anda."

"Kes on Mann-Chan?"

"Mann-Chan on deemon, kes on olnud mind juhtiv vaim ja juba aastaid. Tal on käsk kuradilt mind tappa."

Sel ajal ma teadsin väga vähe võitlusest deemonitega, kuid ma arvasin, et neile peab samuti seisma vastu, kui tuleb seista vastu kuradile - see on valjusti ja Jeesuse nimel. Ma ütlesin ka seda välja Elaine'ile, et ta võib seda teha valjusti Jeesuse nimel ja ta võib käskides selle lõpetada ja tal ära minna. Elaine ütles, et see sugestioon on väga piinlik ja keeldus lihtsalt seda adresseerimast valjusti Mann-Chan'ile. Järgmise kahe päeva jooksul võttis Mann-Chan mitu, mitu korda viskas Elaine'i põrandale pikali. Kuid ta alati keeldus avamast oma suud, nii et ma lõpuks võtsin ise ja käskisin tal lõpetada tegevus ja ta lõpetaski selle.

Ma teadsin, et Elaine peab ise hakkama võitlema ja Isand ei luba mul võidelda tema eest ebamääraselt. Ma olin nüüd kokku põrganud Elaine'i juures uhkusega, mis oligi teda aidanud ellu jääda, kuid nüüd oli see suunatud valesse suunda. Viimaks, alles kolmandal päeval, keset äärmuslikku meeleheidet, ma marssisin ukse juurde ja avasin selle, kui Mann-Chan järjekordselt jälle ründas. Avades ütlesin:

"Kui sa ennast ei alanda ja ei adresseeri valjul häälele, nagu seda Isand tahab ning ei tõuse ja ei võitle ise temaga, siis ta tapab sinu. Nüüd võta ja mine välja, kus sind keegi ei kuule ja ära tule enne tagasi, kui ta on läinud! Kui sa nüüd tahad lasta temal end tappa, siis tee seda vähemalt väljaspool minu elutoa põrandat."

Ja välja ta läkski, mille peale olin koheselt neelatud õudusesse. Mis ma nüüd ometi olin teinud? Mis siis saab, kui ta tapabki. Ma ju seda küll ei oleks tahtnud, et oleks juhtunud. Ma vist olin olnud väga karm tema vastu? Ma langesin põlvedele ja palvetasin kogu oma olemusega tema eest. Kui ma olin lõpetanud, tuli Elaine mõne minuti pärast lambalikult majja tagasi. Minu sees toimus ülisuur vabanemine, kui ma nägin, et ta tuli tagasi ja tervelt.

"Noh, mis juhtus?"

"Ma tegin nagu sa mind käskisid, ma saatsin ta minema ja ta läks."

Sellest hetkest, aga lahing ägenes veelgi. Nüüd alustas Ri-Chan omakorda oma tegevust ja veel paljud, kes seal olid. Järgneva nädala jooksul sai mul selgeks, et kui neid kõiki välja kohe ei aja, siis nemad tapavad tema ise. Ma polnud mitte kunagi enne kokku puutunud deemonite välja ajamisega. See tõttu ma helistasin pastor Patile kolmapäeva hommikul, kus ma ka rääkisin kogu olukorra. (Ma ei kontakteerunud haigla juures oleva pastoriga, sest tundsin, et

tema küll ei ole võimeline mind aitama. Tema edasine tegevus näitas, et see märguanne Isandalt oli õige sel hetkel.) Ma ütlesin pastor Patile, et kui Elaine tänase päeva numbri sees ei saa vabastatud, siis ta tapetakse. Ta ütles, et ma toaksin ta palve koosolekule õhtuks ja siis olekski hea tegeleda deemonitega, nagu seda Isand annab teha.

Seoses Elaine'i kirikusse saamisega toimus terve äge lahing, sest deemonid tegid kõik, et me ei jõuaks sinna. Ma pidin ta lihtsalt välja tassima majast autosse ja siduma ta rihmaga kinni. Elaine vaeseke pidi olema piinades terve palvekoosoleku aja, millest sai ainult Isand ise aru. Deemonid olid teda sees pool ihu rebestamas ja lõhki kiskumas, proovides teda tappa enne, kui neid välja hakatakse ajama. Ma imetlesin Elaine'i julgust ja kindlameelset otsust - saada vabaks. Ta ei praotanud mitte korraegi oma suud nurisemiseks agooniast, mida ta taluma pidi.

Peale palvekoosolekut pastor Pat võttis Elaine'i ette ja kuhu ühinesin mina ja veel kaks vanemat kirikust, kes olid sinna jäänud. Ma arvan, et mitte kumbki neist ei olnud iialgi osavõtnud vabastamise teenistusest varem. Pastor Pat oli seda aga enne teinud. Tema avas õhtu oma palvega. Ta palus, et Isand pitseeriks selle ruumi oma inglitega nii, et keegi ei pääseks sisse ega keegi ei pääseks välja, enne kui on see töö tehtud, milleks siia kokku on tulnud. Vaatasime Elaine'iga üksteise otsa ja ma teadsin, mida ta mõtles, sest ta mõtles sama mis mina:

"O i , m i s n ü ü d ? "

Peale palvet pastor Pat küsitles Elaine'i kinnituseks, et kas ta ikka on Jeesuse kui Päästja, Isanda ja Looja oma ellu vastu võtnud ja kas ta on kuradi välja heitnud ja kõik, mis on temast, temalt ja kas ta tahab ka deemonitest vabaneda. Ta ütles, et jah. Sellest punktist algas ka kohe lahing. Deemonid tulid ka kohe pinnale ning hakkasid rääkima Elaine'i suu kaudu. Mina isiklikult ei olnud sellise asjaga kunagi kokku puutunud. Ta silmad, hääl ning kogu nägu muutus tundmatuseni. Ma ei unusta mitte kunagi esimese deemoni ilmumist. Äkki kurgupõhja mehe hääl ütles:

"Ma olen Jaagoog, surma deemon ja teie kõik olete hullud, teil on võimatu võitu saada, me tapame selle jälgi reeturi. Ta kuulub kuradile ja tema ei luba tal ellu jääda."

Kuid pastor Patil ei pilkunud isegi mitte silm.

"Sina oled valetaja, sa jälk vaim! Elaine on nüüd püha pinnas, ta kuulub

Isandale ja sina tead seda! Ma käsin sind Jeesuse nimel tulla temast välja!"

Lahing kestis kaheksa tundi. Paljud, paljud deemonid toodi päevavalgele, pannes tunnistama, mis on nende nimed ning aeti välja. See oli võrratu kogemus. Püha Vaim oli täielikult olukorda kontrollimas. Ta juhtis väga ladusalt meid kõiki kordamööda, kasutades meid kõiki meid üksteise järel. Me tundsimme kõik Jumala kohalolekut selles ruumis. Me käskisime deemonitel välja tulla Jeesuse nime autoriteedil, lugedes kirjakohti kõva häälega, lauldes ülistuslaule Isandale, palvetades ja ülistades Jeesust täieliku võidu eest kuradi üle. Deemoneid sai piinatud ülistustega ja nad kaotasid sellega väga järsult jõudu. Suurem osa neist tuli välja väga ränga kõhaga.

See oli alles rõõm ja hõiskamine, kui me siis lõpuks lõpetasime selle vabastamise. Me seisime kõik ja nutsime, plaksutades oma käsi ja ülistades Isandat täielikus võrratus üksmeeles. Olime väsinud, kuid üilirõõmsad, ülistasime Isandat terve tee koju.

Terve järgnev nädal oli uute otsuste tegemine meie mõlema elus, mis muutis kogu meie mõlema elu. Isand rääkis kohe nädala alguses minuga. Ta küsis, et kas ma tahaksin oma elu absoluutselt uuel tasemel Talle end üle anda, et Ta saaks mind kasutada otse kuradi vastu võitlemiseks ja Ta saaks mind panna seisma "müüripraos" nii, et paljud hinged saaksid päästetud ja eriti "Vennaskonna" keskelt. Isand ütles ka seda, et kui ma selle tee valin, siis saab minu teel olema palju kannatusi ja tagakiusu. Ja muidugi toimuks ka minu karjääri plaani muutus. Ta näitas mulle, et mul tuleks palju kannatada üksindust ja ärahülgamist ja kindlasti tuleks mul maha panna täielikult oma meditsiiniline karjäär, kuid selle eest oleks Tema alati minuga. Ta teatas mulle, et ma kaotaksin oma praeguse perekonna.

See oli suur otsuse tegemine. Mulle oli alati meeldinud tegutseda onkoloogia alal ja just kuu aega tagasi oli mind võetud "Fellowship" programmile treenimiseks ühes vanemas ja perspektiivikamas instituudis USA-s. Onkoloogia on meditsiinipõld, mis on spetsialiseerunud vähihaigete ravimistele. Sinna programmile vastuvõtt, on juba suure au osaliseks saamine. Ma oleksin väga tahtnud sellel alal töötada. Isand ütles, et Ta ei anna oma lastele teise järgulist valikut. Kui ma ei valigi lahingu pidamist kuradiga, võib ta mind väga võimsalt ikkagi õnnistada.

See oli üks raskeimaid otsuse tegemisi. Isand tahtis mind jätta siiski meditsiini, ainult era- ja üksik tegevusesse, nii et patsientide hulk ei oleks piiratud kellegi teise poolt. See oleks sellepärast, et Tema saaks tuua minu juurde inimesi,

keda Tema selleks valib ja kellele ma saaksin ka kuulutada ja eriti kuldi liikmeid. Kui ma selle kõige peale mõtlesin, siis sain aru, et armastan Isandat selleks liiga palju, et mitte vastu võtta Isanda esimest ettepanekut. Nagu ma mainisin, siis need mõned nn. kristlikud töö kolleegid haiglas, pidasid mind kõik hulluks, kui kuulsid, et ma annan ära sellise võimaluse onkoloogia alal töötada.

Minu mõned sõbrad hakkasid mulle seletama ja peale käima, et ma saadaksin Elaine'i oma juurest minema. Need, kes teadsid, et olin kolinud Elaine'i oma juurde, pöördusid äkki minu vastu, ilma et oleksid seda seletanud. Kurat töötas nii kiiresti ja võimsalt, et nädala lõpuks ei olnud mul enam ühtegi sõpra järgi. Minu pere ja toakaaslane pressisid mulle peale, et ma temast lahti saaksin. Nad arvasid kõik, et mina seda küll pole Isandalt saanud. Isegi selle kirikuliider haigla juures arvas seda sama, helistades mulle koju ja soovitas Elaine'i minema saata. Tema ütles mulle ka, et: "...oled liiga hõivatud inimestega, eriti Elaine'iga." Siis ta kiirustas mulle ütleva, et ma ei ole enne teretunud kirikusse, enne kui olen Elaine'ist vabanenud!"

Mind pani see mõtlema ja kahtlema, et kas ikka olen tõesti kuulnud Isanda häält korrektset? Kuid selle aja kestel tuli mulle ka vägevalt Jumala Vaimu käest kirjakoht 1Peetruse 1:22

"...vaata, et te armastate üksteist puhtast südamest ja tuiselt."

See ei kõlanud sugugi päevakorras oleva situatsiooniga kokku. Veel lisas Püha Vaimu juurde mu südamesse Galaatia 6:2

"Kandke üksteise koormat, siis täidate Kristuse seadust".

Mulle tuli kohe rahu tagasi südamesse ja vaimu, nii et ma kuulsin jälle Isandat.

Nädala lõpuks olin ma rõhutatud ja julguse kaotanud. Nägin ka järgmisel pühapäeval pastor Pati ja rääkisin talle, mis minuga oli toimunud ja et mul oli depressiooni rünnak. Ma ei unusta mitte kunagi, kuidas pastor mulle teravalt silma vaata ja lisas:

"Sisenemine sellise kutsumisega vaimsesse sõjapidamisse, nagu seda sa mulle oled kirjeldanud, tähendab palju välja heitmisi ja kannatamisi. Kui sa seda ei suuda ära kannatada, siis lõpeta see asi juba praegu kohe!"

Ma tundsin end väga väiksenä, kuid see oli see, mida ma pidin kuulma. Järgmisel päeval võtsin ma oma otsuse vastu. Ütlesin Isandale, et annan oma elu üle uuele dimensioonile ja teen täielikult uue lepingu Temaga, sest tahan

olla tarvitatud absoluutselt sellisel teel, et oleksin sõjas kuradiga niiviisi, et hinged saaksid päästetud ja Jeesus austatud.

Siis istusin maha ja kirjutasin onkoloogia osakonnale kirja, et olin palunud Jumalat pikalt ja olin teada saanud, et see ei ole Isanda tahe, et mina sinna kursusele läheksin. Oi, millise vastu kaja see otsus haiglas põhjustas! Kursuste juht sai vihaseks minu teo peale, sest ta ei saanud minu otsusest aru. Ma proovisin neile seletada, et see polnud Isanda tahe, et minust peaks saama onkoloogia töötaja. Nemad aga mõtlesid, et nüüd olen hulluks läinud, mille peale nad ütlesid:

"Jumal ei räägi selliselt inimestega".

Enamus kristlasi on teadmatud vaimse maailma tegevusest, kuid iga füüsiline tegevus mõjutab ju ühtlasi ka vaimu maailma. Charles G. Finney kirjeldab füüsilise ja vaimse maailma vahelist mõju väga võrratult:

"Iga kristlane jätab oma jälje oma käitumise ja tunnistuse andmisega, kas ühes või teises suunas. Inimese vaate, riietumine, kogu käitumisviis, pidev tegevuse mõju, viib sind kas ühes suunas või teises suunas. Inimene on kas Võidmisest juhitud või sellest eemal. Iga sinu samm vibreerib terves igavikus. Iga kord kui sa liigud, siis sa puudutad võtmeid, mis helisevad vastukajana taevastelt mägedelt ja orgudest ning kõigist pimeduse koobastest ja põrgu hauakambritest. Iga sinu elu moment toob esile võimsa mõju surematutes hingedes, sinu ümber."

Raamatust "Viimane hüüe...tõelise ärkamise järgi."

Ja siis juhtus veel vahejuhtum, mis avas mulle tõe reaalsuse. Ma ei olnud selle peale tulnud, et need vahejuhtumid avaldavad ka minu oma elule mõju. Esiteks, olin ma ju kasutanud Jeesuse Kristuse - Jeesuse kui Võitu väge, et blokeerida nõidumist - kuradi ühes äravalitud haiglas. Siis tõmbas Isand mind lahingusse ühe kuradi tipp pruudi kuradi juurest jalgalaskmisel, mis põhjustas kuradi näo muutumise tema kuningriigi territooriumil. Ja kohe pärast seda oli kurat ja deemonid, oma äpardumis- katse tulemusena võtnud ette Elaine'i ja mind ohvriks tuua, millele Isand ise vahele sekkus meid kaitsma. Ma arvan, et viimane asi, millest veel rääkida on see, et ma andsin oma elu Isandale niimoodi üle, et Tema saaks hakata mind kasutama vaimses sõjas kuradi enda vastu.

Olles mitte teadlik "lainetusest" vaimu maailmas, mis olid tekkinud minu tegevusest, ma läksin nagu tavaliselt ühel päeval rahulikult oma tagaaeda

pikniku lauale puude alla lõunat sööma. Kui ma siis seal istusin ja mõnulesin päikse käes, toimus Jumala eriloal vaimu ja füüsilise maailma vahelise loori tükkiideks rebimine, mõneks ajaks.

Äkki ilmus minu ette teisele poole lauda helkiv figuur. Ta oli mehe kujul. Istudes ja vahtides imestunult teda, Püha Vaim veenvalt ilmutas mulle, kes see on! See oli isik, keda mitte kunagi ei oleks isegi oodanud näha saada. Selleks helkivaks figuuriks osutus nn. "valguse ingel" ise, kes on ka pimeduse vürst, õhuvalla jõudude vürst, kes on juhiks kogu kurjuse maailmas - kurat ise! Ma ei mäleta täpselt tema ilmumise üksikasju, sest ma ei saanud oma silmi lahti tema silmadelt, mis olid kohutavalt kurjad. Nad olid nagu mustad söed, sügavad, neist vaatas vastu pimedus ja kurjus, mis püüdis minu sisse tungida, et mind endasse neelata. Ainult korraks ma tundsin, et ma langen kusagile sügavasse pimedusse, mida põhjustas see silma vaatamine, kuid siiski miski hoidis mind ja tõi tagasi tasakaalu. Ma nägin, et kurat oli vihane ja isegi väga vihane.

"Kurat", karjatasin ma.

Ta vastas sellele järsu nõksatusega, sest olin tundnud ta ära. Küsisin:

"Mida sina siit tahad?"

"Naine, kas sa kavatsed tulla minuga sõtta?"

"Ma olen juba selle lepingu teinud ära, jah!"

"Ma tean seda juba, kuid küsin, et kas sa tõesti tuled minu vastu sõtta?!"

Ma olin natuke kimbatuses ja üllatunud tema korduvast küsimusest. Oli arusaadav, et viha järjest kasvas iga momendiga, kuid Püha Vaim täitis mind täieliku rahuga ja sellisega, milles ma ei tundnud mitte mingisugust kartust, kui ma tagant järgi sellele mõtlen.

"Kurat, ma ei tule sinu vastu oma väega, vaid Jeesus Võitu väega ja autoriteediga."

"Sa parem mõtle, mis see neile maksma läheb kui Jeesuse järgijale."

Ta tsiteeris täpselt Luuka 14:28 - 33 sõnadega mulle järgnevat:

"Sest, kes teie seast, kui ta tahab ehitada torni, ei istu maha ega arva kokku kulusid, kas temal on, mis tal vaja läheb ehituseks? Et kui ta on aluse rajanud, ega suuda lõpetada, kõik vaatajad teda mõnitama ei hakkaks ja ütleks;" See inimene hakkas ehitama ega suutnud lõpule viia! Või missugune

kuningas, minnes sõtta võitlema teise kuningaga, ei istu maha enne ega pea nõu, kas ta võib minna kümne tuhandega selle vastu, kellel on kakskümmend tuhat? Ja kui mitte, eks ta läkita, kui teine alles kaugel ja palu rahu? Nõnda ka iga üks, kes teie seast on, kes mitte ei loobu kõigest, mis tal on, ei või olla minu jünger."

"Naine, sa parem mõtle, mis see sulle maksma läheb, sest mina ütlen sulle, et ma kavatsen sinu elu muuta armetuks ja ahastavaks, nii et sa ei taha enam eksisteerida!"

Ma teadsin, et see võimas olend oli surmtõsine ja sellest ajast, kui ma olin oma elu põhjalikult üle andnud Isandale (oma positsioonid, karjääri, pere, minu elu minu sees), mul ei olnud mingisugust kahtlust, et kurat võib Isale samasuguse palve esitada, kui seda tegi Hiobi kohta. Kõigi oletuste kohaselt, see paistiski nii sündivat. Vastasin lõpuks:

"Ma olen arvestanud sellise hinnaga, nagu mina olen seda osanud ja tean, mis tuleb minu tulevikus mulle ette, saab olema täieliku Jumala kontrolli all. Ma usaldan, et Tema armust saab mulle küllalt. Nii siis ja h, kurat, ma julgenna tulla sinu vastu Jeesuse autoriteedi ja väega, mille Tema on mulle andnud, ja, ma julgenna tulla sinu vastu Jeesuse Kristuse, kui oma Isanda nimel!"

Mu silmad klammerdusid kuradi silmade külge pikaks vaikusega täidetud momendiks. Ja jälle tuli mulle niisugune tunne, et kui miski ei oleks hoidnud minust kinni, siis ma oleksin langenud kohutavasse kurjusesse, mida ma nägin seal. Siis kurat noogutas äkki ja ütles:

"Olgu siis nii." Nende sõnade peale ta haitus.

Istusin mõtiskledes sellest kogemusest, et päike jätkas oma sooja säramist, tuul oma õrna rabistamist puudelehtedega ja linnud isegi oma laulmist. Ma tundsin, et ma olin teinud oma võimsa tagasivõtmatu sammu. Ma olin kaotanud oma praeguse perekonna, oma karjääri ja kõik, millel oli maine tähtsus. Ma olin kannatamas oma füüsilises ihus. Kuid kõigest hoolimata Isand oli olnud minuga ja mida kurat mõtles hävitada, oli Isand pööras selle võiduks. Minu tee oli sellest hetkest peale, kui olin kokku saanud kuradiga, tõesti väga pikk ja kivine, sest ta oli muutnud minu elu agooniaks ja ahastavaks, nii et ma ei tahtnud enam eksisteerida ning ma teadsin, et tulemas on palju seda veel. Kuid kas ma oleksin Isandat selliselt õppinud tundma, kui seda ma nüüd olen õppinud tegema, see on väärt kõike varandust siin ilmas. Ma tean nüüd selle salmi tähendust minu elus:

Matteuse 6:19-21, kus Jeesus ütleb:

"Ärge koguge endile varandust maa peale, kus koi ja rooste rikuvad ja kus vargad sisse murravad ning varastavad. Vaid koguge endale varandus taevase, kus koi ja rooste ei riku ja kuhu vargad sisse ei murra ega varasta. Sest kus on su varandus, seal on su süda".

Muide kõige suurem varandus on, et sa võid isiklikult tunda Jeesust, Isa ja Püha Vaimu!

12. peatükk

"LASE LINNAST JALGA JA KOHE!"

Koridor oli pime ja vaikne, kui välja arvata, et seal oli kuulda pehmete kingade ja kummi jalanõude sammumist, kahe valgesse kitlisse riietatud figuuri poolt, kes sammusid väsinult oma kabineti suunas. Üks neist, nimelt Rebeka, oli ette aimamas raskuse tulekut õhus. Äkki ta kaaslane pöördus ja kahmas ta õlgadest raudsete sõrmedega, peatades ta järsu liigutusega. Õhus rippuv pinevus järjest tugevnes, kui need kaks üksteisele otsa vaatasid. Rebeka tundis üllatuseks, oma kaaslase näos ära pingule tõmmatud kartuse.

"Rebeka," ta ütles seda karmi tungiva sosinaga, "sa pead jalga laskma siit linnast selle nädala vahetuseks! Ütle, et su ema jäi äkki haigeks, või suri ära - üks kõik mida, sa pead jalga laskma linnast, sest sinu ellu jäämine oleneb sellest!"

"Kuid Tim, sa tead, et mul on igal kolmandal ööl öövahetus sel nädalal, mul ei ole lihtsalt võimalik linnast ära minna. Kuid miks ma seda üldse tegema peaksin?"

"Sa pead mind uskuma, sa pead surema, kui sa ära ei lähe. Sa pead kadunud olema linnast ülestõusmispühade nädala lõpu vähemalt. Ja ära rohkem küsi."

"Ah õigus, ma tean, et sa oled "vennaskonna" nõukogus. Seal toodi otsuseks, et tuua mind musta massile ohvriks sel aastal, kas oli nii? Sa tead, ma ei saa siit ära minna, Elein on liiga haige, et teda haiglast ära viia. Ja kokku võtteks, mina teda üksi ei jäta."

"Jah, ma tean seda ja nad tahavad tappa ka Eleini siin haiglas. Tema tapmine on suhteliselt lihtne, kuid sinu oma..."

"Tim, aitäh, et sa riskeerid oma eluga, et mind hoiatada, kuid ma ei saa ära minna..."

"Rebeka, ära ole hull! Mitte miski ei saa sind kaitsta, kui sa siia jääd!"

"Oo jaa, minu Valitseja on nii vägev, et suudab mind kaitsta selles olukorras. Tim, kas sa ometi aru ei saa, et sul on vale valitseja. Kurat hävitab sinu ühel päeval! Jeesus armastab sind nii, et ta juba suri sinu eest! Kas sina ei tahaks ka tema juurde üle tulla?"

"Ei, sest keegi ei pääse eluga sealt."

"Aga Elein, kas ta on juba surnud?"

Timmi nägu pilvines, kui ta end sirgu ajas, külmus oli võimust võtmas.

"Vaata, Eleinil ei ole enam midagi järgi. Ta kaotas juba kõik ja ega ta pole veel ellu jäänud. Ma ka olen ka liiga palju sinna sisse pannud, mu karjääri, perekonna koos kõige ülejäänuga. Mina seda küll ei kavatse kaotada! Kui sina jätkad, siis sina kaotad ka oma karjääri koos kõige muuga, mis sul on. Miks küll pead sa olema nii hull? Sa viskad minema kõik, mille pärast sa oled nii rasket vaeva näinud, et seda saada. See on suur rumalus nii teha."

"Jumala tarkus on inimesele pöörasus, Tim. Mis see sulle annab, kui sa saavutad kogu maailma, kuid lõpetad põledes põrgu tules ja igaveseks veel? Sa pead ometi sellest aru saama, et kurat sind tegelikult vihkab ja tal sinu hävitamiseks plaan juba valmis."

"Vaata, ma ei näe, et sinu Jeesus teeks võrratut tööd Eleini kasuks. Kui tema kuradi maha jättis, siis ta mitte ei kaotanud kõike, vaid ta on ka haiglas olnud juba kuus kuud ja sa oled ka siit minema aetamas, kui sa muidugi kavatsed veel jätkata seismist tema elu eest! Mõtle sellele natuke, Rebeka. Sa tead, et sulle on siin palju eeliseid antud, sul võiks olla hea karjäär siin ning sa võiksid saada kuulsaks siin. Anna andeks, ma ei saa sinust üldse aru."

"Ma näen, et sa ei saa veel aru sellest, kuid ma jätkan sinu pärast palvetamist, et sa ühel päeval tuleksid arusaamisele ja siis sulle tuleks meelde, millest me täna rääkisime. Pea meeles, Tim, kui sa oled end kildudeks jooksnud, siis tuleta meelde, et Jeesus armastab sind ja kurat vihkab sind ja ta ei ole muud, kui suur valetaja." Timmi nägu ja hääl muutusid jäiseks ja vihaseks.

"Olgu siis nii! Su surm on sinu oma pea peal. Sa ei saa öelda, et sind ei hoiatatud!"

Selle fakti näkku paiskamise järel, ta lahkus kiiresti oma kabinetti, sulgedes ukse oma järgi. Rebeka vilgatas vaadata oma kella käerandmel. Kell oli 4. Ta ohkas. Kahe tunni pärast ta võib minna koju, kui teda uuesti välja ei kutsuta.

Vestlus Timmiga oli teda raputanud rohkem, kui ta seda välja lasi paista. Tim oli olnud Rebekaga surmtõsine ning Rebeka mõistis seda, et ta elu oli ohus. Haiglas, kus Rebekat praktiliselt oli, töötas ka Tim, kes oli ühtlasi satanistlikul juhi positsioonil. See öö kinnitas seda. Tim ei oleks teadnud muidu, et Rebekat tahetakse ohverda, kui ta ei oleks olnud satanistliku kiriku nõukogus.

Rebeka teadis tegelikult, et tema elu ei olnud isegi 2 senti väärt nende silmis. Timmi märkused Eleini kohta tõid ta ebamugavatele mure mõtetele. Ta ise oli ka mitu päeva selles suunas mõtteid mölgutanud. Miks nad ei olnud saanud Eleini üle võitu? Ta oli olnud kriitiliselt haige juba aasta otsa ja pidevalt haiglas. Ta oli olnud seal sellest ajast peale, kui tal oli Jeesuse vastu võtnud. Lahing oli kogu aeg halastamatu. Me olime mõlemad sellest väga väsinud. Ning nüüd veel, tea kas olin ma teinud midagi rumalasti? Ma läksin oma kabinetti, kus langesin seal külmale, paljale, kõvale puu põrandale, kitsa diivani ette, suure nutuga.

"Oh Jumal," ütles ta nuttes, "olen ma ikka sinu tahte sees?"

Rebeka tõi oma südamest lagedale Isandale, oma kahtlused ja kartused, mis keerlesid ta peas äsjasest sündmusest. Eleini väljatulek ühelt kõrgeimalt satanistlikult positsioonilt USA-s, mis kestis kaheksa nädalase lahingute seeriana deemonitega, enne kui neist lahti saime. Mõlemad nii Rebeka, kui ka Elein olid mõelnud, et Eleini deemonitest vabastamine on ka nende häda lõpp, kuid oh, kui valed olid olnud need mõtted. Tegelik sõda oli alles algamas. Nad olid korduvalt deemonite, inimvaimude ja füüsiliste inimeste poolt rünnatud, mis toimus igast suunast korraga. Elein oli haigeks jäänud ja veel kriitiliselt juba kuus kuud seda. "Kas see ongi kogu selle asja lõpp?" oli Rebekat see huvitanud.

"Isa, on see sinu tahtmine, et me oma elud nüüd praegu jätame?"

Äkki tuletas Püha Vaim talle selgelt meelde; "Laps, kas sa lepingut mäletad?"

Lepingut?! Miks ta küll selle oli juba unustanud? Isal oli seda ette plaaninud juba mitu kuud tagasi. Ta teadis, et lahing ägeneb veelgi, mis ei olnud ka ime. Rebeka tõusis üles ja istus voodi äärel, ise naeratades ja pisaraid pühkides, kus juures ta sai suure rahuga üle ujutatud, mida võib Jeesuse Võidmine ainult anda.

Talle tuli meelde see saatuslikult tähtis õhtu, mis oli olnud kuus kuud tagasi. Kogu Eleini vastuhakk oli jõudnud kõrgpunkti sellel nädala lõpul. Isand oli öelnud

Rebekale reede õhtul, et Eleinil tuleb teha leping Isandaga, et Ta saaks neid mõlemaid kaitsta, tulevase kohalike satanistide ataki eest. Elein lihtsalt keeldus seda tegemast, öeldes kindlalt vastu hakates, et ta ise on suuteline neid tagasi lööma. Ta oli oma 17 aasta jooksul kasvanud täis uhkust (mina ise teen) ja vastuhakku, sel ajal, kui ta kuradiga koostööd teinud ning see oli alles täielikult murdmata.

Rebeka tõi selle teema jälle üles peale öhtusööki. Nad istusid diivanile sellest uuesti rääkima.

"Elein, Isa käskis mul sinuga koos teha Tema ees leping, et Tema võtab meid kaitsta, varsti tuleva kohalike satanistide poolt rünnaku eest. Ta ütles seda mulle, et sina keeldud selle tegemisest. On see tõsi?"

"Jah, see on solvang! Mina ise saan sellega väga hästi hakkama, et meid kaitsta. Ma tunnen meie vaenlast väga hästi. Ma ju olen teda 17 aastat teeninud ja tunnen teda juba selle aja peale. Kui ma ei ole vilets, miks ma peaksin jooksma Jumala juurest kaitset otsima?"

"Elein, sa ei saa lihtsalt olla Jumalale sõnakuulmatu!"

"Miks mitte? Kui kurat käskis mind midagi teha ja ma ei tahtnud, siis ma lihtsalt ei teinud seda. Jumal solvab mind sellega. Miks ma pean paluma Tema käest abi, kui ma saan ise väga hästi hakkama?"

"Kuid Elein, kurat ei olnud jumal. Ta on ainult loodud olend, kuid Jumal on Jumal! Sa ei saa Temale vastu hakata oma sõnakuulmatusega!"

Meie vahel tõusis tüli sellepärast ja Elein sai järjest rohkem ja rohkem pahaseks ning vastuhakk järjest tugevnes. Äkki oli tuba täis säravat valgust ja taas seisis meie ees särav valgetes riietes figuur, käes paljastatud mõök. Ta oli pikk, väga pikk. Ta pea puudutas lage. Ta kiirgas väest ja ta näoilme oli metsik. Ta nahk oli pronksi värvi, kuid mõök ta käes säras selgest eredast valgusest. Kui Rebeka hakkas rääkima, siis too olevus katkestas teda järsult, öeldes:

"Naine, hoia alal oma rahu, ma olen kõige kõrgema Jumala teener, kes on Jeesus Kristus Naatzaretlane, kes sündis neitsist, käis mööda maad lihas 33 aastat ja suri ristil sinu pattude pärast. See Jeesus istub nüüd Isa paremal käel, kes on Kõige Väeline Jumal ja on minu Valitseja. Mina olen saadetud Jumala Isa poolt tapma seda vastuhakkajat ja sõnakuulmatut. Ta on Jumala vihaseks ajanud."*

*** Tema seisukoht Jeesuse äratundmise kohta, kui Isand inglid demonstreerisid tõe vastavust, kes ta on. Rebeka seisukoht põhines sellel, et ta teadis, et ta on Isanda ingel. See on kooskõlas kirjakohtadega 1Joh.4: 1-4 "Armsad, ärge uskuge igat vaimu, vaid katsuge vaimud läbi, kas nad on Jumalast; sest palju valeprohveteid on välja läinud maailma. Sellest te tunnetate Jumala Vaimu: iga vaim, kes tunnistab Jeesust Kristust lihas tulnud

olevat, see on Jumalast." Deemonid püüavad avalduda "valguse inglina". 2Kor.11:4 "14. Ja see ei ole ime; sest Saatan ise moondab ennast valguseingliks." See on väga tähtis, et kasutada Jumala poolt antud testi iga vaimu kohta.

Rebeka oli just suud avamas, kui Elein püsti tõusis. Ta oli oma 1,55 m kõrgusel selle hiiglasliku ingli kõrval, kuid see ei peatunud sellepärast Eleini. Ta viibutas oma rusikat ja öeldes:

"OK, sina suur kutt, näita, kas sinu sõnad ka tegevuseks saavad!

Õuduses olev Rebeka lendas diivanilt Eleini juurde. Ta haaras Eleini turjast, kaela ümbert kinni ja lükkas ta diivanile pikali.

"Elein, jää ometi vait!! Nüüd istu siia ja sa hoiad oma suu kinni seniks, kuni olukord ja asi muutub."

Siis ta pööras Eleinile ja inglile selja ja viskas end silmile pikali põrandale, kus juures jäi Eleini suu ammuli üllatunult seda vaatama.

"Oh, Isa," karjus Rebeka, "sa oled Jumal õiglane ja täis armu. Ma esitan sulle palve Võitunud Jeesuse, sinu Poja nimel, las sinu viha langeb minu peale, Eleini asemel. Sul on absoluutselt õigus, tuua kohtumõistmine sinu teenri Eleini peale. Kuid Isa, ma anun sind, et sa asja muudaksid. Kui sa tapad Eleini, siis kurat ja tema teenrid ütlevad, et sinu käsi on liiga lühike kuradi riigist inimeste välja toomiseks. Isa, palun arvesta oma teenri palvet ja lase see viha laskuda minu peale ja ära tapa Eleini."

Ingel pani oma mõõga tuppe tagasi ja ütles: "Naine tõuse, su anumist on kuulnud ja sa saad seda." Selle peale ta haitus.

Rebeka läks ja võttis piibli. "Las ma näitan sulle, Elein, midagi."

1 Saam.15:23

"Vastuhakk on kui nõidumise patt ja kangekaelsus on esivanematelt päritud patt ja ebajumala teenistus."

"Vaata veel salm enne seda, Elein."

1 Saam.15:22 "Tea, sõnakuulmine on parem kui ohver..."

"Vastuhakk, mäss on **patt**, Elein, Jumal ei luba vastu hakkamist oma teenrite poolt. Iga kord, kui sa mässad Jumala korralduste vastu, sa teed sama

pattu, mis sa tegid enne kui sa nõidusid."

"Olgu, olgu, mis see oli, et Isa viha sinu peale tuleks, selle asemel, et ta minu peale tuleb?"

"Nii, ma olin järgimas Moosese näidet piiblist. Ta viis piibli päevadel Iisraeli lapsi kõrbest läbi, nad mässasid Jumala vastu mitu korda. Iga kord Jumal otsustas nad hävitada kõik ja alustada Moosese alates uuesti nende asemel. Kuid Mooses anus Isandat, et Ta ei hävitaks neid. 2 Moosese 32. ptk Mooses palus, et tema nimi parem kustutatakse Isanda eluraamatust, kui Ta neile andeks anda ei saa. Ma mõtlen, et 4. Moosese raamatus 14. ptk tuleb see lugu kõige paremini esile."

4 Mo.14:11-16 ütleb: "Ja Isand ütles Moosesele: "Kui kaua see rahvas põlgab mind ja kui kaua nad ei usu mind hoolimata kõigist tunnustähedest, mis ma nende keskel olen teinud? Ma löön teda katkuga ja hävitan tema, aga sinust ma teen suurema ja vägevama rahva kui tema!" Siis Mooses ütles Jehoovale: "Egiptlased on muidugi kuulnud, et Sa oma rammuga oled selle rahva ära toonud nende keskest, ja nad on seda rääkinud selle maa elanikele. Nemadki on siis kuulnud, et Sina, Jehoova, oled selle rahva keskel, Sina, Jehoova, kes ennast ilmutad silmast silma, ja et Sinu pilv seisab nende kohal ning et Sa käid nende ees päeval pilvesambas ja öösel tulesambas! Aga kui Sa nüüd surmad selle rahva nagu üheainsa mehe, siis räägivad rahvad, kes Sinu kuulsusest on kuulnud, ja ütlevad: sellepärast et Jehoova ei suutnud viia seda rahvast maale, mille Ta neile oli vandega töötanud, tappis Ta nad kõrbes!"

"Elein, sa ei saa aru, kui tähtis on Isandale sinu sõnakuulelikkus. Sa pead alluma Isandale, siis paljud teised saavad sinu tegevust kopeerida ning saavad päästetud kuradi riigist. Sinu kangekaelsus peab saama murtud. Sa ei saa teisel viisil Teda teenida. See ingel oleks sinu tapnud, sest ta ei tee niisuguse asjaga nalja. Isandal on kõik õigused sind surnuks lüüa. Ma tean, et sa oled õppinud kaklema deemonitega, kuid Jumala inglid totaalselt teistsugused. Sa ei saa ingligna võidelda, sest nemad võitlevad Isanda väega ja teevad ainult Tema tahet."

"Mis nüüd siis saab?"

"Ma ei tea, sina oled elus ja ingel ütles, et minu palve on kuulnud. Arvata on, et me peame ootama Isandat ja vaatama, mis sünnib."

"Jah, nüüd hakkab minuni ka jõudma Isanda ootamis- business", oli Eleini torisev vastus, kui ta voodist välja tuli.

Elein oli harjunud teenima valitsejat, keda ta võis näha ja ühendust otse võtta. Ta oli ka harjunud tegema seda täpselt, mida tema tahtis. Usus käimine ja Isanda sõna kuulamine oli tema jaoks absoluutselt veel arusaamatu. Tema ja paljud teised on kuradit teeninud sellepärast, et saada väge, mille ta ka sai, millega ta võis siis teha seda, mida tema ise tahtis. Isanda teenimine ja Tema tahte tegemine, on täielikult vastupidine elamise viis. See oli talle väga raske vastu võtta.

Järgmine hommik oli niisugune, mis jäi Rebeka ellu igaveseks meelde. Tal oli just see päev vaba ja ta oli just lõpetanud hommikusöögi ja pesi veel nõusid, kui teda tabas haigus, mis oli nii hirmus, et ta polnud sellist mitte kunagi kogunud. "Isand, on see kuradi käest?", oli tema kohene küsimus.

"Ei, see on sinu anumise vastus." Oli kohene Püha Vaimu vastus. Mõne minutiga oli Rebeka nii haige, et ta ei suutnud enam püsti seista. Talle tõusis pöörane palavik ning ta oli sellest agoonias. Iga tema luu ja liiges ja musklid, kiskusid krampi suurest valust. Iga hinge tõmme oli talle agoonia. Mida ta suutis teha, oli et end kerra tõmmata valust ja lamada voodis.

Elein saabus varsti kööki. Isand tegi talle kohe selle teatavaks, mis Rebekaga oli juhtunud. Umbes neli tundi hiljem, tõusis Rebeka agooniast püsti. Ta nägi Eleini põlvedel oma voodi ees, nuttes vaikselt. Ta sai aru nüüd, et muutus oli toimunud selle möllu tagajärjel. Rebeka kuulis vaikset palvet:

"Oh, Isa ma palun anna andeks mulle. Ma nüüd näen, kui räpased on minu patud. Ma näen, et iga kord, kui ma Su sõna ei kuula, siis tasu tuleb kellelegi teisele ja muidugi kõige rohkem on Jeesus saanud karistada. Oh Jumal, mina olen seda kõike väärt, kuid ma palun anna mulle andeks ning puhasta mind ja säästa Rebeka elu."

Eleini kangekaelsus oli murtud! Sellest hetkest alates, ta mitte kunagi ei mässanud enam Jumala korralduste vastu. Selle palve peale, võttis Isand oma raske käe Rebeka pealt ära ja ta paranes teise poole päeva jooksul ära. Järgmisel päeval, see on pühapäeval, Elein kirjutas oma päevikusse järgmised sõnad:

"Taeva Isa, olles sõnakuulelik su sõnale, sinu teener Rebeka ja Elein teevad sinuga lepingu, et sa saaksid meid ise kaitsta satanistide tulevase rünnaku eest. Me palume Sinu kaitset ja täname Sind, sinu Poja, Võitnud Jeesuse nimel."

Elein kirjutas alla ka kuupäeva sellele. Peale kiriku teenistust, sel hommikul, nad mõlemad kirjutasid sellele alla ja andsid selle palves Talle üle asetades selle

päeviku Isanda ette, et anda Talle teada, et nad on Tema korraldustele sõnakuulelikud, mille peale nad tegid ka leivamurdmist, mis on üks lepingu punktidest.

Oma pimedas vastuvõtu kabinetis hakkas Rebeka aru saama, et kuus kuud tagasi tehtud lepingu tegemine oligi just selle tulevase sündmuse tarvis, mis nüüd tulema hakkas. Kui ta nüüd selle peale mõtles, et kui oleks Elein siis seda keeldunud seda tegemast, siis nad oleksid surmaga pidanud olema silmitsi mõlemad sel nädala lõpul, mille peale tal jooksid külma judinad selga mööda üles ja alla. Sellest hetkest alates teadis Rebeka selgelt mida ta pidi edasi tegema.

Ta tegi oma ringkäigud haiglas sel hommikul tund aega varem ning läks kiirustades kirikusse, kus Elein oli saanud Jumala lapseks. Ta võttis kaasa Eleini päeviku ja läks peale teenistust altari ette, kuhu pastor Pat alati inimesi kutsus eestpalveks. Ta läks ja pani selle päeviku oma ette altarile Jumala ette. Oma suurte pisaratega ta esitas palve Isandale:

"Oh, Isand, halasta oma teenrite peale. Sa tead, et kurat on otsustanud meid tappa..." Enne, kui ta sai midagi muud välja suust öelda, oli ta silmad vaimu maailma nägemiseks lahti tehtud. Ta oli ühe momendiga üle Jumala trooni ruumi viidud. Ta kuulis, kuidas kurat oli küsinud Isandalt teda ja Eleini.

"Ma tahan proovida sinu teenreid, kellest üks on mulle reetur. Nad mõlemad on otsustanud teenida küll sind, isegi, kui nad peaksid surema. Ma ei usu neid. Nad valetavad. Ma tahan tõestada sulle seda, sellega, et ma viin nad "musta massi" ohvri teenistusele ja siis sa näed, et nende töötused sulle, on pinnapealsed."

Siis rääkis Isand Rebekaga: "Naine, mis sinul selle kohta on öelda?"

Rebeka hoidis oma käes päevikut ja ütles:

"Isa, sa tead meie südameid. Ma tahan tuua ja meelde tuletada seda lepingut, mis me tegime sinuga. Elein ja mina, me kuulasime sinu sõna ja tegime selle sinu korralduse peale. Ma toon nüüd selle sinu ette meelde tuletuseks, sinu Poja Võitnud Jeesuse nimel."

Rebeka leidis end hoidmas hinge kinni, sest see hetkeline vaikus näis väga pikk. Siis Isa ütles kuradile: "Sa tead, et ma alati hoian kinni oma lepingutest. Ma tegin lepingu nende inimestega, et ma võtan nende kaitsmise oma peale

sinu teenrite rünnaku eest. Sa kahjuks ei saa nende elusid, sinu teenrid ei saa luba neid rünnata. Ma hoian oma sõnast kinni. Mine minema siit."

Rebeka oli momentaalselt tagasi oma eelnevas keskkonnas. Talle tulid need sõnad Heebria raamatust.

Heebria 4:12 "Lähme kogu julgusega armu autrooni ette, et me saaksime abi armu ja halastust õigeaks ajaks, kui me seda vajame."

Jumal hoiab nad kaitstud! Rebeka ülistas Jumalat selle eest kogu tee tagasi koju.

13. peatükk

L A H I N G

Jutustab Rebeka:

Järgmine peatükk meie elus oli karm lahing, mis kestis umbes kaheksa nädalat. Kui ma aga tagasi vaatan, siis näen, et Isand asetab meid selleks ajaks intensiivtreeningule, kus õppisime tundma, aste astmelt, aina sügavamalt kuradi riiki ja kuidas seal võidelda. Minu teadmised vaimu maailmast olid sel hetkel väga kesised. Palju kordi, selle nädala jooksul esitasin ma küsimuse, et kui kaua peab see lahing veel kestma, millele järgnes vastus:

"Nii kaua, kuni olete õppinud küllaldaselt".

Et Elein oli nii sügavalt okultis sees olnud, oli ka põhjuseks, et meil tuli palju õppida, sest deemonitest täielikult puhtaks saamine võttis kaua aega.

Selle kaheksa nädala jooksul sai meist kumbki magada öösel katkendliku und ainult paar tundi. Mina jätkasin tööd täie kohaga haiglas, kus saatuslikult oli mu vahetus öiste väljakutsete peal ning olin põhiliselt uuringutel. Igal hommikul, kui ma valmistusin tööle minema, peale järgset magamata väsitavat ööd, ma peatusin momendiks ja tsiteerisin Jesaja 40:31, kus oli tõotus:

"aga kes ootavad Jehoovat, saavad uut rammu, need tõusevad tiibadega üles nagu kotkad: nad jooksevad ega tüdi, nad käivad ega väsi! ".

See, et ma igal päeval tõin selle tõotuse lagedale, andis Isand mulle selle alusel ka jõu, liikuda terve see päev. Seda lugu ma jagada ei saanud mitte kellegagi, sest nad ei oleks mind nii kui nii mõistnud. Mu kallid vanemad, võib-olla olekski, kuid mina ise ei tahtnud neid asjasse segada. Nii siis, ei jäänud

muud üle, kui meil kahekesi ja koos Isandaga olla tema juhtimise päralt. Kogu selle kaheksa nädala jooksul juhtis Isand mind lugema Nehemja raamatut. Sealt ma tegin avastuse, et juudi rahva vaenlane tahtis peatada Jeruusalemma müüri restaureerimist.

Nehemja 4:15-17 ütleb:

"Nõnda me siis tegime tööd, aga pooled hoidsid piike, koidu puhkest kuni tähtede ilmumiseni. Sel ajal ütlesin ka rahvale, et igaüks jääks ka oma sulasega ööseks Jeruusalemma, et nad oleksid meil öösel valves ja päeval tööl. Ja meie ja minu vennad, ei mu sulased ega vahimehed, kes mulle järgnesid, ei võtnud endil riideid seljast; vaid igaüks ja ainult pesemiseks."

Nehemja 6:15 rääkis mulle, et see võttis aega 52 päeva enne kui müür valmines. Sain aru, et Isand oli võimeline hoidma Nehemjat ja kogu rahvast tegutsemas 52 päeva ja ööd ilma magamata, siis on Ta mind ka võimeline aitama sama teha. See kirjakoht andis mulle kindlust, eriti peale selle, kui mõned inimesed ütlesid, et olen väsinud välimusega ja seda, et: "See on minu vastutus Isanda ees, et ma saaksin täielikult puhatud igal ööl."

Sõda ilmnes korraga kolmel rindel; deemonite vastu, inimvaimude vastu - kultliikmete vastu, füüsiliste inimeste näol "Vennaskonna" hulgast, kes olid saadetud meid tapma .

Sõda algas nädal peale Eleini esimest vabastamist. Olin just peale lõunat rääkinud pastor Patiga, nagu ma seda juba kirjeldasin eelmises peatükis. Ta oli mulle nõu andnud, et ma ei topiks oma nina üksi deemonite välja ajamise, sest ma ei ole veel küllalt tugev. Kuid sel päeval tulid Eleinile valud rindu tagasi, millest mul aimugi polnud, sest ta ei iitsatanud sellest. Oli juba õhtu poolik ning pastor oli juba läinud, kui valuhoo talle tagasi rindu tuli. Ma ei unusta seda mitte kunagi, kui maha surutud ja ära heidutatud me olime, kui olime minu elutoas diivanile istunud. Ma pöördusin Eleini poole, et talle öelda:

"Elein, see valu peab olema deemonite poolt. Nad peavad tagasi uuesti tulnud olema. Miks sa ei öelnud enne midagi, kui Pat siin oli?"

Mida ma siis ei teadnud, oli, et deemonid olid blokeerinud Eleini suu, nii et ta ei saanud midagi rääkida. Me mõlemad istusime mõne hetke vaikselt. Siis hakkas Eleini suu rääkima:

"Ma ei kavatse enam teist korda lüüa saada!"

"Kuid Elein, millal sa esimest korda oled lüüa saanud?"

Mitte mingisugust vastust. Ma sirutusin siis tema poole, et puudutada ta käsivart, et saavutada tähelepanu. Ta pöördus hüppega minu poole ja ta nägu väändus ning ta käed sirutusid minu kõri kallale. Momentaalselt sain ma äkki aru, et ma ei olnud rääkinud mitte Eleiniga, vaid deemonitega tema sees. Ma hüppasin tagurpidi tagasi, ta käe ulatusest välja:

"Ma panen usukilbi minu ja sinu vahele, sina deemon mind puutuda ei saa!"

Kare kurgu põhjast tulnud hääl ütles mulle:

"Minu nimi on Leegion. Ma tahan su! Nüüd oled sa üksi ja su pastor ütles neli tundi tagasi sulle, et sa meid üksi ei puutuks, sest sa ei ole veel küllalt tugev. Nüüd me tapame su! Sa oled küllalt kaua kuradi pruudile abiks olnud."

Ma mõtlen, et kas ma kunagi oma elus olen nii hirmul olnud. Ma kogesin äkki tohutut kurjuse kohalolekut ruumis. Sellest hetkest ma teadsin, et deemonid olid hoolega kuulanud igat minu sõna, mida olin tunnistanud pastor Patile päeva jooksul. Ta teadis, kui palju olin ma depressioonis ja ära heidutatud. Sisemise intuitsiooniga ma teadsin, et ma ei tohi mitte mingil juhul näidata, kui suure kartuse all ma tegelikult olen. Ma ei kahelnud, kui ma oleks seda neile välja näidanud, oleksid nad minu tapud. Eleini ihu oli minust mitu korda tugevam, et alustada kaklemist ja mul ei olnud mingit kahtlust, et kui ta veel deemonite mõju all oleks olnud, siis oleks ta veel mitu korda tugevam. Ma neelatasin ja vastasin oma arust käskival toonil.

"Ei, sa deemon, Elein ei ole enam kuradi pruut. S i n a oled hoopis õiguse rikkujä. Ma olen küll praegu üksi, kuid Jeesus o n minuga ja see on T e m a vägi, mis sinu nüüd ära võidab, mitte aga minu. Mina ei peagi olema tugevam sinust, sest tegelikult Jeesus juba ongi seda."

"Sa ei tea millest sa räägid. Ma kavatsen vaadata kuidas sa kiljud kui heitled surmaga. Vaata mis nüüd saab."

Ta oli lõpetamas oma juttu, kui ta jälle minu poole tormas. Ma panin jälle oma käe ette ja väitsin, et Jeesuse usukilp kaitseb mind. Minu suureks rõõmuks deemonid jäid peatuma. Sinna oli tulnud nähtamatu barjäär minu ja nende vahele, millest nad läbi ei pääsenud, ükskõik kui tugevalt nad ka ei katsetanud. Nad said väga vihaseks, kui ma Isandat ülistama hakkasin Tema ustavuse eest, minu kaitsmises.

Lahing kestis 45 minutit. Ma palvetasin, laulsin hümne, lugesin ja

deklareerisin kirjakohti. Ikka uuesti ja uuesti ma käskisin deemonil tulla välja. Mitu, mitu korda ta tahtis kasutada Eleini ihu, et mind haavata füüsiliselt, kuid igakord ta peatati, kui ma jätkuvalt väitsin usukilpi ees olevat.

Püha Vaim tuletas mulle meelde kirjakoht kirjakoha järgi,

Ma tsiteerisin Luuka 10:19,

“Vaata, ma olen andnud teile meelevalla astuda madude ja skorpionide peale ja vaenlase kõige väe peale; ja miski ei tee teile kahju.”

Hiiobi 30:2-8

2. Mis kasu oleks mul isegi nende käte rammust, kui neil elujõudki on kadunud, 3. kui nad puuduses ja näljas on jäänud viljatuks? Nad närivad puhtaks isegi põudse maa, kus äsja oli torm ja häving! 4. Nad nopivad põõsaste juurest soolaheina ja leetpõõsa juur on neile leivaks! 5. Nad on ühiskonnast ära aetud, nende peale karjutakse nagu varga peale! 6. Nad peavad elama orunõlvades, mulla- ja kaljukoobastes! 7. Nad karjuvad põõsaste vahel, nad kogunevad kureherneste alla 8. jõledad inimesed, nimetu rahva lapsed, kes on maalt välja pekstud!

ja Kolosa 2:15

“Ta riisus ülemustelt ja võimudelt relvad ning tegi nad avaliku pilke alusteks, võidutsedes nende üle Kristuses.”

korduvalt, mis talle ka piinu valmistas. Lugesin Ilmutuse raamatust 18 peatükist kuidas Babüloonia langes, öeldes talle, et tema langeb ka kohe. Ta karjatas ja needis mind, ähvardas ja lõpuks hakkas keelitama mind, et ma ta rahule jätaaksin; ma kasutasin ära oma üleolekut. Viimaks, koos raevutseva kisaga ja ägeda kõhaga, tuli ta Eleini seest välja.

Olles seda nii läbi elanud ja jõuetuks muutunud, mille peale ma purskusin nutma. Vaene Elein oli kogu selle aja teadvuseta olnud. Ta ei suutnud aru saada, miks ma nii kontrollimatult nutsin. Ma värisesin pealaest jalatallani. Olin ju hirmul olnud. Kui ma siis seal istusin ja rääkisin Eleinile, mis oli juhtunud, jõudis minuni teadmine, et Jeesus oli ustav olnud ja ta oligi andnudki mulle oma väe ning autoriteedi nende jälkide olendite üle. Täis kartust, nagu ma olin, Jeesus oli seisnud kindlalt mu kõrval ning päästnud mind vabaks vaenlase käest. Elein tundis selle peale end ka palju paremini, leegion oli ju välja läinud. Me läksime voodisse, et magada rahulikult see öö viimase kaheksa nädala jooksul.

Järgnevad päevad ja ööd tulid kokku deemonid deemonite järel, et tappa Eleini või mind või meid mõlemaid. Lahingud olid pidevad ja järeleandmatud. - Õnneks haigla oli minu kodust kahe minuti kaugusel, autoga sõites. Mitmed korrad Isand ütles keset päeva tungival, et ma kiirustaksin koju, sest Elein on jälle hädas. Alati ma saabusin koju, kui Elein oli juba põrandal teadvuseta ja tihti rihm ümber kaela, sinine hapniku puuduse tõttu. Tema omad käed olid deemonite kontrolli all, rihm kõvasti kinni pigistatud, nii et tal enam ei olnud võimalik hingata. Teine kord jälle jooksis veri ta haavadest, sest ta oli endale terava noaga kuskile sisse löiganud, nuga veel käes. Teine kord oli ta sügavas koomas, nii et peaaegu ei hinganud enam. Teine kord tuli võidelda ta oma käega, sest deemonid olid ta oma käe läbi püüdnud ta häälepaelu hävitada. Ma tean, et see oli Isanda tegu minu elus, et ma sain vabalt edasi tagasi käia ja vaba olla, sest mul toimusid õpingud haiglas. Järgmine päev, peale minu kohtumist Leegioniga, Isand rääkis minuga ja andis mulle kirjakohta 2 Timoteose 1:14 mis ütleb:

"Kaunist, sinu hoolest antud vara hoia Püha Vaimu läbi, kes meis elab."

Isand näitas mulle, et Elein oli kallid vara, mis oli minule antud ja ma pean teda väga õrnalt kohtlema oma elu hinnaga.

Kui siis lahing rängalt ägenes, tuli mulle suur mure, et miks küll deemonid võivad iga natukese aja tagant Eleini tagasi tulla, kes olid kord juba välja aetud? Kui ma selle situatsiooni pärast siis palvetasin, tuletas Isand mulle meelde ühe löigu raamatust, mida olin lugenud mõni kuu tagasi. Selle pealkirjaks oli: "Kaanani vallutamise" ja kirjutatud Jessie Penn-Lewis poolt. Ta kirjutab "Galaatia 5:24 on ka lõik, kus on juttu samasugusest olukorrast:

"Aga kes on Kristuse Jeesus pärast, need on oma liha risti löönud ühes tema ihalduste ja himudega".

See on õiguslikult Jumala lapse positsioon, kuid see peab olema ka kogemuslik, läbi elatud. Vaimsesse lahingusse minekuks peab olema Jumala Sõna skalpell "liha" opereerinud, või on see alati seks maapind vaenlasele rünnakuks, sest me nõrgeneme alati konfliktis olles. "Liha" peab alati saama hoitud risti skalpelli all. Kui seal on natukenegi enese hellitamist või midagi kahtlusega saadud sinu ellu ja sa söandad võtta argessiivse hoiaku vaenlase vastu, siis ta pöörab otsa ringi ja tuleb ning maandub risti skalpelli alt läbi käimata pinnasele ning toob kohutava väega surve su peale. Sinu kohustus on kasutada ise risti skalpelli tööd, sinu liha juures püsivalt, katkestamatult ja kindlalt. Risti skalpell peab teostama operatsioone sinu lihahimu kallal, enese hellitamise

kallal, ükskõik mis vormis ja lõpuks lihaliku uhkuse kallal.”

Kui ma siis seal istusin palvetades ja kaalutledes, kuidas see lõik sobib praeguse olukorraga, Eleinis tegutsevate deemonite tegevusega, kui Isand ühe silmapilgu jooksul andis pildi minule, mida Püha Vaim jäädvustas, kui vaimset visiooni. Seal visioonis ma nägin Eleini seisvat ringi keskel, mida ümbritsesid hiiglaslikult suured ja tigidad kassid. Nad olid väga koledad. Nad olid ringlemas ja nuusutamas Eleini. Äkki üks peatus, nuusutas lähemalt ja siis hüppas otse tema sisse. Sellest hetkest ma sain äkki kõigest aru. Need olid deemonid, kes olid nagu kassid. Nad pidevalt ümbritsesid Eleini, selleks, et avastada ukse koht, et tekitada “sissepääsu õigust”, kust kaudu oleks neil õigus Eleini sisse minna. Kui nad siis selle võimaluse leidsid, siis nad lausa hüppasid tema sisse, millele järgnes otse kohe, et nad avaldasid end tegutsemisega minule. Ma rääkisin sellest visioonist Eleiniga, näidates seda lõiku raamatust. Ma tundsin, et Isand juhib mind talle ütleva, et ta peab paluma Isandat, et Tema otsiks ja avaldaks talle iga avatud “sissepääsu õiguse” tema elus, mille saab kinni panna üles tunnistamise, andeks saamise ja Jeesuse vere kasutamise läbi. Kogu selle tegevuse juures, ma imetlesin Eleini vaprust ja peale käivat püsivust.

Ta veetis kaks päeva ja ööd intensiivses otsingus. Ma usun, et see oli talle kohutavalt valus kogemus. See visioon püsis kogu selle protsessi aja teadlikult minu teadmises. Iga kord, kui need loomad Eleini sisse hüppasid, ilmusid deemonid päevavalgele oma tegevusega, kuni olin nad lahinguga välja ajanud. Me palvetasime ja ootasime, et Isand ilmutaks mulle või Eleinile “sissepääsu õiguse”, mida see deemon kasutas. Pidevalt, üks ukse järgi, Elein tunnistas üles oma osavõtud nõidumistest või oma patud, millele järgnes andustus, puhastus ja igaveseks Isanda verrega, uste kinnipanek. Kuid esmaspäeva öösel kell 2, ma avastasin äkki, et need loomad ringlesid teistpidi. Ma karjatasin ise enda üllatuseks:

“Miks nad äkki teistpidi ringi käima hakkasid?”

Ma palusin Isa, et Elein näeks samuti seda visiooni, mida Ta ka kohe talle näitas. Elein mõtles natuke, siis ütles:

"Ma arvan, et nad ei leia enam seda eelmist teed mööda ust lahti olevat."

Kui siis Elein alles rääkis, me mõlemad korraga nägime visioonis, et üks "loom" tõusis taga jalgadele ning toetus vastu nähtamatut barjääri. Ma hüüdsin kõva häälega:

"Elein, me peame sulgema ka ülemise “sissepääsu õiguse”!"

Kuid juba oli hilja. Deemonid olid hüpanud üle nähtamatu barjääri, mille peale Elein oli momentaalselt sügavas koomas. Ta oli kahe deemoni kontrolli all, kelle nimed olid "kooma" ja "lõputa magamine". Need kaks tõid mulle palju pahandust! Nad olid kõigepealt väga võimsad, nii et nad panid Eleini nii sügavasse koomasse, et ta südame löögid aeglustusid kuni 30 löögini minutis ja ta peaaegu lakkas hingamast. Peale selle oli neid väga raske käsitleda, sest nad ei rääkinud minuga ja nad näisid mind mitte kuulvat, sest Eleini ihu oli väga sügavas koomas. Ma hakkasin juba muretsema tema elu pärast. Mitte miski ei näinud töötavat. Ma palvetasin, laulsin hümnid, karjusin nende peale, peksin Eleinile vastu nägu. Seal oli ainult sügav kooma. Lõpuks meelega, et ma ei teadnud mida muud edasi teha, ma võtsin lihtsalt piibli ja hakkasin Ilmutuse raamatut lugema. Oi, kuidas deemonid seda raamatut vihkavad. Ma lugesin seda nii palju, nii et minu süda hakkas mu sees hõiskama, sest Isand andis mulle selle lugemise ajal, et Ta minu sees oleva usu läbi, päästab Ta Eleini. Kui ma siis olin pool sellest raamatust ette lugenud, ilmutasid deemonid end Eleini käe kaudu, püüdes minu käest piiblit ära rebida.

"Jää ometi vait!" urisesid nad, "me ei suuda enam seda kannatada."

"Väga hea deemonid, see raamat räägib ju teie lõpust ja hävingust. Kui te veel siin kaua püsitate, siis ma loen ka kogu ülejäänud raamatu teile meeldetuletuseks ette ja ma palun Isa, et Ta teie kõrvad hästi lahti teeks, et te nendega hästi mind kuuleksite. Te peate mind kuulama, sest ma tean, et ma panen teid seda tegema."

"Sa ei tohi seda teha!"

"Oi jah, jah ma tohin seda teha!" Ning suure ja kõva häälega ma palusin Isa, et Ta teeks nõnda, et need deemonid kuuleksid igat minu sõna. Ma alustasin ka kohe uuesti oma lugemisega, millele reageering oli viivitamatu.

"Jää vait!"

Deemonid olid segaduses, mille peale üks neist lausa kiljus. Mina ei reageerinud sellele ja ta pidi välja tulema. Ma olin avastanud sellise situatsiooni võtme, kuidas käituda nende keeruliste deemonitega. Ma võisin paluda Isa, et Tema nende kõrvad avaks, et nad kuuleks mind ning Tema tegi ka seda.

Ülemise "sissepääsu õiguse" avastamine oli üks raskeimaid, sest see oli Eleini südame ala. Kuid tema vaprus ja lubadus Isandale olid kindlad ja võimust võtmas, mille tagajärjel ka asi lõpetati ja ukсед suleti. Kuid ma koheselt nägin nägemuses, et seal oli veel üks "loom", kes kaevas end Eleini jalge all olevasse

maapinda.

"Oo, ei! Põhi on ju alles lahti!"

Ja jälle oli hilja. Deemon oli sisse jõudnud tungida. Mul tuli veel üks tund lakkamatut lahingut pidada, enne kui sai ta välja aetud. Ma pidin Eleiniga paluma, et Isand ilmutaks, mis selleks alumiseks "sissepääsu õiguseks" on? Ta ilmutas meile korraga, et selleks on uhkus. Ja jälle olin ma vastakuti vastuhakuga, nagu olin seda kunagi Mann-Chaniga kohtumisel juba kord näinud. Selle punktini oli Elein üldse keeldunud langemast põlvedele, et palvetada. Isand oli näidanud mulle, mõni aasta tagasi selle tegevuse väärtust. Põlvili laskumine on ju alandav ja uhkusele valus, kuid selles on väljapääs uhkuse küüsisist. On olemas ka teisi uhkuse vorme, kuid Isand tegeles Eleini juures momendil selle vormiga. ütlesin Eleinile seda, et Isand tahab, et ta praegu põlvedele langeks ja paluks andeks oma uhkuse. Kuid Elein keeldus. Kõik oli nurjumas, sest igakord, kui ma talle sellest olin rääkinud, tema keeldus, millele järgnes uue deemoni sissetulek temasse. Ma pidin aga sellepärast igapähega eraldi jälle terve tunni maadlema, enne kui nad uuesti lahkusid. Lõpuks tõin välja raamatu, kust ma lasin tal oma suuga lugeda selle sama lõigu, millest meil enne juba oli juttu ning lasin tal seda veel teha kõva häälega. Ütlesin talle:

"Nüüd mine magamistuppa ja korralda Isandaga see vaidlus küsimus. Ära tule enne tagasi, kuni sul kõik on tehtud nagu vaja."

Ma ei tea ja ma ei ole ka kunagi küsinud tema käest, mis toimus Eleini ja Isanda vahel pimedas magamistoas, kell 5 hommikul, kuid kui ta siis minu juurde tagasi tuli, oli ta käitumine väga lambalik. Temast kiirgas niisugune rahu, mida ma tema juures varem kunagi näinud polnud.

Me saime mõlemad aru, et on toimunud täiuslik töö Jumala poolt. Tema ümber oli tekkinud imeilus sädelev silinder. See rippus toas, täites toa briljantse soojuse ja armsa valgusega. Ma nägin deemoneid varjus lendamas. Me mõlemad istusime maha ja laadisime end sellest valgusest, mis tuli silindrist ja mis oli umbes nagu lõuna aja päike. Sel ajal me saime aru, et see mida me nägime ja tunnetasime, oli Jeesuse au, mis oli osake lõpetatud tööst Eleini elus.

Me ei näinud seda silindrit mitte füüsiliste silmadega, vaid visioonis, vaimsete silmadega Püha Vaimu ilmutuse kaudu. Kogesime ka oma füüsiliste ihudega soojuse ja armastuse kiirgust. Me jäime lõpuks peale nelja päeva maadlemist, esimest korda magama. Tund aega hiljem ma tõusin ülesse ja läksin tööle. Nähes "seda" silindrit ikka veel seal, olin ma väga rõõmus. See oli

seal oma soojuse ja armastus kiirgusega, mis meid väga turgutas. Ma juba mõtlesin, et nüüd on sõda lõppenud. Oh, kui vale see mõte oli! Ma ei teadnud siis, et see oli ainult üks viimaseid lahinguid, mis sai peetud Eleini pärast.

Ma olin jahmunud, kui ma peale lõunat koju tulin, leides Eleini diivanil, sinisena, mitte hingamas, rihm ümber kaela, mis oli sündinud veel tema oma käe abil, mis oli oma korda demoni kontrolli all. Ta pingutas seda ümber oma kõri. Mu süda oli lõhkemas, kui ma siis lahingusse selle demoniga läksin, kes teda tapma oli tulnud. Kuidas see võimalik on? Ma nägin ikka veel vaimus täielikult säravat silindrit. Kuidas ikka jälle üks uus demon sisse pääses? Sel õhtul maandusid demonid üksteise järel Eleini sisse, tuues kaasa teadmatuse. Ma ju ei suutnud seda vastu võtta, et nad olid sisse pääsenud. Ma olin väsinud ja ma olin võtnud seda silindrit, kui tunnusmärki, et nad enam ei pääse sisse. Lõpuks, kui olin valanud palju südant lõhestavaid pisaraid, palvetanud ja palunud, et Isand võtaks ära selle nägemuse, sest olin aru saanud, et olen sellest nägemusest, mitte Isandast. Seetõttu oli ka kurat võimeline mind manipuleerides petma. Kui olin alles seda palvet lõpetamas, see nägemus juba kadus. Ja sellel õhtul ma sisenesime ka absoluutselt uude lahingusse.

Olin just köögis tegemas õhtusööki, kui Elein langes demonite kontrolli alla jälle. Nimelt, ilma, et ma oleks kuulnud, et Elein oli kööki tulnud, ma kogesin äkki lööki selga minu suure lihalõikamise noaga. Haarasin Eleini käest ja röögatasin:

"Demon, ei ma sõitlen sind Jeesuse nimel. Sa annad minu kätte noa!"

Olin üllatunud, kui kuulsin naiselikku häält vastavat mulle.

"Sa ei saa mind kamandada nagu mõnda demonit! Ma ei pea alluma sulle ega su lollakatele korraldustele. **M a e i o l e d e e m o n!** Ma kavatsen nüüd teile mõlemale anda uue õppetunni."

Nüüd puhkes maadlemine, mille keskel ma sain terve hulga uusi haavu. Verd oli kogu köök täis. Kui ma siis vähkresin seal noa ja oma elu pärast, öeldes:

"Mind ei huvita see, kes sa oled, kuid ma hävitan sinu Jeesuse nimel."

Lõpuks tulin ma ka toime noa ära võtmisega ta käest. Hingeldades panin ta istuma tooli oma viimase jõuga ja käskisin tal välja laduda:

"Ma käsin sul öelda, kes sa oled, kellega on mul tegemist?!"

"Ma olen Sally."

Olin suures üllatuses. Ma teadsin, et Sally oli naine, Eleini sõber, keda Elein

pidi välja õpetama. Temast sai Eleini asendaja - ülempreestrinna. Ta oli ülbem, kui ükski deemon, kellega mul oli tulnud üldse tegemist teha. Ma tundsin, kui palju ta vihkas.

"Olgu, sina inimene või deemon, sinu põlved peavad nõtkuma Jeesuse nime ees. Sul ei ole teist võimalust, inimene või deemon, sest Jumala sõna ütleb Filipi 2:6-11:

"Kes, kuigi oli Jumala nägu, ei arvanud saagiks olla Jumalaga ühesugune, vaid loobus ise enese olust, ning võttis orja näo, saades inimese sarnaseks: ja ta leiti välimuselt inimesena ja ta alandas ise ennast, saades sõnakuuelikuks surmani, pealegi risti surmani! Sellepärast on Jumal teda ülendanud kõrgele ja on andnud talle nime üle kõikide nimede, et Jeesuse nime ees nõtkuksid kõik põlved, nii hästi taevaliste, maa pealsete kui ka maa aluste omad ja iga keel tunnistaks, et Jeesus Kristus on Isand Jumala Isa auks."

Kui ma siis seda kirjakohta tsiteerisin, tundsin, et Isand laeb minu ihu oma väega taevast.

"Siis vaata, Sally, sul ei ole valikut. Vaata, see fakt, et sa oled inimene, mitte deemon, ei muuda asja teistsugusemaks. Ka sinu põlved peavad nõtkuma Jeesuse ees."

Ta naeris mõnitades minu üle. "Sa mõtled, et see nn. Jeesus on nii vägev? See on ainult hunnik valesid. Ma ei kavatse mitte kunagi Tema ette põlvituda!"

Ma raevutsesin! Haarasin ilma hoiatamata ta õlgadest kinni, tõstest ta toolist üles ja tõugates ta põrandale põlvedele. Siis ma panin oma käed, ühe ta seljale, teise ta pea peale ja lükkasin ta ninali maha põrandale.

"Ma küsin nüüd sinu käest, mida sa nüüd mõtled sellest Jeesusest?! Vaata, just seda sama sa ju praegu teed, sest ta seisab praegu just siin!"

Ma ei tea, kumb meist rohkem üllatunud oli, kas mina või Sally. Elein ei ole ju kerge eksemplar ning ma olin ju temaga mõni minut tagasi maadelnud noa pärast täieliku väsimuseni. Ma lasin Sallyl tõsta vaese Eleini nina ülesse põrandalt, kuid ma hoidsin teda põlvedel.

"Sally, sa pead ise nägema oma silmadega, et kurat valetab sulle, nagu ta seda tegi Eleinile. Jeesus on võitja, mitte kurat. Kurat tahab sind hävitada. Kui kurat on tugevam, nagu ta seda väidab, miks sa siis praegu põrandal oled minu ees? Sally, sinu ainuke väljapääs on sellest, et annad oma

elu ka üle Jeesusele!"

"Ma ei kavatse sind enam rohkem kuulata, kuid ma tulen tagasi ja te mõlemad veel vabandate minu ees." Momentaalselt ta oli kadunud ja Eleini teadvuseta sorgus ihu toetus minu vastu. Äkki ta tõusis ja vaatas mulle otsa.

"Hei, mis siin sündinud on, miks ma põrandal olen - kas jälle mõni õppetund alandusest?"

Ma lämbusin naerust, pühkides puhtaks Eleini nina.

"Ma väga vabandan, kuid ma kardan, et ma unustasin, et see oli sinu ihu, ma olin vihane Sally peale."

"K e l l e p e a l e!!! "

"Sally peale, sest ta solvas Jeesust ja kinnitas, et ta mitte kunagi ei põlvita Jeesuse ette ja mul ei jäänud muud üle, kui ma panin siis teda seda tegema."

"Nüüd saan aru. Kuid mida ta siis kavatses siin teha?"

"Tappa meid mõlemaid lihuniku noaga."

"Oh sa poiss! Ma näen, et tal see ei õnnestunud, näen et sina olid temast üle."

Kui siis Elein oli aidanud mind ja köögi puhastamisel, ma küsisin tema käest:

"Kas sina ka tegid nii, et sisenesid teise inimese ihusse ja liikusid ning rääkisid selle kaudu?"

"Jah, see oli ju lihtne."

"Kas sa olid teadlik oma tegevusest ja rääkimisest?"

"Jah."

"Kuid kuidas sa seda tegid? Ma mõtlen, et see on veel üks "sissepääsu õigus". Kuidas muidu ta sinu sisse tuli?"

"Ma tõesti ei tea seda, kuidas ma tegin, kuid ma lihtsalt tegin seda. See oli üks esimene asi, mille ma selgeks sain. Ma ju kasvasin pidevas väe kasvus. Ma võisin seetõttu lahkuda oma ihust, sinna kuhu iganes tahtsin ja teha seda, mida iganes tahtsin ning see juures olla täielikult teadvuse juures, mis ümberringi toimus ja mis minu ihuga sündis."

Äkki miski välgatas minus. Püha Vaim tõi mu mälust ülesse, et olin lugenud umbes aasta tagasi raamatut, mis asus minu raamaturiulil, mille ma ka nüüd välja võtsin. Ütlesin Eleinile, et seal võib peidus olla tema dilemma vastus. Seal oli juttu "hinge-väest", mis on reaalne vägi inimese vaimses ihus, kui see on hinge kontrolli all. Sellest on räägitud kahes raamatus. Üks on Watchman Nee raamat "Hinge varjatud vägi" ja teine Jessie Penn-Lewis "Hing ja vaim". Järgmise kahe päeva jooksul me lugesime, korda mööda ja kõvasti, raamatu "Hinge varjatud vägi" ette.

Me mõlemad hakkasime äkki aru saama, mis oli see varjatud imelik vägi, mida Elein oli kasutanud lisaks deemonitele. Kurat mitte iialgi ei õpeta oma rahvast m i d a nad kasutavad, vaid ainult, kuidas nad seda peavad kasutama. Elein oli pidevalt kontrollinud oma vaimihu.

Hiljem ma õppisin seda nähtust tundma lähemalt, sest paljud nõiad ja sortsid tulid Eleini sisse just vaimihudega, püüdes meid mõlamaid tappa. Üks suuremate pahandustetegija oli üks ülempreester, koodnimega Taavet, kes oli väga tugev selles tegevuses, linnas, kus me elasime. Ta oli ka selles haiglas arstiks, kus mind treeniti. Ta ütles mulle, et ta oli andnud töötuse mind tappa, mis see ka talle ei maksaks. Inimvaimudega oli palju raskem võidelda, kui deemonitega, sest nemad ei kartnud üldse Jumalat.

Mulle tuletati meelde Jakoobuse 2:19;

"Isegi kurjad vaimud usuvad ja värisevad."

Ja Juuda 8-13:

"Nõnda samuti rüvetavad needki unenägijad oma liha, põlgavad Isanda valitsust, pilkavad aukandjaid vaime. Aga ei peakingel Miikaelgi, kui ta riidles ja vaidles kuradiga Moosese keha pärast, ei julgenud lausuda pilkavat otsust, vaid ütles, et; "Isand ise sõidelgu sind!" Kuid nad pilkavad seda, millest nad midagi ise ei tea, millest nad loomu poolest, kui mõistmatumad elajad aru saavad, selles nad saadavad endid hukka! Nemad on teie armastuse söömaaegadel mustuse laigud, kes kartmatult ühes teiega pidutsevad, iseendid nuumates: nad on tuulte aetavad veeta pilved, sügisesed viljata puud, kahekordselt surnud, juurtega välja kistud, metsikud merilained, mis vahutavad välja oma häbi, eksijad tähed, kelledele pilkane pimedus on varutud igaveseks ajaks."

Ükskõik kui äge see lahing ei olnud ka, Isand lisas mulle alati füüsilist jõudu, mida parajasti vajasin. Kui me siis edasi lugesime ja õppisime, sain ma aru

järjest rohkem, et Isand annab pidevalt mulle märku, et ma ütleksin, et Elein ütleks üles täielikult võimetest kontrollida oma vaiminimest läbi hinge. Isand ilmutas mulle, et Elein ongi ainuüksi selle abil võidelnud. Ma sain äkki aru, mis tegelikult toimus sellel ajal haiglas, kui Elein oli patsiendina seal olnud. Õed ja Elein olid pidanud nõidumise duelle minu nina all, millest mul ei olnud sel ajal õrna aimugi. Ristsõna mõistatus hakkas lahenema. Sellest hetkest ma enam ei imestanud, et õed olid olnud temaga nii vaenulikud. Kuid Elein oli alati võidu positsioonil viibinud!

See toimus siis, kui Eleinil olid teha karmid tõsised testid, tema ja Võitud Jeesuse vahelisest lepingu kindlusest. Ta võis ju teadlikult kontrollida oma enda vaimu, mida tal ei olnud luba enam teha, peale selle oli ta ka võimeline ühendust võtma vaimu maailmaga, millal iganes ta seda tahtis. Tal oli võime näha vaimsete silmade läbi, millal iganes talle rünnak oli tulemas. Isanda juhtimisel ma ütlesin talle, et ainukesel viisil kuidas ta saab kinni panna "sissepääsu õigust" inimvaimu. Ta palub Isandat, võtta ära kogu võime nõiduda ja kontrollida oma vaimu. See peab sündima terviklikult, et kui ta siis peaks otsustama vastuhakust seda uuesti kasutada, siis ei oleks ta seda enam võimeline tegema.

Elein oli agooniatel selle otsuse tegemise ees, peaaegu terve päeva. Ta teadis liiga hästi, et kui ta annab ära oma väe, siis jääb ta täiesti kaitsetuks nende ees, kes tahavad teda tulla piinama ja tapma. Siis jääb tal üle täielikult toetuda ainult Isandale. Armastus ja lepingu tegemine Isandaga, võitis. Sellel öhtul tehtud otsus aitas Eleinil astuda ühe väga hiiglaslikult suure sammu edasi. - Me põlvitusime koos palvetama, paludes, et Isand võtaks ära tema kogu väe ja raiuks lahti sidemed, mis on vaimu ja hinge vahel Heebria 4:12 alusel.

Meil tuli sel ööl õppida veel üks õppetund. Nimelt olin just uinumas, kui Isand mu taas äratas, mille peale ma jooksin magamistuppa, kust ma leidsin istuva, deemonite kontrolli all oleva Eleini. Deemon oli sirutamas kätt minu suunas. Et Isand tegi mind võimeliseks kuulma, kuidas kurguhäälega, pominal öeldud, jubedust tekitavaid sõnad olid Eleini vaimihu kaudu määratud Sally'le, et teda tappa. Ma momentaalselt võtsin olukorra enda kontrolli alla, vibutades oma sõrme deemoni suunas, öeldes talle:

"Deemon, stopp, ma blokeerin Jeesuse nime väes sinu tegevuse praegu! Sulle ei ole enam mitte mingisugustki õigust kasutada Eleini vaimu, sest ta on palunud Isandal pitseerida see asi."

Oi, kui tänulik ma olin, et Elein oli teinud selle väga tähtsa sammu sel

päeval. Muidu oleks deemonitel olnudki õigus teda kasutada. Raevutsedes ja kiljudes ta pöördus minu poole.

“Kuidas sina võid mind peatada? Tema vaim kuulub minule ja mina kasutan seda kuidas mina tahan.”

“Ei enam, sa deemon. Nüüdsest on see Jeesuse vere all ja pitseeritud ka kõigi teiste eest, kes iganes seda tahavad kasutada. Ja nüüd mine! Ma käsin sind Jeesuse nimel.”

Ta viskus end tagasi, silmad põlemas sügavast vihkamisest. “Mina, prints Jashun, tulen tagasi ja tapan sinu selle eest, mida sa praegu oled teinud.” Ning nende sõnadega ta lahkus. Kui ta siis oli läinud, langes Eleini ihu, kui tühi kott mulle sülle, mille peale ta tuli ka kohe teadvusele. Ma rääkisin talle, kuidas Jashun oli tulnud ja proovinud ta vaimu kasutada.

“Räägi mulle Elein, kas deemonid kasutasid enne Jeesuse poole pöördumist ka sinu vaimu selliselt?”

“Oh jah, väga tihti ja ega mina ei saanud neid peatada. Mind isegi distsiplineeriti selle eest, et püüdsin seda teha. Jashun on väga kõrge deemon. Tema ja ka teised tema sarnased deemonid kasutavad okultis olevate inimeste vaimusid, kuidas neile ainult meeldib. Selle tulemus on see, et need inimesed muutuvad nõrgaks ja jäävad haigeks. Kurat kunagi ei küsi luba, vaid lihtsalt võtab!

Me olime veel kord sel ööl järsku üles aetud Eleini käe läbi, mis oli Jashuni kontrolli all ja mis tuli pigistama see kord minu kõri. (Olin juba väga väsinud ning jäänud just magama, mille tõttu ma ei olnud kuulnud Eleini tulekut minu tuppa.) Ma rabelesin meeletult, et lahti pääseda raudsest haardest, mis oli mind lämmatamas. Kui ma siis vaikselt hüüdsin Isandat appi, andis Ta ka mulle jõu. Ma sain selle just siis, kui ma peaaegu murdsin. Ma rabelesin end vabaks sellest haardest just siis, kui mul hapnik otsa hakkas saama. Me veeresime voodis edasi tagasi ja lõpuks põrandale, olles meeletult lahingus. Minu üle tulid äkki hirmu hood. Ahmides õhku, ma ütlesin pidevalt:

“Ma hävitan su Jeesuse nimel. Mine!”

Ta võitles meeletult, needes ja ähvardades. Mina pidevalt andsin aga käske Jeesuse nimel ja autoriteediga, mille peale ta ka lõpuks raevus kriiskamisega lahkus. Selle peale tuli meeletu vaikus ja rahu, mida me ei olnud kogunud sellest ajast alates, kui ilmus “valguse silinder”. Nagu alati, olin ma

saanud Isanda käest ka see kord täpselt sellise jõu, mida olin sel hetkel vajanud. Kuid minu haavad ei paranenud enne mõne nädala möödumist. Mu kõri oli ikka nii hullusti haiget saanud, et mul oli rääkimisega mõned nädalad raskusi.

Me hingeldasime ja ohkasime mõlemad ning mõtlesime, et nüüd on inimvaimu "sissepääsu õigustega" asi ühel pool. Kuid oh, missugune vale see oli. Järgnevate päevade jooksul, korduvalt tulid nõidade ja sortside vaimud meid piinama. Mitmete palvete ja otsingute järel, me avastasime, et on olemas kolm tasapinda hinges, mis kontrollivad vaimu - teadvus, alateadvus ja kolmas sügav alateadvus (need on ka kolm suunda, kolm taset meie mõistuses). Sellel kolmandal tasandil ongi demonite tegutsemise koht. Elein pidi paluma Isandat, et Ta võtaks kontrolli kõige kolme tasandi üle. Kui ta seda siis oli teinud, siis ka Isand pitseeris ta kinni. Ja sellest hetkest alates ei ole, ei tema ise, ega ole keegi teine ka oma vaiminimesega saanud kasutada tema vaiminimest, sest "sissepääsu õigused" said suletud igaveseks.

Nendel lahingu kursuste kestel, ma järjest rohkem ja rohkem sain teadlikuks mitte ainult vaimsest maailmast, vaid ka Jumala inglitest. Ühel ööl, peale Jashuniga maadlemist, ma jäin äkki väga nõrgaks ja eriliselt haigeks. Demonid nägid seda ja muutusid väga agressiivseks füüsilisel tasandil. Kui siis üks demon tuli jälle mu kõri kallale, hoobeldes, et ta on tugevaim teistest, siis Püha Vaim andis mulle käsu:

"Ära sina sellele vastu seisa, mina ise hoolitsen selle olukorra eest!"

Ma kuuletusin koheselt, lootes tuliselt, et olin ikka Isandalt kuulnud seda, mis siis, et demon oli Eleini käe läbi pigistamas minu kõri. Äkki, üks haaval, hakkas sõrmede haare kaduma minu kõri ümbert. Siis tema käsi tõmmati äkki üldse minu juurest ära, tõmmati alla, ja ta käed ning käsivarred ristati tema ees ja hoiti tugevalt kinni, muutes neid tegevusvõimetuks. Ma küll ei näinud väge, mis hoidis demonite käsi, kuid arvatavasti ta heitles seal hirmsasti, needes kõva häälega. Teda hoiti väga tugevas haardes, hoolimata kogu tema protestist, mille peale ta vaatas mulle otsa ja urises:

"Aja need inglid minu juurest ära, nad teevad mulle haiget!"

Ma ikka hõiskasin suurest rõõmusest, ülistades Isandat, et Tema oli võtnud hoolitsuse minu eest enda kanda. Ma hõiskasin rõõmuga: "Oo ei, demon, nemad ei ole minu käskida. Isand ise ainult annab neile korraldusi. Kui sa tahad vabaks saada, siis pead sa Jeesust paluma, et Tema su käsiks lahti lasta, mitte mind."

See demon lahkus ühe hetke jooksul. Ja järgnevate päevade jooksul ma nägin mitu, mitu korda, kuidas inglid mulle appi tormasid. Vahel nimetasid demonid inglite nimesid. Vahel urisesid nad vastust andes küsimustele, kuid mitte füüsiliselt vaid inglid kaudu, kes minu läheduses viibis. Mitu, mitu korda jäi käsi õhku rippuma, tahes mind lüüa. Mulle tuli kindluse tunne ja julgus, sest et olin hakanud aru saama, et inglid olid minu kaitseks tegutsemas.

Meie kaheksa-nädalase võitluse käigus, tuli ühel ööl meile Jumala käest uued instruksioonid. See juhtus kell 3 öösel. Kui olin peale lõunat töölt koju tulnud, toimus ühe demoniga väga äge võitlus. Lõpuks väsinult, kui Elein oli juba magama vajunud, istusin mina veel diivanil, käed põlvede ümber seotud, lõug puhkamas põlvede peal ja järgi mõtlemas, mis oli lahingus sündinud sel õhtul. Olin näinud, et demonid olid muutunud palju tugevamaks jälle ja mina olin jäänud füüsiliselt nõrgemaks. Ma olin olnud selle asja pärast väga mures ja juba nädala aega olin küsinud Isa käest, et mis ma pean tegema, et saada demonite vastu tugevamaks.

Äkki ma tundsin kellegi kohalolekut mu kõrval diivanil, ilma et ta oleks ühtegi piiksu teinud. Ma hüppasin üles, et näha, kes see on. Minu kõrval diivanil istus pikk, väga tugeva keha ehitusega noor mees, keda ma kunagi varem näinud ei olnud. Ja kohe teadsin, et see ei ole inimene.

Tal olid läikivad kulla värvi juuksed, sügav sinised silmad ja maailma kõige ilusaim naeratus, mida ma muidugi varem kunagi näinud ei olnud. Tal oli ilusti habe aetud ning ta põskedest paistsid sügavad lohud, kui ta mulle naeratas. Ta oli riietatud säravasse valgesse riietusse, kus juures ta kandis kuldrihma ja hiiglasuurt mõõka oma küljel. Ta sõduripluusi ääres oli palmikusse punutud kuld ääris, mis ilma igasuguse kahtlusega oli puhas kuld. Tal olid jalas natuke alt laiemad valged püksid ja kuldsandaalid. Ta nahk oli sügavalt kuldpruuniks päivitunud. Temast kiirgas valgust ja jõudu, mida ma mitte kunagi varem tundnud ei olnud. Ta alustas juttu:

“Naine, mul on sõnum Isa käest.”

Enne, kui ta suutis järgmist asja mulle öelda, ma katkestasin ta järsult, kuid mitte ebaviisakalt, ma arvan...

“S t o p p! Kes sa oled?”

“Ma olen su kaitse ingel.”

Ma olin tumm, sest mitte üksi ta suurus ja valguse kiirgus, vaid ka ta silmade

vaade oli puhas. Kuid 2 Kor.11:14 ütleb:

“Ja ei ole imestava panev, sest kurat ise on valguse ingli kujul.”

Ja veel 1 Joh.4:1-3 ütleb:

“Armsad, ärge uskuge igat vaimu, vaid katsuge vaimud läbi, kas nad on Jumalast; sest paljud valeprohvetid on välja läinud maailma. Sellest te tunnete Jumala Vaimu ära; iga vaim, kes tunnistab Võitnud Jeesust lihasse tulnud olevat, see on Jumalast ja iga vaim kes ei tunnista seda Jeesust lihasse tulnud olevat, ei ole Jumalast ja see on Võidmise vastane vaim, kelle te olete kuulnud tulemas olevat...”

Et need kirjakohtad minu mõtetest läbi sähvasid, siis ma vastasin nii:

“Jah, mulle on ka demonid proovinud rääkida, et nad on minu kaitseinglid. K e s on sinu valitseja? Keda sa teenid?”

“Ma teenin ülem Isandat.”

See ei ole küllaldane, kurat ütleb seda sama.

Ta naeratas uuesti ja ütles:

“Mina teenin isandate Isandat ja kuningate Kuningat. Võitnud Jeesust, kes oli sündinud neitsist, ta tuli maa peale lihasse, suri ristil ja tõusis üles hauast kolmandal päeval. Seda sama Jeesust, kes on Jumal ja on nüüd taevas istumas Isa paremal käel, s e e Jeesus on minu Isand ja valitseja.”

“Mul läks kohe kergemaks, kui ma aru sain, et olin teinud Isanda poolt antud testi ära 1Joh.4.pt. alusel. Ma teadsin, et ei ükski demon ei olnud võimeline andma niisugust tunnistust edasi, s e s t k u r a t o l e k s t a t õ m m a n u d s e a l s a m a l h e t k e l r i b a d e k s.

“Oh, OK., ma vabandan, kuid ma pidin kindlaks tegema, kellega mul tegemist on. Ma arvasin, et oled demon sellisel kujul, et tulla mind petma.”

Ta noogutas, “Isa on saatnud mind sulle ütlema, et ole väga vapper ja ära kardada või ära ole heidutatud, sest me oleme iga sinu sammu tegemise juures. Lahing läheb nüüdsest veelgi intensiivsemaks, kuid Isa ütleb, et sa pead olema kindel, sul olgu selga pandud alati Jumala sõjavarustus!”

“Kas sa mõtled seda, mis on kirja pandud Efesose 6 ptk?”

“Jah, mulle anti see edastada.”

Efesose 6:10 - 18

10."Lõpuks, mu vennad, olge tugevad, kindlad, otsustavad Isandas ja Tema tugevuses, vastupidavuses, mis tuleb Tema võimsusest, võimust, ja jõust. 11. Pange selga terve, vigastamata, täielik, kogu, Jumala enda soomuskate, et te võiksite olla suutelised, võimelised seisma otsustavalt vankumatult, püsivalt kuradi võrgutuste, salasepitsuste, intriigide vastu.12. Sest meil ei ole maadlemist, heitlemist, rabelemist, võitlemist, pingutamist liha ja verega, vaid ihuta olendite, valitsejate, võimude energiatega, autoriteetide vastu, selle pimeduse maailma vägivalla, maksvuse, võimu vastu, vaimse religioosse jõu, vägivalla, kehtivuse vastu, mis on tingitud kurjusest, õelusest, ulakusest taevalistes, oivalistes paikades. 13. Sellepärast võtke enese peale Jumala terve vigastamata, täielik, kogu soomuskate, et te oleksite suutelised vastu panema, vastu seisma vastu pidama kurjal päeval ja jääma püsima kindlalt, vankumatult, otsustavalt. 14.Siis seiske, püsige, pange vastu, taluge, kannatage ära kindlalt, vankumatult, otsustavalt ja teie niuded olgu võõtatud tõe vööga 15.ja jalas olgu teil rahu evangeeliumi kuulutamise kingad, mis on teile õppetundides jalga pandud. 16.lisaks kõigele võtke usukilp, mille abil te olete suutelised kustutama k õ i k leegitsevad lõõmavad, tulised nooled, raketid, mis on lahti lastud kurjuse, patu abil. 17.Ja võtke päästekiiver ja vaimu mõök, milleks on Jumala sõna tema suust. - [Rhema] 18. Palvetage igal ajal Vaimus, tehes eespalveid ja anumispalveid, olles valmis äkilise alarmi tarvis palvetamiseks kõikide pühade eest. (Ampl. tõlge)

"Kuid ütle mulle, kuidas panna seda sõjavarustust omale selga," oli minu küsimus talle.

Palveta sedasi: "Isa, palun pane kogu oma sõjavarustus minule selga ja just nüüd, praegu, kohe, ma küsin seda Sinu käest ja tänan Sind selle eest Jeesuse nimel."

"Kui tihti ma peaksin sõjavarustuse selga panemist paluma?"

Ta vaata mõne sekundi üles poole ja noogutas oma pead ja pöördus minu poole tagasi.

"Isa ütleb, et kord 24 tunni jooksul on piisav. Nagu Jeesus maa peal olles õpetas, et te peate igal päeval oma risti võtma ja seda kandma, nii ka sõjavarustusega, et olla valmis päevaseks lahinguks. Sa pead sellest aru saama, et see on väga tähtis. Ära unusta igal päeval seda endale selga küsimast. Kui ta sul puudub seljast, saad haiget."

"Nüüd ma saan aru, miks ei ole sõjavarustust näha füüsiliste silmadega, sest piiblisse kirjutatud asju sümboolselt. Kuhu see varustus läheb?"

"See sõjavarustus läheb selga sinu vaim inimesele. Piibel räägib, et kui me oleme laulatatud vaimsesse lahingusse, siis ka sõjavarustus on vaimne. Sul tuleb piibliga töötada tulevikus sellise vaate nurga alt."

(Ma leidsin veel järgnevatel päevadel sarnase mõttelisi kirjakohti, nagu 1 Kor. 15: 44, kus on räägitud meie füüsilisest ja ka vaimsest ihust

44. maine ihu külvatakse, vaimne ihu äratatakse üles; sest kui on olemas maine ihu, siis on ka olemas vaimne ihu.).

Siis ütles ingel tagasihoidliku väljendi: "Sul on alati palju küsimusi ja Isa ütleb, et sa võid küsida kõike, mida iganes sa tahad. Mina pean täna nendele vastama."

Minu pead vaevasid paljud küsimused. Kuid mul oli üks küsimus, mis vaevas mind rohkem, kui teised. "Kirjelda mulle Jeesust tegelikkuses. Palun räägi mulle Temast, sest igatsen rohkem Temast kuulda."

Ingel toetas oma selja vastu diivani tuge ning pani oma jalad risti, et end mugavalt tunda. "Nii, Jeesus on väga ilus! Üks naeratuse välgatus Tema käest, paneb särama terve universumi armastuse ja soojusega. Jeesus töötab väga intensiivselt oma koguduse kasuks. Iga inimese kõige väiksem, detailseim mure, ei ole Jeesusele mitte kunagi liiga väike, et mitte sellele tähelepanu pöörata. Ta on pidevas tegevuses kahel pool, kõige pealt hoolitsedes oma rahva eest ja teiseks, tuues uusi inimesi oma kogudusse. Ta au järjest paisub terves universumis ja selle taga, mitte ialgi ja mitte kunagi lõppedes.

Ma istusin seal mõeldes ta sõnade peale, kujutades ette kuidas see kõik välja näeb. "Ma olin mõelnud, et Jeesuse au näeb välja, kui päikese tõusu puna. Ma mõtlen, et kõik ümber ringi on pime, siis ilmub imeilus valgus, värvid hakkavad hiilgama horisoni tagant. Valgus ja värvid aina kasvavad ja kasvavad eredamaks ja tulevad oma iluga lähemale ja lähemale, nagu päikese tõus horisoni tagant. Kui see siis nii sünnib, on see briljantne ja ilus. Kas Jeesuse au on midagi sarnast, kui Ta tuleb meie suunas?"

"Jah, see on täpselt nii."

Me rääkisime umbes kaks tundi veel lõpuks. Ma ei unusta mitte kunagi kohtumisel Temaga seda võrratut kogemust. See olend kiirgas Jumala armastust nii tugevalt, et mulle tuli uus arusaamine, kui palju Jumal meid armastab. Ingel

rääkis mulle veel, et Isand pidi oma rahva eest nii hoolt kandma, et üks-kõik kes nende seast ka korra nutab, siis ta saadab ingli teda süles hoidma ja lohutama. Inimesed ei saa sellest aru, aga täpselt nii see toimub.

Mu ingel rääkis veel, et Jumal olevat loonud ingleid nii palju, et igal inimesel oleks oma kaitseingel, kes teda kaitseks. Ta andis inglitele niisuguse armastuse, et nad lausa paluvad Isa käest endale tööd, minna inimestele abiks, kaitsma ja juba sündimisest alates. Mulle tuletati meelde Heebria 1:13-14

"Või missugusele inglile Ta on öelnud: "Istu minu paremale käele, kuni ma panen su vaenlased su jalge aluseks järriks!" Eks nad ole kõik teenijad vaimud, läkitatud abistama neid, kes õndsuse pärivad."

Samal öösel ma sain ka uue õppetunni Jumala uuest sügavusest 1Kor.2: 9, 10

"... vaid nii on kirjutatud: "Mida silm ei ole näinud ja kõrv ei ole kuulnud ja mis inimese südamesse ei ole tõusnud, mis Jumal on valmistanud neile, kes teda armastavad. Ent Jumal on selle meile ilmutanud Vaimu läbi, sest Vaim uurib kõik asjad, ka Jumala sügavused."

Ingel tõi mitmed kirjakohtad, mida ma järgnevalt palves tundma õppisin. Seal oli võrratu kirja pandud Jumala plaan oma rahva tulevikuks.

Sellest ingli küllastusest alates, läks lahing palju aktiivsemaks, kuid ma tegin nii nagu ingel oli mind õpetanud. Ma palusin Isa käest, et Ta paneks iga päev mulle vaimse sõjarüü selga, mille tulemus oli see, et kui deemonid minuga konflikti läksid, sain mina järjest jõudu juurde ja need rünnakud ei olnud mulle enam nii haiget tegevad, kui varem.

Nende lahingute jooksul ma taipasin äkki, et ma enam ei hooli maistest positsioonidest, nii nagu ma olin seda enne teinud. Ma olin muutumas ümbritsevatest inimestest absoluutselt erinevaks. Ma ei saanud jagada oma läbielatud mitte kellegagi, peale pastor Pati. Ma lihtsalt ei teadnud mitte kedagi teist ümbruses, kes oleks minust aru saanud. Ma arvasin algul, et olen balansist välja läinud. Panin selle asja palves Isa ette, rääkides oma südamest ära oma kahtlused ja kartused. Ma teadsin, et mul endal pole iialgi nii palju tarkust, et avastada ja aru saada kuradi pettustest. Ma pidin selleks usaldama nii palju Isandat, et Ta ise mulle näitaks, kui ma olen langenud kuradi õnge.

Selles punktis Isand kutsus mind lugema 1.Peetruse kirja. Pean ütleva, et olin sellest loost natuke pettunud, sest ei näinud, kuidas see lugu küll mind võib

aidata, kuid olin Isa korraldusele sõnakuulelik. Kui ma siis lugema hakkasin, andis Isand mulle uue ilmutuse nendest armsatest salmidest:

1 Pe.1: 1 "...hajuvil asuvate majalistele..."

1 Pe.2: 11 "Armsad, ma manitsen teid kui võõraid ja majalisi"..."

Siis tõi Isand mulle uue kirjakohta Laul 144:1-2

"Õnnistatud olgu Jehoova, mu kalju, kes õpetab mu käsi lahinguks ja mu sõrmi sõjaks, tema kes on mu heldus ja mu mäelinnus, mu kindel varjupaik ja mu päästja, minu kilp ja see, kelle juures ma pelgupaika otsin ja ta alistab mulle minu rahva."

2 Kor.4: 17-18

"Sest see silmapilkne kerge viletsus saavutab meile määratu suure ja rohke igavese au, meile kes me ei vaata nähtavaile, vaid nähtamatuile asjadele, sest nähtavad on ajalikud, nähtamatud aga igavesed."Uute silmade (või tähelepanelikkuse) saamiseks on vaja hind maksta, sest see ei ole füüsiline asi, see on "nähtamatu" asi. Meist saavad neid saades, sisserändajad ja võõrad siin maa peal. Meil ei ole tegelikku kodu siin maa peal. Me saame koju siis, kui Jeesus isiklikult ise tuleb meile järgi, meid koju viima. Möödusid nädalad ning me mõlemad muutusime rahutuks, sest lahing oli muutunud nii ägedaks, et deemonid olid hävitamas juba Eleini ihu. Olin palunud Isa sellepärast juba mitmed korrad, et kui kaua see kõik veel peab kestma, millele oli alati vastus:

"Kuni te olete küllalt õppinud."

Ja viimaks tuligi see päev, kui Isa mulle ütles, et meil tuleb kontakt võtta pastor Patiga. Ma pidin määrama aja kokku saamiseks, et saaks toimuda Eleini vabaks saamine. Ma tegin seda, ilma et ma oleks sellest Eleiniga rääkinud. Teadsin, kui oleks seda talle räägitud, siis tema sees olevad deemonid oleks teinud kõik, et me sellele teenistusele poleks jõudnud.

Päeval, millal saabus Eleini vabaks saamine, läksid deemonid, nõiad ning ka sortsid äkki väga ägedaks. Me küll ei näinud kedagi ja see tõttu toimus kõik ette hoiatamata. Mind ja Eleini tõsteti tihti maast lahti ja visati põrandale teisele poole ruumi, rääkimata asjadest ja mööblist, mis pidevalt lendasid meie suunas - see toimus kõik nähtamatute olendite abil. Saime muhkusid tänu nendele rünnakutele, pealaest kuni jalataldadeni.

Viimaks saabus see õhtu, kus Elein pidi saama vabaks. Me olime

mõlemad väga väsinud, kuid mulle lisandus mure veel Eleini haigeks jäämise pärast, sest ta jäi äkki väga haigeks. Püüdsime ka korduvalt pikali heita, et magada natuke, kuid meid kas lükati voodist pörandale nähtamatute olendite poolt või visati meid vastu seina teisele poole tuba. Meie kodus oli kasvamas kurjuse kohalolek, lausa raske hingata, sest õhk tundus neist paksuks olevat läinud.

Istusin sel õhtul Eleini voodi äärel ja hoidsin teda oma käte vahel, et meeleheitlikult kaitsta teda oma ihuga, nende pidevate atakkide eest. Ta oli muutunud selleks ajaks nõrgaks ning tema ise ei suutnud enam end kaitsta nende eest. Nuttes suuri pisaraid, hüüdsin ma Isanda poole, abi järgi.

"Põgene," oli mulle vaimu sõna vastuseks, mis tuli kui välgusähvatus ja sealt edasi mu mõtetesse koos võimsa väega. "Põgene!" Ja kohe Isand tuletas mulle meelde kirjakoha piiblist Matteuse 2. peatükist, kus on juttu Joosepist, kellele anti öö tunnil Isanda ingli poolt instruktsioon, võtta Maarja ja beebi Jeesus, ning põgeneda Egiptusesse. Sellest hetkest ma teadsin, et ma pean võtma Eleini ja jooksuma, sest muidu oleks tapetud meid mõlemaid.

Ma palusin, et Isand võtaks meid oma kaitse alla, et deemonid ega inimeste vaimud meid ei näeks lahkumas. Otsekohe, avati minu vaimsed silmad ja ma nägin suuri sõjaingleid sõõrina meie ümber. Elein oli vaevalt teadvusel ning täielikult võimetu käima. Mina ise ka ei olnud temast palju tugevam, kuid ma teadsin, et me peame olema sõnakuulelikud sellele tungivale korraldusele. Nii ma siis komberdasin voodist välja, Elein minu kätel. Kui ma hakkasin ta raskuse all kukkuma, siis ma kuulsin, et üks inglitest nipsutas sõrmi korralduseks ja kohe kaks inglit tulid ja tõstsid meid üles. Nemad põhiliselt ka kandsid meid autosse. Nad panid Eleini kaasasõitja istmele ja kindlustasid ta ohurihmaga ning siis ettevaatlikult lukustasid ja sulgesid autoukse. Selleks ajaks oli ta täielikult meelemärkuseta.

Ma ei teadnud kuhu minna ja seetõttu ma ainult käivitasin auto. See öö oli väga selge, sest nägin tähti ja kuud väga selgelt säramas. Kui olin juba kiirteele jõudnud, avas Isand mu silmad nägema, mis oli minu kodus parajasti toimunud peale seda, kui olime juba lahkunud. Deemonid ja inimvaimud muutusid pööraseks, kui nad terket meie maja ja aeda läbi otsisid, leidmata meid. Ma ülistasin Isandat Tema armu ja headuse eest. Kurat ja ta teenrid ei teadnud, kus me oleme. Olime väga korralikult ära peidetud! Nüüd andis Isand mulle korralduse minna minu venna juurde. Me saabusime sinna kell 3 öösel ning viibisime seal hommikuni.

Järgmisel hommikul panin Eleini uuesti autosse ning võtsin suuna kirikusse. Umbes pool miili enne kirikut pöördus Elein minu poole ja ütles:

"Rebeka, sa pole mulle öelnud veel kuhu me lähme. Nüüd ole aus ja ütle mulle, mis siin toimumas on?"

"Nii, me lähme nüüd kirikusse. Täna on see päev, kus toimub su lõplik vabanemine."

"Suurepärane!"

See oli ainus sõna, mida Elein suutis välja öelda. Kohe ilmusid deemonid ta seest päevavalgele tegutsema. Nad läksid raevu ja hakkasid vihaselt kiljuma. Olin tänulik Isandale, et olin enne sõitma hakkamist Eleini rihma alla kinni pannud ning ukse lukustanud. Kui ma seda poleks teinud, oleksid deemonid ta autost välja visanud. Olime just tegemas viimast pööret meie kiriku juurde, kui deemonite püüe, panna Elein põgenema, läks väga pööraseks. Kuid Isandal oli hästi planeeritud plaan. Kui olin auto peatanud ja püüdsin Eleini autost välja aidata, tuli mu sõber Juudi meie juurde mulle appi. Ta tuli kiiresti mu auto juurde, käes avatud piibel. Ta avas Eleini poolse ukse ja ütles:

"Kuula, mis sõna meile täna Isand andis."

"Ma tänan sind kõigest oma südamest, jumalate ees ma mängin sulle! Ma kummardan su püha templi poole ja tänan su nime su helduse ja tõe pärast, sest suuremaks, kui on su kõik kuulsus, oled sa teinud oma töötuse! Sel päeval, mil ma sind appi hüüdsin, vastasid sa mulle; Sa tegid mind julgeks, mu hinges on tugevus! Sind, Jehoova, tänavad kõik ilmamaa kuningad, kui nad sinu suust Sõna töötusi kuulevad ja nad laulavad Jehoova teedel, et suur on Jehoova au! Sest Jehoova on kõrgel ja peab lugu madalast, jõuetust, aga kõrgi ta tunneb kaugel ära! Kuigi ma käin keset kitsikust, elustad sina mind, mu vaenlase viha vastu sa sirutad oma käe ja su parem käsi aitab mind! Jehoova viib mu asja lõpule! Jehoova sinu heldus kestab igavesti! Ära jäta maha oma kätetööd!" Kui Juudi oli lugenud need ilusad sõnad, deemonid Eleini sees alistusid kontrollile ja rahunesid maha. Nüüd saime Eleinil aidata välja tulla autost. Kui me aga jõudsime kiriku ukseni, nad hakkasid uuesti rabelema. Kuid Isand oli jällegi olukordi ette ära näinud. Pastor Pat ja tema kaaspastor, tulid meile kiriku ukse juurde vastu, võttes kumbki teineteisest käest Eleinil kinni.

"Ma näen, et siin on mõningad väga õnnetud deemonid," hüüatas pastor Pat.

"Nii, nüüd teie deemonid, jääte vait ja olete vagusi. Me sõitleme teid

Jeesuse nimel!" Kui ei oleks Isand seda ette näinud, et pastoreid meile vastu tuua, siis vaevalt me oleksime suutnud Eleini vedada kirikusse ja veel piibli klassi. Kohe, kui olime sisenenud ruumi ja sulgenud ukse, oli ka lahing alanud. See möll kestis kümme tundi. Deemonid olid nagu puuris olevad metselajad, kes võitlesid oma viimaste tundide pärast selles ihus. Kuid nad ei suutnud seista seal, sest Jumala kohalolek oli väga võimas selles ruumis.

See päev jääb mulle igaveseks meelde, kui kõige ilusama kogemuse saamise päev minu elus. Isand oli saanud täieliku kontrolli oma kätte ja seetõttu Tal oli ka väga kerge meid kasutada kordamööda üksteise järgi. Me ei olnud saanud enne Eleini vabastada, sest me ei osanud "deemonite õigusi" leida, et neid tühistada. Sel päeval andis Isand meile ilmutus ilmutuse järgi, kuidas seda tegema hakata.

Nii sügava deemonite seestumise tasemega, kui seda Elein oli, oli tarvis puhastus teha seest poolt väljas poole. Ma sain "uksavade ehk õiguste" nimekirja, mille ma edaspidi ka üles loen, mis tuleb kõigepealt kinni panna. Isand näitas meile palju tõhusamat viisi, kuidas puhastada inimest selle asemel, et minna ja ajada teatut deemonit välja. See viis annab kontrolli kogu olukorra üle vabastajate kätte, selle asemel, et oodata, millal ja missugune deemon nüüd päevavalgele ilmub. Sel viisil saab välja aetud iga ala juhtdeemon, koos temale alistunud sama ala deemonitega. Seal oli liiga palju deemoneid, et neid ükshaaval välja hakata ajama ja see oleks võtnud väga kaua aega, mis oleks põhjustanud oma korda suure väsimuse tuleku ja hirmu. Näiteks toon - Leegion võib koosneda 4 000 deemonist. Meie Isand Jeesus õpetas meid Luuka 8. peatükis, et nad tuleb ajada korraga välja.

1) Peaaegu kõikide inimeste juures, kes on sügavalt olnud okultis sees, neil on alati "sissepääsu õiguseid" kuradile endale. See on kõige sisemisem "sissepääsu õigus", mille hoiab avatuna väga kõrge auastmega deemon, keda kutsutakse "kuradi pojaks". Pidage meeles, see tiitel muutub olenedes geograafilisest asukohast ja ka nende nimed muutuvad, mis oleneb nende tegevusest. Seal on liiga palju neid deemoneid, et neid üles nimetada, aitab küll, kui neid nende funktsioonide kaudu autoriteedi alla võtta. See "sissepääsu õiguse" annab kuradile endale õiguse siseneda inimese ihusse ja hakata rääkima ning tegutsema tema ihu kaudu, nagu tema seda tahab.

2) Järgmine ala on **inimese vaim**. Seal on ainult üks peadeemon. Seda deemonit nimetatakse sageli "juhtivaks vaimuks", kuid nad võivad võtta ka teisi tiitleid omale, erinevatel aladel. (Mann-Chan oli Eleini "juhtiv vaim".) Vaimus endas asub aga kolm põhi ala, kus on oma peadeemon, koos mitme väiksema deemoniga, keda ta käsutab. Need kolm ala on:

südametunnistus - see on koht, mille abil me alati tunneme ära mis õige,

mis vale.

intuitsioon - see on võime ära tunnetada Isandat ja Tema kohalolekut.

jumaldamis- ala - selle ala kaudu me jumaldame Isandat "vaimus" nagu seda ütleb Johannese 4:23

"On tulemas tund ja nüüd ongi käes, et tõelised jumaldajad - jumaldavad Isa Vaimus ja tões..."

3)**Hinges** on mitmeid alasid. Peadeemon hinge üle, nimetab end põhileselt "väeks". Nendest "väe " deemonitest me räägime tulevikus, kus saab juttu olema teemadel inim-hinge kontrolli aladest. Inim-hinge alal on 6 tasapinda. Esimesed kolm on seotud vaimu kontrolliga:

teadvus, alateadvus, ebateadlikkus, meelemärkuseta olek, une aeg .

Ja kolm teist ala: **tahe, mõistus, emotsioonid**

4) Viimane on füüsiline ihu. Tema peadeemon on tavaliselt "surma deemon", (Eleinil oli selleks Jaagoog). Nad on võimsad deemonid, kes on suutelised tooma surmahaigust inimese ihusse ja väga väikse ajaga, kui Isand ei pane takistust sellele ette. Ihu alad on:

aju - see on ihu füüsiline osa, mis juhhib tervet ihu.

seksuaal-piirkond - peadeemon sellel alal, hoiab lahti ukse kuradile endale, et tal oleks õigus tulla omada seks vahekorda isikuga kui tema seda tahab ja ta laseb ka teisi deemoneid seda tegema. (Tegevus võib toimuda magamise ajal või teadvuseta olekul.)

Piiblis on mitmeid kirjakohti sellel teemal, kuid meil ei ole aega sellest praegu kirjutada, sest me peame minema põhiteema juurde, mis asub 1.Tes. 5:23

"Aga rahu Jumal pühitsegu teid täielikult ja kogu teie vaim, hing ja ihu säiligu laitmatuna meie Isanda Võitnud Jeesuse tulekuks."

Kui sul tuleb kunagi hiljem küsimusi, siis võid väga häid vastuseid leida Watchman Nee raamatust "Vaiminimene". Ta annab seal väga häid näiteid ja seletusi nendel aladel. Pati abipastor ei olnud enne kunagi läbi läinud vabastamis-teenistusest ja ei teadnud ka oodata, ta sai sellest alles tund aega enne teada. Kui me siis vaheaja tegime, ma muutusin väga lõbusaks poolel vabastamise teenistusel, sest ma kuulsin ta käest järgneva loo.

"Ma ei tea kuidas seda teile edasi anda, kuid ma pean siiski sellest rääkima!", mille peale ta jutustas meile, mida ta oli eelmisel öhtul läbi elanud.

Nimelt oli ta jäänud hiljaks koju minema, sest tal oli piibel huvitavaks muutunud."

"Äkki oli Püha Vaim mu käest tõmmanud piibli ja tõstnud mu käed õhku ning andnud käsu püsti tõusta. Nii ma siis ka tegin. Siis andis Ta mulle käsu võtta õlipudel välja ja minna piibli klassi. Ma olin ainuke inimene siis kirikus. Püha Vaim instrueeris mind lukustama ust ning see järel käskis võtta õli ja võida uksepiidad, siis ust ennast ja siis aknaid, Isa, Poja ja Püha Vaimu nimel. Peale seda Ta käskis mind paluda, et Isand pitseeriks selle ruumi kinni. Ma tegin seda, ilma et ma oleks teadnud, milleks. See ruum seisis kinni selle ajani, kuni meie kõik korraga hommikul sinna sisenesime.

Me kõik hakkasime ülistama Isandat selle ettenägelikkuse eest. Pitseerimine oli ettenähtud meie kaitsmiseks igasuguse väljaspoolse vahelesegamise eest, kogu Eleini vabastamise aja.

Kokkuvõttes lahing kestis üle kümne tunni. Oi, mis rõõmustamine ja ülistamine toimus selle tegevuse lõppedes! Jumal näitas veel kord meile, et Tema Sõna on kindel alus, et VABASTADA VANGE. Sellest päevast alates on Elein olnud deemonitest vaba. Me keegi ei suuda ülistada ja tänada küllaldaselt Isandat selle eest, sest see vabanemine oli imeilus.

14. peatükk

MAADLUSE AASTA

Väga väsinult avas Rebeka oma kodu ukse, lüües jalaga ta seljatagant kinni ja varisedes kokku diivanile. Chicago, tema siiami kass, hüppas otsekohe tema kõrvale ja alustas nurru löömisega.

"Noh, sõber, miks toimub nii suur nurru löömine?" pomises ta ja sillitas ta pehmeid vurrusid

"Kell on juba 22 ja mina ei ole veel õhtusöökigi veel sünnud." Chicago näugus nõusolekuks.

"Jah, siin istumine ei tee asja sugugi paremaks," Rebeka tõusis haigutades, tõusis üles diivanilt. Ta oli lülitamas põlema tuld, et keerata raadiot mängima, kui ta kuulis Püha Vaimu häält mõtetesse.

"Ei!"

Ta käsi jäi õhku rippuma lüliti lähedusse.

"Ei?" küsis ta imestusega.

"Mis sa Isand mõtled sellega?"

"Vaata, et sa raadiot sisse ei lülita", oli kohene vastus, millele järgnes vaikus.

"Mis nüüd lahti on?" torises Rebeka vastuseks. "Kas nad kunagi ka järgi jätavad? Kui kaua see ometi peab kestma?"

Ta pani veel ühe tule põlema ja tõmbas ettevaatlikult raadio teistpidi, ise raadio taga olevaid juhtmeid pinevalt silmitsedes. Seal see ongi, väike tule pomm, mis oli poolik dünaamiidi pulgake, kinnitatud juhtmetega raadio taha küljele. Kui ta oleks ainult oma raadio sisse lülitanud, oleks ta olnud igavikus. Ettevaatlikult tõmbas ta juhtme seinast välja, et ühendata pomm lahti väga õrnalt raadio küljest. Õnneks Elein oli õpetanud seda kahjutuks tegema. Elein olevat teinud niisuguseid pomme aeg-ajalt, kui ta satanist oli.

Suure kergendus ohkega asetask Rebeka selle pommi ettevaatlikult ohutusse kasti, mille ta hiljem ära viskas ning torkas raadio juhtmed uuesti seinale. Järgnes ülistus muusika mängima panek ja kööki minek, sest õhtusöök oli ikka veel söömata. Kui ta siis oli väsinult külmkapi ust avamas, Isand rääkis temaga uuesti.

"Mine vaata, mis on Pavuloni vastumürk, sest sa oled selle ära unustanud."

"Kas just praegu kohe Isand? Ma olen näljane!" Rebeka oli sel päeval haiglas töötanud hommiku kella seitsmest alates ja ilma vaheajata veel. Ta töö graafik oli viimasel ajal olnud ilma puhkepäevadeta ja ka väga väikeste magamis-aegadega, eriti viimase paari nädala jooksul.

Eleini pikale veninud kriitiline haigus, koos satanistide korduvate rünnakutega, hakkas viimase peale jõudma. Ta oli täielikult väsinud, nii füüsiliselt, kui ka emotsionaalselt.

"Jah, tee seda kohe," oli Isanda käsk. Kuidas Isand seda talle ütles, oli Rebekale viimase treeningu aastaga väga selgeks saanud. Ta pidi sellisele Isanda käsule koheselt kuuletuma. Ta lasi külmkapi ukse kinni vajuda ja tormas raamaturiuli juurde.

Pavulon on narkootikum, mida kasutatakse iga päev haiglates operatsioonide juures. Teda lastakse otse haige veeni läbi I. V. See põhjustab kompliitse musklite halvamise sekundite jooksul ja töötab ühe tunni, kui ei ole seda protseduuri pikendatud. Seda kasutataksegi patsiendi juures musklite lõdvestamiseks, et vältida musklite krampe ning selleks, et mitte kahjustada operatsioonil neid. Kui on operatsioon, siis selle narkootikumi tarvitamise puhul

kasutatakse spetsiaal- hingamis- aparaati, et aidata patsienti hingata. Kui see aparaat puudub, siis võib patsient surra, sest ta ei ole ise võimeline oma hingamis-muskleid liigutama, sest nad on halvatud Pavuloni poolt. Vastu mürgiks on pyridostigmine ja teda sisestatakse inimese organismi samuti veeni kaudu. Kui see protsess on toimunud, siis vastumürk töötab momentaalselt. Kui siis Rebeka oli sulgenud farmaatsia raamatu, siis Isand jälle ütles veel väga tungivalt, pakiliselt:

"Mine kohe haiglasse tagasi, sest keegi on momendil Eleini veeni I. V.-sse süstimas Pavuloni."

Rebeka haaras auto võtmed ja tormas uksest välja. Ta elas 2 minuti kaugusel haiglast, autoga sõites. Ta jooksis kogu tee autost Eleini ruumi. Nii see oligi, et Elein oli juba siniseks tõmbumas, sest ta ei saanud hingata. Ta helistas esmaabisse, millele reageerisid õed joostes, tuues esmaabi masina kohale. Juhtus, et Eleini arst Jerry (mitte tegelik nimi) oli haiglas esmaabi osakonnas ning kuulis, et väljakutse toimus Eleinile, mille peale ta jooksis sinna. Selle aja peale, kui Jerry sinna jõudis, oli valve arstide brigaad ja Rebeka juba panemas Eleinile hingamisaparaati külge, mida kutsutakse "ambu kotiks".

"Mis siin siis sünnib?" oli Jerry küsimus.

"Ma ei tea, " oli Rebeka vastus, "ma leidsin Eleini sinise ja hingetu. Muide ta ikka veel ei hinga ise."

"Ma näen seda jah, kuid miks?" Ta tõmbas nurjunud ilmel oma käega juustest läbi.

"Ma ei ole mitte kunagi näinud sellist asja! Ja üldse on temaga üks probleem teise järgi ning need lood on ilma seletuseta."

Rebeka algul kõhkles, et kui palju ta võib rääkida. Viimaks ta siiski rääkis välja, mis tal südamel oli.

"Vaata Jerry, ma tean, et see on hull mõte, kuid tunnusmärgid, kuidas Eleini hingamine seiskus, viitavad sellele, et patsient on saanud doosi Pavuloni või midagi sarnast. Kui õige prooviks pyridostigmine?"

"Pavulon!? Kurat, kuidas sai küll Pavulon Eleini I. V.-sse?"

"Sul on õigus, kui sa vaid teaksid, kui palju on kurat siin mängus!", millele Rebeka lisas kiiresti, "ma ei tea, mis meil on kaotada, Jerry, kui ta saab doosi pyridostigmine, ega see ei tee talle ju mitte midagi halba, kuid kui töötab, siis

saame ka vastuse, mis siin sündis."

"Muidugi, veel terve hulga uusi küsimusi ka! OK, mis meil on kaotada jah? Proovime siis." ütles Jerry õlgu kehitades.

Igaüks ruumis ootas hinge kinni pidades tulemusi, kui siis Jerry aeglaselt süstis vastumürki I. V.-sse. Mõne sekundi jooksul hakkas Elein liigutama ja ise hingama. Kohe algas Eleinil pisarate vool silmist - ta ei saanud ju rääkida, sest talle oli ju pandud voolik kunstlikuks hingamiseks kopsudes. See kogemus, et sa äkki jääd halvatuks, kaotad hingamise võime, mille peale teadvuse, see vist on kõige hirmsam kogemus inimesele. Iga arsti ja õe näkku oli kirjutatud šokk. Nad kadusid kõik vaikselt ruumist ära, et teada saada, mis edasi saab. Kui keegi küsis hiljem nende käest selle olukorra kohta midagi, siis mitte keegi ei teadnud enam mitte midagi. Nii sünnib meditsiini põllul.

Jerry vaatas Rebekale otsa ja ütles:

"Sul oli see kord õigus, siin selles situatsioonis on midagi viltu jah, aga mis see on, seda ma teada ei taha! Ma tahan, et Elein läheks siit haiglast välja. Aga kuidas sina siin sellel õigel ajal juhtusid olema?"

"Isand ütles seda mulle." vastas Rebeka talle lihtsalt.

"Tead ma mõtlesin just, et sa just nii seda mulle vastad, kuid las ma annan nõu nüüd sulle, ära mine ja pasunda "Isand aitab mind" igale ühele. Nad arvavad, et sa Rebeka oled hull. Kas sa tõesti usud, et Isand räägib sinuga?"

"Sa tead, et ma usun, Jerry. Isand võiks sinuga ka rääkida, kui sa Võitud Jeesusest omale Päästja ja Isanda teed."

"Rebeka, ära alusta oma jutte mulle. Ma olen liiga väsinud selleks täna õhtul. Kes iganes seda nüüd Eleinile tegi, sellel on mida mõelda, et see ei töötanud tal. Ma viin täna õhtul veel Eleini Intensiivabi osakonda ning võtan ise tal toru välja homme hommikul. Aga ma tahaks teada, mida ma pean nüüd siia tema toimikusse kirja panema, et see juhtum ei näiks olema täielikult pöörane." Seda pomisedes oma nina alla ning pead raputades lahkus ta ruumist.

Rebeka kummardas Eleini kohale lükkas ta juuksed tagasi otsaesiselt, öeldes:

"Kõik läheb korda kallis, Isand on tööl nagu tavaliselt. Ma tunnen sulle kaasa, et sa pidid nii hullust kogemusest läbi minema. Kas sa juhtusid

nägema, kes pani seda sodi sinu l. V.-sse?"

Elein raputas oma pead eituseks. Rebeka ohkas ainult. Millal see lugu ometi kord lõpeb? Ta vaatas vilksamisi käekella, mis näitas keskööd. Ta jäi Eleiniga seniks, kuni teda transporditi üle intensiivabi osakonda.

See lugu Pavulon'iga on Eleini elus üks paljudest, kus Eleini taheti tappa. See lahing paistis olema lõputa ja Eleini haigus näis mitte alluvat ühelegi ravile. Mitte ainult Eleini tapmiskatse, vaid ka katastroofiline haigus juhtum. Kõige pealt neerude põletik, mis lõppes vere mürgitusega. Siis vere klomp ta jala veresoontes, mis liikus ülesse ta kopsu, mis oleks ta peaaegu tapnud, kuid üks osa siiski kopsust hävis. Siis järgnes järgmine klomp, mis põhjustas järgmise põletiku. Ja nüüd see viimane lugu, kus Eleini hingamine jäi seisma ja ilma igasuguse välise põhjusega, nii et talle pandi abi masin appi talle hingamiseks. Isand oli täna selle mulle ise ilmutanud, miks ta hingamine seiskus.

Rebekale tuli hirm ja nii ka Eleinile. Tal ei ole olnud mitte ühtegi ööd, kus teda ei oleks üles aetud selle viimase aasta jooksul. Mitte üksi Elein ei olnud rünnakute all, Rebeka ka. Rebekale oli keegi pidevalt sisse tunginud koju, nagu juhtus tal selle tule pommiga. Niisuguseid pomme oli tema auto starteri, telefoni ja raadio külge pandud.

Siis oli proovitud teda mürgitada mitmeid kordi tema toidu kaudu ja eriti tuli seda tema kohviga ette. Paljud, paljud korrad peatas Püha Vaim teda, kui ta oli hakkamas esimest rüübet tegema kohvi kruusist. Paljud korrad oli ta saanud just omale söögiliinis kõik kätte ja ära maksnud, kui Püha Vaim talle ütles, et ta läheks ja paneks kogu kandiku täie mustanõude liinile ilma, et ta oleks suutäitki sealt puudutanud. Rebeka võib öelda, et ta on saanud kogemus kogemuse peale nende kirjakohtade alusel, et Isand on ustav.

1 Tim4:4, 5

"Iga Jumala loodu on hea, ja midagi ei pea põlgama, kui teda võetakse vastu tänuga, sellepärast, et seda on pühitsetud Jumala Sõna ja palvega."

Mark.16:17, 18 Jeesus räägib:

"Ja tunnustähed järgnevad neile, kus usuvad.... kui nad mõnda surma jooki joovad, siis see ei tee neile kahju..."

Rebeka kunagi ei võtnud isegi suu täit vett, kui ta ei oleks selle eest tänanud Isandat ja palunud seda pühitseda ja puhastada tema jaoks. Talle oli see "võitlus viis" väga selgeks saanud nendes lahingutes. Mitmed korrad juhtus, kui ta

oli lõpetanud oma lõuna söögi, siis kaastöölised vaatasid teda võõrastava pilguga. Mõned lausa tulid ja küsisid tema käest, et kas tal on ikka kõik korras. Ta oli kindel, et need korrad oli Isand tema palvete peale vastanud, pühitsenud ja puhastanud toidu mürgist, mis iganes seal sees ka oli. Üks õde lausa tuli tema juurde ühel päeval ja võttis Jeesuse vastu kui oma Päästja, sest ta ütles, et ta suures hämmingus, et Rebeka on elus veel. Ta teadis, et Rebeka toidu sisse olevat pandud mürgi. Et Rebeka elus säilus, siis see med-õde tahtis selle sündmuse peale kuradi asemel hakata tema Valitsejat teenima.

Taavet (Rebeka haiglas töötava arsti okult nimi, kes oli ka ülempreester kuskil läheduses) sai järjest vihasemaks ja vihasemaks. Ta isegi pidas Rebeka haigla koridori peal kinni ühel öhtul ja ähvardas ta elu võtta. Arstide magamisruumid olid väga hästi isoleeritud, kes valves ööseti olid. Arsti kabinetid sai lukustada ainult seest poolt, kuid kui arst väljas oli, siis oli uks lukust lahti. Püha Vaim instrueeris Rebekat panema väikesi paberi tükikesi ukse alla või peale, nii et oleks võimalik kontrollida, kas keegi on sisenenud tema kabinetti sel ajal, kui ta on ära oma kabinetist olnud. Mitmed öhtud ta ei saanud minna oma kabinetti, sest Taavet või keegi oli teda tema kabinetis ootamas. Ta veetis ülejäänud öö arstide puhketoas, istudes üleval.

Rebeka kõkutas oma ette naerda, sest ta sai aru, et satanistid olid ränga peetumuse osaliseks saanud. Nad ei saanud aru, et miks nad nii palju ebaõnnestuvad. Mõned isegi tulid ta juurde ja küsisid otse näkku, et mis väge Rebeka kasutab, mida neil ei ole. Kõik, kes küsima tulid võtsid Jeesuse hiljem vastu, kui oma Päästja ja lahkusid satanismist. Rebeka rõõmustas väga, kui ta sai aru, et mitte üksi tema elu ei ole säilitatud, tänu tema sõnakuulelikkusele, vaid ka uued elud on näpsatud kuradi käest Jeesuse kui Võitu ja Päästja juurde.

Väga sageli Rebeka karjus kergenduse järgi, kui see jäi tulemata. Järjest uuesti ja uuesti tõi Püha Vaim talle meelde Efesose 6 ptk

Ef. 6: 12-13 "Sest meil ei ole maadlemist vere ja lihaga, vaid valitsuste ja võimudega, selle pimeduse maailma valitsejatega, taevaaluste kurjuse vaimudega. Sellepärast võtke kätte kõik Jumala sõjavarustus, et te suudaksite vastu panna kurjal päeval ja **jääda püsima**, kui te kõik olete sooritanud.

See oli ainuke vastus, mille Isand andis Rebekale nendes olukordades. Kuid Ta hoidis neid kõigis rasketes olukordades, nagu ülestõusmise pühade aeg "musta massi" ohverdamisest ja näib, et Ta on lahingutes tugevalt nende poolt.

Paar nädalat peale Pavuloni lugu, Rebeka oli teel koju, kus ta nuttis. "Isand miks me ometi ei saa nendes olukordades võitu? Kas sa vähemalt ei tahaks

meid õnnistada sellega, et Elein vähemalt koju tuleks haiglast?"

"Kui suurelt sa paned väärtuse minu õnnistustele?" tuli kohene vastus. Siis tuli Püha Vaimu käest Rebekale kirjakoht Jakobi kohta.

A.1 Moosese 32: 24-30

Ta võttis nad ja viis üle jõe, samuti viis ta üle kõik, mis tal oli. Aga Jakob ise jäi üksinda maha. Siis heitles üks mees temaga, kuni hakkas koitma! Aga kui see nägi, et Ta ei saanud võimust tema üle, siis Ta lõi tema puusaliigest; ja Jakobi puusaliiges nihkus paigast, kui ta heitles Temaga. Ja mees ütles: "Lase mind lahti, sest juba koidab!" Aga tema vastas: "Ei ma lase Sind mitte, kui Sa mind ei õnnista!" Siis Ta küsis temalt: "Mis su nimi on?" Ja ta vastas: "Jaakob!" Seepeale ütles Tema: "Su nimi ärgu olgu enam Jaakob, vaid olgu Iisrael, sest sa oled võidelnud Jumala ja inimestega ja oled võitnud!" Siis küsis Jaakob ja ütles: "Ütle nüüd mulle oma nimi!" Aga Ta vastas: "Miks sa mu nime küsid?" Ja Ta õnnistas teda seal.

Rebeka kaalutles seda kirjakohta, millest Isand oli rääkinud uuesti. "Ütle mulle mu laps, kas sa pead minu õnnistust nii väärtuslikuks, et kavatsed minuga maadelda terve öö?" Rebeka mõtles selle küsimuse peale. Kell oli juba üle 21 ja ta oli väsinud. Terve ta ihu röökis magamise järgi. Kui ta siis keeras auto õue, tegi ta otsuseks,

"Jaa!"

See oli üks esimesi paljudest öödest, kus Rebeka kogu oma öö veetis üleval ja põlvedel. Ta palvetas, luges kirjakohti ja mõtiskles Jumala asjadel. Ta palus Isandal näidata talle tema ülesestunnistamata patte, kui neid on tema elus veel on. Kuid suure osa ajast ta veetis pisarates Eleini piinade pärast. Kui siis koit saabus, siis saabus ka rahu südamesse, mille peale ta tõusis üles ning läks oma järgmise päeva tööpostile. Jumal andis Rebeka palvele vastuse alles nädala pärast, parandades Eleini just nii palju, et ta võis koju minna.

Hiljem Rebeka lahkus sealt haiglast, et minna ettevalmistusi tegema teise linna minekuks. See lahing Eleini elu pärast oli olnud raske õppetund, kuid seda kõike läks edasises elus väga vaja, sest nad pidi edaspidi tooma inimesi välja kuradi sidumistest imelisse valgusesse Võitnud Jeesuse kuningriigis.

JUMALAGA LEPINGUTE TEGEMINE

Meil on võrratu Jumal, kes naudib lepingute tegemist oma inimestega. Tegelikult on terve piibel täis lugusid Jumalast, kes on teinud lepinguid oma rahvaga. Üks eelmine peatükk räägib vaid ühe loo, kuidas Jumal tegi lepingu Eleini ja minuga. Meil on Jumal, kes teab algusest lõpuni kõike. Ta teadis seda, et kurat hakkab nõudma minu ja Eleini elu, sellepärast Ta ka ütles meile, et meie teeksime lepingu Tema ja juba kuus kuud enne seda kuradi nõudmist. Kuid kurat ei teadnud sellest lepingu tegemisest enne, kui ta läks meie elusid omale nõudma. Ma ei kahtle, et kui me ei oleks Tema sõna kuulanud, siis me oleksime pidanud olema ohvrid "musta massi" satanistidele. Oh, seda ääretut tarkust, mis on meie võrratul ja võimsal Jumalal!

Ma tahaksin sellel kohal sellest tähtsast printsiibist rohkem arutada. Liiga paljud kristlased on ebateadlikud Jumala soovist teha oma inimestega lepinguid ja nad ei olegi erksalt valvel, et üldse Püha Vaimu juhtimist tähele panna, kui Jumalal tuleb niisugune tahe, et teha leping oma inimestega. Vaatame õige, mis Jumala sõna ka lepingu tegemise kohta räägib.

Jeesus oma Võidmise abil ja surma läbi uue lepingu teinud inimesega, kes teeb otsuse selleks.

Heeb.8:1-6 "Aga peaasi selles, millest me kõneleme, on see: meil on selline Ülempreester, kes istub Ausuuruse istme paremal käel taevas, pühamu ja tõelise telgi ametitalitaja, mille on ehitanud Jumal ja mitte inimene. Sest iga ülempreester seatakse ohverdama ande ja ohvreid, mispärast on paratamata vajalik, et tal oleks midagi ning seda, mida ohverdada. Kui Ta nüüd oleks maa peal, ei Ta siis olekski preester, sest on olemas neid, kes käsuõpetuse järgi ohverdavad ande ja kes teenivad selles, mis on taevasse pühamu kuju ja vari, nagu Moosesele ilmutati, kui ta hakkas telki valmistama. Sest nii öeldi talle: "Vaata, et sa kõik teed selle eeskuju järgi, mis sulle mäel näidati!" Aga nüüd on Tema saanud seda kallima ameti, mida parema lepingu vahemees Ta ka on, mis on rajatud parematele töötustele."

See "parem leping" viib tagasi Jumala lubadusteni, mis olid täidetud, kui Jeesus maksis hinna meie pattude eest ristil, et tuua meid Jumala poegadeks ja tütardeks ja saada ühinenud pärijaks Jeesuse Võidmise abil igavikus.

Room.11:26, 27 "Siionist tuleb Päästja ja kõrvaldab Jakobist jumalatuse. Ja see on minu leping nendega, kui ma ära võtan nende patud!"

Jumal tegelikult teeb meie igapäevase esimese lepingu, kui me palume oma pattudele andestust ja kutsume Tema oma Isandaks, Päästjaks ja Valitsejaks. Muist kristlasi jäävad seisma selles punktis, mis ei ole Jumala südame soov. Meil on nii suur eesõigus, et Jumalal on meie igapäevase jaoks erinev plaan ning oma töö teha. Kui me ainult oleksime tahtmas Teda, et saada Tema teed meie ellu. Jumal räägib meile Püha Vaimu kaudu, korduvalt andes teada Tema soovi, et sõlmida leping meiega nagu Ta tegi seda Noaga, Aabahamiga, Moosesega, Joosuaga jne. kuni tänase päevani välja.

Lepingute tegemine Jumalaga on minu elus väga tähtsal kohal olnud. See on minu jaoks kõige tähtsam akt, mis on andnud minu ellu stabiilsuse. See stabiilsus tuli esile minu viimase seitsme aasta jooksul sügavas sõjapidamises kuradi endaga. Las ma räägin teile veel mõnest lepingu tegemisest lootes, et need saavad teid aitama arusaada seda väga tähtsast printsipiist.

Minagi olen üks, kes on sündinud lepingu alusel. Minu vanemad olid mõlemad 36 aastased, kui abiellusid. Neile mõlemale oli see esimene abielu ja nad mõlemad olid juba kristlased. Nendele sündis minu vend, kui nad olid 40-sed, mille peale arst ütles, et nad rohkem lapsi ei saa. Kuid, minu ema ja isa selle sõnumi üle ei olnud sugugi õnnelikud. Nii siis, aasta hiljem, minu ema ja isa panid oma põlved mõlemad maha ja tegid Jumalaga lepingu. Nad lubasid Talle, et kui Ta annab neile veel ühe lapse, siis annavad nad tema Isanda teenistusse. Nad lubasid veel seda Isandale, et kui see laps sünnib, kuulub see Isandale ja mitte neile ning nad hakkavad teda õpetama lepinguid tegema.

Mu vanemad täitsid oma lubaduse ja Isand täitis oma. Mina olingi see laps, kelle Jumal andis neile. Kurat on mind proovinud tappa algusest alates. Mu vanemad rääkisid mulle, et kui Jumal ei oleks oma lepingut alles hoidnud, siis mina oleksin juba oma esimesel sünnipäeval võinud surnud olla. Lahing oli algusest peale väga tugev ning kuradi endaga, kes oli otsustanud mu tappa. Ma ju veetsin suurema osa lapsepõlvest haiglas. Mina ei saa aru, et kuidas küll minu ema isa minuga hakkama üldse said, kui ma olin kogu aeg haige, kuid minu vanemad pidevalt usaldasid Isandat, et tema hoiab oma poolset lepingut, mida Ta ka tegi. Mina olen siiani elus.

Mäletan juba väga noorest east alates, kuidas minu ema mulle õpetasid lepingute tegemist ja kuidas nad mulle rääkisid, et nad olid minu saamiseks teinud Isandaga lepingu. Ta võttis mitu, mitu korda minu õlgade ümber kinni ja vaatas otse mulle silma ja ütles: "Tütar, sa ei kuulu meile, sa kuulud Jumalale. Sind saadeti siia ilma elama, ainult ühel põhjusel, see on, et teenida Isandat Jumalat kogu sinu elu. Vaata, et sa ei unusta seda!"

Nad rääkisid juba minu varasest east saadik evangeeliumi minu mällu. Ma mäletan, kuidas ma tundsin ahastust oma pattude pärast, kui ma nelja aastane olin, sest Püha Vaim näitas mulle, et ma vajan Päästjat. Ma mäletan, kuidas ma õhtuid veetsin oma põlvedel magamistoas ja nutsin oma pattude pärast, kuni tuli päev, kus Isand andis mulle (Võitud sõna) kinnituse, et Tema on reaalne, et Võitnud Jeesus on reaalne ja Tema suri ristil minu pattude pärast ja mulle on andestatud. Oi, milline rõõmustamise päev see oli minu vanematele, kui Jeesus oli minule rahu andnud südamesse lõpuks ja Ta oli minu Päästjaks saanud. See kõik toimus just enne mu viiendat sünnipäeva.

Aastad läksid mööda ja algasid raskused. See grupp, kuhu minu ema isa kirikusse käisid, muutus äkki deemonlikult kurjaks. Nad ütlesid, et nemad on ainukesed inimesed terves maailmas, kes teavad tõe ja see tõttu nad lähevad ka taevasse. Joomine ja abielurikkumine kasvas lopsakalt selles grupis. Mind visati välja sellest grupist, mis tõi kaasa mulle palju pisaraid, kuid Isand hoidis kinni oma lepingust ning kaitses mind patustega suhtlemise eest.

Deemonlik kontroll oli nii suur, et kõik grupi liikmed olid kontrollitud kartusega, kaasa arvatud ka mu vanemad. See grupp sai tugevasti seotud religioosseks grupiks, kus puudus tõeline Püha Vaimu töö. Liikmetele õpetati, et nad kaotavad päästmise, kui nad sellest grupist ära lähevad ning ei kuula grupi juhtide sõna. Minu ema aga oli mind õpetanud juba varases eas, et mina pean õppima piiblit tundma ja et mina vastutan otse Jumala ees oma tegudest ning sõnadest ning ma pidin oma pead otsustama, mis õige, mis vale, inimgruppisid arvestamata. See pidi toimuma Jumala sõna alusel. Siis ta ei teadnud, et ta õpetab mind sellest grupis välja tulema, kus oli kogu tema elu.

See on huvitav, kui ma nüüd tagasi vaatan, siis ma näen, et kui ma oma noores eas Isanda oma ellu vastu võtsin, siis andis Ta kohe mulle vaimude ära tundmise anni. Mina ei teadnud, mis see oli, sest meid õpetati, et nii varajases eas Püha Vaim ei anna ande. Ma mäletan juba noores eas, kui me koosolekult koju tulime, siis mina hakkasin nutma suure häälega:

"Isa, Isa seal oli kurjus, ma tundsin seda."

Ma mäletan, ma jäin füüsiliselt alati haigeks, kui ma koosolekule läksin, kuid minu vanemad ei saanud sellest aru, mis seal juhtus. Minu nooruki eas unustasin mina ja mu vanemad tehtud lepingu Jumalaga, kuid mitte Jumal. Jumal pidas oma lepingust kinni!

Alles 26 aastaselts ma lahkusin sellest grupist ning katkestasin sidemed

sellega, et minna meditsiinikooli õppima. Olin ju selles grupis üles kasvanud. Alustasin oma uut elu ülikooli territooriumil, millest ma olin väga erutatud, sest mind ootasid seal ees muutused. Ma lootsin avastada kõik elu saladused. Kuid Jumal pidas kinni oma lepingust, mille oli Ta vanematega teinud. Juba esimese nädala jooksul pani Isand oma käe minu peale nii, et ma muutusin haletsemis-väärseks. Ma teadsin, et mul ei ole asjad Isandaga korras, kuid ma ei teadnud, mis ma peaksin peale hakkama. Ma olin surmani ära hirmutaud selle grupi poolt, kuhu ma käisin, sest nad olid rääkinud, et praegused kirikud on täis Püha Vaimu vastaseid ja kui ma peaks kuskile mujale minema, siis Jumal tuleb ja lööb minu surnuks seal või annab kuradile meid üle piinata. See õpetus oli ju täielik eksiõpetus, kuid mina arvasingi, et see nii on ja olin seetõttu suure hirmu all, ning kartsin minna mujale kirikusse. Peale kahte agoonias nädalat, ma kutsusin oma toakaaslasi kirikusse minuga koos tulema. Nemad ei kartnud sinna minna. Nad mõlemad olid üles kasvanud kirikus, kuid kumbki polnud kristlased veel.

Viimaks me läksime oma haigla territooriumil olevasse väiksesse kirikusse, kus ma sain suure kergenduse osaliseks, sest Isand ei löönud mind seal surnuks ja isegi siis mitte, kui ma rääkisin ministriga?! Esimest korda minu elus õpetati mulle, et on võimalik olla Isandaga väga lähedastes suhetes, niisugustes, et Ta sinuga hakkab rääkima ja üldse võtab minuga nii ühendust nagu oli see piibli päevadel.

See pastor hoiatas meid, et me peame tegema kohustus lepingu Temaga, et saada sellist sidet. Mina muidugi ei olnud sellisest asjast enne mitte midagi kuulnud. Kuid selle grupi juures käies, ma sain esimest korda oma elus tunda Jumala armastust grupis olevate üliõpilaste poolt. Ma nägin pastori ja teiste inimeste pealt, et neil oli juba see lähedane suhe Isandaga ja minu süda hakkas ka nutma sellise läheduse järgi.

See oli kokkuleppe tegemine pani mind millegi pärast kõhklema. Ma leidsin, et see oli ekstreemselt hirmu tekitav, kuid mulle ei jäänud üle mingit muud valikut. Lõpuks, semestri lõppedes, ma enam ei kannatanud välja. Ma veetsin terve öö enne loomade anatoomia eksamit põrandal maas nuttes, agooniates, selle asemel, et õppida eksamiks. Kui siis koit oli saabumas, siis ma võtsin lehe paberit ja kirjutasin üles iga oma elu ala. Minu karjääri, minu perekonna, mu armastatud, kus ma saan elama, kus ma saan töötama, kas ma saan omale sõpru, minu füüsiline ihu, minu reputatsioon ja muidugi kõige raskem küsimus, kas ma abiellun. Kõik need alad panin ma lepingutesse sisse ja andsin üle Isandale. Ma andsin allkirja ja panin ka kuupäeva alla, mille peale

ma ootasin, et nüüd hakkab kohe välku lööma ja ma kukun näoli maha ja hakkab rääkima teistes keeltes - sest olin lugenud raamatutest, et see nii sünnib peale niisugust tegevust. Kuid minu kohkumuseks, mitte midagi ei juhtunud! Ma isegi tundnud mitte midagi teisiti! Ma olin teinud oma arust kohutavalt suure kohustusliku lepingusse Isandaga, oodates, et kohe selle peale mingi suur ime sünnib vastuseks Isanda käest, kuid Tema otsustas minule vaikusega vastata.

Ma olin meeleheites. Ma ei tea, kuidas ma hakkama sain oma ülejäänud eksamitega, kuid kui ma siis vanemate juurde koju kahe-nädalasele jõulupuhkusele läksin, siis veetsin ma kõik need kaks nädalat voodis oma magamistoas, pisarates ja paastumisega. Ma olin korralikult segaduses. Kuid ma olin jõudnud punkti, kus ma oli täielikult üle antud, et vastu saada isiklik lähedane suhe Isandaga. Ma lihtsalt olin punktis, kus ma enam ei saanud elada ilma selleta. Mu vaesed vanemad oli pahased. Nad arvasid, et olen õppimisega koolis hulluks läinud. Nad lihtsalt ei saanud minust aru, millest ma rääkisin.

Viimaks, kaks päeva enne vaheaja lõppu, ma korjasin oma asjad kokku ja läksin ülikooli tagasi. Ma ei unusta vist iialgi oma järgmist päeva. Ma läksin oma grupi pastori juurde kontoris, ise nuttes ja rääkides, et millise lepingu olin ma teinud ning mitte midagi selle peale ei juhtunud. Isand isegi ei olnud mitte üks kord võtnud minuga rääkida ning ma ei tunne mitte midagi enda juures teisiti, mille peale pastor hakkas itsitama. "Ma vean kihla, et sa ootasid, et välk lööb sinusse sisse ja sa hakkad rääkima teistes keeltes?"

"Miks mitte, kas nii siis alati ei sünni?"

"Ei, Jumal on Jumal ja Tema töötab, kuidas Tema tahab. Tema töötab iga inimese elus erinevalt. Kiri ütleb Ef. 5:18 "...saa täis Püha Vaimu." Sa oled palunud, et Isand sind täidaks oma Püha Vaimuga ja sa oled Temaga teinud täieliku lepingu. Nüüd peaksid minema põlvedele Isanda ette ja usus tänama, et Tema hoiab oma poolsest töötusest kinni. Soovitan sul paluda, et Tema töötaks sinu elus, kuidas Tema seda heaks arvab. Siis soovitan sul minna lihtsalt edasi ning jälgida, mis muutused sinu elus esile tulevad."

Ma tänasin selle pastori elutarkuse eest. Ma tegin nii nagu tema mulle seda soovitas ja kolme nädala jooksul oli minust saanud teine inimene. Esimene asi, mis ma märkasin, et mulle oli tekkinud kohutav nälg õppida Jumala Sõna. Ma lugesin täielikult läbi piibli esimest korda oma elus. Siis järgmisena tõstis Isand üles mõned minu elu alad, mis Isandale ei meeldinud. Ja kuu aega peale minu lepingu tegemist Isandaga, Ta rääkis esimest korda minuga, mille peale minu suhe Isandaga tugevnes väga kiiresti.

See, et mina ootasin emotsionaalset kogemust sellise teo juures, lootes

hakata rääkima teisi keeli, paneb mõtlema ühe uue ja väga tähtsale teemale. See on, et kurat tuleb alati ründama enne "Püha Vaimuga ristitud saamist", Püha Vaimu andide esile tulekut. Vägi tuleb isesuguselt esile viimastel päevadel. Paljud karismaatikud tahavad saada väe ilma ristil käimata. Kahjuks on nad pannud pearõhu emotsionaalsele küljele. Ja fundamentalistid jälle ei taha väge üldse, sest see olevat mitte tänapäevaks. Need mõlemad arvamused on valed. Inimkonna ajaloo jooksul on olnud alati probleemiks, et Jumal on Jumal. Ta ei pea meie küsimustele vastama ja meie ei saa Teda kontrollida mitte mingil viisil. Ta ei pea sugugi tegema nii, nagu meie seda arvame, et Tema seda tegema peaks. Tea, Püha Vaimu annid, on ju annid, mida Püha Vaim annab kasutada meile nagu Tema seda tahab, mitte nagu meie seda tahame. Meie ei saa kutsuda esile neid tööle või sundida neid, et nad tegutsema hakkaksid, nii nagu meie otsustame. Need on tegevuses ainult siis, kui Tema seda tahab. Meie ülesanne on käia sõnakuulmises ja usus. Paljud kristlased tahavad teha raame Jumalale ümber, oma õpetustega ja raiskavad sellele palju aega. Mida kiiremini me sellest aru saame ja seda täitma hakkame, seda kiiremini meie suhted Temaga lähenevad.

Minu **esimene** leping sai tehtud siis, kui ma võtsin vastu Isanda, kui oma Päästja. **Teiseks** andsin end täielikult lepinguga Talle üle ja Temast sai mulle Valitseja minu elus. Nende kahe lepingute autor olin olnud mina. Kuid ülejäänud lepingud olid minu elus ALUSTATUD Jumala poolt. Need kaks ala tahab Jumal, et meie algatusel kätte saada, kuid ülejäänud tuleb juba Tema poolt. Minu vanemad said oma lepingu tegemise soovi, et mina sünniks, Jumala käest. Nad tegid Jumalaga lepingu, et Jumal teeks ime nende ellu ja minu ema jääks teist korda rasedaks. Neil oligi ainult kaks last.

Minu **kolmas** leping tuli mul teha Isanda algatusel, kus mul tuli vastu võtta kutse vaimsesse sõjapidamisse, mis sai tehtud kuskil 5 aastat pärast teise lepingu tegemist.

Ma olin Isanda käsul, toonud Eleini oma juurde elama, et teda kaitsta satanistide rünnakute eest. Kui Isand oli meid kokku elama pannud ning oma kaitse meie üle asetanud, siis toimus lühike oote aeg, enne kui suur lahing pihta algas deemonitega Eleini sees. Kui ma nüüd sellele tagasi vaatan, ma saan aru, et Jumal ootas minu käest veel ühe lepingu tegemist Temaga, enne kui ma võisin minna lahingutesse. Ma sain teada, et Jumal tegi ka Joosuaga lepingu, enne kui nad ületasid Jordani jõe, et Ta võtaks maha Jeeriko. Jumal hoidis deemonlikke vaime tagasi kuskil kaks nädalat, et me saaksime teha otsuseid uueks lepingu tegemiseks.

Selle kahe nädala keskel Jumal rääkis minuga selgelt ning Ta ütles, et Tema on otsustanud minuga ühe uue lepingu teha. Lepingu sisuks oli: **Esiteks**, ma

pidin oma elu üle andma kasutada nii nagu Tema seda tahtis, et kuradi ja tema deemonitega kakelda. **Teiseks**, ma pean arusaama, et kui on selline leping tehtud, siis sellega kaasneb ka väga kõrge hinna maksmine. Ma võin lõpetada oma karjääri saavutamise, jääda ilma perekonnast, jääda ilma sõpradest ja kõigest mis mulle on kallis. Võib juhtuda, et ma võin kannatada füüsiliselt ja emotsionaalselt. Kuid Jumal lubas olla minu iga sammu kõrval, ilmutada ENNAST sügavalt ning isiklikult ning nii, et seda teistsuguse tegevusega ei ole võimalik. Paljud hinged saavad päästetud ja välja toodud kuradi küünte vahelt. Jumal tegi mulle väga arusaadavalt selgeks, et see valik on minu elus Tema täis tahe. Ta selgitas, et kui ma ei peaks sellele lepingule alla kirjutama ja Teda siiski järgima, siis Ta kavatseb mind õnnistada karjääri tegemisel onkoloogia tööpõllul. Ta seletas, et ma ei saa tunda Teda nii lähedalt, kui ma läheks läbi tagakiusust, kui ma peaks pidama vaimset sõjapidamist. See otsus oli mulle väga raske teha!

Ma ahastasin, selle otsuse tegemise ees, kuskil nädal aega, lugedes kokku, mis see mulle kõik maksma läheb. Ma teadsin kindlalt, et kui ma siis selle otsuse teen, siis ei ole enam sellest teed tagasi. Kui elu muutub raskeks, ma enam välja sellest tulla ei saa. Kui ma siis seda peaks tegema, ma kaotaksin selle suhte Jumalaga ja mida ma ei suutnud enam kanda. Lõpuks, nädala lõppedes, ma laskusin põlvedele ja tegin ära oma lepingu Isandaga, et ma olen nõus muutma oma elu igavaeseks.

Edaspidi tegi Isand, Tema algatusel, minuga veel palju uusi lepinguid. Varsti, kui Elein sai lõplikult vabaks, Isand tuli ja rääkis minuga minu "vaiksest ajast". Ta tahtis teha minuga selles suhtes ka uue lepingu. Ta ütles mulle, et Ta teab, kui palju on mulle vaja aega veeta palves ja sõna lugedes. Ta käskis mul ära hävitada minu äratuskell ja usaldada, et Tema ajab mind üles. Ta ütles, et kui Tema mind üle ajab, siis mina pean olema valmis üles tõusma ja veetma aega palves ja sõna lugemises, enne tööle minekut, et koos siis minna. Ma tegin ära selle lepingu ja sellest ajast alates ma ei ole kasutanud enam äratuskella.

Järgneva kahe aasta jooksul, äratas mind Isand rohkem kell kaks, kell kolm öösel üles, kui jättis mind äratamata. Ta lasi mind vahel magada tund või kaks ainult ning veetsin ülejäänud aja palves või sõna lugedes ja õppides seda. Ta treenis mind ärkama koheselt, ükskõik mis ajal olema tundlik Tema esimesele kutsele. See tulemus on päästnud meie elud rohkem kui korda kaks, sest meile toimusid satanistide sagedased rünnakud. Isand ajas mind üles, et hoiatada meid, et oleme ohus. (Ma olen kindel, et kui ma alustasin treeningut, siis oli kordi, kus Isand mind üles ei ajanud. Kuid, et ma käisin usus, ma siiski ärkasin üles ja seisin üleval. Kuid Isand treenis mind järjest rohkem ja rohkem olema

Tema kutsele tundlik.)

Muide, mina ei ole ainuke, keda Jumal sedasi treenitud on. Las ma toon näite. Kuskil aasta tagasi ma jäin kopsudega väga haigeks. Ma ei suutnud hingata olles pikali ja see tõttu ma pidin istuma magades, mis kestis kuskil kaks nädalat. Kui ma siis esimese öö lõpuks pikali sain, siis ma olin nii väsinud, et ma magasin väga sügavalt. Ma magasin elamistoas diivanil, kui Isand mind kell kaks öösel ülesse püüdis ajada, käskides mul minna katsuda esiust. Ma kuulsin, kuidas mu koer haukus ja haukus, kuid mulle selgus, et ma ei suuda oma ihu see kord korrale kutsuda. Isand sai sellest aru, nagu Ta alati seda teeb.

Kui ma siis võitlesin, et püüda oma ihu üles saada diivanilt, siis Isand tuli mulle appi ja äratas ülesse ühe kristlasest venna, kes oli advokaat. Ta oli ta üles ajanud ja käskis meile helistada. Õnneks see sõber oli sõnakuulelik. Kokkuvõttes tema tundis end imelikuna olema, et ta pidi meid telefoniga üles ajama. Kuid telefon oli Eleini magamistoas ja tema on väga kõva magaja, ta on lausa kurt selles. Elein tavaliselt ei kuule telefoni helinat, kuid see kord Isand oli vist helina väga kõvaks keeranud, mille peale ta ärkas. See sõber ütles, et ta tunneb end natuke imelikult, et helistada meile, kuid Isand oli teda üles ajanud ning käskinud meile helistada ja öelda, et me olema suures ohus. Elein tuli ja ajas mu täielikult ülesse ning ütles, et see sõber meile helistas, mille peale mina siis ütlesin talle, et ta läheks ja kontrolliks esiust, nagu Isand mulle oli öelnud. Kindel oli see, et keegi oli esiukse kallal, et sisse murda, kui siis Elein saabus. Ta röögatas kõva häälega ja käskis Jeesuse nimel sellel röövlil lahkuda, mille peale see ka minema lendas.

Varsti peale esimese lepingu tegemist, mida ma ees pool kirjeldasin, oli Elein veel haige haiglas. Kui olin pühapäeval hommikuselt koosolekult kirikust koju tulnud, siis Isand rääkis minuga öeldes, et ma varsti saan näost näkku näha kuradi üht pea deemonit, kes tahab mind tulla tapma, mille peale ma ütlesin;

"Oh Isand, ma tunnen, et mina küll selleks vaimself valmis ei ole."

Isand vastas mulle nii:

"Sul tuleb otsustada, mis sa tahad selleks, et mina sinu jaoks teeks, et sa oleks valmis selleks kohtumiseks. See peab sündima peale kirikut. Me peame tegema järgmise lepingu, et sind varustada nende asjadega."

Peale lõunat ma hakkasin piiblit lugema, et sealt õppida. Ma korjasin üles sealt 12 asja ja iga asja jaoks oli mul ka kirjakoht. Et niisugust raskust taluda, peab olema tugev Võitnud Jeesuse sõdur.

2 Tim.2:3 "Ole tugev kurja kannatama, kui Võitnud Jeesuse silmapaistev, proovitud, heade omadustega, õilis sõdur."

(Ole nõus minema kurjale vastu, selleks et seda ära võita)

2 Tim.1:7 Sest Jumal ei ole andnud meile arguse vaimu, vaid väe ja

armastuse ja mõistliku meele vaimu."

Laul 144:1 "Õnnistatud olgu Jehoova, mu kalju, mu tugevus, kes õpetab minu käsi sõjaks ja sõrmi võitlema, kaklema, hävitama." Kõigele lisaks, ma küsisin Isandalt teha Tema juhtimine mulle absoluutselt selgejooneliseks, arusaadavaks ja eriti tundlikuks Tema häälele.

Selle lepingu tegemine Isandaga toimus kirikus. Ma ei unusta mitte kunagi seda õhtut. Peale koosolekut ma läksin kiiresti altari juurde, et seal palvetada, sest kirikus sel õhtul puudus tavaline altari kutse. Kuid Püha Vaim oli pastor Patti alarmeerinud, sest ta tuli kiiresti minu juurde altari ette ja küsis mu käest, et kuidas ta saab mind aidata. Ma rääkisin talle situatsiooni kokkuvõtlikult. Minu nõudmised olid üles kirjutatud minu märkmikusse, mida ma lahti ei teinud. Ma tundsin, et pastoril pole neid vaja teada. Ta oli minuga ühel nõul palvetamiseks, et olla mulle tunnistajaks, et ma olen selle lepingu Jumalaga teinud. Mina palvetasin, et esimesena siis pastor. Tema palvetas selliselt, kuidas ma teda mitte kunagi kuulnud palvetamas. See oli väga võrratu. Ta nimetas Pühas Vaimus igat punkti Jumala ees, mida mina olin üles kirjutanud oma märkmikku, mis seisis kinni. Ta palus, et Isand need punktid kõik täidaks minu elus. Isand on olnud nagu alati ustav oma lepingu poolest kinnipidamisel, kaasa arvatud see kord. Ma mitte ainult ei jäänud ellu selle deemoniga kohtumisel (mis võttis aset sel samal nädalal veel), vaid Tema töötused töötavad siia maani sellest ajast minu elus.

Seitsme aasta jooksul minu elus on Jumal andnud lihtsa teadmise, mis on andnud omakorda mulle kindluse, kaitstuse ning teinud mind tugevaks võitlema, maadlema, hävitus tööd tegema õudses sõjas kuradiga, mis ei ole siia maani veel peatunud.

Ühe viimase lepingu tegemise ajal Ta käskis mind minna Kaliforniasse elama. (Pean mainima kohe siin kohas, Kalifornia on üks viimaseid kohti, kuhu mina maamunal oleks tahtnud minna elama.)

Mul ei ole luba praegu kõike lepingu punkte avaldada, kuid seal on neid palju. Ma pidin kolima Kaliforniasse ja seal liikuma täielikus sõnakuulmises Isandale. Ta andis mulle teada, et ma pean olema valmis panema oma elu kaalule seal, üle andes seda Isandale. Ta lubas alati varustada minu vajadused (mitte minu tahte), kaitsta meid (selle ajani, kui me peame oma elud andma), lubas avada uksi teenimiseks, nagu Tema seda tahtis ja panna kinni uksi, nagu Tema seda tahtis.

Pea meeles ühte, Jumal ei korda kunagi kahe inimese juures sama

tegevust. Iga üks on Tema silmis armas, kallid, kui inivid, keda Tema kohtleb isesuguselt. Kokkuvõtteks, kui oled juba Temaga lepingus, siis Ta ise annab teada punkte sulle, mida parajasti tegevuses Tal vaja kasutada on. Kuid probleem võib tekkida selline, et inimesed tahavad lepingu teha Jumalaga nende tingimustega, mitte Jumala tingimustega. Nemat tahavad tervist, rikkust ja mugavust ja rahuldatust liha otsuste järgi. Jakoobus ütleb:

Jak.4:3 "Te palute ja ei saa, sest te palute pahasti, tahate seda kulutada oma himudes."

Minu soovitus on kahte esimest lepingut peab iga kristlane ise tegema Isandaga. See on Jumala Sõnas väga selgelt välja öeldud. **Esiteks** uuestisünni leping ja **teiseks** täielik Jeesuse valitseja olek. Mitte keegi ei saa edasi minna sügavamale Jumalas, kui ta neid kahte lepingut Jumalaga ei tee, kuid järgnev on Jumala algatusel. Ole Isanda Vaimu juhtimisele tundlik. Otsi oma Isandat, kogu oma südamest, siis sa leiad Ta. Tema tuleb siis sinu juurde ja teeb rõõmuga oma lepingu sinuga.

16. peatükk

A. SISSEPÄÄSU ÕIGUSED

ja

B. ehk AVAD DEEMONITELE SISENEMISEKS

Jutustab Rebeka:

Piibel väljendab end väga selgelt, et iga tehing või koostöö kurjuse maailmaga, avab sissepääsu õigused saatanlikule väele või kuradile ning deemonite poolt kujundatud saatusele. Ja vahet seal ei ole, kas inimene on või ei ole kristlane. Deemonitel on õigus inimeses elada, kuna temas on "sissepääsu õigus ehk ava", mille tagajärjel on neil ka õigus teostada ka kuradi ja deemonite poolt kujundatud saatatus.

3 Moosese 19:31 ütleb:

"Vaata, et sa pöörduks vaimude tundjate ega võlurite poole, et sa ei saaks roojaseks nende kaudu; Mina olen sinu Isand Jumal."

Olgugi, et "vennaskond" on väga tugev ja kiiresti kasvav okult, aga neid on

tegelikult üks käputäis, kes hoiavad väga suurt hulka inimesi sidumistes, sellega, et toimuks kas või üks osavõtt okuldsetest teenistustest, mis on juba pattu tegemine ning mis omakorda annab õiguse "ava" moodustumiseks ning ka lahti hoidmiseks satanistlikule väe sissevoolule inimese ellu. Pea meeles, "sissepääsu õigused" on ainult pattu tegemise läbi tekkinud ning piibel, kui Jumala seaduste raamat ütleb, et pattu tegemise tulemusena on kuradil ja tema deemonitel õigus kasutada inimesi ja oma väge nende eludes **ja kristlased ei ole erandid**. Pattu tegemine - teadlikult või teadmatult, toob igale ühele esile patu palga, st. avab kuradile ja deemonite tegevusele "õiguse ehk ukse", kes toovad kaasa needused, ebaõnnestumised, haigused, vaesuse ja kõik muu mida kurjuse maailm toodab.

Rooma 6:15-16 ütleb:

"Kuidas siis? Kas hakkame pattu tegema, sest me ei ole käsu all, vaid armu all? Mitte sugugi! Eks te tea, kelle orjaks te hakkate sõnakuulmises, selle orjad te olete, kelle sõna te kuulate, kas patu orjad surmaks, või sõnakuulmise orjad õigluseks." (Ehk - mida külvad, seda lõikad.)

Hoosea 4:6

"Minu rahvas hukkub ilmutuslike teadmiste puudumise tõttu..."

Inimene mitte üksnes ei pea olema teadlik nendel aladel ise, vaid ta peab elama elu mõjutamaks teisi oma ümber, kuulutades seda aulist rõõmusõnumit kõigele loodule. Paljud, paljud ei ole võimelised vastu võtma Jeesust, kui Võitut, kui Teda tutvustatakse, sest nende TAHE ja MÕISTUS on seotud pimeduse jõudude poolt, sest "sissepääsu õigused, koos väe sees elamisega" on moodustunud pattu tegemise tulemusena nende eludes.

2 Korintuse 4:3-4

"Kui nüüd ka meie evangeelium on kinni kaetud, siis on see kinni kaetud nende eest, kes hukka lähevad, kelle uskmatu mõistuse, selle maailma jumal on teinud sõgedaks, et neile ei säraks Võitu rõõmusõnumi valgus, kes on Jumala kuju."

2 Korintuse 4:14,16

"Ent nende mõistus e. meeled on paadunud e. pimestunud e. kivistunud, sest veel tänapäevalgi jääb sama kate Vana Testamendi lugemisel ära võtmata, sest alles Võitu Võidmises see alles kaob. Aga kui nende süda pöördub Isanda poole, siis see kate võetakse ära." Ükski, mis viisil inimene ka

pole osalenud okultsel teenistusel. Ükskõik, kui vähesel määral või korraks, toimub ikkagi "sissepääsu õiguse" moodustumine, sest iga tegevus on akt maailmas meie ümber. Jumal jälgib oma "kompuutrite tegevuse kaudu". (Meie ajus on mälublokid.) Ma toon näiteks, kui "mängitakse" horoskoopidega, uudishimust tehakse külaskäik ennustaja või kohvi paksult tulevikku nägija või käe järgi ennustaja juurde või nii edasi, toimub alati "sissepääsu õiguse" moodustumine.

Kas sa oled näinud, et karnevalidel puudub kunagi ennustaja, kaartide panija? Tea, et mitte ükski neist ei ole kahjutu! Pahaaimamatult läheb noor inimene sellistel sündmustel laskma endale ennustada, et "oleks midagi huvitavat teha". Kuid, kui paljud nendest noortest on võimelised pärast vastu võtma Jeesust, kui oma Päästjat? Või isegi kui kristlased on seda teinud, siis ka nemad, mõne aja möödudes, kaotavad huvi või võime kasvada vaimselt Võidmise sügavusse. Olen isiklikult näinud paljusi seda tegemas ja mis siis selle tulemusena on sündinud.

Piibel ütleb: **5 Moosese 18:10-12;**

"Ärgu leidugu su keskel kedagi, kes laseb oma poega, tüdart tulest läbi käia või lasta tuua mingisugust vormi inimohvrit deemonitele, või külastada mingit ennustajat või mingit nõida, võlurit, vaimude käest küsijat, ega surnute vaimude välja kutsujat, ega ka manajat! Sest igaüks kes seda teeb, on Jehoova silmis jäle ja Isand Jumal ajab nad teie eest minema."

Ainult üks kord huvi pärast proovida, on küllaldane, mille vilju sa lõikad terve oma elu. Nii siis tundma õppides okult kunsti raamatuid, mängides ennustus laua peal, ESP, vaimude väljakutsumine, astraalne ümberpaiknemine, mediteerimine, mis stoppab sinu mõtlemise, veesoonte otsimine, nõia vitsaga õli või mineraalide otsimine. Kõik maagia on võrdset ohtlik. Õhus lendamine, käte abita esemete liigutamine, konsulteerimine vaimude välja kutsujaga, et otsida ülesse kadunud esemed, võta osa Marshall kunstist joogast. Nõiduda lausumistega, loitsimistega on keelatud. See kõik on ukse avamine saataniikule väele ja deemonitele ja nende plaanide teostamisele.

Igasugune tänava narkootikumide tarvitamine ja pidev joomine, on "lahti seisev uks". Laste liiga tegemine on deemonitele alati sisse tulemise algus. Liiga tehtud lastest saavad ka vanemad, kes teevad samuti oma lastega. Iga juhtum põhjustab emotsionaalse ja psüühilise trauma, tuues esile ajutise enesekaitse murdumise deemonlike jõudude abil. Seda esineb nii laste kui ka täiskasvanute juures hilisemas elus edasi.

Seksuaal-vahekorrad on veel üks suur "sissepääsu õigus". Deemonid

liiguvad ühelt inimeselt teisele seksuaal- vahekorra kaudu. See on sellepärast, et kahest inimesest saab üks liha.

1 Korintuse 6: 16, 18

16. Või te ei tea, et see, kes hoiab hoora poole, on temaga üks ihu? Sest "need kaks", ütleb Tema, "peavad olema üks liha!" 18. Põgenege hooruse eest! Iga patt, mida inimene iganes teeb, on väljaspool ihu, aga kes hoorab, teeb pattu omaenese ihu vastu.

Hooramine tähendab, seksuaal- vahekorda naise ja mehe vahel, kes ei ole abielus omavahel. Selleks on Jumal andnud oma rahvale nii paljusid korraldusi, hoiatamaks väljapool abielu seksuaalsest vahekorrast. See seadus tegelikult on meie kaitseks, sest deemonlikud jõud kasutavad selle kohe ära et, siseneda inimesse. Vägistamine ja vägisi seksuaalselt tegutsemine ja eriliselt laste juures veel, on suur "sissepääsu õigus", millega ma järjest ja järjest rohkem kokku puutun oma meditsiini tegevuses. Kõige tugevamad deemonid, kellega kokku puutunud olen, on alati sisenenud just sellel teel. Laste kasutamine seksuaalselt sugulaste poolt ja homoseksuaalsus viib selleni, et deemoneid siseneb inimesse suurel hulgal. Igasugune väljapool abielu seksuaalne tegevus, millest on kirjutatud piiblis kaasaarvatud pornograafia, on ka deemonlikule tegevusele ukseks.

Minu käest on alles hiljuti küsitud, et mis siis saab kui oled abielus mitte kristlasega ja kes seksuaaltegusid ei häbene. Ma usun kindlalt, et usklik abikaasa võib seista 1Kor.7:12-16

"12. Aga muile ütlen mina, mitte Issand: kui ühel vennal on uskmatu naine ja naine heal meelel tahab elada temaga, siis ta ärgu hüljaku teda. 13. Samuti kui ühel naisel on uskmatu mees ja mees heal meelel tahab elada temaga, siis ta ärgu hüljaku meest. 14. Sest uskmatu mees on pühitsetud naise läbi ja uskmatu naine on pühitsetud mehe läbi, sest muidu oleksid teie lapsed rüvedad, aga nüüd on nad pühad. 15. Aga kui uskmatu pool lahkub, siis ta lahkugu; niisuguseis asjus ei ole vend ega õde orjastatud; ent Jumal on meid rahus kutsunud. 16. Sest mis tead sina, naine, kas sa oma mehe päästad? Või mis tead sina, mees, kas sa oma naise päästad?"

Niisugustel juhtudel kristlasest abikaasa peaks küsima Isandalt pühitseda nende abieluvoodi ja uskmatu abikaasa ning sulgeda palve läbi "sissepääsu õiguse" Jeesuse vere läbi, nii et usklik abikaasa ei saaks deemonitest vallutatuks, kui neil on seksuaalne vahekord.

Hüpnosis on ka üks suur "sissepääsu õigus". Inimene kes on hüpnotiseeritud, on andnud oma tahte hüpnotiseerijale üle, ja ta saab avatuks hüpnotiseerijale, kui ta valib midagi inimesse saata. Seal on eri deemonid, kes hoiavad lahti uksi hüpnotiseerija jaoks. Kui tahad hüpnosis abil saada suitsetamisest lahti või kontrollida kehakaalu maha võtmist, tea, see on deemonlik tervendus.

Nõelravi, on ka üks vorm deemonilisest tervendusest. Idareligioonid on kõik mitmesugustel viisidel deemonite jumaldamine. Inimesed ei tea, et nõelad mida nõelravigil kasutatakse, on idareligiooni juhtide poolt õnnistatud enne kasutama hakkamist ja mis saavad otseseks "sissepääsu õigusteks". Ma olen näinud mitmeid kurioosseid juhtumeid, mis nõelravist oli tekkinud, mis on väga deemonlik. Iga üleloomulik tervenemine, mis ei tule otseselt Võitnud Jeesuselt endalt, on deemonlik ja tegelikult vaimse siduva toimega. Jumal ise andis kingituseks arstiteaduse, mis on tänapäeval väga igapäevane. Pea meeles, uues testamendis oli Luukas, kes kirjutas ühe raamatu uuest testamendis ja kes oli ise arst.

Iga osavõtt idamaade religioonidest nagu seda on üleloomulik meditatsioon või jooga jne. mille tagajärjeks on kindel sidumine ja deemonite sissetulek. Kui aga Jumala sõna alusel õppida seda religiooni tundma, siis saad varsti aru mis valesti on.

Peaaegu kõik idamaade religioonid on sisustatud mediteerimisega. Kristlased ei saa aru, mis tegelikult on mediteerimine ja kurat selle teadmatuse ära kasutanud peituse sisse toomiseks. Piiblis on mitmeid kirjakohti mediteerimisest, kuid mediteerimine Jumala juures on teistsugune kui saatana oma. Ma loen siin ette mõned punktid, mis aitavad seda selgitada.

Üks põhiline kirjakoht on Joosua 1:8

8. Ärgu lahkugu see käsuõpetuse raamat sinu suust, vaid mediteeri, mõtle sellele päeval ja öösel, et sa peaksid hoolsasti kõike, mis sinna on kirjutatud, sest siis õnnestub su teekond ja siis on sul kordaminek!

Mina tahaks rõhu asetada mediteerimise asemele mõtlemisele, aktiivsele lugemisele ja Jumala seaduste pähe õppimisele, mis oli iisraeli lastele antud. Joosua õppis seda sõna nii tundma, et ta sai üheks sõnaga. Taavet tegi samuti - ta kirjutas sellest

Laul 119:9-11 järgmiselt:

9. Kuidas hoiab noor inimene oma teeraja selge? Kui ta seda peab Sinu

sõna järgi! 10. Ma nõuan Sind kõigest oma südamest, ära saada mind kõrvale oma käskudest! 11. Ma panen Su sõna tallele oma südamesse, et ma ei teeks pattu Sinu vastu!

Siin Taavet tegi midagi aktiivselt - õppimine ja sõna seaduste mälustamine, nii et see sai temaga üheks. Iga kord kui sellest on jutt piiblis, et sõnaga tegelemine ei ole mitte passiivne tegevus vaid aktiivne. Saatanlik meditatsioon on aga passiivne tegevus. Kurat tahab inimese mõtlemise lõpetada ja puhastada mõtte maailma igasugustes ajutegevusest. See ongi otsene "sissepääsu õigus" deemonite sissetulekule ja mõju avaldamisele, sest Jumala sõna käsib igat meie mõtet kontrollida ja mitte lõpetada mõtlemist! Kui sina ei kontrolli omi mõtteid, siis kurat teeb seda ise!

2 Kor.10: 3.

Sest kuigi me käime lihas, ei sõdi me mitte liha viisi järgi. 4. Sest meie võitluse relvad ei ole lihalikud, vaid nad on vägevad Jumala ees maha löhkuma kindlustusi, hävitades kõik mõistuse targutused. 5. Ja me lükkame ümber kõik kõrgistused, mis tõstetakse Jumala tunnetuse vastu, võttes vangi iga mõtte Võitu Võidmise sõnakuulelikkuse alla.

Jesaja 26:3

"Sa hoiad ta kindla rahu sees, kelle mõtted seisavad sinu sees...."

Need kirjakohtad selgelt käsivad kontrollida omi mõtteid ja mitte nende tegevus lõpetada. Olgu üks kõik milline õpetus mis tahes, kus on kästus mõttetegevus lõpetada või mediteerida nii, et mõttetegevus kustub või siis korrutada mõningaid fraase nii, et mõttetegevus seiskub, sellega seoses toimub "ajutegevuse puhastamine". Pea meeles, see kõik on kuradi enda plaan sinu ellu, et sinu mõttetegevus üle võtta.

(Jeesus räägib) Mat.6:7.

Aga kui te palvetate, siis ärge palju lobisege, nõnda nagu paganad, sest nad arvavad, et neid kuuldakse nende paljude sõnade tõttu.

2Tim 2:16

16. Kuid kõlvatute tühjade juttude eest hoidu eemale; nende rääkijad lähevad ju ikka kaugemale jumalakartmatuses.

Üks väga siduva toimega kultitegevusi on "loitsimine", "sõnade peale panemine" või "vuduu" teostamine isiku üle, millest eriti ei räägita. Isegi kristlaseid saab nõidumise ja "sensitiivi" abiga väga kahjustada, sest see tegevus on nende suunas otseselt tehtud. Mina isiklikult ise oma eluga olen üks hea näide. Minul polnud õrna aimugi mis toimus, enne kui Isand andis ilmutuse minu pastorile. Sellest ajast alates ma olen kohtunud paljude juhtumitega, mis just sarnased minu juhtumiga. Tihtipeale nad tundsid inimest, sest see oli okultis sees, kuid siis läks kuidagi riuks ja kättemaksuks saadeti teele "loitsimine", "sõnade peale panemine" või "vuduu". Sellepärast ongi vaja, et kristlased käiksid väga lähedastes suhetes Isandaga, et tema annaks neile läbinägelikkust niisugustel juhtudel.

Deemonid ja sidumised on pärandatavad. Pärandatud "sissepääsu õigustest" on väga sageli lihtsalt mööda vaadatud. Tegelikult me ei ole enam vana testamendi seaduste ajal, vaid uues lepingus Võitu veres, kuid kui me õpime vana testamenti, me leiame seal seadusi, mis meid võivad siin palju aidata. Me peame meeles pidama, et iga patt, mis on ülesse tunnistamata ja Jeesuse vere alla toomata, on seaduslik "õigus" deemonliku tegevuse alguseks ja tööks.

Vanas testamendis on mitmeid kirjakohti, kus räägitakse, et esivanemate patud nuheldakse laste kaela. Neid leidub 2 Mo.20:5, 34:7, 4Mo.14:18 ja 5Mo. 5:9.

2Mo 34:6-7 ütleb:

6. Ja Jehoova möödus tema eest ning hüüdis: "Jehoova, Jehoova on halastaja ja armuline Jumal, pika meelega ja rikas heldusest ning tõest, 7. kes säilitab heldust tuhandeile, annab andeks ülekohtu ja üleastumised ning patu, aga kes siiski ei jäta süüdlast karistamata, vaid nuhtleb vanemate patud lastele ja lastelastele kolmanda ja neljanda põlveni!"

Iga kord kui Iisraelis oli suur ärkamine, siis tulid inimesed kokku paastudes ja palves nii, et nad tunnistasid mitte ainult omi patte vaid ka isade patte.

Näiteks on Neh.9:1-2

1. Ja sellesama kuu kahekümne neljandal päeval kogunesid Iisraeli lapsed paastuma, kotiriided seljas ja mulda pea peal. 2. Ja Iisraeli sugu lahutas enese kõigist muulastest, astus ette ja tunnistas oma patte ning oma vanemate süütegusid.

Veel üks koht piiblis kus on esivanemate pattudest jutt, on 2 Ajaraamat. 29:1-11 kui kuningas Hiskija valitses, 2 Ajaraamat 34:19-21 ja veel paljusid kohti.

Meie esivanemate patud on surma toimega meie eludes ja neid pärandatud "sissepääsu õiguseid" saab sulgeda ainult palvega, patutunnistuse ja Võitnud Jeesuse Võimise abil vereväe kasutamisega. Üleloomulikke võimeid ja deemoneid on pärandatud põlvest põlve.

Väga tihti pärandatakse nõiavitsa kasutamise võime. Suur kahju tekitamine toimub, kui võetakse osa okultist, "sensitiivide" ja maagide juures käimisest, ükskõik millisest ebajumala teenistusest, mis tegelikult on deemonite teenistus.

1Kor.10:14-21

14. Sellepärast, minu armsad, põgenege ebajumala teenistuse eest! 15. Ma räägin nõnda kui arusaajaile; otsustage ise, mida ma räägin. 16. Õnnistuse karikas, mida me õnnistame, eks see ole Kristuse vere osadus? Leib, mida me murrame, eks see ole Kristuse ihu osadus? 17. Sellepärast et on ainult üks leib, siis me, kuigi paljud, oleme üks ihu; sest me kõik saame osa ühest leivast. 18. Vaadake israeli peale, nagu ta liha poolest on! Eks need, kes söövad ohvreid, ole altari osalised? 19. Mis ma nüüd ütlen? Kas seda, et ebajumala ohver on midagi? Või et ebajumal on midagi? 20. Ei! Vaid ma ütlen: mida paganad ohverdavad, seda nad ohverdavad kurjadele vaimudele, aga mitte Jumalale. Ent ma ei taha, et teil oleks osadust kurjade vaimudega. 21. Te ei või juua Issanda karikat ja kurjade vaimude karikat; te ei või osa võtta Issanda lauast ja kurjade vaimude lauast!)

ja eriline deemonite sisse tulek on, kui vanemad või vanavanemad on andnud töotusi, mis seob järeltulijad väga tugevalt (peaaegu kõikides kultides, pagana teenistustel, mormoonis, vabamüürluse töötused jne.)

Kuradi üks suuremaid tööriistu on siin Ameerikas, mängida fantaasia mängu, kus pead keegi olema selle mängu ajal. Need on saanud väga populaarseks. Kurat on kasutamas seda mängude tehnikat, et luua kõige intelligentsematest noortest omale raisatud armeed, mis hiljem saab kasutatud ära anti-kristuse armees, kus on ülesse ehitatud momentaalne kontroll. Mängides neid mängu, on neid harjutatud momentaalsele allumisele sõnakuulelikkusele, mis tuleb tegelikult deemonite käest, taipamata, et see sünnib. Selle tegevuse käitumisviis on harjutamise tulemus. Inimene viiakse harjumuslikult sõnakuulelikkusele, nii enam inimene ei saa aru üldse, miks ta nii käitub. Paljudes osariikide koolides on neid mängu õppeprogrammides kasutatud käsu korras, selleks, et noored saaksid rohkem "targemaks" õpilasteks.

Peaaegu kõikides koolides on need lisaprogrammidena, et mängida neid mängu. Need mängud on ülesse ehitatud kaklema "peletistega" ja "olenditega", kellel on teatud õigused, võimed ja iseloom. Mängude tarvis on isegi terve hulk eeskirjade raamatuid loodud, et saada "ettekujutus" mis osa kellelgi on mängus, detailsusteni üles märgitud tegevuse piirid ja et need saaksid mängijate ajus mälustatud. Mängija saab parimad võimed kui ta õpib mängima mitut "koletise" karakterit.

Mida inimesed ei tunne ära, on see, et need peletised on tegelikult deemonid ja nende iseloom. Mida need peletised mõtlevad on tegelikult edasi antud nende eeskirjade kaudu ja mis oma korda avab vaimse maailma tegevus välja inimesele. Mida rohkem inimene hakkab nägema selles mängus, mis toimub, tegelikult rohkem ja rohkem avab teda vaimu maailmale. Kujutus võime on tegelikult aste ehk võti kontakteeruda vaimu maailmaga. Ma ei tea mis hetkel saab deemonitega täidetud seal mängus, kuid ma olen tegelenud mitmete noortega, kellel on olnud aga mitte kõrgemad mängu juhust deemoneid ning nad kõik **teadsid** seda. Nad kindlasti valetavad kõigest sellest, kuid paljud on rääkinud mulle, et deemonid on hakanud nendega rääkima peale sisse tulekut nendega. Kui nad on hakanud nendega rääkima, siis nad on saanud ka väge juurde, millega on kaasnenud intelligentsi suurenemine, kui deemoneid on juurde tulnud.

Rohkem täpsemaid käsiraamatuid loitsimisest, manamisest ja saatanlikust kirjutistest on kirjutatud nõidadele, sortsidele, kes on vennaskonnas sees. Kõik, kes neid mängu mänginud on, ütlevad, et nad alati tunnevad deemonite väge, lummavat külgetõmmet. Ainult mõned üksikud inimesed saavad aru, et see on suur lõks, mis on pettus. Vaata kui paljud noored, kes on olnud aktiivsed kord Isandale ja äkki kaotavad entusiasmi ja aktiivsuse ja kõik sellepärast, et nad on hakanud mängima neid mängu. Rääkimata hulk noori ei tule kunagi enam Jeesuse tundmise juurde, sest deemonid on neid sidunud, mängides neid mängu.

Okultne mõju on ka mänguasjadel ja filmidel ja multifilmidel TVs väga palju lastele. Väikeste laste kujutlusvõime on väga tundlik. Kurat teab seda, et kui nad saavad otseselt kätte kujutluse võime, mis viib ka edasi ühendusse vaimumaailmaga, siis saavad ka deemonid nendega ühendusse asuda. Vanema peaksid väga ettevaatlikud olema, missuguseid mänguasju lastele osta ja mis multifilme vaadata Tv-s.

Bioväljadele rajatud teadus on äkki plahvatuslikult suurenenud meditsiinis viimase paari aasta jooksul. Selle kasv on olnud lausa fenomenaalne. Põhiliselt

on seda uuritud alal, kus on tegemist valuga ja selle kontrolliga, vererõhu kontrolli juures, alkoholi kontrolli ja ka narkootikumide kontrolli juures. Vennaskond kasutas seda bioväljade olemasolu juba ammu enne kui see sai avalikuks rahvale. Nad arvasid, et see on kõige kiirem viis õpetada nõidu saavutama teadlik vaiminimese üle kontroll, kes kontakteerub vaimu maailmaga. Bioväljade kaudu treening, saavutab inimese juures ihu funktsioonide kontrollija kohtades, kus Jumal oli keelanud kontrolli omada.. See õpetab teadlikult kontrollima vaim ihu ja siis see ka mitmestunud osasid inimeses. Ainult mõned inimesed saavad sellest vähe aru, millesse nad sattunud on. Kristlased ei peaks mitte kunagi bioväljadega tegelema. See ei ole muud kui moderniseeritud jooga, saatanlik mediteerimine ja nõidumine kõik koos.

Järgmine ala, kus on olnud palju mööda vaatamist, on rock muusika. Selle muusika on võtnud kurat oma kätte, et teda kasutada enda kasuks ja see on algusest peale olnud kuradiga. Ta plaanid on olnud võtta üle terve muusika maailm, mis on tal ka õnnestunud. Nagu ma enne juba mainisin, siis Elein isiklikult kohtunud supertähtedega kes muusika maailmas. Nad kõik on lubanud kuradit teenida, et selle eest saada raha ja kuulsust. Nad said kõik mis tahtsid ja peale selle veel mida nad ei oodanud. Nende elud ja hinged on hävitatud. Rock muusikud teavad kõik täpsel, mis nad teinud on. Nad on samm haaval õpetanud noori teenima ja kummardama kuradit oma muusikaga.

Elein on isiklikult kohal olnud tseremooniatel, kus on toimunud muusika lindistamise jaoks kuradi õnnistus peale rääkimine. Tema ja teised tegid manamise, mis kutsus esile igale lindile deemonid. Seal oli ka kord kus kutsuti ülesse deemonid, kes rääkisid tagurpidi sõnumi lindistustele. Ja paljudel, paljudel lindistustel olid satanistid ise kohal oma manamisega tagaplaanil, sumina taustal, tehes manamist ja loitsimist, et kutsuda deemoneid ülesse igaks korra, kui lint või video on maha mängitud. Kui toimus muusika mängimine, siis deemonid kuulsid, et ka neid kutsuti ja nad alati tulid oma ligioluga, mis ka mõjus igale kuulajale ruumis.

Miks seda tehti? Selleks, et saada mõistuse kontroll. Mõistuse kontroll ei ole ainult selle jaoks, et inimesed saaksid aru sõnumist kuradi käest muusikal vaid ka, et see takistaks inimese vajadust Jeesuse järgi, kes toob pääste, kes suri ristil elu andes meie eest.

Paljude laulude sõnad on juba ise manamine, et kutsuda välja deemoneid, kui see on lauldud. Nendel lauludel on kaks eesmärki: mõjutada kuulajaid ja toota ka manamine, et kutsuda deemoneid välja ja saata neid tegutsema järgmise inimese juurde. Seda tehakse ka selleks, et kättemaks

toimuks saates haigusi, õnnetusi jne. ning mõjutada inimesi ümberringi saama vaimsesse vangi panema läbi rock muusika.

Seal on raamatuid, mis räägivad lähemalt rock muusikast ja mis selle muusika valmistamise ajal toimub. See on hea õppetund vanematele, et aidata neid lastele seletada, mis toimub muusika maailmas.

Kõik "sissepääsu õigused" peavad saama kustutatud ehk puhastatud. 1 Joh. 1:9

9. Kui me oma patud tunnistame, on Tema ustav ja õige, nii et Ta meile annab patud andeks ja puhastab meid kõigest (mis on Jumala poolt loodud seaduste vastu) kurjusest.

Kui sa oled osalenud nendes tegudest, siis siin on mõned palved, mis sind võivad aidata, kui sa palud neid usus, mis kustutada "sissepääsu õigusi".

Palve:

"Ma tunnistan, et ma usun Jeesusesse kui oma Päästjasse, Lunastajasse ja kui oma Vabastajasse. Ma annan oma elu Jeesuse kätte ja võtan Ta vastu oma südamesse teostama Taeva Isa tahet.

Isa Taevas, ma tunnistan Sulle, et ma olen osalenud _____, see kõik on patt sinu armastuse seaduste vastu ja ma olen selle tegevusega palju haiget teinud. Ma olen patune. Ma kogu südamest ja alandusega palun anna andeks minu poolt nimetatud patud. Ma palun aita mul kustutada kõik "sissepääsu õigused", et deemonlik mõju minu elust võiks lahkuda ja seda kõike ma palun sinu käest Võitnud Jeesuse pärast, sest ma tean, et Ta läks ristile ja suri seal andes oma elu kui seemne, et kui mina seda usun, siis see mida mina olen teinud läheb temale ja mida Tema on teinud tuleb minule. Ma palun, et Jeesuse kallis verevägi alustaks tegevust minu puhastamiseks ja nende uste kinni panemiseks ning ka deemonliku jõu välja saatmiseks minu elust. Seda kõike ma palun Jeesuse Kristuse Naatsaretlase nimel, kes tuli lihasse."

Siis ma soovitan ka rääkida kuradi ja tema deemonite jõuguga, sest nad kuulavad mida sa räägid ja hoolega. Kui sa oled alistunud Jumalale, siis oled sa saanud autoriteedi Tema käest deemonlike jõududega rääkida ja neid minema saata oma elus. Soovitan teha seda umbes nii:

"Kurat ja teie, deemonid, kuulake, mis mul on teile tänasest öelda! Ma olen palunud Taeva Isa käest oma alljärgnevad _____ patud andeks ja ma olen saanud nad andeks, niisiis selle tegevusega on kustunud "sissepääsu

õigused". See sündis Jeesuse kalli verega ja igaveseks veel, nii et teil ei ole enam õigust minu elu üle. Teist on saanud nüüdsest Jumala vaenlased ja minu vaenlased. Ma ütlen teist lahti oma elus ja annan korralduse minna sinna, kus Taeva Isa algself teid vangj pani. Ma käsin teil lahkuda minu elust Isand Võitud Jeesuse nimel, kes tuli lihasse, Tema vere väe, risti väe ja ülestõusmise väe alusel. Aamen. "

Pea meeles, et kui sul on tegemist väga tugevate deemonitega, siis on sul vaja kellegi abi, kes teab mis sel puhul teha. Soovitan abi otsida inimeste käest, kes tegelevad vabastamisega, sest neil on rohkem kogemusi ja nad teavad, mis teha. Ma tean, et kui sa kogu südamest palud Isanda abi, siis ta saadab sinu teele inimese, kes teab mis teha sinu olu korras. Tuletan sulle meelde, et Jeesus tuli selleks, et vabastada vange.

Piibel ütleb, et Jeesus tuli tegema vange vabaks Jesaja 61:1

"Isanda Jumala Vaim on minu peal, sest Ta on mind Võidnud, et kuulutada vabadust vangidele ja avada vanglate "uksi" neile, kes on seotud."

Mark.3: 27

"Ükski ei või minna vägeva majasse ja riisuda ta riistu, kui ta enne ei seo seda vägevat. Ja siis ta võib rüüstata tema maja."Meie, kristlased peame võtma Sõna, väe ja autoriteedi, mille Jeesus andis meile ning kasutama seda, et leida "sissepääsu õigused". Vabastama vangid ning aitama kinni müürida "avad". Järgnevalt toon mõningad näited minu oma kogemustest.

1) Jane on 35-aastane haigla med-õde minu kodu linnast. Ma olin temaga 10 aastat koos töötanud, kui minagi olin med-õde olnud. Ma juhtusin temaga hiljuti uuesti kokku. Ta oli väga üllatunud minu muutuse üle, mida ta nägi minu sees toimunud olevat, see andis mulle võimaluse maha istuda ja temaga ühel õhtupoolikul rääkida talle, mida Isand oli minu elus korda saatnud. Tema reageering oli:

"Sa tead, mul oli ka kaks sõpra viis aastat tagasi, kes ka andsid oma elud üle Jeesusele ja muutusid sama moodi dramaatiliselt pahandajatest ja õnnetutest, rõõmsateks ja rahu kiirgavateks. Ma olen korduvalt mõelnud, et mina tahaks ka seda sama teha, kuid mina sellega hakkama küll ei saa. Sellepärast olen lõpetanud isegi selle peale mõtlemise."

Ma küsisin temalt: "Miks sa ei saa anda oma elu Võitule Jeesusele?"

"Jah, ma näen, et sellest on kasu, kuid mina ei saa ja kõik. Tead, pean

mainima ma tunnen, et muutun väga ärevaks ja kärsituks juba sellest, et üldse sinuga sellest rääkima hakkasin. Ma usun, et on parem, kui me praegu jätame selle jutuajamise sinna paika.”

Mõni aeg tagasi ma oleksingi lõpetanud asja, kuid ülistus Isandale ja tänu Tema treeningule, ma tundsin neid sümptome. Nii siis, ma alustasin rünnakuga.

“Las ma küsin su käest veel ühe küsimuse - kui sa püüad mõelda Jeesusest, siis sulle tuleb tunne, nagu sa põrkuksid vastu seina, mille peale edasine mõtlemine muutub väga jõudu pingutavaks või nii hulluks, et sa lihtsalt lõpetad selle?”

“Jah, nii see on. Kuidas sina seda tead?”

“Vaata, ma olen käinud Jumala treeningutel, Tema koolis. Räägi mulle, millisest okult tegevusest sa oled osa võtnud?” Ta reageeris sellele šokeerivalt üllatununa.

“Kuidas sina sellest tead? Ma ei ole midagi palju teinud. Olen vaid külastanud käe pealt ennustajat, mis oli kaheksa aastat tagasi esimest korda. Nüüd olen ainult mõned korrad tagasi käinud tema juures. Veel olen kaartidega ennustajat külastanud ja äsja ma hakkasin oma horoskoobiga tegelema. Kuid mitte midagi tõsist.”

“Nii, Jane, sellest “pinnapealsest” okult tegevusest on küllalt, et moodustuks “sissepääsu õigus” ning deemonid saaksid õiguse panna sind vaimsesse vangi nii, et sa ei saaks Jeesust isegi vastu võtta. Kuid mul on hea sõnum sinu jaoks. Jeesus tuli tegema vange vabaks ja kuna ma olen Tema oma, siis andis Ta minule Sõna, väe ja autoriteedi kuradi ja tema deemonite üle. “Nüüd deemonid, teie, kes te seote ja teete pimedaks Jane, ma seon teid Jeesuse nimel ja te ei või enam kauem Jane sees tegutseda!”

Mark.3:27

“Ükski ei või minna vägeva majasse ja riisuda ta riistu, kui ta enne ei seo seda vägevat. Ja siis ta võib rüüstata tema maja.”

Jane vaatas mulle niisuguse näoga otsa, nagu oleksin ma kaotanud oma mõistuse. Kuid mina lihtsalt vahetasin jutu teemat ja hakkasin rääkima millestki muust, kuskil 10 minutit. Siis ma küsisin:

“Jane, ma küsisin mõni hetk tagasi su käest, et kas sa tahad Jeesust, kui

oma Päästjat vastu võtta? Sa tead, et sa pead seda tegema, mis sa arvad ühest palvest minuga?”

Ta vaatas mind üllatunult, millele järgnes ta näo kergenduslaine üleujutus.

“Kas sa tead, ma tahaksin sinuga koos palvetada kohe praegu. Jah, ma tahan küll Jeesuse vastu võtta. Ma ainult ei saa aru, et miks ma ei võinud seda enne teha?”

Me mõlemad põlvitusime ja järgnev vang oli vabaks lastud kuradi pimeduse kuningriigist ja ta oli sisenenud Jumala kuningriiki. Siis ma rääkisin usteavadest, mida ta oli ise lahti teinud oma tegudega, mille peale ta palvetas ja sulges nad kuradile igaveseks Jeesuse kallil vereväega.

2) Ma töötasin esmaabis, kui sinna toodi 20 aastane tütarlaps. Ta kaebus, et kardab, et kui ta ei saa abi, siis ta tapab end ära. Ta oli depressiooni ja kartuse käes, tundes, et tema elus ei ole jäänud enam üle midagi teha, sest ta elu oli muutunud tühjaks ja mõttetuks. Mõne aja möödudes, ma ütlesin talle otse näkku, et temal on küll vaja Jeesust Kristust (Võitut) ja ma jagasin evangeeliumi sõnumit temaga. Tema aga vastas: “Mu vanemad on kristlased ja ma kasvasi kirikus üles. Ma tean, see mis sa mulle ütlesid, on õige, kuid ma ei ole veel selleks valmis.”

Mark.3: 27

“Ükski ei või minna vägeva majasse ja riisuda ta riistu, kui ta enne ei seo seda vägevat. Ja siis ta võib rüüstata tema maja.”

“Sa deemon, kes sa seod seda tüdrukut, ma murran su väe Jeesuse nimel ja sul ei ole mingit õigust enam tema sees tegutseda.” Kui siis olin selle välja öelnud, ta vaatas mind kui hullu, kuid väga ruttu unustas selle, kui olin vahetanud mõneks minutiks jututeemat.

Siis: “Susy, sa mõni minut tagasi teadustasid mulle, et sa tead, millest rääkisin sulle, on tõde ning sa vajad Võitut Jeesust oma ellu. Mis sa arvad palvetamisest minuga nüüd? Kas tahad kutsuda Ta oma päästjaks, Isandaks ja valitsejaks?”

“Jah, ma tahaksin seda teha. Mitte keegi ei ole tõeliselt minu käest seda enne küsinud. Kas sa aitaksid mind selles? Ma ei tea, mida öelda.”

Susy palvetas minuga ja alustas teed oma igavesse ellu. Kui ma siis tagasihoidlikult hiljem uurisin “sissepääsu õiguseid”, siis tunnistas ta mulle, et ta oli

13 aastasel ühel uimasel nädalalõpu peol proovinud tänava uimasteid. Sellest oli talle küllalt, et siduda oma mõistus deemonlikult.

Sain aru viisist, kuidas ta oma elust rääkis, et tal oli mitmel korral juba enne võimalusi Jeesust oma ellu vastu võtta, kuid ta oli selleks tegevuseks seotud kuradi ja deemonite poolt.

3) 80 aastane mees toodi kiirabihaiglasse intensiivabi osakonda, sest tal oli olnud väga tugev südameatakk. Olin sel ajal selles haiglas vastutava koha peal. Eksamineerimise tulemusena, sain aru, et tal ei ole jäänud enam kaua elada. Ta küsis minu käest, kuidas on tema olukord. Vastuseks ütlesin, et proovi tulemus näitab, et ta on läbi elanud väga tõsise südameataki, mille peale ta pööras oma pea ära ja hakkas nutma. Meie jutuajamine kulges järgmiseks.

“Oh, doktor, palun ära ütle mulle seda, sest ma ei suuda seda kanda.”

“Milles asi härra, kas kardate surra?”

“Jah.”

“Kas te teate, mis juhtub teiega peale surma?”

“Jah, kallid leedi, mina lähen otse põrgusse.”

Ma olin väga üllatunud, sest ainult mõned üksikud inimesed on nii otsekohehed.

“Palun, härra, kas ma võin teile rääkida, kuidas te sinna ei satuks.”

“Ei! Ei! Ma olen seda juba kuulnud mitu korda ja see ei too midagi head. Ärge muretsege minu pärast.”

“Olgu nii, te kas tahate või ei, te saate kuulma nüüd lugu Jeesusest veel ühe korra.” Ma jagasin rõõmusõnumit nelja lausega see kord. Sellises olukorras on seda lühidalt parem teha.

“Ma tean seda kõike, ma tean, et see on õige, kuid mina ei saa seda vastu võtta.”

“Härra, korrake ainult kolme sõna mulle järgi. “Jeesus päästa mind.””

“Ma ei saa, ma ei saa, minge ära!”

“Härra, ma tean, et teid miski takistab - blokeerib, selles on teil täiesti õigus. Te ei saagi neid sõnu välja öelda. Rääkige, kas te teate, mis teid blokeerib?”

Sellel hetkel ta pöördus minu poole ja vaatas mulle otse silma, ning ütles: "Kurat ja tema deemonid."

"Mul on hea sõnum teie jaoks. Jeesus tuli tegema vange vabaks. Kuna mina olen Kuninga laps ja mulle on antud Tema autoriteet kuradi ja tema deemonite üle." (siduda neid)

Siis ma ütlesin kõva häälega, adresseerides kuradile ja ta deemonitele, et ma Jeesuse nimel seon neid. Ma ei unusta kunagi selle mehe röömu, mis voolas tema näkku. Ta haaras mu käe ja suurte pisaratega palvetas minuga koos palve, et Jeesus tuleks tema päästjaks ja Isandaks. Jah, ma nägin, kuidas rahu hiiglane vallutas ta kogu olemuse, mille peale ta tõstis oma pilgu ja ütles: "Armas leedi, ma olen 50 aastat otsinud ja igatsenud ja tahtnud tulla Jeesuse juurde, kuid mind ei ole lastud seda teha."

Me rääkisime veel Jeesuse juurde tulekust, et seda akti kinnitada. Selle loo lõpetuseks küsisin ta käest, et mis oli juhtunud temaga, et ta ei saanud nii kaua Jeesust vastu võtta. Ta rääkis mulle järgmise loo. See oli juhtunud siis, kui ta oli olnud 30 aastane meremees. Ta laev oli peatunud Filipiinidel, mille tõttu oli tal kohtumine kohalike inimestega, kellega tal oli tulnud sõnavahetus, mille peale need inimesed olid pannud vuduu needuse tema peale. Ta oli selle teo tulemusena otsinud 50 pikka aastat Jeesust. Ta ei leidunud mitte kedagi, kes oleks tema ellu toonud selle suure väe ja autoriteedi, mis tegelikult Jeesus meile on andnud, et selle abil ära tunda ja vabaks saada. See kõik, mis Jeesusega sündis, oli ju meie pärast. Järgmisel päeval, kui teda külastama läksin, oli ta olukord füüsiliselt palju hullem kui enne, kuid ta säras. Tema viimased sõnad mulle olid: "Armas leedi, mul on täielik rahu." Sellest hetkest ta vajus koomasse ja suri ka varsti peale seda.

4) Mu kontoris toodi 44 aastane naine, tema sõprade poolt, sest ta oli enesetapu äärel. Sõbrad tõid ta sellepärast, et nad teadsid, et mina olen kristlik arst ja nad lootsid, et ma saan teda aidata. Tema lugu oli erinev teistest, keda ma siiani kuulnud olin. Ta oli sündinud kristlikus kodus ja tema vanemad armastasid teda väga ning ta ise teadis ka seda. Kuid tema elu teismelises eas hakkas kuidagi tal vales suunas minema. Ta hakkas läbi käima valede lastega koolis, sattudes igasugustele keelatud seks tegudele. Ta mainis ise:

"Ma teadsin, et ma teen valesti ja kusagil sügaval hinges ma seda teha ei tahtnud, kuid ma ei suutnud sellest ka lahti öelda. Ma olin ju üles kasvanud kirikus ja ma teadsin, mis oli õige ja mis oli vale. Muide ma ei olnud suutnud kunagi seda sammu teha, et ma oleksin vastu võtnud Jeesuse, nagu seda minu

vennad ja õed tegid - ma ei saanud sellest kunagi aru, ma arvan, et ju siis ma ei olnud selleks valmis veel."

17 aastaselt oli tal juba laps väljaspool abielu, kelle ta vanemad käskisid anda adopteerida. Sel aastal ta peaaegu oleks endalt elu võtnud, mille peale ta veetis kolm kuud psühhiaatria haiglas. Terve tema ülejäänud elu oli ta veetnud aeg-ajalt psühhiaatria haiglates, kus ta oli patsiendiks mitmetele arstidele ja psühholoogidele, mille peale ta pidi paljusi rohtusid ja rahusteid võtma. Mitte miski ei aidanud. Ta ei suutnud ühtegi elukaaslast omale leida, kes oleks kauaks tema juurde jäänud ja keda ta oleks armastanud. Ta sai ka teise lapse väljaspool abielu, mille peale ta jooksis kodust minema. Ta oli sel ajal 19 ning arvas, et vanemad nõuavad ka tema teise lapse äraandmist. Kaks aastat enne minuga kohtumist, ta alustas kirikus käimist ja võttis vastu isegi Jeesuse. Järgnev aasta oli tal muidugi muutuste aasta. Ta lõpetas joomise ja hakkas tööd hoidma. Ta leidis ka kristlasest sõbra, kes veetis temaga palju oma aega, et ta elu saaks muudetud ja puhtaks pestud. Ta tundis rõõmu piibli lugemisest ja palvetamisest. Kuid ühel päeval:

"Ma kogesin, et keegi nagu oleks minu elus löönud ukse kinni ja ma jäin täielikku pimedusse. Ma ei suutnud enam piiblit lugeda ega ka palvetada. Ma ei tundnud enam Jumala kohalolekut. Ma olin suures ahastuses. Ma käisin kirikus edasi, sest ma teadsin, et see on minu ainuke väljapääs. Ma ei tundnud enam mitte mingisugust rõõmu. Ma rääkisin mitmete vaimsete töötajatega ja kõik ütlesid, et mul peab olema mingi ületunnistamata patt või Isand on pannud mind mingile testile. Ma tundsin, et ma olen juba hävitatud. Mul ei olnud enam mitte mingit tahet elada. Minu ainuke tee sellest välja oli - enesetapp.

Ma küsisin ta käest, et kas ta tunneb, et tema sees on nagu keegi teine isik, kes annab talle mõtteid ja kontrollib tema elu. Ta elavnes.

"Oh, jaa. Ma tunnen seda tihti. Ma arvan, et kindlasti on minu sees keegi, kes ei ole mitte mina. Ma küsisin mitme töötajaja käest, et kas minu sees ei ole deemonit, kuid nemad ütlesid mulle, et kristlastel ei ole see võimalik, et deemonid nende sees elaksid. Ma siis arvasin, et olen lihtsalt hull. Psühholoogid ütlesid, et ma olen skisofreenik, kui ma seda neile rääkisin."

Oh, armas aeg, kui teadmatud on paljud inimesed! Saaras olema deemon ja väga võimas veel, kellele allusid veel ka alamad deemonid. Isand juhatas mind üles otsima võtit - "sissepääsu õigust", mille kaudu neil oli õigus sisse marssida. Sellepärast küsisin ta käest, kas ta elus ei olnud mõnda juhtumit, mis oli talle väga draamatiline. Pärast natukest aega mõtlemist ütles ta mulle:

"Tead, see on huvitav küsimus mulle. Ma mäletan ebamääraselt, et ema mainis kunagi korra, et mind oli vägistatud, kui olin olnud väike tüdruk. Ta ei rääkinud mulle sellest kunagi lähemalt ja ta ütles, et meile on parem, kui me selle unustame. Mina mäletan, et keegi mees haaras mind kinni ja paiskas mind maha. Mäletan veel sellest loost ainult seda, et ma vaatasin üles ja nägin õites olevat puud."

See patt oligi "sissepääsu õigus", mis oli tekkinud deemonite tegevuseks, kes nüüd tema elu püüdsid hävitada, sest nad olid avastamata paljud, paljud aastad. Selle inimese lugu oli sellepärast erinev, sest need deemonid olid niisugused, kes tema ihu, hinge, vaimu olid oma tuhandete kombitsatega kinni mähkinud ja pununud end sügavalt hinge ihu ja vaimu aladele. Üks nendest deemonitest oligi tema vaimus "ukse" kinni löönud, nii et ta ei saanud enam tunda Jumala kohalolekut. Ta ei kannatanud enam välja Saara vaimset kasvu ja Püha Vaimu üle võtmist, mis oli ka ukse kinnilöömise põhjuseks, et purustada Saara leping Isandaga.

Kuid Isand ise hoidis Saarast kinni ja järgneva kahe tunni jooksul see deemon koos temale paljude alluvatega, visati välja. Lõpuks, peale paljusid aastaid sai Saara tõeliselt vabaks. Ta koges taas Jumala kohalolekut, hakkas uuesti lugema rõõmuga Jumala Sõna ja esimest korda oma elus, hakkas elama normaalset, tervislikku elu ning kokkuvõttes koges meie Isanda Võitud Jeesuse Võidmise kaudu ka armastust. Mille peale mulle tuletati jälle meelde

Hoosea 4:6, mis ütleb:

"Minu rahvas hukkub ilmutuslike teadmiste puudumise tõttu..."

#5) Hea keha ehitusega 35 aastane mees tuli minu kontoris järgneva kurtmisega:

"Mu elu on hävitatud ja laguneb tükkideks minu ümber. Ma ei saa tuua ühtegi konkreetset näidet, kuid ma tean, et see on sündimas. Ma olen suremas."

Ma rääkisin temaga tervelt tund aega, otsides "sissepääsu õigust". Ta tervis oli oivaline. Tal ei olnud meditsiinilisi probleeme mitte mingisuguseid. Ta oli kristlane, kuid tal ei olnud mingit sügavat vaimset kogemust. Ta abielu oli õnnelik, ta lapsed olid head, suhe kogu perekonnaga oli väga hea. Tal oli hea töö, mida tehes oli ta õnnelik. Kui olin kõik alad läbi küsinud, ta ütles:

"Mul oli kolm aastat tagasi ninaga probleeme, kuid sellest on juba kolm

aastat möödas.”

Huvitav, kui ta oli mulle rääkinud oma haigusest, et see oli olnud kolm aastat tagasi, siis tuli mulle ka meelde, et ta oli mulle öelnud, et ta elu oli lagunemas umbes kolme viimase aastaga.

“Mis juhtus siis kolm aastat tagasi ja kuidas toimus nina põletiku ravi?”

“Oh, ma läksin dr. juurde ja ta määras mulle nõelravi. See töötas hästi. Mul ei ole enam mitte mingisuguseid probleeme.”

Kuid see oligi “sissepääsu õigus”. Ma võtsin ette tema füüsilise südame töö kontrolli, vaadates seda [EKG]-ga, mille ajal hakkasin äkki tundma üleloomulikku kurjuse kohale tulekut. Äkitselt selle mehe süda seiskus. Et ma ei olnud kindel, millega mul täpselt oli tegemist, siis ma sõitlesin kurjust, Jeesuse nimel, mille peale tema süda alustas jälle tööd. Ta süda oli seiskunud umbes terveks minutiks. Isand ilmutas mulle, et selle kurjuse kohaloleku tõi esile selle nõelravija vaim. Ta oli välja võtnud selle patsiendi energiat, peatades tema südame. Isand oli seda lubanud sündida selleks, et mina saaksin tunnistuse, mis toimub ja mulle anda õppetund. Deemonitele oli avanenud “sissepääsu õigus”, sest see nõelravi oli toimunud nagu hüpnoosi seanss. Nõelravija kasutas nüüd seda noormeest enda kasuks, kui energiaallikat, kust peale seda seansi endale energiat ammutas. See oligi põhjuseks, miks see noormees end oma elus kokku varisemas tundis, sest energia jooksis välja temast. Jah, see kõik oli tõsi, kuid mina ei saanud talle seda rääkida, mis temaga tegelikult sündis, sest ta poleks aru saanud. Ta oleks mõelnud, et olen hulluks läinud. Ta oli ju pinnapealne kristlane, ning ta ei olnud võimeline võtma vastu isegi fakti, et deemonid üldse eksisteerivad. Küsisin Isanda käest abi, et mis ma selles olukorras peaks tegema.

“Kasuta oma võimsamat tööriista, mis sul on,” oli tema vastus mulle, “palveta usuga selle noormehe eest.”

Ma palvetasin ja paastusin aeg-ajalt terve järgneva aasta selle noormehe eest. Viimaks, aasta möödudes, Isand ütles, et see noormees, on minu palvetamiste ja paastumiste tulemusena vabaks tehtud, ilma et ta ise seda teakski, sest sa võtsid seda vastutust tõsiselt. Varsti kohe ma nägin ka teda ühe väiksema probleemiga minu juures, kus ta tunnistab, et tal on palju, palju parem. Jälle oli Jeesus ühe vangid vabastanud!

#6) 24 aastane noormees Rick toodi minu juurde, sest ta oli tahtnud võtta omalt elu. Rick oli kasvanud kristlikus kodus, kus valitses armastus. Ta andis oma elu täielikult üle Jeesusele juba murde-eas ning ta oli Isandaga nii lähedastes

suhetes, et ta kuulis kui Isand temaga rääkis tema vaimu. Ta oli väga tark noormees ja peale tehnikumi lõpetamist ta läks kursustele, et saada vaimseks töötajaks. Isand tõi tema ellu palju rõõmu.

Kuid äkki, umbes aasta enne minuga kohtumist, ta enam ei saanud Isandaga ühendust. Ta leidis, et enam ei ole võimalik tal lugeda piiblit, palvetada ja ta ei olnud enam võimeline tundma Isanda kohalolekut. Ta rääkis ja palvetas selle pärast paljude inimestega, kuid abi jäi saamata. Ta oli äkki võimetu edasi õppima, sest ta ei suutnud enam kontsentreeruda ja seetõttu ta hinded ka halvenesid. Ta sattus suurde meeleheitesse, sest teda visati koolist välja. Kuu aega enne minu juurde tulekut, tuli talle tahtmine, end tappa. Ta tundis, et mitte midagi ei ole enam tema elust järgi jäänud.

Ma alustasin tema küsitlemist, et leida "sissepääsu õiguseid". Lõpuks ma palusin tal oma elu sündmusi mulle rääkida, mis toimus vahetult enne, kui tema hädad algasid. Ta jutustas mulle järgneva.

"Natuke aega enne piibli kooliaasta algust, umbes aasta tagasi, ma sõitsin Denver Koloraadosse. Minu ema kutsus mind sinna, sest tema ema oli olnud väga raskesti haige ja haiglas. Ma võtsin paar päeva töölt vabaks ja sõitsin sinna. Kui ma linna jõudsin, võtsin kohe suuna haiglasse. Kui olin läbi linna sõitmas, tundsin äkki pimedust nagu pilve langemas minu peale. See kestis ainult mõned sekundid ja siis oli see läinud. Ma ei mõelnud enam sellest asjast. Kui ma aga olin haiglasse jõudnud, öeldi mulle, et mu vanaema oli just mõni hetk tagasi surnud. Jäin ka matusele."

Minu küsitlemise kestel selgus, et tema vanaema oli olnud sügavalt seotud nõidumisega. Paljud sugulased olid teda püüdnud pöörata Jeesuse poole, kuid kõik oli olnud asjata. See oligi "sissepääsu õigus" - ehk pärandus. Pärandusena, need võimsad deemonid, kes olid elanud vanaema sees, olid nüüd kolunud õiguslikult elama järgmise põlvkonna liikme sisse.

Muidugi kurat valis selleks Ricki, sest tal oli kavas minna täis ajaga vaimsele tööle. Kui olin ta vabastanud, Isand restaureeris ta omalt poolt täielikult ning Rick sai jälle Tema häält kuulda. Üks lihtne usupalve, vanemate poolt, oleks Ricki tüli ära hoidnud tema elus ning ta oleks kaitstud olnud niisugusest vanaema pärandist - kuid Ricki vanemal puudus teadmine selleks.

Paljud tahavad mulle öelda nüüd, et Rick oleks pidanud olema kaitstud niisuguste asjade eest juba enne, sest ta oli ju kristlaseks saanud. Kuid piibel ütleb, et esivanemate patud saab nuheldud laste kaela, kuni neljandast põlvest saadik, kui ei ole neid avastatud ja tunnistatud. Miks Jumal siis hoiatas väga

valjult Iisraeli lapsi minemast kultu? Kristlased peavad olema teadlikud sellest. Kui kristlane on sellest teadlik, siis ta saab ka Isandalt abi paluda, et Isand müüriks oma verega kinni selle sissepääsu "ava" ehk hävitaks "õigused", mis on pärandina tulnud kas neile või nende lastele. (Kui aga inimene ei tea seda, et selliste tegevustega, mis on patt Jumala seaduste vastu, võivad tekkida "sissepääsu õigused", siis ei oska inimene end kaitsta ega kaitset otsida Jeesuse vereväe tegevusest.)

#7) Üks lugu veel deemonlikest haigustest. Deemonid on võimelised tooma haigusi inimesse. Kõik haigused ei ole deemonlikud kuid suurem osa on. Me peame meeles pidama, et füüsiline kui ka vaimne surm on põhjustatud Aadama pattu langemisest. Rida patte põhjustab otseselt meie ihudes haigusi, mis oma korda muudab meid väga vastuvõtlikuks ülejäänud haigustele. Isand on mind palju selle koha pealt õpetanud. Näiteks deemonid on spetsialistid bakteritega ja viirustega ringi käima, mida nad toovad inimihusse oma saadikute kaudu. Kuid nad võivad ka ise teostada otseselt purustusi.

Deemonid lausa lõhuvad inimihu molekulaar-tasapinnal. Nad teevad seda hävitustööd organite kaupa, lõhkudes rakustruktuuri, lausa mikroskoobi all seda vaadates. See mida nad teevad tavaliselt, vajab arstirohtude ja toitained jne läbi taastamist. Tõelise arsti abiks oleks vaja arstidel saada ilmutust Isanda käest, mis tegelikult selle patsiendil viga on ja mida kasutusele võtta. Mõned üksikud kristlasest arstid on julged midagi sellega teisiti ette võtma, usaldades täielikult Isandat. Ma ei ütle seda, et patsiendile ei pea tegema analüüse, milles asi on, kuid iga arst, kas ta tunnistab seda või ei, ta leiab patsiente, kellele abi anda ei saa sest pole diagnoose. See on tegelikult arsti vastutus, et leida milles patsiendi juures asi on ning seda tuleks teostada palve ja paastuga.

Üks hea näide sellisest deemonlikust haigusest oli minul just enne minu kooli lõpu. Ma olin sel ajal sisehaiguste osakonnas tudengina esmaabis. Sinna tuli 35 aastane noor mees, nimega Bob, kes toodi kuskilt teisest linnakesest, kus ta oli juba nädal haiglas olnud. Ta oli äkki jäänud haigemaks suurde palavikku. Arstidel ei õnnestunud mitte kuidagi diagnoosi panna ja ei saanud aru milles asi. Ta toodi üle meie haiglasse. Ma kohe vaatasin ta samal päeval üle, kui ta saabus. Ka mina ei suutnud leida mitte mingit viga, kuigi ta oli väga haige.

Järgmisel hommikul äkki ta hüppas püsti ja teadustas, et ta lahkub ja kohe sellest haiglast ja kui ta ei tee seda kohe, siis ta tapetakse. Mitte mingi vastu väide ei suutnud teda ümber veenda. Viimaks sai ta eraarst ta nii kaugele, et ta jäi haiglasse 72 tunniks. Kui talle seda teadustati, ta vajus kokku ja minestas, mille peale ta voodisse asetati, kust ta üksisilmi lakke vahtis ja koguaeg pobises,

ilma, et oleks reageerinud ühelegi ravimile. Ta püsis sellises seisundis üle 2 päeva. Ta seisukord järsult järjest halvenes.

Lõpuks kolmandal hommikul, kui ma end valmistasin just tööle minema, ütles Isa mulle, et Bob oli ülempreester naaberlinnast. Ta haigus on deemonlik ja see kuradi käest talle antud distsiplineerimiseks, sest ta oli kuidagi oma tegudega kuradit pahandanud. Bob oli tahtnud lahkuda haiglast, sest ta sattus kohalikule Memoriaal haiglas töötavale ülempreester "Taavetile". Kaks ülempreestrit ei tohi sattuda ühele territooriumile korraga, ainult nende eri kokkuleppe korral, või tuleb surma duell maha pidada. Bob teadis, et ta oma liiga nõrk selle duelli jaoks ja ta ei suuda Taavetile vastu hakata. Isa käskis minna ja siduda mõistust siduvad ja segadust tekitavad deemonlikud jõud ning Bobile öelda, et mina tean kes ta on ja mis siin toimub. Ning lõpetuseks käsiks ta mul Bobile jagada evangeeliumi sõnumit. Kindlas lootuses, et ma kuulsin Isandat õieti, mille alusel ma ka tegutsesin.

Kui ma vara hommiku Bobi ruumi sisenesin, siis ma tegin kindlaks, et seal ei olnud kedagi teist, peale minu ja tema. Ma sulgesin korralikult ukse. Ma proovisin teda saada vastama mulle, kuid ma jäin vastuseta. Ta jätkas oma pideva pobisemisega. Siis ma nõjatusin voodi otsale ja andsin käsu:

"Te mõistust siduvad ja segadust tekitavad deemonid, minu Isand Jeesus saatis mind siia teid siduma, mida ma ka teen Isand Jeesuse Kristuse nimel. Nüüdsest peale te enam ei saa seda meest mõjutada."

Mis nüüd juhtus, oli dramaatiline. Momentaalselt Bobi pobisemine lakkas ja ta pööras oma pea minu suunas täieliku mõtteselgusega, öeldes: "Tere hommikust, oli sul mulle midagi rääkida?"

"Jah, mul on sõnum sulle kõige kõrgema Jumala käest." Ma andsin talle edasi mida Isa mulle oli öelnud. Siis ma edastasin kiiresti ka evangeeliumi sõnumi talle.

"Bob, sa pead sellest aru saama, et ainuke sinu abi on Jeesuse käest. Kurat on valmis sind juba tapma. See, et sa teda jääd teenima, toob sulle hullemaid lugusid kaela kui see on ja kõige lõpuks ka põrgu, mis on hullem kui miski muu."

Bob vaatas mulle otsa teeseldud üllatusega. "Kes sa oled?! Sa oled täiesti hull! Ja ma ei sa aru, millest sa räägid?"

"Oh, saad küll, minu Jumal ei valeta."

"Oh mine minema ja ma ei taha mitte midagi tegemist teha sinu Jeesusega!"

"Nii ka olgu. See on sinu valik!"

Mille peale ma ka ruumist minema lahkusin. Sellest hetkest jäi Bob täielikult teadvusele. Ma pean nats ka tunnistama, mida ma peale seda tegin. Ma läksin arstide juurde ja käisin neile pinna peale, küsides nende käest, et millest äkki Bob täis teadvusele tuli, kuigi ta olukord näitas midagi muud. Mitte keegi ei suutnud mulle korralikku vastust anda.

Ma jätkasin palvet ja paastu Bobi pärast, et Isa annaks mulle veel ühe võimaluse. Nelja päeva pärast oli Bob suremise äärepeal. Ta neerud olid lõpetanud tegevuse 2 päeva tagasi, ta maks peaaegu enam ei töötanud, ta süda oli rütmist väljas ja ta kopsud täitusid veega. Ta vererõhk oli nii madal, et ainult masina abiga ta veel püsis niisuguse rõhu juures, kus ta peaaegu juba elu oli andmas. Ma teadsin, et mõne aja pärast meil tuleb ta panna kuntslikule hingamis-masinale. Tal oli pidev valu, mida enam kontrolli alla võtta ei olnud võimalik. Siis tuli Taeva Isa käest uus korraldus mulle külastada teda ja jagada evangeeliumi Bobile.

Enne kui ma ruumis sisenesisin, ma veendusin kindlalt, et ma olen seal ruumis ainult kahekesi temaga. Ütlesin talle: "Bob, sa oled suremas! Kas sa ometi sellest aru ei saa? Kas ei oleks juba aeg olla aus minuga?"

"Vist jah! Sul on õigus."

"Kas sa mäletad meie juttu 4 päeva tagasi?"

"Jah, ja veel väga hästi! Sul on totaalselt õigus, ma olen ülempreester jah. Ma tahtsin lahkuda haiglast, sest ma teadsin, et Taavet tahab mu tappa."

"Bob, pea meeles, et sinu ainuke lootus on Jeesus. Võiksid tema käest andeks paluda ja paluda Tal tulla kuradi asemele sinu Isandaks?"

"Ma arvan, et tahaks, aga ma vist ei saa seda teha!"

"Miks mitte?"

"Sest, kurat seisab siin ju." Ta näitas näpuga minu vastas poolele voodist. Mina ei näinud midagi, kuid mu vaim tundis kuradi kohalolekut.

"Ei, Isand Jeesus on ta juba kinni sidunud. Tahad sa tunnust näha, et see nii on? (Isand oli mulle öelnud, et kui mulle on vaja tunnusmärki, siis oleks ma

võinud valu temast välja ajada. Sest kui oleks see deemon lahkunud, oleks talle tulnud momentaalne vabadus valust.)

“Ei ole vaja, mulle on sellest küllal, et näha, et sa julgesid üldse tagasi siia tulla!”

Suurte pisarate vooluga võttis ta minu käe ja väriseva häälega palus ta, et Jeesus andestaks talle ja tuleks tema valitsejaks. Ja siis ta pöördus teisele poole voodit, kuradi suunas ja adresseeris kuradile, et ta enam ei teeni teda, olgu mis tahes sündimas temaga.

Isanda juhtimisel ma käsutasin terve hulga deemoneid temast välja, kes olid vastutavad palaviku, valu, neerude töö lakkamise eest jne. Ta valu lakkas momentaalselt peale head mitut päeva selles olemist. Kahe tunni pärast oli ta vererõhk tagasi normaalne. Kahe päeva pärast oli ta esmaabi osakonnast väljas ja kahe nädala pärast oli ta väljas haiglast. (Spetsialistid tembeldasid ta olevat mõne viirusega kokku saanud, mis nüüd taganes. Niisuguseid seletusi kirjutatakse väga tihti inimestele, kui ei teata tegelikku põhjust.)

-----OOOOOOOOO-----

Ma tahan veel all pool rääkida neljast põhi sammust, mida kristlased peaksid läbima, kui on tegemist kellegagi, kellel on deemonlik sidumine. Paljudel vanematel on niisuguseid probleeme oma lastega, kes on uskmatud, sest lapsed on lasknud tekitada “sissepääsu õigused” rock, raske-metall muusika läbi, kultsete mängudega, uimastite, alkoholismi jne. Neid samme võib kasutada iga kristlane kellegi teise suhtes, kelle pärast on tal tahe sõdida kuradiga, et tuua ta Isanda Jeesuse, kui Võitu juurde.

-----OOOOOOOOO-----

1) Kui päästmata inimene elab samas majas, kus kristlane, siis tuleb maja puhastada, kui ta on autoriteedi positsioonil. Lapsed ei saa seda teha nii, nagu vanemad laste juures, kui nad elavad ühes peres.

Kõik esemed, mis on kasutatud kuradi teenimiseks (nagu okult esemed,

rock ja heavy metall muusika, okultsed mängud, õnnetoomis objektid, horoskoobid, nõidumis- raamatud jne.), sest need on "vaimsed objektid". Need esemed peab majast ära viima ja põletama, sest deemonitel on õigus viibida nende asjade peal ning tuua pidev kurjuse jõu kohalolek majja.

Kui on tegemist kristlike vanematega, kellel on vastu hakkaja nooruk, siis neid ma tahan hoiatada, sest temaga te ei tohi teha seda enne, kui olete koos rahulikult enne rääkinud nendest objektidest, mis tunduvad "vaimsed objektid". Te peate võtma aega enne nendega rääkida. Soovitan siduda deemoneid, enne rääkima hakkamist lapse sees, siis istuda maha ning rääkida temaga. Kuulake koos üle tema rock-, heavy metall muusika salvestused, ettevaatlikult eksamineerides nende sisu. Ma garanteerin, et teie laps on kimbatusse viidud, sest ta saab ise ka aru, et see muusika on mäda maitsega. Kui ta peaks mängima okultseid mängu, siis peate istuma temaga koos ja lugema selle mängu instruksioone ning seletama, mis ka vaja ning kuidas kurjus saab õiguse hakata hävitama tema elu. Soovitan seletust anda kirjakohtadega piiblist. Kui te olete lapsele seletanud piibli alusel asja või mängu olemuse, siis alles võite hakata hävitama kõiki okultseid asju.

Kristlikud lapsed, kuna nad on vanematele alluvad, siis saavad oma vanemate juures teha seda, et paluda usus Isandalt, et ta pitseeriks need asjad oma vere väega, et need enam ei töötaks majas ja deemonid ei saaks neid kasutada, seniks kuni nad jõuavad arusaamisele, et see kõik on välja viskamiseks mõeldud - sest see toob hävituse ellu..

2) Sa pead aru saama, et kui sinu armastatud on deemonite poolt seotud, siis on nad ka pimestatud. Sa võid nendega rääkida aastaid, et peaksid Jeesuse vastu võtma, kuid nad lihtsalt ei saa sellest aru või ei saa nad seda teha. On olukordi, et nad ei ole suutelised isegi kordama, mida sa neile oled ette öelnud, sest nende mõtlemise ja teie sõnade vahel on "maadlus" ja see on ka põhjus, miks nad teie mõttest aru ei saa. See "maadlemine" on tegelikult deemonite tegevus. Isegi inimese tahe on tavaliselt deemoni poolt nii seotud, nii et nad ei saa aru miks on Jeesust neile üldse vaja, kui Päästjat. Nad ei saa tahta, et Jeesus tuleks nende südamesse elama, kui Päästja ja Isand. Kui nad elavad sinuga ühes peres, majas, siis iga päev võta agressiivne, valju häälne hoiak deemonite suhtes. Sa võid seda teha ka teises ruumis, kus sind ei kuule peale Jeesuse ja deemonite mitte keegi teine. Ära unusta, et deemonitel on väga head kõrvad. Soovitan öelda midagi sarnast:

"Deemonid, kes te tegutsete (minu või venna või õe) elus, ma võtan autoriteedi teie üle Jeesuse käest, Jumala Sõna alusel, Jeesuse kui Võitu nimel.

Ma lõpetan teie tegevuse minu tahte ja Jeesuse Kristuse (Võitu) Naatsaretlase nimel, kes tuli lihasse, te ei saa tänasest tegutseda enam (minu või venna või õe) elus. (Minu või venna või õe) kodu teenib Isa Taevas, Jeesust Kristust (Võitut) ja Püha Vaimu, siis selle tulemusena on ta püha pind. Teie deemonid olete sissetungijad, Jumala vaenlased ja minu vaenlased ja nüüdsest teil ei ole enam õigust ka siin tegutseda. Ma palun, et sina Isand seksid need deemonid ja viiksid oma ära nägemist mööda vanglasse, välja minu või _____ elust."

See lahing on igapäevane tegevus. Mina ei saa seda teile öelda, kui kaua see aega võtab, sest seda teab ainult Isand ise, kui pika ajaga need asjad sünnivad. Ole valmis, et deemonid räägivad inimese suu läbi ja nad on tavaliselt väga jõhkrad, sest nad tahavad ajada sind minema. Väga paljudel juhtudel tuleb teil kindlasti sõidelda deemonit otse näkku, et ta vait jääks, kui ta inimese kaudu räägib. Isand võtab sind juhtida selles.

3) Sa võid Isandalt paluda, et Ta laseb sul seista selle päästmata isiku eest "müüri praos". Jutt on Hesekeeli 22: 30-31.

30. Ma otsin nende hulgast meest, kes laoks müüri üles ja seisaks minu ees müüripraos maa heaks, et ma seda ei hävitaks; aga ma ei leia! 31. Seepärast ma valan oma sajatuse nende peale, teen oma vihatulega neile lõpu ja panen nende eluviisid neile pea peale, ütleb Issand Jehoova!"

Sa pead paluma Isandat, et Tema seda sinuga ise teeb, et sina seisaksid _____ eest, nii et tema silmad lähöksid lahti ja ta tahe vabaneks vastu võtma Jeesust.

4) Viimaks, sa pead ise aru saama, et meil on võrratu positsioon Isandas Jeesuses, sest Tema on seda meile andnud.

Heebria 4:16 ütleb:

"Tulge siis julgusega Isa armu autrooni ette, et saada armu ja leida halastust abi saamiseks meie vajaduste tarvis."

Sõna ütleb, et kurat enam ei saa taevasse tulla inimese peale kaebama, sest Jeesuse veri pesi taeva puhtaks ja seal on püha ala, kuid ta saab tulla meid siin maa peal valitsema ja takistama võtta ühendust taevaga ja takistama meie palve vastuste kätte saamist. Kuid meie saame ta ka siit minema ajada oma tunnistuse sõna ja Talle vere tõttu.

Heebria 9:24 ja Ilmutuse 12:9-10 ning Ilmutuse 12: 11 , et meie oleme ta siin nüüd ära võitnud.

Heebria 9:24

24. Sest Kristus ei läinud kätega tehtud pühamusse kui tõelise püha paiga kujusse, vaid taevasse enesse, et nüüd ilmuda Jumala palge ette meie eest,

Ilmutuse 12:9-11

9. Ja suur lohe, see vana madu, keda hüütakse Kuradiks ja Saatanaks, kes eksitab kogu maailma, visati maa peale, ja tema inglid visati välja ühes temaga. 10. Ja ma kuulsin suurt häält taevast ütlevat: "Nüüd on õnnistus ja vägi ja kuninglik valitsus saanud meie Jumala ja meelevald Tema Kristuse kätte, sest välja on visatud meie vendade süüdistaja, kes nende peale kaebab meie Jumala ees päevad ja ööd! 11. Ja nemad on tema võitnud Talle vere tõttu ja oma tunnistuse sõna tõttu ega ole oma elu armastanud surmani.

Et meil on nüüd täis julgus, sest oleme Tema oma, me võime paluda alljärgneva **palve**:

"Isa Jumal, ma tulen sinu juurde Jeesuse nimel, sest Jeesus on minu Võitnud Isand, kes on surnud ka _____ pärast. Ma nõuan endale _____ pärandiks, Jeesuse Kolgata risti töö pärast _____, sest sa oled lubanud mulle kõik minu sugulased anda, sest kes palub see saab. Ma tühistan _____ juures kuradi ja ta deemonite töö. Ma palun, et sa avaksid _____ silmad, et nad võiksid näha ja aru saada Võitnud Jeesuse rõõmusõnumist."

Kui see inimene ei ole sulle sugulane, siis nõua ta Jeesuse õpilaseks, sest Võitnud Jeesus käskis meid teha Tema õpilasteks kogu maa rahvad.

Veel kord, ära unusta, see on sõda ja see toimib Jeesuse Võidmise abil ja Jeesuse nimel ja Tema autoriteediga, kuid Jeesus on juba võitnud kõik sõja vaimumaailmas. Nüüd on meie kord see võit usus kätte saada andes oma elu talle üle ja võttes Tema elu meisse vastu.

<http://www.demonbuster.com/rebeccab.html>